[illegible]

[illegible]

[illegible]

Y73C P3,1
N08
119432

558

செங்குந்தர்

குலப்பிரகாசிகை.

இஃது

[illegible] சாரதாவிலாச செந்தமிழ்ச் சங்கக்
காரியதரிசி
சி. கு. நாராயணசாமி முதலியாரால்
பலசாத்திரங்களினின்றுந்
திரட்டியது.

முதற் பாகம்.

சென்னை:
காங்லன் அண்டு கம்பெனியில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

விலை அணா [illegible]

உ

கணபதிதுணை.

செங்குந்தர்

குலப்பிரகாசிகை.

இஃது

கோவைச், சாரதாவிலாஸ செந்தமிழ்ச்சங்கக் காரியதரிசி,

சி. கு. நாராயணசாமி முதலியாரால்,

பலசாத்திரங்களினின்றும்

தொகுத்தும், புனைந்தும், புதுக்கியுந்தர

போளுவாம்பட்டி

கருணீகரும், வித்வானும், பேரூர் தேவஸ்தான மானேஜருமாகிய

ஸ்ரீமாந். ஆறுமுகம் பிள்ளையவர்களால்

பிழையறப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருச்செங்கோட்டு

மகாநாட்டுச் செங்குந்தர்கள் தந்த அநுமதியின்படி

காளப்பட்டி

மிராசுதாரரும், தனிகருமாகிய,

ஸ்ரீமான்

கா. ரா. வெங்கடபதிநாயுடு அவர்களின்

தனசகாயத்தைக்கொண்டு

ம-ள-ா-ஸ்ரீ

சி. க. வடிவேல் முதலியார் சி. பி. ஆறுமுகமுதலியா ரிருவர்களால்

சென்னை.

தாம்ஸன் கம்பெனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908

இதன் விலை 0—12—0.] [தபாற் சிலவு பிரத்தியேகம்.

558
4·08

PRINTED BY THOMPSON AND CO., AT THE "MINERVA" PRESS,
33, POPHAM'S BROADWAY.

Y73(P31)S
No8

119432

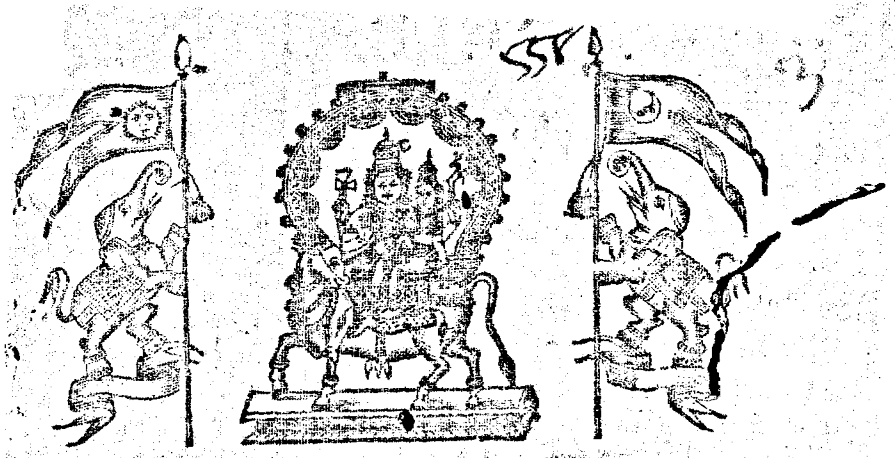

செங்குந்தர்
குலப்பிரகாசிகை.

குலாபிமானிகளுக்கோர் விநய விஞ்ஞாபனம்.

ஐயா!

இப்பெயர் புனைந்த புத்தகமொன்று எம்மால் பல [illegible]ஸ்
திரங்க[illegible]னின்றும் தொகுக்கப்பட்டு, அச்சிலிருக்கிறது. இஃது
நங்குல பூர்வீகத்தைப் பெரும்பாலும் விஸ்தரித்து விளம்பும் குல
நூலாம். நம்மனோர் பெருமையும், புகழும், குன்றின்மேற்றீபமெ
ன்ன விருந்த கீர்த்தியும், காலாந்தரத்தில் மாறுபட்டு, பிரபஞ்சத்தி
ல் நம்மவர் மரபைச், சாமானிய வகுப்புகளுள் ளொன்றாகக் கருதப்
பட்டுவருவதற்காயின. நம்வர்க்கத்தினர் சிறப்பெத்தன்மையதெனு
முன், நூல்களில் முழுதுமெழுதிய வித்வசிரோன்மணிகளின் கல்
வித்திறன் ஏட்டுப்பிரதிகளாகவிருந்து சோர்ந்துபோனதால், நங்
குலமுறைகளை நாமறிந்தொழுகுவதற் கேதுவில்லாமலொழிந்
தன. இப்பெருங்குறையை இதுவரை நிறப்ப நினைத்தாரும் மு
டித்தாருமில்லாப் பாக்கியம்பெற்ற இப்பரதகண்டத்தின் ஆரியசீ
ரிய சீமான்களுக்குப்பொதுவாகவும், கற்றறிந்தவர்கவலைத்திற்கோ
ர் நிலைப்புத்திரவு கோலாகவும், நங்குலத்தவர்க்கு[illegible]வாக்கியமா
கவுந்[illegible] இந்நூலின் அளவு பத்து அத்தியாயங்களாக வகு
த்துச்செங்குந்தர் குலம் சிவகுலமெனவும், சிவசக்தி[illegible]ரவும்
சாவனி யென்பதற்கு நிதரிசனமாக்கிப் பின்னுமோர் குறையும்
நிகழாமல் நூலை நோக்கமிட்டவர்கள் இதற்கு [illegible]

வில்லையென்று மனங்குளிரும்வண்ணம், அரிய மசநதமிழ நடை யில் நம் ஆண் பெண்ணிருபாலாரும் படித்துணருமாறு, டிம்மி (8) பேஜ் சைசில், (14) பவுன் கிளேஸ் கடிதத்தில், (22) பாரமுள் ள (176) பக்கங்கள் கொண்டதாய், நாணயமான பைண்டுடன் புதிய எழுத்தில் நாகரீகமாகப் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.

பகலங்கருதாது பொதுநலமொன்றையே கருதித்திரட்டிய கிரந்தத்தனை எளிதில், பொதுவில் எவரும் பெற்றுமகிழ்வதுடன், முக்கியமாய் இக்கொங்கு நாட்டின் கண்ணுள்ள பூந்துறை, காங்கேயம் முதலிய (24) நாட்டின் செங்குந்தர்களும் மஹாநாடாகிய காஞ்சிநாட்டினரும் அதன் கிளைநாட்டிலுமுள்ள குலாபிவிருத்தி கருதிய ஒவ்வொரு புண்ணிய சீலர்களும், அபிமானித்து ஆதரித்தல் கடமையாகும்.

இக்கிரந்தத்திற்கு நன்கொடையளிக்கும் சீமான்களின் நாம தேயத்தை இந்நூன்முகத்தில் அச்சிட்டு விளக்குவிப்போம்.

வறியர், செல்வர் எவரும் சுலபமாய்ப் பெற்றுணருமாறு இதன் விலை. 0-12-0 அணாவாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. V.P.P. மூலியமாக அனுப்பப்படும். தபாற்செலவு பிரத்தியேகம்.

இங்ஙனம்.

சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார்,

செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகையின் ஆசிரியன், தாம்சன்தெரு,

கோயமுத்தூர்.

செங்குந்தர்

குலப்பிரகாசிகையின்

விஷயசூசிகை.

முதல் அத்தியாயம்.

நவவீரர்களின் உற்பவம்.

இஃதில், நவவீரர்கள் உற்பவித்த காரணமும், அவற்றை விளக்குவதான வரலாறுகளும், கிரமமாக வழிநூலின்விதிவழியை அனுசரித்து, சார்புநூலாகவமைந்துள்ள பல சாத்திரங்களைமேற்கோளாகவெடுத்து விளக்கி நன்கு விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

நவவீரர்களின் பராக்கிரமம்.

இஃதில், தாருகன், பானுகோபன், வச்சிரவாகு, வீரமாகாளி முதலிய கொடியர்களை வெற்றிகொண்ட தன்மைகளையும், வேள்வித்தீயில் தோன்றிய ஆட்டுக்கிடாவை வள்ளிமணாளனுக்கு வாகனமாக்குவித்ததும், பிரமனைச்சிறையிலிட்டதும், இந்திரனைவென்றதும் முதலான பராக்கிரமங்களையும், தக்க ஆதாரவுகளோடெடுத்து விளக்கி, வீரவாகுதேவராதியோரின் பெருமையையுணர்த்தி, கந்தன் துணைவர், சிவகுமாரர், உபசுப்பிரமணியர், சேனாதிபதிகள், நந்திகணத்தவர் முதலிய சிறப்புநாமங்கள் இன்னோர்க்கு வந்தகாரணங்களையும், அப்படி விரித்து, விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் விஜயம்.

இஃதில், மனுகுலத்துவந்த முசுகுந்த வேந்தற்குத் துணைவராகவந்ததும், அங்ஙனம் வரவேற்பட்ட காரணமும், அக்கால நிர்ணயமும், தேவமாதர்களை மணந்துகொண்டதும், புத்திரர்களைப் பெற்றதும்முதலியவிஷயங்களைமுரணின்றி, அகஸ்தியர், யோகர், தேரையர், கொங்கணர் முதலியோர்கள் திருவாய்மலர்ந்த, சாத்

திரக்கோர்வைகளின் றும் சான்று கூறி, மற்றும் சில புராணங்களினின்றும் மேற்கோளெடுத்தும், நன்கு விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் வெற்றி.

இஃதில், தேவேந்திரன் துன்பம் தவிர்ப்பதற்குத் தேவலோகஞ்சென்றதும், தியாகராஜமூர்த்தங்களைப் பூலோகத்தில் கொணர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்ததும், சமணரை வென்று பொற்கிளியை மீட்டியதும், சந்தானமாங்கனி கொணரச்சென்று பதினெண்தேயத்தரசர்களை வென்றதும், குமரனிட்ட சாபக்குறைதீர்ந்து கந்தமாதனஞ்செல்லுங்கால் [illegible]யோர்க்கு அதுவரையும் அவர்கள் பெற்றிருந்த பல விருதுவரிசைக்கிராமங்களையுந்தந்து, காஞ்சி முதலிய 72 நாடுகளைப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்து மநுநீதியோடு செங்கோல் செலுத்தும் வண்ணம் ஆக்ஞாபித்தருளினதும் முதலிய விஷயங்களைத் தக்க நூலாதாரங்களோடு நன்கு விளக்கித் திருச்செங்கோடு, காங்கேயம், பவானி முதலிய நாடுகள் [illegible] 24 நாடுகளின் பெயர்களும், கோத்திரம் முதலியவைகளையும், நலம்பெற விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்த மன்னர்.

இஃதில், இலக்கத்தொன்பதின்மருக்கும் வீரவாகுதேவராதியர்க்கு ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரவர் புத்திரர்களென்றும், ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரவர் வருக்கத்தினரே செங்குந்தர்களென்பதும், அன்னோர்கள் அரசர்களாக வாழ்ந்துவந்தார்களென்பதற்கேற்ற பிரமாணங்களும், அங்ஙனம் அரசுபுரிந்துவந்த தனியர், பிரணவர், சோமநாதர், புத்திடங்கொண்டார், மதுகையர், புலியூர்ப்பள்ளிகொண்டார், [illegible]கிழார், வீரர், நாராயணர், மணியர், முதலினோர் சரிதங்களும் செங்குந்த வேற்படையின் சிறிய சிறப்பும், பொல்லாதாகிய வல்லாளனை வென்ற வரலாறும், நயப்புற விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தச் சிவானுபூதி மகான்கள்.

இஃதில், பெரிய புராணத்தில் திருத்தொண்டத்தொகையடியார் அறுபத்துமூவரில், உற்பவகுல வரலாறு முதலியன குறிப்பில்லாமலிருக்கிற சில அடியார்களில், எறிபத்தர், திருமூலர், மெய்ப்பொருணாயனார், பெருமிழலைக்குறும்பர், தண்டியடிகள், கூற்றுவர், நரசிங்கமுனையரையர், காரிநாயனார், இடங்கழியார், கணம்புல்லர் முதலியோர் செங்குந்த மரபினர்களென்னும் விஷயத்தை சித்தாந்தப்படுத்தி எத்திறத்தவரின் ஆசங்கைக்கும் ஏற்ற பிரமாணங்களோடு நன்கு விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் புலமை.

இஃதில், செங்குந்தர் குலத்தில் தோன்றி, சீர்த்திவகித்துப்புகழ்[illegible] பொய்யாமொழிப்புலவர், படிக்காசுத்தம்பிரான், கச்சியப்பமுனிவர், கோனேரியப்பநாவலர், இரட்டைப்புலவர், ஒட்டக்கூத்தர், சாங்கேகர், சிதம்பரசுவாமிகள், பகழிக்கூத்தர், பிறைசை அருணாசலசுவாமிகள், மார்த்தாண்டதேவர் முதலிய புலவர் பெருமான்களின் சரிதங்களைத் தக்க பிரமாணங்களோடு அவர்கள் வாழ்ந்திருந்தவிடம், காலம், சிறப்பு, குணம், கல்வி, சீலம், தவம், வாய்மை, அத்தியம், அவ்வவ்விஷயங்களில், பாடப்பெற்ற அரியபாக்கள் முதலியவிஷயங்களைச் சித்திர நோக்கையுடன் பிறமரபினரின் கேள்விகளுக்கேற்ற சமாதானங்களோடும் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் சிறப்பு.

இஃதில், தெய்வீகமமைந்த சட்டியெழுபது என்னும் பிரபந்தம் பாடப்பெற்றதும், அஃதின் விரிந்த வரலாறும், [illegible]காளியின் தேரோட்டுவித்ததும், சிவாதிக்கம் வகித்ததும், சீர்பாதந்தாங்குவதும், தில்லைநடராஜர் கொடியேற்றுவித்ததும், திருக்கழுக்குன்

றத்தில் கழுகுகளுக்கு அன்னமூட்டுவிக்கும் திருப்பணியையுடைத்தானதும், கனகதண்டிகை பெற்றதும், கருமாறிப்பாய்ந்ததும் முதலியவிஷயங்களைச் சரித்திரவழுவின்றிப்பொருத்தமுறவமைத்தும், கைக்கோளர், காருகர், முதலியர், தந்துவாயர் முதலிய சிறப்புப் பெயர்கள் இவர்களுக்கு வழங்குவானேன் என்ற பிரசினைக்கு உத்தாரமும், அவற்றின் காரணங்களும், இவற்றிற்காதரவாகவமைந்த உபசரிதங்களையும், நூற்கோர்வைகளையும், விளக்கி நெய்தற்றொழிலை ஜீவனாதாரமாகக்கொண்ட மேன்மையையும் விவகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் தற்கால நிலைமை.

இஃதில், இன்னோர்க்கு இயற்கையாய் ஏற்பட்டிருந்த ஒழுக்க நெறியினின்றுந்தவறியதால் விளைந்த சூத்திரத்தன்மையும், அவற்றை விலக்கிக் கொள்ளவேண்டிய முயற்சியின் விவரங்களும், அம்முயற்சியை அனுசரித்தலின் ஏற்படும் நன்மைகளையும், நன்கு விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் குலவொழுக்கம்.

இஃதில், நம்மனோர் அனுசரிக்கவேண்டிய விதிவிலக்குகள் ஆசாரிய சுவாமிகளாக விருக்கவேண்டியவர்களின் கடமை, பேசவிச்சுவாமிகளின் மாறுபாடுகள், அன்னோர்களை விலக்கவேண்டுவ தவசியமெனவிருக்கும் அறிவிப்பு, நம்மரபினரிலேயே ஆசாரியப் பட்டம் பெற்றுக் கொள்ளலாமென்னும் விதிகள், சிவதீக்ஷை, பூணூல்தரித்தல், திருநீறணிதல், உருத்திராக்கமணி தரித்தல், முதலிய அநுஷ்டான விதிகளும், சுபாசுபகாலங்களில் நடந்துகொள்ளவேண்டிய நெமங்களும், விவகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறித்த 10 அத்தியாயங்களில் பல அடியார்களின் சரிதங்க

ளும் பாடல்களின் குறிப்புகளும், சுருக்கமாகக்காணப்படினும், நூல்முடிவின் கடை அத்தியாயங்களில், காலநிலைமையின் கூற்று கூமொனவரை நன்மைகோரி எழுதப்பட்ட முக்கியாம்சங்களைப்படிப்போர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாகும். (சுபம்.)

முற்றிற்று.

இக்கிரந்தத்திற்கு மேற்கோளாக வெடுத்தாளப்பட்ட நூற்றொகை.

1. கந்தபுராணம்.
2. கரூர்புராணம்.
3. செங்குந்தபுராணம்.
4. பெரியபுராணம்.
5. திருவிளையாடற்புராணம்.
6. பழனிப்புராணம்.
7. புலவர்புராணம்.
8. இலிங்கபுராணம்.
9. சைவபுராணம்.
10. பேரூர்புராணம். [களுடைய கந்தபுராணம்.
11. ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்த (6000)செய்யுட்
12. வல்லான் காவியமென வழங்கும் வீரநாராயணர்விஜயம்.
13. கந்தபுராணச்சுருக்கம்.
14. கந்தபுராணசங்கிரகம்.
15. திருக்குறள்.
16. மனுஸ்மிருதி.
17. அவிரோதவுந்தியார்.
18. கைவல்யம்.
19. இலக்கணக்கொத்து.
20. சூதசங்கிதை. [ஸ்திரம்.
21. பார்வதிதேவியார் நந்தி முனிக்குத் திருவாய் மலர்ந்த ரேகை

22. அகஸ்தியர் மரபுநூல்.
23. கருவூரார் (205.)
24. போகர் ஜாதி உற்பத்திநூல்.
25. திருவள்ளுவர் சுருக்கம்.
26. தொண்டமண்டலசதகம்.
27. கந்தபுராண அகவல்.
28. ஒட்டக்கூத்தர் சரித்திரம் அவதாரணயதகனம்.
29. தில்லைக்கலம்பகம்.
30. ஈட்டியெழுபது.
31. கந்தவிரதவிலாசம்.
32. எழுப்பெழுபது.
33. செங்குந்தர் திருக்கை வழக்கம்.
34. செங்குந்தர் மரபுவிளக்கம்.
35. செங்குந்த மரபுவிளக்க வினாவிடை.
36. செங்குந்தர் மான்மியம்.
37. செங்குந்தர் சங்கப்பட்டயம்.
38. செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.
39. செங்குந்தர் புகழ் மாலை.
40. செங்குந்தர் சிலாக்கியர் மாலை.
41. செங்குந்தர் மாலை.
42. செங்குந்தர் அம்மானை.
43. செங்குந்தர் அம்பா.
44. செங்குந்தர் வேல்பதிகம்.
45. சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச் சூராவளி.
46. வல்லான் விருத்தம்.
47. தனியன்கள்.
48. சிவஞானசித்தியார்.
49. இலக்ஷணக்குறவஞ்சி.
50. செங்குந்தமன்னர் குலதீபிகை.

முடிபுரை.

ஐயன்மீர்!

பெரும்பாலாக நம்மரபின் பூர்வ வரலாற்றை உள்ளபடி விரிவாக விளக்கும் வசனநூல்கள் பொதுப் பிரயோஜனங்கருதி வெளியிட்டுபகரிக்கும் முயற்சியில் நங்குல வித்வான்களெவரும் [illegible]டிருப்பதாக நங்கவனத்திற் கெட்டவில்லை. அங்ஙனமரிதாகப் பொதுநலங்கருதிய இரண்டொருவர் வெளிவந்தாலும், அவர்களை முற்பட்டாதரிக்கும், குலாபிமானிகளும் முயற்கொம்பேயாம். இத்தகைய குறைபாடுகளை யெல்லாமனேகமாக நிவர்த்திக்கவே பன்னெடு நாளினைவிடா முயற்சியின் பேரில், இக்கிரந்தத்தின் முதற்பாகத்தை முதல்வனருள் முன்னிற்க முடிவுசெய்ததென்க.

இதனைத்தொடர்ந்த "இரண்டாம்பாகத்தையும்" விரைவில்வெளிப்படுத்த முயற்சிகொண்டிருக்கின்றேம் பரமன்றிருவருட்டன்மை யெவ்வாறாக முடியுமோ? யாமறியேம் நிற்க.

இக்கிரந்த விஷயமாக ஆரம்பத்தில் வெளியிட்ட விளம்பரப்படி இந்நூலை முற்றிலும் வெளியிடுவதற்கு சாத்தியப்படாததோடு நாமெதிர் பார்த்தபடி 22 பாரங்களில் அதாவது (176) பக்கங்களில் முடிவடையாமலும் போயிற்று ஆனதால் இந்நூலை இரண்டுபாகமாகப்பிரித்து முதற்பாகத்தில் செங்குந்தருற்பவம், செங்குந்தர் பராக்கிரமம், செங்குந்தர் விஜயம், செங்குந்தர் வெற்றி, செங்குந்தமன்னர், செங்குந்த மகான்கள், ஆகிய ஆறத்தியாயங்களையும் குறைவின்றி முடித்தும் ஏழாவது செங்குந்தர் புலமை என்னும் அத்தியாயத்தில் பொய்யாமொழிப்புலவர் சரிதத்தைத் தொடர்பின்றி முடித்தும் மற்றயபுலவர்களின் சரிதங்களை இரண்டாம் பாகத்தில் சேர்த்தும் எஞ்சிய மூன்றத்தியாயங்களாகும் செங்குந்தர் சிறப்பு, செங்குந்தர் தற்கால நிலைமை செங்குந்தர் குலவொழுக்கமாதிய அத்தியாயங்களை விரிவுற முடித்தும் இந்நூலைப் பூர்த்திசெய்வேம்.

அரும்பிரயாசைப்பட்டுத்தொகுத்து முடித்த இக்கிரந்தத்தை அறிஞர்களன்புடனேற்று மகிழ்வாராகவும் குற்றமிருக்கின் உலகம் பொறுக்க.

இந்நூலை யானியற்றிக்கொண்டிருக்குந்தருணங்களில் என்னுடனின்றுதவி முயற்சிதளராதிருக்குமாறு பலசமயங்களிலெச்சரித்துவந்த எமதாப்தர் சி. வி. இராமசாமிமுதலியாரவர்களுக்கும், இக்கிரந்தத்திற்குவேண்டியமான நூல்களை விரும்பியபோதெல்லாம் தாமதமின்றியுதவிவந்த ம-া-া-ஸ்ரீ, S. அய்யாசாமிபிள்ளையவர்களுக்கும், இந்நூலை அச்சிட்டு முடிக்குமாறு வேண்டுமான முயற்சியும் சிரத்தையுங் காட்டிய நண்பர்காஞ்சிபுரம் ம-া-া-ஸ்ரீ, பி. செ. முருகேச முதலியாரவர்களுக்கும் என்னுளும் மீளாவாளாய் மெய்க்கொண்டு புரிய முற்றிலும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேம்.

கோவை, மகரமீ 12உ

இங்ஙனம்,
இந்நூலாசிரியன்.

விரைவி லச்சிடவிருக்கும் புத்தகங்கள்.

செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகையின் இரண்டாம்பாகம்.
செங்குந்தர் சிலாக்கியர்மாலை.
செங்குந்தர் மரபுவிளக்கம்.
செங்குந்தர் மரபுவிளக்க வினவிடை.
ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய மூவருலா.
சிரச்சிங்காதனத்தலைவருலா.
குலோத்துங்கன் கோவை.
செங்குந்தர் மான்மியம்.

இங்ஙனம்,
சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார்,
செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகையின் ஆசிரியன்,
நெ. 118, தாமஸ்வீதி கோயமுத்தூர்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது
காஞ்சிபுரம் ஆடிசன்பேட்டை ஜவுளி பிரமுகர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
செங்கல்வராய முதலியாரவர்கள் குமாரரும்,
காஞ்சிபுரம் மகாவித்வான் ஸ்ரீமத்
பூ. க. கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் மாணக்கரும்,
காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ சித்தாந்த சிவநேசத்திருக்கூட்டம்
ஸத்யவிரதசங்கம் முதலிய சபைகளின்
காரியதரிசியுமாகிய

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
பி. செ. முருகேசமுதலியார் அவர்களியற்றிய
கலிவெண்பா,

சீரார் துகிர்க்கொடியுஞ் சேருந் தரளமுமே
யேரான மாயுதிக்கு மேர்கலிசூழ் பாரார்ந்த-
கற்றோர்க ளேத்துகின்ற கந்தரத்தை யாணிப்போ
தெற்றுகின்றே னென்றே யெழுவதுபோன் முற்றுத-
லொண்டளிரு மொட்டு முயர்பூவு நற்காயுங்
கண்டனைய செங்கனியுங் கண்கவருந் தண்டலைவி-
லுற்றெழிலும் பொய்கையினி லுற்பலமுஞ் செங்கமல
மற்றதற்குக் கண்ணுங் கரமும்போற் பெற்றனர்தன்-
செஞ்சிரத்தி லென்றனது சீரடியைச் சேர்ப்பனென
வஞ்சா சுகூறுகின்ற வாண்மைக்கே யெஞ்சாது
வெற்றிபெறு வேனென்றே வீரம் புகலிஞ்சி
சொற்பா தலமதனிற் றாயடியு மற்போரில்-
வென்றவர்கண் மேவும் விசும்பிற் றிருமுடியுஞ்
சென்றடைய நிற்குந் திருநகரங் கொன்றையணி-

செஞ்சடையான் மேவுந் திருத்தளிக ளாங்கா[illegible]
[illegible]ரஞ்ச லென்னு மணிநகரம் பஞ்சரத்தி
லஞ்சுகமு நாகணவா யம்பறவை யுந்தினமு
மஞ்சலிலா தோத்தி யறைநகரம் விஞ்சையர்க-
ளேத்தி நிதம்பணியு மேராரும் பேரூரென்
சீர்த்தி திகழ்பதியைச் சேர்நகர மார்த்தியுடன்-
செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து காத்[illegible]
பல்விருந் தோம்புகின்ற பாவையர்க ளில்லந்தோ-
றுந்திகழு மேன்மை யுயர்நகர மென்னுஞ்[illegible]
செந்திருவாழ் கின்ற திருநகரம் விந்தையுட-
னேந்தவித்தோர் வாழு மணிநகர மிப்புவியி
லிந்த நகர்க்கிணையா மென்னவருஞ் சுந்தரத்தி-
லொவ்வா தெனுநகர மோங்குபெருங் கல்[illegible]
பைவா யனந்தனையும் பார்த்தின்னே நைவாயா-
லெந்தமக்கு நீயென் றிசைக்கும் பெருங்கலைசேர்
மைந்தரெலா மேவு மணிநகரஞ் சந்தஞ்சே-
யாமொலியு மின்னிசையும் யாதோ வெனவறியா
தேழிசையு மாத ரிசைநகரங் கேழ்கிளரு-
மஞ்சு துஞ்சு மாடநிறை வண்கோவை மாநகரி
னஞ்சுமுக னீன்றளித்த வாறுமுகற் கெஞ்சலிலா-
தெம்பியராய்த் தோன்று மெழில்வீர வாகுமுத
லெம்பிரார்க் குப்புதல்வ ரென்றுதித்த பம்புநவ-
வீரர்க் குதித்தபெரு வீரரெனுஞ் செங்குந்த
தீரர்குலத் துற்பவஞ்செய் தீரனும் பாரி-
லுபசுப்ர மண்யகுலத் தோங்குகலைக் கோட்டு
[illegible]முனிவன் கோத்திரத்துத் தாழ்வில் சுபமுடன்வாழ்-
[illegible]ண்முகமார் சண்முகற்குத் தாழ்வி றவத்துதித்த
[illegible]வாண்முகஞ்சேர் கல்வி யுயர்மதியா னெண்புவியிற்-
பாவலு வாயர்முதற் பலர்பார் திருக்குன்றை

[illegible]ரு வாயர்வரை நோன்மையதாய்ச் சாலவே-
யி[illegible]சையி னோடு மியற்று[illegible] தமிழ்மறையைப்
பன்னிடுவோன் சைவம் பதி[illegible]த்த [illegible]டைய-
[illegible]ரார் திருநண்பன் சேருந் த[illegible]முடைய
காரா யணசாமி நற்குரிசிற் பாரதனி-
லெங்கும் புகழ்பெற்ற செங்குந்த நற்குலத்திற்
[illegible]மையெலாஞ் சாற்றினு னிங்கவைதான்-
வெற்றிநவ வீரர்களி னுற்பவமவ் வீரர்கடாம்
[illegible] பராக்கிரமம் பீடாரு முற்றவத்துக்-
குந்தர் விஜயமவர் கோதிலா வெற்றி
நந்தும் புகழ்சிறப்பு நற்புலமை யந்தமுள-
சீர்சிவானு பூதிச் செய்பரசிவ் வொன்பதா
[illegible]ஞ்சியத்தி யாய மியலாக நேர்மைக்-
குயிர்முயிச்செங் குந்த குலப்பிர காசிகையென்
றியநாமிதி னேதமெலா மெற்றி மயலொருவுங்-
திப்பியவிர் நூலைச் செயிர்தீர்த் தளித்திட்டா
னுபார்க்கே செய்யு மணியுளத்தான் றப்பார்-
சடையுடையான் பேரூர்த் தனியா லயத்துக்
கொடையுடைமா னேநரெனுங் கோமா னடையுடைய-
வாறுமிகப் பிள்ளையெனு மார்திருநா மம்படைத்த
தேறுகலை வாரியுண்டா தீரனுங் கூறிருவர்-
சீர்த்தி திகழ்ந்தோங்கச் சீராயு ளோர்படுக
வார்த்தியுடன் மைந்தர்களு மார்ந்தொளிர்க நேர்த்தியுடன்
பேரூர்வாழ் பெம்மான் பிறங்கு திருவருள்சேர்
சீருரென் றேத்துந் திகழ்கோவை யூரதனிற்-
பாரோர் புகழும் பண்பு திருவுளத்திற்
காருருங் கண்டனடிக் கண்டு.

இஃது.

[illegible]ருவாய்ப்பட்டி கருணீகரும், பேரைப்பட்டி விநாயகர்மாலை
திருப்பேரூரந்தாதியாதிய கிரந்தகர்த்தரும்,
சுவேதகிரிப் புராணத்தமிழ்மொழிப்பெயர்ப்பாசிரியரும்
பேரூர்தேவஸ்தான மானேஜருமாகிய
ஸ்ரீமாந்
ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்களாலியற்றிய

கலிவிருத்தம்.

தரணியிற்சிறந்தபல்தலங்கடாமெலாம்
சரண்புகுந்தடிமையிற்சாற்றும்பேரைசூழ்
இரணியமாதுசிரேணித்துமாகிவர்
தருண்மிகுந்தன்பொடுமாடுங்கோவையில்

இனியவான்றமிழெல்லைகண்டெழீஇ
கனிவினுற்கடைந்தளிக்குங்காசியான்
பனியினூர்மதிபோலெணிப்பாவையர்
கனவினோர்கலந்தாற்றும்கவினினன்

சொல்லும்வன்மையிற்றூய்மையில்வாய்மையின்
புல்லுஞ்சிந்தையன்போற்றுஞ்சதாசிவத்
தெல்லைபோற்றுமெழில்பெறுநூலெலாம்
செல்லுமாமதிசேர்திருப்போன்றுளான்

சைவமென்னும்சமயஞ்சமயமென்
றெய்திவாழுமியைய்ந்தநல்லன்புளான்
செய்கையாவும்சிறந்தவர்செப்பவே
மொய்திறற்றியநோக்கமிக்குற்றுளான்

ஆன்றமாச்சபையாவருமன்பொடும்
தோன்றும்மாறுபசாரங்கள்சொல்லுமோர்
தோன்றலெங்களும்தோன்றும்புகழினன்
சன்றவிப்புவிசெய்தவமென்னவே

சீர்திரிந்துற்றசெங்குலத்தின்மேன்மையை
பேர்சிறந்துறப்பெரும்பெட்பினுக்கினன்
காபறந்திடுங்கரங்காட்டுமின்கொடைக்
கோர்திருவிருந்தெனவுதவிபாலனே

வ[illegible]

போற்றுசெங்குந்தர்குல[illegible]புரிதவத்தாற்போந்தநாராயணசாமி
சாற்றுமிச்செய்யகுல[illegible]தின்வான்றன்[illegible]மைச்சார்பெலாநூல்பல
[வாய்ந்தே
தே[illegible]றுமிக்கிரந்த[illegible]யிலாத்தெளிந்தார்சொற்பொருளுநபவ
[மெல்லாம்
[illegible]ற்றவர்தேற்ற[illegible]சிந்தையோர்கேட்கிற்சிவனருட்குறியராச்
[செயுமே

இஃது.

உடுமலைப்பேட்டை மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பூ. பு. அ.
முத்துச்சாமிக்கவிராயரவர்களுடைய மாணாக்கருள்,
பெரியவாளவாடி
பெ. ரு. பொன்னுசாமி செட்டியாரவர்களாலியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காமரங்களிசைகளிவண்டட்டமுலாக்
தண்மலர்கள் கமழவோங்குங்
காமரங்கண் முகிலெடுத்தேமெனவுவந்து
திமிர்ந்தோங்கு காட்சிசேர்நன்
காமரங்கண்ணும் பொனிருப்புயர் கோய
னகரம் வாழ்கன செங்குந்தர்க்
காமரங்கசண்முகமால் கனதவத்தில்
வந்ததொரு கருணைமைந்தன்

தருமங்கைதவறாத தாருருசெங்
குந்தகுலத்தரணிமீதிற்
றருமங்கைநெல்லியைப்போற்பொருள்விளங்கப்
பலநூலின் தமிழைப்பாவேக்
தருமங்கைராவதனுதியரும்புத்
தமுதமெனத்தந்தான்கல்வி
தருமங்கையருள்பெறுநாராயண
சாமிக்கவிநற்றமிழ்வல்லோனே

இஃது.

இந்நூலாசிரியர் மாதுலரும், இந்நூற் பூநாவிகைத்தியருமாகிய

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

C. K. சண்முக முதலியாரவர்களாலியற்றிய

கலி விருத்தம்.

சீரொளிவதுவரைசிறக்குமவ்வள
வோரளவுடையதாயொளிருமாப்பெரும்
நீரளவழகுடனின்றநேர்மையாய்
பேரளவில்லதாய்ப்பெற்றகோவையில்
தமிழினதருமையுந்தகைமைசேர்பல
வமிழ்தினிமினிமைவாய்ந்தமைந்தநூனிறை
சிமிழெனும்புலவனுந்திகழுஞ்சீர்த்தியாற்
கமழினும்பலதிறங்காட்டுமேன்மையான்
சீர்சிறந்தோங்குசெங்குந்தவான்குலப்
பேர்சிறந்தோங்குநற்பெரியவான்சபைக்
கோர்விருந்தெனப்புகலுளத்தனுய்ச்சிவச்
சார்புடைச்சைவமேசமயமென்றதேர்
அறிவுடையருணலமடைந்தகேள்வியான்
சிறிதுமிதன்றியோர்செய்கையில்லவன்
நெறிபிரிந்திருந்தசெங்குந்தர்நேர்மையைப்
பெறுமுறைநினைந்தவர்பெருமையாவுமே
பலபெருநூலெலாம்பார்த்துநேர்தொகுத்
துலகுபகாரமாயுதவினனிது
தலமுளவரையினுந்தகைமுகச்சால்புடை
குலநலமுடையவர்கொண்டுபோற்றவே.

வேறு.

செங்குந்தர்குலப்பிரகாசிகையென்னச்செறிகடல்கடைக் தமுதனி
[த்த
சங்கமூர்த்தொளிரும்சரத்தனேரென்னதகைமையும்வாய்மையும்
[அன்பும்
பொங்கொளிதிகழும்புண்ணியகுணமும்பொருந்துநாராயணசாமி
அங்கையினெல்லிக்கனியெனக்காட்டுமரியநூற்பொருளெலாமா
[ய்ந்தே

கணபதி துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருக்கைலாயபரம்பரைச் செங்குந்தச் சங்கத்தலைவரும்
சிவாத்வித சித்தாந்தியும், காரணபத்யகத்ய நூலாசிரியருமாகிய

திருமழிசை

முத்துசாமி முதலியாரவர்களா லியற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

ஓதமிஞேது மிஞேது மிஞேது மின்
கோதில் செங்குந்தக் குலப்பிரகாசிகையை
ஓதுமிஞேது மிஞேது மிஞேது மின்
பண்டு சூர் தடிந்த பண்ணவற் கனுசராய்த்
தொண்டுபுரிவீரர்பின் றோன்மனுகுலத்து
வேந்தற் பாற்கிளைஞராய் மேவியுலகோம்பி
நீந்தரும் பகையை நீத்து நிலைகாத்து
முப்பானிரண்டற முற்றி மோங்குபு
முதல் வருணத்து மூவர்கைதழீஇ
வைதிக விதிபுலகியாண்டும் பரவ
விடுத்துச் சீர்த்தி விளக்கிய நந்தி
கோத்திரர் குலச்சீர் குமித்துள வாதனி
ஞேது மிஞேது மிஞேது மிஞேது மின்
மற்றிதை வரைந்த மாண்பன் யாறெனின்
பாவையர் பூவை யொடுபந்தாடல் புரிதருங்
கோவையம்பதியிற் கொண் மூவனையனுப்
விண்முகத்தவரும் வியக்குறும் வாழ்க்கைச்
சண்முகக்குரிசி றவப்பயனுகி
யளக்கருங் கீர்த்தியமைந்த தங்குலத்தை

விளக்கவந்து நித்த வித்வசிரோமணி
யெப்பொருள் யாவர் வாய்க்கேட்கினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறி வெனுந்தெய்வப்
பொய்யாமொழிக்குட் பொருந்திலக்கியமா
யெய்யாவைப்ப மின்புரத்தோன்றியோன்
மாற்றருசிறப்பால் விருந்தியோனே தமிழ்
நீந்நாட்டானென விருத்தியான் வள்ளல்
நாத்திகப்பூடை நசித்தலகியாண்டு
மாத்திகப்பைங்கூழ் வளர்த்திடு மண்ணல்
நாரயிக்கோங்குமே னண்ப நாராயண
சாமிவரைந்த சாதி நூலாதனி
னோது மினோது மினோதி மற்றவனையும்
வாழ்த்து மின் வாழ்த்து மின் வாழ்த்து மினீரே.

சாற்றுக்கவிகள்.

ஸ்ரீ மருதாசலக்கடவுளுக்கடிமையும் பிள்ளைப்பிரபந்தமும்
பாடிய வடவழி வித்வான்
அருணாசலக் கவிராயரவர்களா
லியற்றியது.

கலித்துறை.

வண்டாரும் பூங்குழற் காமாட்சியம்மை மலர்ச்சிலம்பி
னுண்டாகிய நவவீரர்களாதிய ருற்பவமுங்
கண்டோது காந்த முதலாம் புராணங்களின் முறையைக்
கொண்டேசைவாகம நூற்கவிரோதக்குண முணர்ந்தே. (1)

தாருகனாதிய தானவரியாரை யுந்தாக்கியம
ரார்புகுமாறு செய்தொண் மகத்தியினுறத்தெழுந்து
வீரியமேழகத்தின் பரியேய்ந்து விதிசிறையிட்
டாரியன் காதற்றுணைவருமாகுமவைவிரித்தே. (2

மனுகுலத்தாள் முசுகுந்தனுக்கே துணைவந்தவனா
தனுகுலத்தொண் ணூறதற்றே படைவாரினைச் சார்ந்தமையும்
பினுமகப்பேருற்றமையு முற்றேரையர் பீடுபெறு
முனிவரர்தோஸ்திரக்கோவைமுன் னூலின்முறைப்படியே. (3)

தன்றுயர் நீங்கிய விந்திரன்றனு தந்தாரணிக்குட்
சென்றிலிங்கார்ச்சனை செய்திமலோகத்திற் சேர்ந்தவச்
கொண்டொரு பொற்கிளி மீட்டிவன் சாபக்குறைதவிர்த்து
நின்று செங்கோடு முதற்றலமாண்டிடு நேர்மையுமே. (4)

தள்ளார்விலக்கத் தொன்பதினோறாருச் சதம்பத்துடன்
றெள்ளாரிரவருக்கத்தினர் செங்குந்தர்தோற்றமெலாங்
கொள்ளாமதுகையர் புற்றிடங்கொண்டவர் கோளாந்தகர்
நள்ளார்தொழும்புலியூர்ப் பள்ளிகொண்டவர் நானிலத்தே. (5)

அறுபத்துமூன்றடியார் தமினுற்பவமாதியற்ற
குறியிட்டமூலர் மெய்ப்பொருளையர் கூற்றுவரோ
டெறிபத்தர்தண்டி காரிகணம்புல்லரிடங்கழியார்
முறையிட்டசெங்குந்தர் தோற்றத்தராகு முறைமையுமே. (6)

பொய்யாமொழி படிக்காசுயிரைட்டைப்புலவர் கச்சி
மெய்யா முனிவரர் கோனேரி கூத்தர் விரிபிறசை
ஐயா சிதம்பரர் காங்கேயராதியருங்கவிகள்
செய்யார் செங்குந்தர் பிறப்பிடங்காலமுஞ் செய்கையுமே. (7)

யீட்டியெழுபது பாடலுக்கில்லை யெழிலையைத்தே
ரோட்டிட வித்தகன்கழுகாசலந்தன மூட்டிடலும்
ஆட்டுங்கொடி நடராஜருக்கேற்றலும் மாங்கனக
மூட்டியதண்டிகைபெற்றதுமெய்தற்றொழின்முதலியவே. (8)

கைக்கோளர்காருகர் நூல்வாயரென்பதின் காரணமும்
அக்கோலத்தாருக்கியற்கை யொழுக்கமனை முழுது
முற்காலத்தார்சொலு மெய்ந்நூனெறியின் முறைப்படியே
யிக்காலத்தன்னவர் தன்மையுஞ் சீருமெடுத்தெடுத்தே. (9)

நம்மரபோர்சை வாரியராக நலம் பெறலும்
இம்மரபோருக்கிணை மரபில்லையென்றே திருநீ
றம்மரபாலுருத்திரவக்கந் தீக்கை யொண்ணூலணித
லன்மரபாலனுஷ்டானமுந் தானமு நன்மையுமே. (10)

இதுவரைநாமறிந்துய்வதற்கேது வின்றேமறைந்த
முதுநெறிச் செங்குந்தர் பெருமையெலாங் குன்றின்முடியிட்டுத்துக்
கதுமனவேவைத்த தீபத்தைப் போற்கண்டு களைவிரித்தான்
அதுமுதற் செய்புண்முதற் பத்தத்தியாயத் தடங்கிடவே. (11)

மருக்கோலப்பைம் பொழிலும்பழனங்களும் வாவியுஞ்சூழ்
திருக்கோவைநன்னகர்வாழுஞ் செங்குந்தர் சிகாமணியா
யுருக்கோவையான சண்முகவேடவத்தூற் பவித்த
கருக்கோவையான நாராயணசாமிக் கவிஞனன்றே. (12)

கோயமுத்தூர் லண்டன்மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ச. திருச்சிற்றம்பலம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கருள்

நோ. ச. நடராஜம்பிள்ளை

அவர்களா லியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இசைபரவுந் திருக்கோவை நகருடையா னீசனடி யிணைகளேத்தும்
நசைமிகுந்ததிருவுளத்தானுயர்நாராயணனெனும்பேர்நன்குவாய்த்தோன்
மிசைபுகழுஞ் செங்குந்தர் புகழ்வாய்மை தவக்கல்வி மேன்மையற்றுந்
திசைபுகழச் செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகைநூலிற் றெரிவித்தானே.

ஷை தமிழ்ப்பண்டிதர் மாணாக்கருள்

ந. மு. ம. பழனியப்ப செட்டியார்

அவர்களா லியற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமலிகோவை நகரிற்செங்குந்தரிற் போந்துதித்தான
ைமமு நாராயணனெனைப் பெற்றவனற்றமிழ் நூல்
தோமறவாராய்ந்தெடுத்தொரு தங்குலத்தூய்மையெலா
மாமலைத்தீபமென்றுரும் புகலவகுத்தனனே.

உ

முகவுரை.

செங்குந்தசிலாக்கியர்காள்!

நம்மரபினர் பெருமையும், புகழும், குன்றின்மேற் றீபமென்னவிருந்த கீர்த்தியும், காலவடைவில் மலினமடையநேரிட்ட காரணம் குலாசாரங்களின்றும் வழுவி நடத்தலும் சிறப்புற்ற மேலான கிரந்தங்களை நாமாராய்ச்சி செய்யாததுமேயாகும். அத்தகைய நூல்களை அறிதற்கேற்ற சாதனம் கல்வியொன்றேயாமென்பது எவரும் ஒப்பமுடிந்தபக்ஷமாம். இத்துணை பெருமைவாய்ந்த கல்வியை நம்மில் பெரும்பான்மையோர் கல்லாமையான். நம்மத நூல்களைப்பேணுதலு மொழிந்தனர். இதனால் விளைந்த குறைகள் ஒன்றன்று பல, கிடைத்தற்கரிய நம்மத கிரந்தமானது எல்லா நலனுமியைந்த இக்காலத்திற்றானே, இத்துரைசையடையுமாயில் பின்னர் இதன்கதி எவ்வாறாகுங்கொல்லோ! வென்று ஏக்கமுற்று மிக்கக்கவன்று இக்குறை தீர்த்தலே எனது கல்வியாலாயநலம் என்றுணர்ந்து அம்மார்க்கம் என்னையென்று பல்காலுஞ்சிந்தித்து, இந்நூல் நம் ஆண்பெண்ணிருபாலரும் கற்றுணருமாறு சுலபநடையிற் செய்தலே என்று தெளிந்து அரும்பிரயாசைப்பட்டுத் தேடிச்சேகரித்திருந்த அரிய நங்குலப் பிரபந்தங்களை பல்காலும்

ஆராய்ச்சி செய்து இரா[illegible] முன் வெளியேறிய பல நூல்களையுமாதாரமாக்கொண்டு [illegible] தெரிந்தவரை, முதனூலோடு எவ்வாற்றானும் முரணாது "செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகை" யெனும் [illegible]த்தொகுத்தனன்.

இக்கிரந்தத்தின் கண்ணே! செங்குந்த மன்னரின் சிறந்த சிறப்பும், மேலோங்கிய கீர்த்தியும், சீலம், தவம், வாய்மை, கல்வி, இன்னணபிறவும் கிரமமாக வெளியிட வேண்டுமென்பதில் நமது கருத்து மிக சிரமமுற்றதென்பது தெள்ளிதில் விளங்கா நிற்கும் அவ்வேவர் விஷயங்களையும் ஒருங்குசேரத்திரட்டிக் காட்டவேண்டுமென்பதில் நீங்கா விருப்பமுள்ளேன்; எனினும் அவற்றை விளக்கக்கொண்ட ஆதாரங்காரமின்றி இந்நூல் இறந்துபடாது உலகில் நிலைபெற்று விழங்கவேண்டுமென்னும் பேராவலுமெய்தி பிடித்துந் தம் நினைந்துளவிந்நூலே, நம்மவரின் நன்மைக்கோர் காரணமாமெனநல்லோராகும் மதிக்கப்படுமேல் அதனையே யான்கொண்ட சிரமத்திற்குக்கைம்மாறாகக் கருதியானந்திப்பேன்.

குற்றமே தேர்வார் குறுமாமுனி
சொற்பாவிற் பேரி குறைசொல்வரால்

ஆகலின் அன்னோர் கண்டுதவறு கூறுதல் பெரிதன்றே!

இவற்றில் இலக்கணவழுக்களும், நம்மையறியாதே தெனும் பிழைகளுளவாயினும், பெரியோர் சிரந்தாழ்மையென்பதையும், நம்மவரின் நன்மைக்கோர் நம்பிக்கை வாய்ந்தவழிகாட்டியென்பதையுமெண்ணி நம்மீதுமுனிவுற்றிகழாது இக்கிரந்தத்தை எங்குமுள்ள நம்மரபினரெல்லரும் புகழ்ந்து பரவச்செய்து வாழ்த்துவரென நம்புகிறேன்.

மேதாவிகளானவர் இவற்றிலுள்ள குற்றங்களையேனும், வேறு விசேடங்களையேனும், அன்புடனெனக் குறிவிப்பார்களாயின் அவர்கட்கு நன்றி கூறி பிழையைத்திருத்தி விசேஷமாக விளக்கி வெளிப்படுத்துவதுடன் அப்பேருபகாரிகட்கு என்றும் மீளாவாளாய் மெய்க்கொண்டெபெரிய முற்றிலுங்கடமைப்பட்டுளேன்.

25—2—07, Coimbatore. } இங்ஙனம்,
சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார்.

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்குந்தர், குலப்பிரகாசிகை.

விநாயகக்கடவுள் காப்பு.

கலி விருத்தம்.

சித்திபுத்தியெனுமிரு தேவிமார்
முத்திவேட்டுற மோகமொடின்முலைச்
சித்திவேட்டுறுஞ் சிந்துரத்தன் கழற்
சித்திவேண்டுது நூலிதுதேரவே.

பரசிவத்துதி.

அன்பெனும் வலையிலமர்ந்தவர்வேண்டுமெரும்பணியாவையுமியற்றுங், என்பது தோன்றவேனிவ்வேட்குடைந்தவின்றமிழ்க்கவிக்கிருமடவார், தன்வயிற்றாது சென்றனைதருமுற்றமிழ்ச்சுவை சிறிதுமோர்ந்துணரா, வென்பொருட்டிந்நூலியைபுறவவன்றாளிணைஞ்சி வாழ்த்தெடுத்தினிதுய்வாம்.

உமாதேவியார்.

எமன்றனையுதைத்தும் பெருவிடமுண்டும் மிறந்திடாதிருப்பதற்குரிய, தமனியத்தாலியுடையவளன்றிச்சங்கரன்புரிதொழிலைந்தும் சமனிலைபெறுமாறருட்செயுங்கண்ணாள் சத்தியேசிவமலாதிலையால், உமைதிருப்பாதமலர்தலைக்கொண்டேனுரைக்குமிந்நூற்சிறப்புறவே.

கணபதி.

குறத்தியைக்கூடப்பிறந்தவர்க்களித்த கொள்கையைக்குவலயமறியா, மறத்தியல்பினர்க்கும்வரந்தருங்கருணைவாரியைவாழ்த்துநல்லன்பின், திறத்தினர்பலர்க்குமருள் தரல்வியப்போசிறியனென்செப்புமிந்நூற்கு, அறத்தியனேக்கியருள்புரிவாயேலதுவியந்தேத்துமிவ்வுலகே.

சுப்பிரமணியர்.

வேண்டுவோர் வேண்டும் வண்ணமே தருவான் வேலவனை னும் பெருநா
ட்கினங்க, ஆண்டகைவீரவாகு தொன்பதின்மராகிய துணைவரை
யரசன், வேண்டலுமுழுசிரென்றுதளித் தருள்விளக்குவான்மாங்கு
செங்குந்தர், பூண்டகரகுமீண்டோளிதரும்படி செய்புங்கவன்மல
ரடிபணிவாம்.

வாணி.

பேசு மாமறை பெய்யு வெண்
மாசு மாரிபொழிந்தபோன்ம்
மாசி ளுமைகண் மாணடி
யாசி யார்ப்ப வறைகுவல்.

நவவீரர்.

அம்மைபதச்சிலம்புதிர்த்தநவமணிகணவமாதராகிகம்பன்
செம்மைதருமுகநோக்கநந்திகணத்தவர்புகுந்துசேர்ந்தருனின்
றம்மைதிருக்கருணையினலவதரித்தோரறுமுகவற்றுணைவராகி
நம்மைமணந்தருள்சுரக்குநவவீரரடிவணங்கிநலங்கொள்வாமால்.

இதுவுமது.

கந்தனவதரிக்குமுனமவதரித்தேசெங்குந்தங்கரத்திற்றுங்கி
கந்தனருட்டுணைவர்களாய்ச்சூரபதுமனதியரைக்கடிந்துதேவர்
தந்தநகர்தனையருளிச்சதமகனுடையன்மாலுந்தாழ்ந்துபோற்றப்
பந்தமறுஞ்செங்குந்தர்குலம்விளங்கப்பண்ணுநவவீரரடிபணிந்து
[வாழ்வாம்.

சைவசமயாசாரியர் நால்வர்.

சமணமார்கடல்தான் றெலைத்தாண்டவன்
அமிழ்தினேர்கவியாக்குமெய்யப்பனும்
தமிழிற்சங்கரன்றன்பணிகொண்டவர்
சமையுமார்பதந்தான்பணிந்தேத்துவாம்.

போதகாசிரியர்.

அறநீள் யாகமுற் றருவி ளுருகற்
குறலவக் கூறுது நெறியி னேரவே.

அவையடக்கம்.

விண்ணளந்தகலமிடுவோர்போலிந்தச்செங்குந்தர்வியப்பெல்லாரும்
கண்ணளந்துசொலநினைந்தவென்போலுமொருபேதையில்லையாவே
பண்ணளந்தபாவலர்கள்பாவறியாச்சிறியேனைப்பகையாதன்பிற்
கண்ணளந்துபார்த்தருளிற்காசுநீபெறவிர்றாலுங்காண்பர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகை.

முதல் அத்தியாயம்.

நவவீரர்களின் உற்பவம்.

உலகின்கண்ணுள்ள பருப்பதங்களுக்கெல்லாஞ் சிறந்
து விளங்குவது கைலை. அது, பதினெண்பிரிவினையு
டைய தெய்வ சமூகத்தாரும் விரும்பியுறையும் பெருமை
யமைந்தது, யோகிய எண்வகையோகத்தின் வழி
நிற்கும் அருமறை முனிவர் அன்புடன் வாழும் தகைத்
தானதாய்ச் சிறந்து விளங்கி அநேகமாயிரம் யோசனை
பரந்து ஆகாயமளாவ வளர்ந்த ஒரு பெருவெள்ளாசலம்
"மந்தரகிரி, பூர்வம் பாற்கடல் கடைந்து அமுதத்திற் புண்டகாயிருந்தும்
வெண்மைநிறம் பொருந்திற்றில்லை, நான் ஒப்பமைப்பட்ட பிரயாசமொன்
றுமின்றிச் சுயமாகவே அந்நிறம் பொருந்தியிருக்கின்றேன்" என்று அதை
நகைக்கின்றதுபோலத் திக்கெட்டினையும் தனது களங்கமற்ற காந்தியி
னால் வெண்மை நிறமாக்கி விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அத்தகைய மே
ன்மை வாய்ந்த பருப்பதத்தின்கண், வித்தியாதரர்களுடன் இந்தி
ரனும், வசிஷ்டர் முதலிய பிரமரிஷிகளும், மாலயனாதிய தேவர்க
ளும் பூதகணங்களும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்ய ... குறி
ப்பறிந்து, ஆன்மாக்களிடத்தே பதிந்த கைம்மாறற்ற பெருங்கருணை
யினாலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும்
ஐம்பெருந்தொழில்களையும், இயற்றுவித்தருளும் அருட்பெருஞ்சோதியா
கிய சிவபெருமான், ... வேதாகமங்களைச் செய்யப்

பட்ட மகாமண்டபத்திலும்பண். ஆயிரங்கோடி சூரியரைப்போலப்பிரகாசிக்கும் பல சிங்கங்களால் தாங்கப்பெற்ற விமானத்தில், வெண்ணீறுபூத்த திருமேனியும், கொன்றையும், கங்கையும், மூன்றாம்பிறைச் சந்திரனையுந் தாங்கிய ஜடாமகுடமும், எவ்வெளில்லாத பிரம்ம விஷ்ணுக்களிருந்தவன்புகழைச் சாக்ஷியாகவளித்த சிரமாலையும், சந்திரசூரியாக்கினியென்னுந்திரிநேத்திரங்களும், ஆலகாலவிஷத்தையுண்ட நீலகண்டமும், மான் மழு அபயவரதமென்னும் நான்கு திருக்கரங்களும், புலித்தோலாடையும், யானைத்தோல் போர்வையும், அரவாபரணமுமுடைய சொரூபத்தோடு, அருட்சத்தியாகிய உமாதேவியார் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கக் கொலுவீற்றிருந்தருளுகின்ற ஈசனை நான்கினோர்கான் விஷ்ணுமூர்த்தி, பிர்மா, தேவேந்திரன், அஷ்டவசுக்கள், ரிஷிகள், தேவர்கள் முதலிய யாவரும் சூரபன்மனால் மிகவும் மெலிந்து வாடி மகமேருவில் கூட்டமாகச்சேர்ந்து கைலையை நோக்கி நடந்து அதிகார நந்தி தேவரால் வழிவிடப்பெற்று விஷ்ணுமூர்த்தி முதலனியாகச் சிவபெருமான் சன்னிதானத்தில் சென்று திருவடியில் விழுந்து வேதவாக்கியங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்வாராயினர்.

கந்தபுராணம் உற்பவகாண்டம்

திருவவதாரப்படலம் (36) கவி.

முன்னதின் முன்னைமொழிதுயேயெனிற்
பின்னதின்பின்னுமாப்பேசநிற்றியா
லன்னவையேயெனிலொழிந்ததல்லையோ
வென்னெனநின்னையாமேத்துகின்றதே.

புல்லியபுரம்பொடித்ததுவுங்காமனை
யொல்லெனவெரித்ததுமுனைக்குச்சீர்த்தியோ
வெல்லையில்விதிமுதலெனைத்துமீண்டுநின்
னல்லருளாணையேநடத்துமன்கையால்.

எங்களைமுன்னரேயியல்பினீந்தனை
யெங்களையிவ்வரசியற்றுவித்தனை
யெங்களோடோருவனென்றிருத்திநின்செய
லெங்களாலறிவரிதென்றுபோற்றினர். 38

இவ்விதமாகத்துதித்து மெய்நடுங்க, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, கண்களினின்று ஆனந்த அருவிபெருக, கைகளைச்சிரசின்மேற்குவித்து சர்வ அண்டாண்டங்களுக்கும் ஆதாரமாகிய சிவபெருமானே! அடியேங்கள் யாவருங்கொடுங்கோல் செலுத்துஞ்சூரனால் எங்கள் பதங்களெல்லாமிழந்து மகமேருவின் சாரலில் அநேக காலமாய் ஒழிந்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சூரன் சிறைவிட

புத்திரனாகிய, பானுகோபன் கையிலகப்பட்ட சயிந்தன் முதலிய தேவர் யாவரும் பலவித சின்னப்பட்டு சிறையிலிடப்பட்டனர். அவ்வசுர குலங்களை யெடுக்கப்படும் இன்னும் அவனால் படுகின்ற வருத்தம் சொல்லிமுடியாது ஆதலால் தங்கள் ஒப்பற்ற சொரூபமாக ஒரு குமாரனைத்தரவேண்டுமென்ன அதுகேட்ட பரமசிவம் தமது பூர்வமாகிய ஆறுமுகத்தோடு விளங்கினர் அம்முகமாறனுமுள்ள நுதற்கண்களினின்றும், ஆறுக்னிப்பொறிகள் தோன்றின அதைப்பொறியானது.

ஷை படலம் (45) கவி.

பாதண்டக்குலவுஞ்சேயிவாவ்வலையில்வொள்வாள்
சோதண்டபார்த்தோன்வேழமுறுத்துமாளிய சோதி
வேதண்டபயவிழ்றென்னமேதினிகுழ்ந்துவன்போய்
மூதண்டங்காறுஞ்சென்று முதல்வன்கண்ணுதலிற் செந்தீ.

அதுகண்ட தேவர்கள் பயந்து நாற்றிசைகளிலுஞ் சிதறியோடினார்கள். வாமபாகத்திலிருந்த உமாதேவியாரும் பயந்து, தமது திருவடிச்சிலம்பு ஒன்றோடொன்று தாக்கி, நவமணிகளுதிரும்படி தமது திருமாளிகையை நோக்கி ஓடினர். உடனே தேவர்கள் வேண்டுகோளால் அத்தீயை தமது திருக்கரத்தடக்கி, அக்கினிதேவனையும், வாயுதேவனையும், அழைத்து அவர்கள் கையிற்றந்து கங்கையில் விடச்சொல்லினர்.

ஷை படலம் (96) கவி.

அருவமுமுருவுமாகியநாதியாய்ப்பலவாயொன்றாய்ப்
பிர்மமாய்நின்றசோதிப்பிழம்பதோர்மேனியாக
கருணைகூர்முகங்களாறுங்கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே
யொருதிருமுருகன்வந்தாங்குதித்தனனுலகமுய்ய.

இவ்விதமாக கங்கையில் ஆறுமுகத்தேவர் பிறந்ததை தேவர்கள் கண்டு கார்த்திகை மாதர்களையழைத்து அமுதுக்கொடுக்கச் செய்தனர். இங்ஙனமிருக்க, பரமன் நெற்றி விழிகளினின்றுமாகத் தோன்றியவனறுபொறி சரவணப்பொய்கையில், பிள்ளையுருப்பெற்றதென பார்ப்பதியார் அறிந்து கொண்டவராய், நிர்மலக்கடவுளாகிய பரமன் என்னிடத்திரதமருளினைப்பெற்ற திருக்குமாரனைப் படைக்கவொட்டாமற் றடைசெய்த பன்னகர்க்கிறைவனாகிய இந்திரன், பிர்மன், விஷ்ணு மற்ற தேவர் முதலியவர்களுடைய தேவிமார்களுக்கு இத்தினமுதற்புத்திர சந்தானமில்லாமற்போகக்கடவதெனக் கோபித்துச்சபித்தனர். அவ்வாறே விண்ணவர்கள், ரிஷிகள் விர்த்தியடையாமல் அதுவரையிற்றோற்றிய தொகை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களென்றும், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளென்றும், காலதுவரையிற் பேசவிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் இமவான் புத்திரி சாபமீந்து பரமசிவத்தினது பவுத்திரமாகிய சன்னிதானத்தில் சேர்ந்து கர்த்தனே! தேவர்களனைவரும் பணிந்து தாது குறையாடுகின்ற விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டிய காரணத்தினால் தேவரீர் கடாட்சித்த சுடர்ச்சோதிப்படிவமாகிய பொறிகளினது உஷ்ணத் திறற்பயங்கொண்டே யான் முற்றும் வெப்பிப்பதைத்த காரணத்தினால் தேவரீரைப் பிரிந்தோடிய யானறியாது நாதனே! நீர் அப்பொறிகளைப் போக்கியபடியால் மீளத்திருச்சபைக்கு வந்தேனென்று பார்ப்பதியார் விண்ணப்பஞ்செய்த காலத்தில், சிவபெருமான் அம்மையிடத்திற் கிருபையுற்றுக் கரங்களை நீட்டி வாவென்றழைத்துத் தமதிடப்புறத்திற் சேர்த்தருளினர்.

இப்பிரகாரஞ் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த பார்ப்பதியார் முன்னமோடிய காலத்துச் சிலம்பினின்றும் சிதறிக்கிடந்த மணிகளானவை எமதிறைவன் முன்னர் பிரகாசித்திருந்தன.

அங்ஙனஞ் சிதறிக்கிடந்த மணிகளினொளியுட் சிவபெருமானுக்கிரக விசேடத்தாற் பார்ப்பதியார் சுந்தரவடிவமானது பிரதிபலித்துத் தோன்றின. அங்ஙனம் விளங்கிய உமையவள் திருவுருவங்களைப் பரமன் பார்த்தருளி வாருமென்றழைத்த காரணத்தில் உலகங்களிற் புகழ்பெற்ற ஒவ்வொருவரை மணிகளிடத்திலும் ஒவ்வொரு சத்தியாகத் தேவர் செய்த புண்ணிய பலத்தினால் நவசத்திகளும் ஏகமுகமாய் வெளிவந்தனர்.

பார்ப்பதி தேவியாரையொத்த சுந்தரவடிவங்களைப் பெற்றிருந்த நவசத்திகளும் பரமசிவத்தினது திருவடிகளிற் சேவித்து நின்று அத்தேவருடைய மன்மத சொரூபமாகிய ரூபலாவண்யங்களைப் பார்த்துப்பார்த்து மனங்களித்து மையல்கொண்டு மனப்பூர்வமாக இச்சித்தமாத்திரத்தில் தம்சமணமே கர்ப்பங்களைக்கொண்டனர். இச்செய்கைகளைத் தினையும் உமையவள் திருஷ்டாந்தமாகக் கண்டமாத்திரத்தில் உருத்திர சங்கார மூர்த்தியெனக் கோபித்து எனக்கு மாறாக சக்களத்திகளான காரணத்தினால் நீவிர் மேலோங்கிய கர்ப்பங்களுடன் பலகாலம் அவ்வாறே இருக்கக்கடவீரென்று சபித்தனர்.

க. பு. துணைவர் வருபடலம் (11) கவி.

ஆவதெல்லாவினைநெக்கமுற்றஞ்சியேயங்கண்
மேவுமாதர்மெய்வியர்த்தனரவ்வியர்ப்பதனிற்
றோமதேவனதருளினூற்றினகரத்திரன்போல
ஓவிலாவிறல்வீரர்களிலக்கர்வந்துதித்தார்.

இக்கொடுமையான சாபமொழியைக் கேட்டமாத்திரத்திலவர்கள் மிகவும் நடுங்கி அச்சங்கொண்ட வெம்மையினால் தேகமுற்றிலும் வியர்த்தொழுகிய ஜலப்பெருக்கினிடையில், தேவதேவோத்தமனாகிய பரமன் திருவருளினால்

குலிசர் கூட்டம்போல் சலனமற்ற வீரபராக்கிரம ஜயசாலிகளாகிய இலட்சம் வீரர்கள் அவதரித்தனர்.

௸ படலம் (12) கவி.

வடித்தவேற்பொருங்கண்ணினர்வியர்ப்பினில்வருநாள்
கடித்தமானவபோரிலக்கத்தருமசனி
கடித்தசொல்லினர்பொற்றுகிலுடையினர்கரத்தி
லெடுத்தவாளினர்பலகையராகிவிண்டினரால்.

இவ்விதமாக மாவடிவேலையொத்த நேத்திரங்களையுடைய நவசன்னியர் வேர்வையினிடத்துத் தோன்றிய பலசாலிகளாகிய இலட்சம்பேர்களும் சோடைமீட்களையொத்த உரத்த சொற்களோடு பொன்னுடையிடையிற்றரித்து கைகளிலொட்பற்ற வீரவாள்களைத் தூக்கிச் சபையெங்குமிடமின்றி நெருங்கிப் பலபேர்களுடன் சமீபத்திற்போய் உமாபதி சரணாரவிந்தங்களுக்குச் சிரங்கள் தாழ நீட்டித்தண்டன் சமர்ப்பித்து நாவினுக்கினிப்பைத்தரும் கடவுளினது அளவற்ற திருநாமங்களைத் துதித்தவர்களாய் கரங்களைக் கூப்பி நின்றனர். அவர்களை சர்வக்ஞருமாகிய பரமன் கிருபையாகப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனர்.

குமாரர்களே கேட்பீராக! நீங்களனைவரும் ஜயசாலிகளாக விளங்கி இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்குப் பகைவராகிய இராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாகச் சங்கரித்து வேறாக்கலையவிருக்கின்ற நமது திருக்குமாரனாகிய குமாரசுவாமிக்குப் படைத்துணைவராகவிருக்கக் கடவீர்களென்று அனுக்கிரகஞ்செய்து வேண்டிய புஜபல பராக்கிரமத்தையும் கொடுத்தனர். இவ்வாறு வரம்பெற்ற இலட்சத்தவர். பக்தி விசுவாசங்களில் மேம்பட்டவராய் சிவத்தொண்டு புரிந்து பரமன் சன்னிதானத்தினின்றும் நீங்காமலிருந்தனர்.

இங்ஙனமிருக்க, முன் பார்ப்பதிதேவியாரால் சபிக்கப்பெற்ற நவகன்னியர்களும் சக்திதேவம்சமாகிய கருப்பவாதனையைப் பொறுக்காதவர்களாய்ச் சிவபெருமானைப்பணிந்து சுவாமி! இனி அடியேங்களால் இக்கருப்பவாதனையைச் சகிக்கமுடியாது. தேவரீர் திருவுளங்கனிந்து அருள்செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து நின்றனர். அப்போது வேண்டுவோர் வேண்டியதே யீயும் பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் தமதிடமாக வீற்றிருந்த உமாதேவியாரைப்பார்த்து உனது பாதாரவிந்தங்களில் வணங்கப் பெற்ற சிலம்பினின்றும் முதிர்ந்த நவரத்தினங்களினொளியிலுன் சாயலிற்

பிறந்த புத்திரனியர்கள் வருந்துதல் உன்றிருவருளுக்கழகாகுமோவென, அம்மையார் புன்முறுவல் கொண்டவராய் அப்பெண்களை நோக்கி நீங்கள் மிக வெலிந்திளைத்தீர் [illegible] வு மென்றருள் சுரந்து நீவிர்களைவரும் ஒப்பற்ற வீரர்களை தந்தருள்வீ[illegible]ன வனுக்கிரகிக்க உடனே அவ்வொன்பதின்மரும் மறைவிடத்[illegible] அவர்கள் கருப்பங்களுட் பிரவேசித்துச் சிவபெருமானை சிந்தித்து யோகத்திலிருந்த நந்திகணத்தவர் ஒன்பதின்மரும் திருவவதாரம் செய்து சிவபெருமான் சந்நிதியிற் பணிந்தெழுந்து சவியன் தர்களாய்க் கைகூப்பி நிற்கப்பரமசிவம் பார்ப்பதி தேவியை கடைக்கணித்து

கந்தபுராணம்

துணைவர்வருபடலம் (35) கவி.

உதிதருமத்திறல்வீரர்பிணை மேலன்மையுடனுரைத்தாதன்
பதமலர்கள்பணிந்தெழுமவர்க்கண்டு பார்ப்பதியைப்பரிவா
ணேக்கி
மதியுமிகு திறநுமெழின்மானமுங்கையெனப்பெறுநம்
மைந்தரி[illegible]னோர்
புதியரவர்நந்திதனிக்கணத்தவரென்றுன்கருதிப்பெருநளாய்
நின்றான்.

(36)

தேகியதுகேட்டுமைந்தர்க்கயிலருளவவர்க்கெல்லாஞ்சிவன்
வெவ்வேறு
தாவில்சுடர்வாளுந்தவிவியர்ப்பில்வருமோரிலக்கந்தனயரோடு
நீவிர்களுமொன்றிநுங்கட்கிறையவனுகியசேனைநீங்கவொன்றி
யேவலவன்பணித்தனசெய்தொழுகுதிரென்றுனவருமிசைந்
துதாழ்ந்தார்.

இவர்கள் சாமான்யர்களல்ல நந்தி கணத்தவர் ஒப்பற்ற பலசாலிகள் பாரனந்தேவியார் திருவருள்சார்ந்த அவர்களொவ்வொருவருக்கும் † செங்குந்த மீந்தருளி வாழ்த்தச் சிவபெருமான் அவ்வாறே ஒப்பற்ற பிரகாசம் பொருந்திய வாளாயுதங்களைத்தந்து நீவிர், உங்கள் துணைவர்களாகிய இலக்கம் வீரர்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து உங்களுக்கெல்லாம் இறைவனுகிய கந்தவேளுக்கிசைய அவன் பணி புரிந்து வாழ்வீரென அவ்வாறே வாழ்ந்திருந்தனர்.

---

† இதனை. சலம்பிரியாதருட்செசாவருகேதனமென்றான்றும் வலம்பிரியாதவெவ்வேட்குறுதுணையாகமன்னுட் குலம்பெறவர்தாமென்றங்கொடியுமைதந்தவீட்டி கலம்பெறுமிந்தக்குற்தார்ப்பரிசுபோனட்டிதுண்டோ எனவரும்சட்டிமெழுபதின்திருவிநத்தாறுமறிக

"நவசத்திகளாவன."

மாணிக்கவல்லி, தரளவல்லி, புருடராகவல்லி, கோமேதகவல்லி, வைடூரியவல்லி, வயிரவல்லி, மரகதவல்லி, பவளவல்லி, நீலமணிவல்லி முதலியோரென்ப.

இவர்களிடத்து முறையே, வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரன், வீரமாமகேச்சுரன், வீரமாபுரந்தரன், வீரராக்கதன், வீரமார்த்தாண்டன், வீராந்தகன், வீரதீரனுமாக அவதரித்தனர்.

இவற்றிற்கு உதாரணம்.

கந்தபுராணம் துணைவர் வருபடலம் (25) கவி.

பேரவாகுவையுடையவனிளவல்பேரருளால்
சூரவாகுலம்வானவர்பெறுவகைதொலைப்பா
னேரவாகுறுஞ்செம்மணிப்பாவைதன்னிடத்தில்
வீரவாகுவந்துதித்தனனுலகெலாம்வியப்ப.

[illegible]ரளவல்லியார்தந்திருவரிவியன்படையாக்
க[illegible]ாவல்லிருளகற்றுவானெழுந்தவொண்கதிர்கள்போற்
றிர[illegible]ாவல்லிணையணியபூண்முலையுடைத்தெய்வத்
தரளவல்லிபாற்றோன்றினன்வீரகேசரியே! 26.

மக்கள்வானவர்க்கருந்துயர்புரியும்வல்லவுணர்
தொக்கவீரமாமகேந்தி[illegible]மொருவனத்தொலையச்
செக்கர்நூபுரபுட்பராகத்திபாற்சிறப்பாற்
றக்கவீரமாமகேந்திரன்வந்தவதரித்தான். 27.

ஆதவத்தனிக்கடவுளும்வடவையாரழலும்
சீதளப்புதுமதியமும்வெள்குறத்திகழ்கோ
மேதகத்தமர்பாவையாலின்னவர்புரியும்
மாதவத்தினல்வீரமாகேச்சுரன்வந்தான். 28.

தானமானிலத்தேவர்கண்[illegible]ந்வுறத்தகுவ
ரானபேரெலாமுடிவுறவ[illegible]கவெடுப்ப
கானல்வைடூரியமின்னிடைக்கழற்கான்
மானவீரமாபுரந்தரனென்பவன்வந்தான். 29.

சூரராக்கமுந்துணைவர்தமாக்கமுஞ்சூழ்ச்
சீரராக்கமும் வானவரேக்கமுஞ்சிந்தய
வாரராகமழ்கொன்றைவேணியனருள,[illegible]
வீரராக்கதன்வந்தனன்வைபிரமெல்லியபாற். 30.

சகுகுந்தனிமால்வரையெடுத்தொருகணத்தில்
புரந்தத்தினையிழைத்தவனருளினாற்புணரி
தூரகதத்திடைப்பைங்கனல்கொம்மெனவெழல்போற்
பாரகதத்திபால்வீரமார்த்தாண்டன்வந்தனனே. 31.

மையலோராக்கரிவாம்பரிவிரவிய மணித்தேர்
வெய்யதானைவூர்பசேறைகைபிமைப்பினில்விரிய
மொய்யிரைர்த்தமானவள்பவளமாமொழிப்பேர்
தையறன்வயின்வயிபவீராந்தகன்சனித்தான். 32.

கந்துதித்திடுவியனரமடுக்கடலுங்கடலின்
முந்துதித்திடுமாலமும்வடவையுமுரண
நந்துதித்தநற்களமணிபாவைநற்றவத்தால்
வந்துதித்தனன்வீரதீரப்பெயர்வலியோன். 33.

என வருவனவற்றுலுணர்க.

நவவீர உற்பவ-விளக்கத்திற்கு
பிரமாண நூல்களாவன.
ஈட்டி யெழுபது (4) கவி.

பாதநூபுரத்திற்றேவிசாயைகண்டமலன்கொண்ட
காதலாற்கருப்பமாகுங்கதிர்நவமணிமாதர்க்கண்
மேதகுவீரத்தோடுமென்மீசையோடும்வந்த
மாதவவீரவர்குத்தலைவரித்தலைவர்மாதோ.

எனவும்.

செங்குந்தர் மான்மியம்.

சிலைபதச்சிலம்பினுதிர்மணிவல்லித்தெரிவையோடொன்ப
துமடவார்
சிவபிரான்றன்னைநோக்கினர்கருப்பஞ்சேர்ந்தும்வீரவாகுடனே
நவவயவரையீன்றெடுத்தரவர்களோர்நல்லருக்காயுதம்பெற்றே
யுவமையில்குகனற்றுணைவராய்ச்சூரனுடுகினொவென்றுல
களித்தார்.

எனவும்.

வீரநாராயணர் விஜயம்.

ஆதிபிடத்திடையுதித்தவாறுபொறிகண்டஞ்சியகன்றுநன்றெண்
பாதமலர்நூபுரத்துநவமணியினினத்திலிறம்பரித்துக்காட்டி
யேதினவசத்திகளாயிவ்விளையாட்டருணின்றலைவியென்றுங்

திலைருட்டில்லையுறைசிவகாமசுந்தரிதாள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

எனவும்.

செங்குந்தர் மாலை (29) கவி.

மருவந்தபூங்குழன்மாதுமையாளொண்மணிச்சிலம்பி
னுருவந்தவொன்பதிலொன்பானுமையுருவுற்றவனற்
கருவுந்தந்தோன்றியகாரணத்தாற்கடிப்புகுப்பின்
செருமுந்துகுலப்படையான்றுணைவர்செங்குந்தரே.

எனவும்.

செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், செங்கீரைப்பருவம் (3) கவி.

இந்திரன்முதற்றேவர்யாவருங்கயிலைமலையிறைவன்முன்னி
ன்றருள, னிகழ்ந்திறம்படிப்பாடலைத்தையுமொழிந்திடநம்பீசனருள
மிரங்கித், தந்திடுதற்கண்ணினழலெழுப்புஞ்சுடர்தனைக்கண்டு
பார்வதியுளந், தனிலஞ்சியோடவவள்பாதச்சிலம்பிணைகள்தாக்க
நவமணிகள்சிதறப், பைந்தொடிமடைந்தையர்களொன்பதின்மரா
கியேபரனைக்கண்டவுடனே, பரிவுகொடுகெர்ப்பமாய்வீரவாகு
விறுடனொன்பானாகவந்துதோன்றிச், செந்திருவிளங்கவேவந்தலட்
சவீரர்செங்கீரையாடியருளே, சேவலங்கொடியாளர்மேவிடுந்த
லவாளர்செங்கீரையாடியருளே.

எனவும்.

பழனிப்புராணம்-நவவீரர் துதி.

பானொளிவெண்ணீற்றினர்செம்பவளவொளிச்சடையினர்
பார்வதிதம்பாலர்
சூலொளிவாட்பலகையர்சூர்முதறடிந்தவேற்கிறைவன்றுணை
வர்தூய
வாலொளியகூரெயிற்றர்வீரவாகுவைமுதல்மணியின்றோற்றம்
போலொளிரொன்பதின்மரையும்விரைமலர்தூயத்தாழ்ம்ப
ணிந்துபோற்றுவாமால்.

எனவும்.

மதுரைப்புராணம்.

சாம்பவிசிலம்பிற்பூத்தசாயபூர்வசிகொண்டிழந்தர்
சாம்பவன்கருணையாலேதக்கசெங்குந்தமாக்கள்
தேம்பொலிவீதிதன்னிற்றிகழ்வெயிற்றியார்கள்

வே[illegible]லர்மன்னன்போலமேதினிபிறந்துவாழ்வார்.

எனவும்.

இலகுநனைக்குறவஞ்சி.

கண்ணிகள், இராகம் மத்தியமாவதி, அடதாளம்.

பேரா[illegible]கர்க்கம்மா — நல்ல
பெ[illegible]ளம்மா
வீராதிவீரர்கள்[illegible] — பதினொன்
விருதுபடை[illegible]தோர்களம்மா.
தோராதோராகிரத்துத்தொள்ளாயிரம்பேர்கள்
சீரானசெங்குந்தர்தேவிசேவடிவந்தோர்.

எனவும்.

செங்குந்தர் திருக்கை வழக்கம்.

—வெய்ய

வனைற்பொறிபாவைமுன்னனைந்தரவக்
கனைற்பொறிக்கஞ்சற்றெழுந்தகௌரி—புனைச்சிலம்பி
னொன்பான்மணிசிதறவொன்பானுமையுருக்க
ளன்பாயவற்றாடவதரித்தே—யின்பாயவ்
வண்ணவருள்பெறுமவ்வவர்பானந்திகணப்
பண்ணவர்சூலாகவுமைபார்த்துறக்கி—நண்ணுறுசூல்
தோற்றுவனைசபிக்கத்தோமிலாவசத்திகளு
மேற்றுராய்வேர்ப்பவதிலேயிலக்க—ராற்றலொடு
பொன்னுடையும்வாளுமுறப்போந்தமலற்போற்றியவன்
மன்னுடையதொண்டில்வயக்கவினர்—துன்னுறுசூல்
பன்னுமாற்றாய்ப்பாண்டரங்கனுற்பரைத
னின்னருள்பெறுமியோகுவிடுத்—தன்னார்
திறங்கொடுபொன்னுடையோசேனாபதிமீசைத்
திறங்கொடொருங்கேபொரு[illegible]பதின்ம—ரறங்குலவப்
[illegible]ன்மோனுக்திப்பதுமத்தவ[illegible]ரித்த
[illegible]ண்டிருக்கனென்போவி[illegible]துதித்துத்,

எனவும்.

செங்குந்த[illegible]ம்மானை.

மாவடியி[illegible]ளங்கும்வல்லிராமாட்சித்தாய்
சேவடியிலே[illegible]த்தார்செங்குந்தரம்மானை
சேவடியிலே[illegible]த்தார்செங்குந்தராமாயிற்

பாவடியினின்றுபசப்புவதேனம்மானை
பசித்தவருக்கன்னமிடபசப்பாரோவம்மானை.

எனவும்.

சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச்சூராவளி.

வேதமொருநான்குமியக்கித்துமவெள்ளி[illegible]
மாதுமையாள்பங்கன்மகிழ்ந்தளித்த[illegible]திரு
கந்தவேட்கெம்பெராக்கன்னியுமைகாத[illegible]பின்
சுந்தமணிமாதர்தாத்தரையில்—விக்கிதமொடு
வந்தகவீரர்மரபார்செங்குந்தரென்றே
எந்தவுலகுமினிதுரைச்,

எனவும்.

பார்வதிதேவியார் நந்திமுனிக்குத் திருவாய் மலர்ந்த
ரேகைசாஸ்திரம் அந்திவரைக்தூலம்.

பூவில்நவகன்னியர்மேல்மையல்கொண்டு
பெ[illegible]யதுல்கருத்தரித்தார்அதையாள்கண்டு
மே[illegible]பிப்புவியதனில்பிறக்கநீர்க
ளெ[illegible]னன்கிரியருகில்நவமாம்கன்னி
கூவிநின்றார்குகன்அரக்கர்குலமழிக்க
கூர்வடிவேல்தாங்கியபின்துணைவராக
தாவியசூமென்னருளால்சிலம்புதன்னில்
தான்டதித்தவீரரிடகுலமாய்வந்தோன்.

எனவும்.

அகஸ்தியர் மரபுநூல் (150) கவி.

பாரப்பா இன்னமொருசெய்திகேளு
பண்பானபுலஸ்தியனேபண்புள்ளோனே
சாரப்பாசண்முகற்கிளையோரான
சருவாகசத்தியடபுத்திரரையா
தாரப்பாநந்திகணத்தவருமாகி
தருவாகவவீரர்மரபில்தோன்றி
வாரப்பாவீரசிங்கராயர்தானும்
வளமானவீரகம்மாசன்[illegible]தோன்ப[illegible]

எனவும் வருவனவற்றுமுணர்க.

இதுகாறுங்கூறிவந்த பிரமாண மூலத்தால் ஈவவீரர்களினுற்பவம் வி

க்கமாயின. இனி இக்கவவீரர் குமாரக்கடவுளுக்குத் துணைவராக நின்று புரிந்த அரிய செயல்களையும் கூறுவோமாக.

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

"நவவீரர்களின் பராக்கிரமம்."

பார்ப்பதியாரின் பாதச்சிலம்பினின்று முதிர்ந்த நவமணிகளிற்றோன்றிய நவவீரர்களையும், இலக்கத்தவரையும், சிவபெருமான் சரவணபவனுக்குப் படைத்துணைவர்களாக விருக்கும்படி கட்டளையிட்டனரென்று மேலத்தியாயத்திற் கூறினவாறே, அன்னோர் கந்தவேளுக்குப் படைத்துணைவர்களாகவிருந்து நடத்திவந்த அரியபல செயற்களைப்பற்றி, சிவானுபூதிச் செல்வராகிய கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள், † பன்னீராயிரம் திருவிருத்தங்களால் திருவாய் மலர்ந்த கந்தபுராணத்தில் "கந்தவிரதப்படலம்" திக்கு விசயப்படலம் "திசாபலனப்படலம்" முதலிய படலங்களில் விஸ்தரித்துப் பேசியிருக்கின்றார். இப்புராணத்தை ஆதியில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த முன்வந்த மேதாவிகளான பொருமைகொண்ட புல்லியர். நவவீரர்களின் சிறப்பை விளக்குவதான திக்கு விசயப்படலத்தையும் திசாபலனப் படலத்தையும் அடியோடொளித்துக், கந்தவிரதப்படலத்திலும் கைவிட்டு சில கவிகளையுமாறுபடுத்தி வெளியிட்டனர். அதனுல் அன்னோர்களின் பராக்கிரமச்செயல்களொன்றும் பிற்காலத்தம் மரபினர் அறிந்துகொள்வதற்கேதுவில்லாமற்போயின. எனினும் கிடைத்தமட்டில் அவர்கள் வீரத்தன்மையை விளக்குவதான இரண்டொரு சரிதங்களை சுருக்கமாக விதன்கீழ்க் கூறிமுடிப்பாம்.

† இதனை. அந்தப்புராமுமறுநான்குகோட்டகத்தாருமொன்றாய்க்
கந்தப்புராணம்பன்னீராயிரஞ்சொன்னகச்சியப்பர்
தந்தப்பல்லக்குச்சிவிகையுந்தாங்கியச்சந்நிதிக்கே
வந்தப்புராணமரங்கேற்றினர்தொண்டமண்டலமே
எனவரும் தொண்டமண்டல சதகத்தாலுணர்க.

இக்கவிதனை 10346 செய்யுள்களாக்கி, "கந்தப்புராணம் பதினாயிரஞ்சொன்ன கச்சியப்பன்" எனவும் வழங்குகின்றனர்.

(1)

யாகத்தியில் தோன்றிய ஆட்டுக்கிடாவை, வள்ளிமணாளனுக்கு வாகன மாக்குவித்தாரென்பது.

பரமசிவத்திற்குப் பிரீதிதரத்தக்கதாக நாரதமாமுனிவர் தான் விரும்பிய பயனைப்பெற்றுச் சந்தோஷிக்க வேதத்திற் சொல்லிய விதிவழாது செய்தயாகத்தில், மந்திர மாறுபாடுகளினாற் செக்கர் வானத்தினையொத்த தேகத்தினை வாய்ந்த ஆட்டுக்கிடாவொன்று, யாகங்களெனப் பலவற்றையேற்படுத்திக்கொண்டு நம்முடைய வருக்கங்களை வகையறத்தினாற்தோறும் மாய்த்து தின்கின்றனர், இக்காலத்திற் சகலரும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பதால், இவர்களைவதைத்துக்கொண்டு கொல்வேனென நிச்சயித்து, அக்கினிக்கொழுந்தாகிய குதிரை வாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்தெழுந்தது போலத்தோன்றின.

இங்ஙனந்தோன்றிய ஆட்டுக்கிடாவானது, ஊழிகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்ய வெழாநின்ற பிரசண்டமாருதமும், வடவாமுகாக்கினியும், வானத்திற்பரவிய மேகங்களிடத்துண்டாய் முழங்கும் இடிக்கூட்டமும், ஒன்றிற்கலந்து ஓருருக்கொண்டு வந்ததொப்ப ஆர்ப்பரித்து, அவிர்ப்பாகம்பெற வந்த தபதியர் முதலினோரைத் தனது கூர்மைபொருந்திய கொம்புகளால் துன்பப்படுத்தி, வருத்தியருவதையாற்றாத இருடியரும், தேவர்களும், நாலுவிடங்களிலோடி யொளித்துச் சிதறினர், வேள்வித்தலைமை வகித்த நாரதர் இதனையறிந்து, சிந்தாக்கிராந்தராய் மனோவேதனை மேலோங்க, யாது செய்வதெனத்தோற்றாராய் முடிவில், பராக்கிரமசாலிகளான நவவீரருடனே, இலக்கத்தவரோடு கந்தகிரியில் வீற்றிருக்கும் குமாரசுவாமியிடம் முறையிட, கந்தவேள் திருவுளங்கனிந்தவராய் அஞ்சலமின் என அபயஞ்தம் அளித்து, தமதிளவலான வீரவாகு தேவரை விளித்து அக்கினியில் தோன்றிய அவ்வாட்டுக்கிடா எங்கிருப்பினும் தேடிக்கொண்டுவாக்கடவை என்றாக்கியாபித்தனர். விடைபெற்ற வீரவாகுதேவர், மண்டலாகாரமாய்க்கடல்சூழ்ந்திருக்கும் பூவட்டத்தெல்லையும், சப்தலோகங்களில் தேடியும், காணாது, பிரமலோகத்தில் தமக்கெதிர்ப்படுவோரொருவருங் காணிலனேவென விறுமாந்து திரியும் அவ்வாட்டினை ஆக்கிரமித்து முறுக்கொண்டு வயிரத்தினும் வலிதாயிருக்கின்ற அதன் கொம்புகளை வலித்து, ஒரு நொடியிற் குமாரக்கடவுள் முன்னிலையிற்சேர்த்து அவர்க்கு வாகனமுமாக்குவித்தனர். பின்னர் நாரதமுனிவர் எஞ்சியாகத்தை நிறைவேற்றி மகிழ்ந்திருந்தனரென்பது சரிதம்.

இவற்றிற்குப் பிரமாணம் கந்தபுராணம்
தகரேறுபடலம் (21) கவி.

ஆடல்கொழின்மேற்கொண்டேயனை வருமிறியச்செல்லு
மேடமந்தசுறமையார்க்குவிரைக்குப்போய்வீரவாகு
கோட்டவைப்பற்றியீர்த்துக்கொண்டுராய்க்கைக்கண்ணி
யேடுறுசீபத்தண்டார்நினையவன்முன்னருய்த்தான்.

எனவும்.

ஈட்டி. யெழுபது (6) கவி.

ஓதியவேள்வியினுவப்பாராதன்
போதவேதநர்தனைப்பெரங்குதித்தர
வேதனைப்படிப்பதைவிரைந்துகட்டியே
சேதனக்குதவினதிருச்செங்குந்தமே.

எனவும்.

வீரநாராயணர்விஜயம் தேவசாட்சிச்சருக்கம் (87) கவி

நந்தாவிசைபாழுதுபயினுரன்னராநனுன்முன்னேம்புந்
செந்தீக்கொடுத்தவொருதகர்மாந்தீரமடங்கக்கைப்பற்றிக்
கந்தாமுருகாவிஆர்ந்துகாவாயுலகமெனக்கொடுத்த
சிந்தாவென்றிவீரர்குலச்செல்வமாகத்திகழ்கின்றேன்.

எனவும் வருவனவற்றானுமுணர்க.

(2)

இந்திரனை வென்றனரென்பது.

ஓர் முனிவர் முருகக்கடவுளால் முத்தியடைவான் கருதியாகஞ்செய் துதை யுணராத பிரமன், அந்தயாக பலனுக்காகத்தனது பதவியை அவர்க்களிப்பான் கருதித், தேவரைக்கொண்டு அவரை அழைக்க, அக்கால் அவர்தாம் வேண்டியது பிரம்ம பதவியன்றென்று மறுக்க, அதற்காற்றாதவராய்த் தேவர்கள் அம்முனிவரை யெதிர்க்கையில் முருகக்கடவுளின் சகோதரர்களாகிய வீரவாகு தேவர் முதலிய வீரர்கள், அத்தேவர்களுடனெதிர்த்து அவர்களை புறமுதுகாட்டி நடிம்படி செய்து, வெற்றிகொண்டனரென்ப.

இவற்றிற்குப்பிரமாணம் ஈட்டி யெழுபது. (21) கவி.

பரகதிவேள்வியன் னுயிருடிதன்பான்மைபாரா
வரகதிதக்கதையேவுமமரரைமடியதூறி

சூளிதுமுதல்வன்கூறத்துணைவரும்பிறருங்கேளா
வாளரியனையவீரவடையலர்க்கழிந்தேம்வானா
டீறுதல்பழியதாகும்வென்றிகொண்டல்லலெங்கை
தாளினைக்காண்பதன்றோசரதமேயினுமற்றென்றனர்.

கண்டபொழுதே கண்களினின்றுந் தீப்பொறி பறக்க, வாயினின்றும் புகைக்கிளம்ப, மூக்கினின்றும் பெருமூச்சவர, மார்பினின்றும் வெயர்வு தோன்ற, பற்களை நறநறவென்று கடித்துக்கூறுவார். வெவ்விய நாகிய சண்டைக்குப்பொருக்கமாட்டாமல் பயந்து ஆகாயத்திலெழும்பி, எங்களை வஞ்சனைசெய்து வென்று மீண்டுபோயிருந்த திருடனாகிய பானுகோபன் உயிரைக்குடித்துந் தாகந்திராமல் எமது அண்ணுகப்பெருமான் சிவந்த திருவடியைக்காண யான் போகமாட்டேன். இந்நகரை அழித்துவிடாமல் எமது ஐயன் முன்வருகேன். அந்தப்பாவியையும் யானே கொல்லுவேன். அப்படிக்கொல்லாவிட்டால் உயிரோடிருக்கமாட்டேன், யான் சிவபெருமானுக்குப்பிறந்தவனுமல்லேன், யானுமென் வீரவாளும் அக்கினிப்பிரவேசமாவேன், என்றும் பிரதிக்கினை செய்தான். அதுகேட்டுத் தம்பிமாரெல்லோரும் எளிய சிங்கத்தைப்போன்ற பகைவருக்கு அழிந்து விழைத்து சும்மா பேசுவது பழியாகும் வெற்றிகொண்டல்லாமல் நமது ஆண்டவரைக்காணக்கூடுமோ? தாங்கள் சொன்ன சத்தியமே எங்களுக்குஞ் சரியென்று யாவரும் மகேந்திரநகரத்துள்ளே புகுந்து மாடகூடங்களையெல்லாந் தும்சப்படுத்தும்போது சூரன்மகனாகிய இரணியன் வந்தெதிர்த்தான், அவனைக்காவலூர்பதிக்கனுப்பிவிட்டு, அக்கினிமுகனை பஞ்சணுஞ்செய்து, மூவாயிரம் பிள்ளைகளின் மூளையுறிஞ்சி வீராவேசத்தோடு நிற்கையில், பானுகோபன் வந்தெதிர்த்து பெரும்போர்செய்தான், அவன் சேனைகளை யுஞ்சின்னபின்னப்படுத்தி, அவன் ரதம், வில், அம்பு, முதலானதும் பொடியாக்க, அவன் வாளேந்தி நடிவருவதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர், ரதத்தைவிட்டுக் குதித்தோடிப்போய் எதிரில் நின்று நெடுநேரம் போராடும்,

கந்தபுராணம் பானுகோபன் வதைப்படலம் (141) கவி.

அன்னகாலையிளையவனாறுமுகத்தமலன்
பொன்னின்சேவடிபுந்தியினுன்னியேபுகழ்ந்து
மின்னுவாள்தன்வாட்படைவீசியேவிரைந்து
துன்னலன்வலத்தோளினைவலியொடுந்துணித்தான்.

துணிதகாலையில்வலதுகைதன்னொடுந்தொடர்ந்த
பணிதனிச்சுடர்வாளினையிடக்கையாற்பற்றி
மணிதசும்புகொள்மொய்ம்புடையவுணர்கோன்மற்றுந்
தணிபருஞ்சினந்தனனெடுமுயன்றனன்சமரே. 142.

தீயவன் றனிமுயற்சியைநோக்கியேதிறலோன்
தூயவாள்கொடேயன்னவன் இடக்கையைத்துணிப்ப
மாயதொல்படைவிடுத்திடுவேனெனமதித்தான்
ஆயகாலையிலறிஞனுமவன்றலையறுத்தான். 143.

வாளில்அங்கவன் அடுதலும்சென்னியும்வரைநேர்
தோளும்யாக்கையும்வீழ்ந்தனன்சூரியபகைஞன்
நாளுலந்தனன் அவனுயிர்வௌவியேகவென்
ஆளிமொய்ம்பனைவழுத்தியேதென்புலத்தடைந்தான். 144.

சூரன்மாமகன்முடிந்ததுமுனிவருஞ்சுரரும்
ஆரும்நோக்கியேஆடினர்பாடினர்ஆர்த்தார்
வீரவீரநீயாமெனவிளவலைவியந்து
மாரியாமெனஅவன்மிசைபொழிந்தனர்மலர்கள். 145.

வீரவாகுதேவர், ஆறுமுகப்பெருமானை மனதில் நினைத்து ஒளி பொருந்திய வாளினால் அவன் வலக்கையை அறுத்தார். அழகிய பொன்னாபரணத்தையுடைய வலிபொருந்திய அசுரன், மறுபடியும் கையில் வாளாயுதம் பிடித்துத் தணியாத கோபங்கொண்டு சண்டை செய்யவந்தான். அதுகண்டு தூய்மையாகிய வாளாயுதங்கொண்டு அவனிடதுகையையுந் துணித்தார். அவன் பழமையாகிய மாயைப்படையை விடுவேனென்று நினைத்தான் அவன் தலையை அறுக்க, அறுபட்ட பானுகோபன் தலையும், மலைபோன்ற தோள்களும், உடலும் பூமியில் வீழ்ந்தன. அப்போது காலனானவன் சிங்கத்தைப்போன்ற வீரவாகுதேவரை வாழ்த்தி, அவனதுயிரைப்பிடித்துக்கொண்டு எமபுரமே போயினன். இவ்விதமாகச் சூரன்மகன் மடிந்தபோது ரிஷிகளுந் † தேவர்களும் ஆனந்தக்கூத்தாடிப்பாடி ஆரவாரித்து வீரதிவீரன் நீயேயென்று வீரவாகுதேவரைப்புகழ்ந்து, அவன்மேல் மேகவருஷம்போல் கற்பகமலர்களைச் சொரிந்தார்கள். அதன்பின் வீரவாகுதேவர் தம்பிமாரோடும் வந்து ஷண்முகப்பெருமான் தெரிசனஞ்செய்து நின்றகாலையில், குமரவேள் வீரவாகுதேவரை விளித்து அன்பனே! நின் வெற்றித்திறத்தினைக் கண்டு மிக வியந்தோமென்று கொண்டாடி சுரிகையும், வயிரேயக்கொத்தும், பட்டாடையும் தந்து நின் வெற்றிப்பாட்டினை என்றும் விளக்குவதற்குக் காரணமாகும் சேவற்கொடியையும் தந்தோமென்று ஆசிர்வதித்ததாக புராணசரிதம்.

† இத்தனை குறையினைக்கடவுளர்கூறக்கேட்டவர்
துறையினைநிறுவியேசூர்தடிந்தகோன்
மறையினைவழுவறவுணர்ந்துதேவர்கள்
சிறையினைமீட்டதுதிருச்செங்குந்தமே.
என்பனவற்றானுணர்க.

ஆவக்குடாக்கடன்மாயேந்திரத்திலவுணர்சிரங்
கூவப்படவெட்டிநின்றவஞ்ஞான்றுகுமரன்மெச்சி
யோலச்சுரிகையும்பட்டாடையும்வயிரேயக்கொத்துஞ்
சேவற்கொடியுங்கொடியும்பெற்றார்களிச்செங்குந்தரே.
எனவருஞ்செங்குந்தர் மாலைத்திருவிருத்தத்தானுமறிக.

இவர்கள் சூரனை வென்றதற்கு நிதரிசனமாக இதுகாறும் காஞ்சிபுரம், சிதம்பரம், திருத்தணிகை, சுப்பிரமணியக்கடவுள் படைவீடுகளான திருவேரகம், திருப்பரங்குன்றம், பழமுதிர்சோலை, திருவாவினன்குடி, திருச்செந்தூர், குன்றுதோறாடல் என்னும் ஆறு க்ஷேத்திரங்களிலும், மற்றும் அத்தேவர் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளும் தலங்கள்பலவற்றிலும், ஒவ்வோர் வருடமும் பிரதி ஐப்பசி மாதங்களில் வரும் சுக்கிலபக்ஷ சஷ்டித்திதியில் சூரசம்ஹார மஹோத்சவம் † இம்மரபினராலேயே நடைபெற்று வருவதும் பிரமாணமாம்.

(6)

வீரமாகாளியை வென்றனரென்பது.

சூரபத்மனுடன் போர்புரிய மகேந்திரபுரிக்கு சுப்பிரமணியக்கடவுளுடன் சேனைத்தலைவர்களாகச் சென்றகாலையில், அமர்க்களத்தில் வீரவாகுதேவர் விடும் கொடிய அஸ்திரங்களுக்காற்றாத அங்கிமுகாசுரன், அளவற்ற பூதப்படைகளையும், அவற்றிற்கதிபதியாக ஓர் வீரமாகாளியையுந் துணைசேர்த்து வீரவாகுதேவர்மேல் எதிர்க்கும்படியேவினன். அங்ஙனம் ஏவப்பட்ட பூதப்படைகள் வடவாமுகாக்கினியொப்பச் சீறிவந்தெதிர்ப்பதைக்காணச்சமியாத வீரவாகுதேவர் கோபங்கொண்டெழுந்து அப்பூதப்படைகளைச் சின்னபின்னப்படுத்திச் சேனைக்கதிபதியாகவந்த வீரமாகாளியைக் கூந்தல் பிடித்தீர்த்துச்சுழற்றி ஆகாயத்திலெறிந்து பின்பு அவளுடைக்கலம்புக விடுத்தனரென்ப.

† இதனை ஆதியிற்சிவபெருமான்புதல்வர்தீரர்
அயில்கொளும்நவவீரர்மரபாரென்றும்
சாதியிற்செங்குந்தரெனப்பெயர்வாய்ந்து
சகலசிவஸ்தலங்கடொறுமிவர்கள்சென்று
கோதிலாக்குகனிவல்வேடம்பூண்டு
குமரவேளுடன்கூடியின்றுகாறும்
பூதலத்திற்சூரனைசம்மாரஞ்செய்து
புகழ்பெற்றவுற்சவமேபோதுமாதோ.
எனவரும் தனியனுமறிக.

இவற்றிற்குப்பிரமாணம்.

கந்தபுராணம் பானுகோபன் வதைப்படலம்.

நோக்கினன்மொய்ம்பினேன் மைபூண்டுளான்
றுக்கணங்காமிவடன்ன தாவியை
நீக்குதல்செய்வதுநிர்மைத்தன்றெனத்
தூக்கினனவள்வலிதொலைக்கவுன்னுவான். 1.

இடித்தெனவுரப்பினனெண்கைதன்னைபு
மொடித்தனனுமெனவெரிகையாலுறப்
பிடித்தனன்மற்றொருபெருங்கையாலரத்
தடித்தனன்காளிவீழ்ந்தநிசமாயினள். 2.

கரங்கொடுசேவகன்கல்லென்றெற்றலு
முரங்கிழிவுற்றனளுமிழ்ந்தசோரிநீர்
தரங்கமதெறிகடறன்னைப்போன்றலா
றிரங்கிடு... ...ராவர்கூறுவார். 3.

எனவும்.

வீரநாராயணர்விஜயம் எழுச்சிச்சருக்கம் (28) கவி.

எனவோதலுமருகேயவர்க்கிருந்தோர்களிற்சிலவர்
முனைமாமுருகொடுமெய்திச்சூர்முதலைவாட்டிமற்றவன்சே
யினமோடவிடுத்தோங்கியவெனிற்கூளியையினறைமைக்
கனமோடொழித்தார்க்கிங்கிவரிகனமோவெரிதென்றார்.

எனவும் வருவனவற்றானுமுணர்க.

இதுகாறும்பேசிவந்த சரிதங்களால் சை...ரின் சிறந்த பராக்கிரமம்விளக்கமடைந்தன. இனி கந்தன்றுணைவர், சிவகுமாரர், உபசுப்பிரமணியர், சேனாதிபதிகள், நந்திகணத்தவர் என்னும் சிறப்புப்பெயர்கள் வந்த காரணமும், முறையே சிலவாதாரங்களோடு விளக்கி, முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்திக்குத் துணைப்போந்து புரிந்தவரிய செய்கையையும் சிறிது சொல்வாம்.

(1)

கந்தன்றுணைவர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

வீரநாராயணர் விஜயம் தூதரைச்சருக்கம் 1(2) கவி.

ஆறுமுகவேடுணையாயண்டமெலாஞ்சென்றடுடுந்
சிறப்புவிக்கொடியுடையசெயவேந்தரந்தரத்திற்
பாறலைவுஞ்செங்குந்தப்படையாளர்வல்லானறன்
வீறுபெறுந்தலைபறக்கவெளிவந்தார்வெளிவந்தார்.

என வருங்கவியானும்,

காணுகின்றார்க்கருளுங்கயிலைப்பாற்கானபல
பூணாரமாளிகைமெய்க்காவல்பூண்டவர்பூதலத்தி
லாணாளராகிச்செவ்வேளுக்குத்தம்பியராகிநின்றோர்
சேணுடுதன்னைக்குடியேற்றிவைத்தவிச்செங்குந்தரே.

எனவருஞ் செங்குந்தர் மாலைத் திருவிருத்தத்தானுமறிக.

(2)

சிவகுமாரர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

வல்லான் காவியம் எழுச்சிச்சருக்கம் (29) கவி.

வேம்பூர்சிரைதுகேட்டவைமெய்யேயிவர்மேனை
வீருகுறவெயின்மூன்றெரிமைந்தராகி
மாறுவருளனுமாமுகன்வழங்கப்பெறும்வகையா
வீருகுற...சாய்த்தனரினியாங்கொலென்றிசைத்தார்.

எனவும்.

செங்குந்தர் மாலை (29) கவி.

மருவுந்தபூங்குழன்மாதுமைபாணொண்மணிச்சிலம்பி
லுருவங்களொன்பதிலொன்பானுமையுற...ற்றனுற்
கருவுந்தத்தோன்றியகாரணத்தாற்கந்தவேளுக்குப்பின்
செருமு...றகுலப்படையான்றருமைந்தர்செங்குந்தரே.

என்பனவற்றாலு...

(3)

உபசுப்பிரமணியர் என்பதற்குப்பிரமாணம்.

வீரநாராயணர் விஜய... தேவசாட்சிச்சருக்கம் (109) கவி.

வலமுலாமுபசுப்பிரமண்ணியர்
குலமுவாவியகோமணியன்னவன்
நலமுலாவுபராயணமன்றபோ
பலமுலாவியபான்மையிற்றோன்றினேன்.

என் வருவனவற்றல்.

இராமனுக்கிளையோராகிய இலக்குமணை இராமாநுசரென்றும், இந்திரனுக்கிளையோராகிய விஷ்ணுவின் அம்சநுக்கு † உபேந்திரரென்றும் வழங்குவது போன்று, இவர்களுக்கு குமாராநுசர்களென்றும் உபசுப்பிரமணியர்களென்றும், வழங்குவது மரபென்க.

† இதனை. ஒருகாலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி தேவேந்திரனுக்குத்தம்பியாகத் தோன்றிய திருமாலின் அவதார விசேஷமாம். இவற்றின் சரிதையை கந்தபுராணம், குமாரப்புரிப்படலம், 44-வது கவியில், "மான்முதற்றோன்றினனெனதுபின்னவன்" எனவருஞ்செய்யுளானுறிக.

(4)

சேனாதிபதிகளென்பதற்குப்பிரமாணம்.

செங்குந்தர் மாலை (27) கவி.

ஞானபரணர்நவவீரர்தங்குலநாகரிகர்
மானபரணர்மதிக்குந்தயாளர்மகேந்திரத்திற்
ரூனபதிகமுற்றேதூதுசென்றவர்சண்முகன்றன்
சேனாதிபதிகளுஞ்சேனை[illegible]யானவர் செங்குந்தரே.

என்பனவற்றாலும்.

கருவூரார் (2[illegible]5) ல் (25) கவி.

சாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு
சாங்கமுடயானுரைப்பேன்மைந்தாபகரு
ஆதியாம்வீரகேசரியாந்தேவர்
[illegible]விதிகுலஜாதியாகும்
நீதியாம்சேனைக்குத்தலைவரென்று
நிஷ்களங்கமாகவல்லோநூல்கடோரும்
பாதியாம்சடைமுனிந்ததம்பிரானும்
பகர்ந்துவைத்தநூல்தனிலேகாணலாமே.

எனவருஞ்செய்யுளாலுமறிக.

(5)

நந்திகணத்தவரென்பது.

கந்தபுராணம் உற்பவகாண்டம் துணைவர் வருபடலம்.

அந்தமில்விளையாட்டுள்ளவறுமுகக்கடவுளை
தந்திடுமெல்லையன்னோன்றுணையெனத்தலைவராக
முந்தியதிறல்சேர்மொய்ம்பன்முதலியவிலக்கத்தொன்பா
னந்திகணத்தினோரைநங்கைபாலுதிப்பச்செய்தான்.

எனவும்.

செங்குந்தர் மாலை (56) கவி.

தவகணநாதர்பணிகயிலாயத்தலைவதிப
ருவகையிலீன்றவெங்கந்தனுக்கென்றுமுறுந்துணைவர்
நவகணவீரர்க்கிலக்கத்தவர்க்குதிநாகரிகர்
சிவகயிலாயபரம்பரையாரெனுஞ்செங்குந்தரே.

எனவும்.

போகர்ஜாதி உற்பத்திநூல் (31) கவி.

பண்பானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு
பகருகின்றேன்நவவீரர்வர்க்கந்தானை
தண்பானசிவசத்திசிலம்பில்த்தோன்றி
தருவாகநந்திகணத்தவருமாகி
திண்பானசெங்குந்தர்வம்சமாகும்
திடமுள்ளவளவகுலமணமேசூட்டி
எண்பானசகஸ்திரநூற்றெண்ப[illegible]ன்பாலர்
இணங்கியேஉலகிலரசிய[illegible]றினரே.

எனவும்.

அகஸ்தியர் மரபுநூல் (36) கவி.

பாரப்பாஇன்னமொருசெய்திகேளு
பண்பானபுலஸ்தியனேபண்புள்ளோனே
சாரப்பாசண்முகற்கிளையோரான
சருவாகசத்தியுடபுத்திரரைய்யா
தாரப்பாநந்திகணத்தவருமாகி
தருவாகநவவீரர்மரபில்தேன்றி
வாரப்பாவீரசிங்கராயர்தானும்
வ[illegible]மானவீரசி[illegible]சனத்தோன்பாரே.

எனவும்.

செங்குந்தர் [illegible]நக்கை வழக்கம்.

—பின்பாயவ்

வண்ணலருள்பெற[illegible]மவ்வவர்பானந்திகணப்
பண்ணவர்சூளாகவுமைபார்த்துறக்கி—நண்ணூறருல்
தோற்றுவகைசபிக்கத்தோமினவசத்திகளு
மேற்றாராய்வேர்ப்பவதிலேயிலக்க,

எனவும்.

செங்குந்த வேல்பதிகம்.

சிவநந்திகணநாதராதிநவவீரராய்ச்
சித்ரமணவூரிலெய்தித்
திவ்யகுலோத்துங்கனஞ்சமஸ்தானந்
தெரிந்தனந்தங்கூததயர்
இவனந்தியாமென்னவாயிரந்தொண்டலைக
ளீய்ந்*திசைப்பெறுகுந்தவேல்

* இசை ஈட்டி எழுபது, பரணி, உலா முதலியன.

ஏகம்பதெய்வித்திருவுலாச்சொன்னதி
விரட்டையர்கடிதிருந்தவேல்
நவநந்திவீரரேமுதலியர்களாமென்ன
ஞானப்பிரகாசவள்ள
றுவிறைன்மழுவெடுத்தம்மாலையின்னுத்தமிழ்
நவிலப்பெறுங்குந்தவேல்
தவநந்திருத்தெய்வமாகிமனுவாகியுஞ்
சொல்விலங்காக்குந்தவேல்
சுந்தரசுகந்தவேல்கந்தனுக்கிளையவேல்
தூயசெங்குந்தவேலே.

எனவும்.

வீரநாராயணர்விஜயம் நூதரைச்சருக்கம் (6) கவி.

சிவநந்திகணத்தலைவராவிளங்குந்திறல்வேந்தர்
தவந்தேவர்புரியவருட்சத்திபதச்சிலம்புமணி
நவமங்கைமாரிடமெய்ம்மீசையுடனுனிலத்துற்
பவங்கொண்டவர்வல்லானைத்தலையறுக்கப்படைகொண்டார்.

(இ-ள்) இரண்டாஞ்சம்புவாகிய நந்திகணாதிபர்களாயிருந்து தேவர்கள் தவம்புரிந்த காரணத்தினாலே அருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாருடைய இருவடிச்சிலம்பினின்றுதிர்ந்த நவரத்தினங்களி[illegible] நவமாதர்களிடத்திலே சரீரவளர்ச்சியுடனும் மீசையுடனும் இந்நிலவுலகத் துதித்தவர்களாகப்புகழோங்கிய வல்லபமுள்ள அரசர்கள்.

செங்குந்த மரபினர் பிரமசிருஷ்டியிலகப்பட்ட ஏனைய மரபினரைப் போன்றவர்களல்லரென்பான். "சிவநந்திகணத்தலைவர்" என்றும் இவர்கள் பிரதமத்தில் சிவலோகத்திருந்து வினை சம்பந்தத்தால் வந்தவரல்லரென்பான், "தவந்தேவர்புரிய" என்றும், அவ்வாறு வந்தகாலத்தும் மானிடர்கள் வயிற்றில் அவதரித்தவர்களல்லரென்பான். "சத்திபதச்சிலம்புமணி நவமங்கைமாரிடம்" என்றும், இவ்வீரர்கள் சிசுக்களாய்ப்பிறந்து அதன்பின் வயது வளரவளரச் சரீரவளர்ச்சியடைந்தவர்களல்லரென்பான், "மெய்ம்மீசையுடனுனிலத்துற்பவங்கொண்டார்" என்றும் கூறினர்.

இத்தகைய உதாரணங்களால் செங்குந்த வீரர் நந்திதேவரம்சையென்பது பெறப்பட்டன.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் விஜயம்.

முசுகுந்தவேந்தற்குத்துணைவராக வந்தாரென்பது.

ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும், இருபத்தேழு சதுர்யுகமும், ஒருகுடைக்கீழ் தனியரசுபுரிந்த ஒப்பற்ற வல்லபமுடைய சூரபத்மன், தாருகன், சிங்கமுகன், பானுகோபன் முதலிய அசுரகுலத்தை அறவேயொழித்துத், தேவர்களுக்குற்ற இடுக்கண்களைந்து விண்ணுலகுடியேற்றி, கந்தவேற்கடவுள் தேவலோகஞ்சென்று, தெய்வயானையைத்திருமணஞ்செய்ய, அதுதருணம் அம்மஹோற்சவத்தினைக் கண்டு களிக்கும்படி அம்மணப்பந்தரில் வந்திருந்த தேவகூட்டங்களில் முந்தியிருந்த அரம்பை மாதர்கள் நந்திகணத்தவரான, இலக்கத்தொன்பதின்மரின் அதிரூபலாவண்யங்களைக்கண்டு மோகித்தனர். இவர்களும் தேவமாதர்களின் எழி[illegible]ழுசித்தனர். இஃதைக்குறிப்பாலுணர்ந்த குகப்பெருமான், இலக்கத்தவரை விளித்துச் சகோதரர்களே! தேவமாதர்களைக் காதலித்தீர்களானதால் அவ்வினைக்கீடாக நீவீர் மானவாம்சங்கொண்டு, பூ[illegible]நிலத்திற்சென்று, அத்தேவமாதர்களை மணந்து அவ்வின்பத்தினையனுபவித்துப்பின்னர் நம்மை நோற்று நம்[illegible]ம் சேர்மின்களென்று திருவாய் மலர்ந்தனரென்பது புராணகதை.

[illegible]தாரணம்.

கந்தவிரதவிலாசம் [illegible]ப்பிரமணியர் சொல்விருத்தம்.

அந்தநாள்சூரபத்மவசுரனைக்கொன்றுநாகம்
வந்துதெய்வானை[illegible]ன்னைமணஞ்செயும்போதக்கூட்ட
முந்தரம்பையர்களும்மைமோகமேகொண்டாரன்றோர்
சுந்தரநீங்கள்கண்டத்தொடர்பிதெம்மிளவலீரே.

எனவருங்கவியாலும்.

கலிங்கதேசத்தில் தோன்றிய சுகுமாரியென்னும் ஓர் அந்தணன்மகன் வைராக்கியத்தோடு சிவபத்தியிற்சிறந்து, முறைவழாது சிவபூஜை செய்துவருநாளில் ஒரு நாள் சிவார்ச்சனை செய்தற்பொருட்டுப் பூக்கொய்தற்கு நந்தவனஞ்சார்ந்தபொழுது அன்னவனை விதுமனென்னுங் கந்தருவன் கண்டு காதலித்துத் தனக்கு மனைவியாம்படி பலாத்காரம் செய்ய, அதற்குவுடன்படாது,அவனை நீ விடாப்பிடி கொண்டமையால் குரங்காகுகவென்று சபித்தனன். அங்ஙனமே அவன் முசுவாய் மலைகள்தோறும் [illegible] இமயமலையைச்சார்ந்து வில்வவிருக்ஷத்தில் தாவும்போது உதி[illegible] சருகுகள் அவ்வில்வமூலத்தில் அமர்ந்திருக்கும் சிவலிங்க[illegible]த [illegible]யாக

ண்ட உமாதேவி, அம்முசுவை நோக்கி! நீ எம்பெருமான் திருவுரு மறையச்சருகுகளை உதிர்த்ததினால்,உனக்குச் சுகுமாரியின் சாபம் தீர்ந்தபின்பும் முசுமுகமட்டும் நீங்காதொழிக என்று சாபமீந்தனர். அதுகேட்ட சிவபிரான் தேவியின் கோபத்தைத்தணித்து, எப்படிப்பட்ட தீமையையும் நீக்கச்செய்வதான வில்வபத்திரத்தை, எமது உருவத்தின்மீது வீழ்த்திய நல்வினையால் இம்முசுவுக்கு உலகமுழுவதும் ஆளும் ஆட்சியை யாம் கொடுப்போம், என்று அதினெதிரிலே தோன்றி இறைமையை ஈந்து மறைந்தருளினர். அவ்வருளால் அக்கந்தருவன் பூலோகத்தில் புண்ணிய பூமியாகிய கருவூரில் மனுகுலத்தில் மாந்தாதவென்பவருக்கு குரங்குமுகத்தோடு புத்திரனாகத்தோன்றி அவ்விராஜதானியைச் சிற்றரசனாகவிருந்து பரிபாலித்து வந்தான், இஃதிங்ஙனமிருப்ப, பின்பொருநாள் முசுமுகன் தனது குலகுருவாகிய வசிஷ்டமுனிவரிடத்திற்சென்று வணங்கி, எனது குலத்தை விளக்கத்தோன்றிய கோதறுமுனிவரே! எனது முன்னோர்கள் திக்குவிஜயஞ்செய்து, சக்கிரவர்த்தியென்று திருப்பேர்சூட்டி செங்கோல் செலுத்தியதுபோல, நானும் செங்கோலோச்சும் ஆசையுளேன். அனுக்கிரகித்தருளல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, வசிஷ்டமுனிவர் கருணை கூரந்தவராய் அரசனே! சுத்தப்பிரம்மமென்று அர்த்தந்தராநின்ற சுப்பிரமணியக்கடவுளைக்குறித்து அருமையாகிய சஷ்டிவிரதத்தை, அநுஷ்டிப்பாயாகில் அக்கடவுள் உனதபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்வாரென்று மொழிந்தனர். அரசனும், ஆசான் ஆக்ஞைப்படி அறுமுகவனைக்குறித்தரு தவமியற்றினன். தவத்திற்கிரங்கிய சண்முகப்பெருமான் ... தான்பான் வீரர்களோடும், பூதகணங்களோடும் மயில்வாகனருடராய்ப் பிரத்யக்ஷமாகி, நீ வேண்டும் வரம் யாது? என்று அவ்வரசனை வினவ? அவன் இவ்வீரவாகுதேவராதிய தேவீரனுசர்கள் யாரும் துணைவர்களாமாறு கிருபைபுரியவேண்டுமென்றிரக்க, அதுகேட்ட கந்தவேள், நவவீரர்களை நோக்கி! நீவிரிவ்வரசன்பாற்சென்று இவனுக்குத்துணைவர்களாக விருக்கக்கடவீர்களென கட்டளையிட,

கந்தபுராணம்

கந்தவிரதப்படலம் (30) கவி.

முழுதருட்புரிதருங்கடவுள்சொல்வினவியேமுடிவதில்லாச்
செழுமதித்தண்குடைச்சூர்குலந்தனையடுந்திறவீரேங்கள்
பழிபடப்பானுவின்வழிவருஞ்சிறுமகன்பாங்கராகி
யிழிதொழிற்புரிகிலோமெனமறுத்துரைசெய்தார்யாரும்வீரர்.

...டு அவ்வொன்பதின்மரும் அதற்கிசையாராகித்தேவரீருடையதுணைவ... ஆயிரத்தெட்டண்டங்கட்கும்அதிபனாகிய சூரபன்மனாதிய தேவகண்டகர்... போரிலொழித்து வெற்றிகொண்டிருக்கும் யாங்கள்,

இச்சிறு மானுடன் பாங்கரெய்தி, இவனுற்பணி கப்படி யிழிதொழில்களைப்புரிகில்லோமென மறுக்க, அதற்கு முருகவேள் சினந்து,

ஷை படலம் (31) கவி.

ஞானநாயகனவர்மொழிதனைத்தேர்ந்துநம்முரைமறுத்தி
ரானதோர்பான்மையானீவிர்மானுடவராயவனிமன்னன்
றுணைநாயகருநற்றுணைவருமாதிர்பின்றலைவனேக
வானுளோர்புகழவேநோற்றுநம்பக்கலில்வருதிரென்றான்.

நீவிர் நமதாணையை மறுத்ததனால், அதுவேகாரணமாகப் பூமியிற்சென்று மானுடவடிவங்கொண்டு இவ்வவனிவேந்தன்பாற் துணைவராதலே வேண்டுமென்று கூற,

ஷை படலம் (32) கவி.

ஐயன்வாய்மொழியினால்வீரமொய்ம்புடையவனாதியானோர்
துய்யமானிடவராய்த்தொல்லைநாளுடையதேசர்தனமேற்று
வெய்யெலாம்வியர்வுறப்பதைபதைத்தேங்கியேவிழுமமிக்குப்
பொய்யரேம்பிழைபொறுத்தருடியாவென்றுபொன்னடிபணிந்தார்.

அக்கால் நவவீரரும் பயந்து தொழுதெழுந்து சுவாமி! அறிவிலேங்கள் செய்த பிழையினைப்பொறுத்துக் காத்தருளல் வேண்டுமென்றிரந்து அம்முசுமுகச்சோழனுக்குத் துணைவர்களாமாறு மானவவுருவேற்று நின்றார்கள். அதுகண்ட சண்முகதேவர் திருவுளமிரங்கி அவர்களைப்பரிந்து நோக்கி! இவ்வேந்தனிடம் ஓராயிர வருஷமட்டும் இம்மானவவடிவமாய்ச் செங்குந்த மன்னரென்னுஞ் சிறப்பு நாமத்தோடு இவன் சுற்றத்தினருந்துணைவர்களுமாகப்பரம்பரை பெருகநின்று பின்னர் நம்மை நோற்றுவானவவடிவமாகி நம்பகலிற் சேர்மின்களெனத் திருவருள் செய்ய உடனேயவர்கள் தம் பின்னவராகிய இலக்கத்தவரோடு தமது ஈட்டியென்னும் படையுடன் முசுமுகச்சோழன் பக்கலிற்போய் நிற்க,

ஷை படலம் ( ) கவி.

இன்னணமவரொழுகுறலுமெம்பிறையுலகிறையைநோக்கா
நின்னுறும்பெயரின்மற்றிவருறும்வேற்பெயர்நிறுவியாண்டுஞ்
சொன்னயம்பெறமுசுகுந்தவேந்தாகெனச்சொற்றிநற்று
வென்னநின்றான்மறைதன்னினும்பன்னுவையல்பினின்றான்.

அதுகண்ட குமாரக்கடவுள் காவலனை நோக்கி! இவ்வீரர் நமக்... வர்களாய் சூரபத்மனாதியரைக்கொன்று அவர்களுதிரத்தாற் சி...ருக்கும் குந்தப்படைகளைக் கரத்திற்கொண்டு யினியுனக்குத் ... ...ாகவிருப்

யதுவுமன்றி உன் சேனைகட்கும் காவலராகவிருக்கப் படுவோராதலால் இன்றுமுதலிவர்கட்குச் செங்குந்த மன்னரென்றும், சேனைத்தலைவரென்றும், பெயர்வழங்குக. நீ இவர்களை நம்மிடத்தில் வரப்பிரசாதமாகப் பெற்றுக்கொண்டனையாதலின் இதுமுதலுன் பெயராகிய முசுவென்னு நிலைமொழியோடு குந்தமென்னு வருமொழியைப் புணர்த்தி உன்னை மூவுலகத்தினரு முசுகுந்தனனெனழைக்கக்கடவர். எனத் திருவாய் மலர்ந்து பூதகணங்களோடு மயில்வாகனத்தினை நடத்தித்தமது கந்தவெற்பினுமவர்களுள்ளக்கோயிலினும் நற்றாயையொப்ப நண்ணியிருந்தனர்.

இவ்வரிய பேற்றினைப்பெற்ற முசுகுந்தவேந்தன் கொங்கு நாட்டில், திருவருட்பாவென்னுஞ்சீரியவுயிர்த்தந்தை வாய்க்கப்பெற்றுள்ளவிவ்வுலகங்களேழனுட்சிறந்ததும், எறிபத்தநாயனார், கருவூர்த்தேவர், சிவகாமியாண்டார் முதலிய பலவான்றோர் திருவவதாரஞ்செய்ததும், கர்ப்பபுரியென்னுந் திருநாமங்கொண்டதுமான கருவூர் நகர்க்கு அவர்களை அழைத்துவந்து அவர்களுறைவதற்குப் பலவழகிய அரண்மனைகளும், மடவளாகங்களும் விதிப்படி சிற்பசாஸ்திரிகளைக்கொண்டு நிர்மாணித்து அவற்றிற்பல சிறப்புக்களுடன் வீரவாகுதேவராதிய வொன்பதின்மரையும் இலக்கத்தவரையுமிருத்தி,

(37)

அன்னதோர்காலந்தன்னிலரம்பையரனையாருந்
மன்னவர்தம்பாற்றோன்றிவளர்தலும்வாகைமொய்ம்பின்
முன்னவன்முதலோர்க்கெல்லாமுசுகுந்தவேந்தனந்தக்
கன்னியர்தம்மைக்கூவிக்கடிமணம்புரிவித்தான்.

தமதுறவினரரண்மனைகளிற் சிறுமியராயவதரித்திருந்த தேவமாதர்களை அவர்கட்கு முறைப்படி கடிமணம் புரிவிக்க,

(38)

அந்தமில்வன்மைசான்றவாடலம்புயத்தோன்புட்ப
கந்தியென்றரைபெற்றுள்ளகன்னிகைதன்னைவேட்டுச்
சிந்தையின்மகிழ்வாற்சேர்ந்துசித்திரவல்லியென்னும்
பைந்தொடிதன்னையன்பாற்பயந்தனன்பதுமமின்போல்.

(39)

அத்தகுபொழுதிற்பின்னையனகனேசனகனென்னும்
புத்திரர்தம்மைநல்கிப்புவனியாண்முசுகுந்தற்குச்
[illegible]திரவல்லியென்னுஞ்சீர்கெழுபுதல்விதன்னை
[illegible]த்தகுவதுவைவீரால்விதிமுறைவழுவலீய்ந்தான்.

(40)

ஏனையவீரர்தாமுமியல்புறிவழாமல்வேட்ட
தேனிவர்குழலாரோடுஞ்சிறந்தநல்வாழ்க்கைப்பற்றி
புனைவருங்குதலைச்செவ்வாய்ப்பாவையர்நிலைபெற்றக்கா
மானனையாரைநல்கிமனுகுலந்தோன்றியுற்றார்.

அவர்களுட் சேட்டரான வீரவாகுதேவர் தமது மனைவியாகிய புட்பகந்தி தேவியரால், சித்திரவல்லியென்றொருபெண் மகவையும், அனகன் சனகன், என்னும் இரண்டாண்மகவுகளையுந் தர இவ்வாறே மற்றைய வீரர்களும், தத்தமது மனைவியர்களால் ஆயிரத்தெண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டு ஆண்மகவுகளையும் அளவற்றபெண் மகவுகளையுந்தர, வம்மக்கள் பலரோடிலக்கத் தொன்பதின் மரும் மனுகுலந்தழைக்க வாழ்வுற்றிருந்து அம்முசுகுந்தச் சோழனோடு, திக்குவிஜயஞ் செய்யச்சென்று இவ்வுலகின் கண்ணுள்ள மன்னர் மண்டலீகர்களையெல்லாம் வென்று அச்சோழனுக்குச் சக்கிரவர்த்தி யென்னுஞ் சிறப்புப்பெயரையுந் தந்து துணைவரென்னும் பெரும்புகழையும் எங்கும் நிலைபெறச்செய்தனர்.

இவற்றிற்குப் பிரமாணம்

ஈட்டி யெழுபது (30) கவி

முந்தைகோன்பிறன்முருகவென்முச
குந்தனுக்கொன்பான்குமாரரைத்தர
வந்தவீரரிவ்வுலகைவெல்[illegible]திசை
தந்த[illegible]ரித்தகுசெங்குந்தமே.

எனவும்

செங்குந்தர் திருக்கை வழக்கம்.

—தண்ணிகரின்

மாமனுவின்றன்குலத்துவண்டமிழுமல்லாமுந்
சேமமுறவைத்தலகாள்செம்பொற்கை—யேமவுல
காகினையுயாற்றிக்கறைர்குடிமிற்றோன்றிடவச்
சேயினையுபாணரமணைந்தசெலவக்கை—கோயினையுயாக்
சீரோலைகள்சிறைமுகற்றுத்தம்படைகொள்
பேரோடுபெண்கொடுத்தப்பேறுங்கை.

எனவும்

கந்த விரத விலாசம்.

அல்லலெல்லாந் தில்லாநந்தமனைவயுளீரெவைக்குமேலாம்
வல்லபமிருந்தவீரர்வளர்த்திடுஞ்சிறந்தசித்ர
வல்லியையரசர்க்கித்துமணமதுமுடித்தார்பின்னர்
மல்லலம்புயத்துவீரர் *மனுகுலத்தோன்றிவாழ்ந்தார்.

எனவும்

கந்தபுராணம் கந்தவிரதப்படலம் (29) கவி.

நேரற்றல்கூடியமுசுமுகனும்மினுமெம்பா
லேத்தமேதகுமன்பினொமுகடற்புவியும்
போற்றவைகுவானீவிர்களீங்கவன்புடையே
யாற்றல்சான்றிடுதுணைவராயிருத்திரென்றறைந்தான்

எனவும்

செங்குந்தர்மாலை (99) கவி

அந்தமுமாதியுமில்லான்பணிகொண்டறுமுகன்பால்
வந்தனையாற்றித்தனிவரப்பெற்றமனுகுலத்தோன்
சொந்தமதாமுசுப்பேரருகேதங்கடொல்படைப்பேர்
செந்தமிழ்நாவலர்கொண்டாடவைத்தவீசெங்குந்தரே.

எனவும்

செங்குந்தவேல் பதிகம்.

செய்யமயிலேறுமுருகையனுடனுகைவே
தென்னுடுவருகுந்தவேல்
தேவதனுவங்குதரிமானவதனுப்பெற்றுச்
செகமிகுந்திடுகுந்தவேல்.

எனவும்

---

* இதனை. தெருண்டோருள்ளக்குருமணியாய்த்திகழுங்குமரன்வரத்தாலும் சரண்டாவிறையோன்றருமணியேயென்னச்சட்டிவிரதமெனு மரண்டான்கொண்டதினமணியின்குலப்பெண்கொண்டமுறையாலு மிரண்டாம்வருணத்தவராயிருந்தார்வீரரிருநிலத்தில்.

எனவருஞ் செங்குந்த புராணம், மானவ காண்டம் மணம்புரிபடலம் (34) கவியாலுமுணர்க.

செங்குந்தர் பெரிய கட்டியம்.

பொருளோக்குதண்டமிழ்ப்புகழோங்கமனுகுலம்
போர்த்துலைகையாண்டகுந்தம்
பொன்னுலகர்பரவுமுகசும்கமன்றனுதபெயர்
போற்றவுறவேற்றகுந்தம்.

எனவும்

அகஸ்தியர் மரபு விளக்கம். (106) கவி

என்னவேஇன்னமொருமார்க்கங்கூர்வேன்
எழிலானகண்மணியேயெழில்வல்லோய்கேள்
நன்னவேசவீரர்மரபுதானும்
நவிலுவேன்காற்றிசையுங்கீர்த்தியோங்க
கன்னவேகந்தவேள்சாபத்தாலே
கனமானமனுகுலத்திற்றோன்றியுற்றார்
அ[illegible]னவேமுசுகுந்தர்க்கவனிதன்னில்
அன்பாய்ச்சாமந்தராயிருந்தார்பாரே.

எனவும்

நேரையர் மரபு விளக்கம். (80) கவி.

[illegible]ப்பா இன்னமொருசெய்திசொல்வேன்
[illegible]ப்பனேசெங்குந்தர்வகுப்பைக்கேளு
தாமப்[illegible] தரணிதனில்[illegible]மாந்தாதா
த[illegible]கசக்ரதிபெலவந்துதோன்றி
சாமப்பா[illegible]வர்தானும்
சார்வாக[illegible]டைத்துணையாயவனிமீதில்
காமப்பாகந்தரு[illegible]சாபத்தாலே
ச[illegible]மாய்ச[illegible]ந்தராயிருந்தார்பாரே.

எனவும்

கோங்கணர் 716-ல் நந்தீசர் மரபு (22) கவி.

மறைவானநந்திசர்மரபேதென்றால்
மார்க்கமுடன்செங்குந்தகோத்திரமாகும்
நறைவானநவகன்னிமகன்தானாகும்
நல்மானவீரவாகுதேவனென்று
தறையினிலேதேவசத்திரியனென[illegible]
தருவாகவம்மிசத்தின்பேரும்பெற்று

உறைவானமுசுமுகனும்வளவனுக்கு
உண்மையாம்துணைவரென்றேதோன்றலாச்சே.

எனவும்

வல்லான் காவியம் தூதனைச்சருக்கம் (20) கவி.

மட்டலராரணிசோழன் றுணையாளர்மாநிலத்தார்
திட்டனிவனெனவாடுஞ்சூகரத்தின்கொடியானை
வெட்டிமணிமுடிபறிக்கவேண்டுமெனப்பகன்றிருவர்
தட்டறவேபுறப்பட்டார்தரணியும்புறப்பட்டார்.

எனவும்

இச்செங்குந்த மரபினர் சோழன் முதலிய வேந்தர்கட்குத் துணையாவாரென்பதை.

ஆரஞ்செறியுமலர்ப்புரூரவனரிச்சந்திரன்
வீரஞ்செறிபுருகுற்சன்முசுகுந்தன்வெற்றிகள
னீரம்புனர்கார்த்தவீரியன்சோழனெழிற்செழியன்
சேரன்முதலரையர்க்கணியானவர்செங்குந்தரே. (1)

எனவருஞ் செங்குந்தர் மாலைத்திருவிருத்தத்தானுமறிக.

இவர்களிவ்வாறு மானவதனுப்பெற்றகாலம் ஆயிரத்தெட்டண்[illegible]ங்களும், இருபத்தேழு சதுர்யுகமும், ஒரு தடைக்கீழ் தனிக்கோலோச்[illegible] தேவர்களை வருத்தி வந்த சூரனை சம்ஹரித்தற்பொருட்டு சரவண[illegible]பொய்கையில் உற்பவித்த சண்முகநாதரின் [illegible]ணைவராகக் கிரே[illegible]தாயுகத்தில் தேவதனுவாகப்பிறந்து, தேவக்ஷத்திரியர்களெனத் [illegible]நாமம் வகித்து பின் கிரேதாயுக முதலிலிருந்தே பூமியில் செங்கோ[illegible] செலுத்திய மனுச்சக்கிரவர்த்திக்குப்பத்தொன்பதாவது பட்டத்[illegible]துப்பின்னே முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி அரசுபுரிகாலத்தில் கிரேதாயுகத்[illegible]ல், சுப்பிரமணியதேவர் கட்டளைப்படி செங்குந்தங் கைக்கோண்டே[illegible] [illegible]னவ க்ஷத்திரியர்களாகி மாநிலத்தில் வந்தார்களென்பது நூல்வழி.

இங்ஙனம் அவனுக்கு உதவிபுரிய வந்த நவவீரர்களின் சந்ததியாகிய † ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரவர் வருக்கத்தினரே செங்குந்தர், சேனைத்தலைவர், முதலியார், காருகர், கைக்கோளர், தந்துவாயர், எனவழங்கும் வரலாறு இவற்றானுணர்க.

—[illegible]

† இதனை. "வீராகப்பிரித்துத் தொள்ளாயிரவென்றாயிமுதற்
பேரா கிமந்தப்பெருமையராம்"
எனவரும் இரட்டைப் புலவர் தெய்வீக உலாவானுமறிக.

காமிதாகாமும் ஆராய்ந்தறிந்த சரிதமுகத்தால் செங்குந்தவீரர் முசுகுந்தச் சோழர்பிரானுக்குத் துணைவராக வந்த வரலாற்றைக்கூறினோம். இனி இவ்வேந்தனுக்குத் துணைவராகவிருந்து செய்துவந்த அரிய நன்மைகளையும் விளக்குவோமாக:—

மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தர் வெற்றி.

தியாகராஜ மூகூர்த்தங்களைப் பூலோகத்தில் ஸ்தாபித்ததென்பது.

[illegible] மேலத்தியாயத்திற்கூறியபடி தேவ மாதர்களை மணந்து புத்திரர்களைப் பெற்று மக்களமாய் வாழ்ந்து வருங்கால் முசுகுந்தவேந்தருக்குத் [illegible]ராக வந்த காரணம் மனத்திலெழவும், வீரவாகுதேவர் தம்பிமார் இலக்[illegible]தெண்மரும் புடைசூழ, ஜெயமுரசமார்ப்ப, வெற்றிச் சங்கந்தொனிக்க[illegible] போர்க்கோலமாகவெழுந்து இப்பூமண்டல முழுதுஞ் ஜெயங்கொண்டு, [illegible]ாராதிவ அ[illegible]ர்களைக்குந்தமானது இரத்தந்தோய்ந்து சிவப்பேற[illegible]ச்சண்டையிலும் வென்று வெற்றிச்சங்குமுழங்க உலகமெங்கனும், "[illegible]யிலுமேன்று" மூத்திரைபதித்துக்கீர்த்திக்கொடிகாட்டிசகலதேச மன்ன[illegible]ம் தங்களாட்சியைப்பணிந்து திறை செலுத்த முசுகுந்தமன்னர் சக்[illegible]த்தி முடிபுனைந்து பழமைபோல் இலக்கத்தவர் அரசனிடம் அமைச்சர்[illegible]கவிருந்தனராக.

இங்ஙனமிருக்கப் [illegible]ன்னுலகில் வலாசுரனெனும் அரக்கனால் நேரும் கொடிய து[illegible]பத்தை ஆற்றாத வானவர் மிகவருந்தி, மனமெலிந்து, தேவர்கோனாகிய இந்திரனிடத்து முறையிட்டனர். வச்சிரபாணி தமது படைகளோடுஞ்[illegible]ன்று வலாசுரனோடு நெடுநாட்போர்புரிந்தும் அவனைப் புறங்காணக்கூடாமையால் வாடி, இக்கொடியோனை வெற்றிகொள்ளும் மார்க்கமியாதென[illegible] சிந்தித்திருக்குமளவில், வானவர் குரு பிரகஸ்பதிதேவர் சதமகனைநோ[illegible]க்கி வ[illegible]றுக்க, பூலோகத்தினிடை குமாரக்கடவுளின் இலக்கவீரர்களா[illegible] [illegible]முசுகுந்தவேந்தன், காமிகாதரின் சஷ்டி விரதத்தினை [illegible] துணைவராகப்பெற்றுத் திக்குவிஜயஞ்

செய்து சக்கிரவர்த்தியாகிச் செங்கோலோச்சி வருகின்றனன். அவ்வன்
பனைத்துணைவருகைக்கோரின், இவ்வலாசுரனை வெற்றி பெறுவதற்கு அறி
தாகாதெனக்கூறினர். அயிராவதன் அகங்களித்து வீறுகொளப் பிரவர்
த்தர்களான கந்தர்வர்களைப் பூலோகத்திற்கனுப்பி முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்
தியை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டனர், கந்தர்வர்கள் பூலோகம
டைந்து, முசுகுந்தவேந்தரிடம் ஆகண்டலனின் அபிப்பிராயத்தைஅறிவித்
தனர். அதனைச்செவியுற்ற முசுகுந்தமன்னன், நவவீராதியோருடன் தே
வலோகமெய்தி, வலாசுரனது நாட்டிற்சென்று, அவனுடன் கடும்போர்
புரிந்து அவன் சிரத்தைத்துணித்துத் தேவர்களுக்குற்ற இடுக்கண் தவிர்
த்துத் தேவேந்திரனுக்கு "வலாரியென்னும்" திருப்பெயருஞ் சூட்டினர்.
இன்னோரின் புயவல்லமைக்குப், பொன்னுலகவாசிகள் பேரானந்
தங்கொண்டு பூமாரி பொழிந்தனர். பின்னர் நவவீரருடன் முசுகுந்த
வேந்தர் தேவர்கோனிடம் விடைபெற்றுத் திரும்புகையில் இந்திரன்
மகிழ்ச்சியுடன் உமக்கு வேண்டியதை வினவிற், தருகின்றதாகச் செப்ப
எமக்கு மற்றொன்றும் வேண்டாம், நீர் பூஜிக்கின்ற தியாகராஜப் பெருமா
னைத்தரல்வேண்டுமென்றிரக்க இந்திரனுக்குத் திருமாலாற் கொடுக்கப்ப
ட்ட மூர்த்தமாகலின், அதைக்கொடுக்கமனமில்லாமல் அது தனக்குக்
கிடைத்த வரலாற்றினைக் கூறுகின்றான்.

பூர்வம் நாரணன் தனக்குப் புத்திரசந்தானமேற்கப் பெருமதி [illegible]
பெம்மானைக்குறித்துப் பெருந்தவமிழைத்தான். தவத்திற்கிரங்கிய முக்
கண்ணன் பார்பதியாரொடு விருஷப வாகனருடராய்க் காட்சியளித்து
மாலே! நீ எதனை விரும்பித்தவமியற்றினை அவற்றைக்கேள் தருவோ
மென்றுகூற கோபாலன், தேவர் தனக்கொரு புத்திரனைத்தர [illegible]த்தலே
விருப்பமென, அண்ணலாகிய அப்பரமேட்டி அவ்வரமருள்க, வரத்தைப்
பெற்ற மாயோன், பார்ப்பதியைத்தனக்கிளையவளென்றுகருதியோ? தன்
னைப்போலவனுக்குச்சத்தியுமிவளென்றெண்ணியோ? நினைக்கமறந்தோ?
அரனைமட்டும்பணிய அதுகண்ட விமலை மிகக்கோபித்தெழுந்து, என்னை
வணங்கா நெறிகேலக்குகந்தவன் பிரிந்திருவே யாகும், ஆனமையால் நீ
பெறும்பிள்ளை கர்த்தராலழியக்கடவதென்று [illegible]த்து பரமனுடன் பார்
ப்பதியுமறைந்தனள். இச்செயலுணர்ந்த விண்டு [illegible]மைவருந்தி பின்னரும்
[illegible]ம், பார்ப்பதியையும், கந்தவேளையும் [illegible]கம் பொன்விமானத்தி
லெழுந்தருளச்செய்து, ஆகமவிதிப்படி அன்னோர்களைக்குறித் தருந்தவ
மியற்றினன். கண்ணனது தவத்தை வியந்து கங்கைவார்சடையன், இடப்
பாகத்தமர்ந்த உமையவளோடும் குமரேசனுடன் காட்சியளிக்க, கார்வண்
ணன் கண்டுமகிழ்ந்து வணங்கலும், பார்ப்பதி, கேசவா! நீ புத்திரனைக்
குறித்துப்புரிந்த தவத்தி[illegible]கிறோம். [illegible]னக்குதிக்கும்பிள்ளை அருபமா
கவிருப்பானெனக்கூறி சூலபாணியுடன் [illegible]கலைகண்ணினர். ஜனார்த்தன

ஆவிர்தவழியாகப் பாலகனைப்பெற்று காமனெனும் பெயரிட்டு நித்யான
ந்த வாழ்வைப்பெற்ற நிர்மலத்தருங்கூட அவனதாக்கினையின் கீழுஞ்சி
பலர் வாழிகொண்டு பேதமடையார் பெருஞ்சைன்யங்களுடன் பூதலத்த
ன்னில் புரவலாக்கினன். இஃதிங்ஙனமிருக்க, அரக்கர்களின் அவதியை
ஆற்றாதவானவர் கைலையையடைந்து, பரமனிடம் பகர்வோமெனச்சென
றனர். அக்காலத்தில் கர்த்தன் பதுமாசனமிட்டு வைராக்ய விரும்பியோ
†யோகுபுரிந்து கொண்டிருந்தனர். பரமனருட் பெருதலுக்குத் தேவர்
கள் பலநாள் காத்துப்பயன் படாமையாலும், மாற்றலரின் துன்பத்திற்
காற்றாதவராயும், தேவர்களொருமித்துக் கர்த்தரது தவங் குலைவதற்கு
மன்மதன் மலர் வாழியன்றி மற்றெதனாலு மாகாதெனக்கருதிக் காமனை
க்கொண்டு கடுங்கணை தொடுக்கவும், கர்த்தன் சினந்து கனல் விழிதிறக்க
மதன் வெந்து சாம்பராயினன். பின்னர் இரதிதேவியாரின் வேண்டுதலு
க்கருள்சுரந்த பரமன், அனங்கனை அருபமாகப்படைத்தனன். அதுமுதல்
இவ்விமானத்தைத் தாமோதரன் தனது மார்பிடைவைத்துப் பாற்கடலில்
ஆலிலையின் கண் அறிதுயிலமர்ந்தனர். இங்ஙனமிருக்க, வானுலகில் வா
ற்கலியென்னும் அசுரனொருவன் வானவரைவருத்திவர அவ்வவதியை
யாற்றாதஆகண்டலன் பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டபஞ்சாயுதனிடம்முறை
[illegible]மிலேசென்வன் கருணைகொண்டு கருடவாகனத்திவர்ந்து, சுர
[illegible] மேவித்தருவனைக்கொன்று திரும்புகையில், பத்மநாபன் பார்ப்பதி
யும், குகனும் பரமனும் வீற்றிருக்கும் இப்பசும்பொன் விமானத்தை
எனது கையில் தியாகமாகக் கொடுத்து, இதனைப் பூஜித்துவரக்கடவா
யெனப் பணித்தேகினர். அதுமுதலிதுவரை அவ்விமானத்தை என்று
ல் பூஜித்துவரப்படுகிறது. என்று சொல்லி, அதையொத்ததாகவே தே
வதச்சனைக்கொண்டு இருவடித்துக்கொடுக்க, சிவபிரான் திருவருளால்
அம்மூர்த்தமல்லவென்று தடுக்கையில், வேறொன்று கொடுக்க, இவ்விதமா
று மூர்த்தங்கள் செய்துக்கொடுத்தும், வேண்டாதிருப்பதை நோக்கி
முடிவில் ஏழாவதாய்த்தான் பூஜிக்கும் மூர்த்தியையே கொடுத்தவுடன்

† இதனை, சனகர் முதலிய முனிவர்கள் நால்வர்கைலாசகிரியையடைந்து
கடவுளை அடிதொழுது, "எங்களுக்கு தத்துவஞானத்தை உபதேசித்தரு
ளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கருணைகொண்டு அவ்
வெள்ளி மலையின் தென் சிகரத்திலே கல்லாலமரத்தினிழலில், தக்ஷிணாமூ
ர்த்தி வடிவமாய்த்தனியே எழுந்தருளியிருந்து அவர்களுக்குச்சரியை, கிரி
யை, யோகம் என்னும் மூவகை நிலைமையையும் முதலிற் போதித்து,
பின்னர் நான்காவதாகிய ஞானநெறியையும், அனுக்கிரகிக்கக்கருதி அது
இத்தன்மையதென்று அறிவிக்குமாறு, சின்முத்திரையாகப் பிடித்த திரு
க்கையோடு ஒரு கணப்பொழுது மௌனமாய் எழுந்தருளியிருந்தன
ரென்பு.

அம்மூர்த்தங்களேழையும் பெற்றுக்கொண்டு பூவுலகிற் சிறந்துள்ள, திருவாரூர், திருநாகைக்காரோணம், திருநள்ளாறு, திருக்கோளிலியூர், திருவாய்மியூர், திருக்காறாயல், திருமறைக்காடு முதலிய சப்தக்ஷேத்திரங்களில் ஸ்தாபித்தனரென்ப

இவற்றிற்குப்பிரமாணம்

கந்தபுராணம், கந்தவிரதப்படலம் (117) கவி.

நன்றெனவிடைகொண்டு நானிலத்திடையிழிந்து
தென்றிசையாரூர் தன்னிற்சிவனுறைபூங்கோயில்புக்கு
மன்றல்கமழ்தண்டுளவோன்வழிபடவீற்றிருந்தோரை
வென்றிபரியனைப்பீதில்விதிமுறையாற்றாபித்தான்

(118)

கடனாகைநள்ளாறுகாறாயல்கோளிலியூர்
மடனாகமுத்தீனும்வாய்மியூர்மறைக்கான
முடனாகுந்தலமாறிலோராறுவடிவுகொண்ட
படநாகமதிவேணிப்பரஞ்சுடரையமர்வித்தான்

(119)

இப்படியேயொருபகலினெழுவரையுந்தாபித்து
மெய்ப்பரிசில்வழிபாடுவிதிமுறையாற்புரிவித்துச்
செப்பரியபுகழாரூர்த்தேவனுக்குவிழாச்செய்வான்
முப்புவனங்களும்போற்றுமுசுகுந்தன்முன்னினான்

எனவும்

கட்டியெழாது (31) கவி

விண்மொர்பத்திடையிருத்திவேலைக்கெளரிபணிமாறப்
டலன்பூசித்திடுங்காலையாகண்டலன்போய்ப்பாற்கடலின்
வலம்பெறாய்மாயனைவணங்கியாளிற்பழிச்சுந்தியாகரைமேற்
கொண்டுபோந்துபாரின்முசுகுந்தற்குதவுஞ்செங்குந்தம்

எனவும்.

செங்குந்தர்மாலை. (69) கவி

அன்னப்பரியுடை[illegible]னைச்சிறையிட்டவாண்மையர்வேட்
குன்னபடாதமையவாகனர்ந்தவரோர்முகவென்

மன்னற்குறவினராகித்தியாகர்தம்மைப்பினேட்பல்
சின்னத்தொடேமணிற்செய்தசிரேட்டருஞ்செங்குந்தரே

எனவும்.

வீரநாராயணர் விஜயம்.

போராடற்சருக்கம். (1) கவி

மாதகரத்திறைபால்விடங்கரெழுவரைக்கரத்தால்வாங்கிவீர
வாகுமுதனவவீரருடனாரூர்முதற்றலத்தில்வைத்தசீர்த்த
மாகனமாங்குலமகிபாநீலமலர்க்கண்ணனங்கவமேயின்பாதி
போகநுகர்ந்தினிதிருந்துஞ்சோழனிடத்துட்சினமேபொங்கி
[நின்றான்

எனவும்.

செங்குந்தர் திருக்கை வழக்கம்.

—மாசனங்க
ளொத்தவிடமென்றறவோரோதுமாரூர்முதலாஞ்
[illegible]விடங்கள்சமைத்திடுகை
[illegible]வற்றுஞ்முணர்க

ஏமனை வென்றனரென்பது.

இங்ஙனம் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி வீரவாகு தேவராதிய துணைவர்களைக்கொண்டரசியற்றிவருங்கால் ஓர் பிரளயமுண்டாகிச் சராசரங்களெல்லாமழிவெய்தவும் அவரத்துணைவர்களோடு இனியுருக்கொண்டு பறந்து சொர்க்கலோகஞ்சென்று காலங்கழித்திருக்கையில் ஓர் நாள் ஸ்ரீகரிசனுர்த்தமாகக் கைலையங்கிரியையடைந்து நந்திதேவரனுமதிபெற்றுத் திருவோலக்கத்தின்கண் சென்று உமாபரமேச்சுரரை வணங்கி நிற்க, அவரை சிவபிரான் பார்த்தருளி நீ இங்ஙனம் யாதுவேண்டிவந்தனையென வினவ, அதற்கவர் தாம் வருவதற்கேதுவான காரணத்தைக்கூற, அது கேட்ட கங்காதரக் கடவுள் பிரளயமிப்போது, நீவினையையால் இனியுலகிற் சென்றரசியற்றவாமெனத் திருவாய்மலர, அதற்குச் சக்கரவர்த்தியானுலகிற்சென்றியாவர் பாலரசியற்றுவேனென்று முறையிட, அப்போதுமாபதிபிரளயத்தான் மாண்ட உயிர்களை யெல்லாம் பிரமனாற் பழயபடி சிருஷ்டிப்பித்துணர்த்த, அக்காலரசரேறு திரிபுராந்தகமூர்த்தியைத் தீர்க்க தெண்டஞ்செய்தெழுந்து சுவாமீ! அடியேன் தேவரீர்குமாரர்களாகிய வீரவாகு தேவராதிய துணைவர்களால் உலகின்கணுள்ள பலவரசர்களையெல்லாம் வென்று ஏகசக்கிராதிபத்தியங் கொண்டிருக்கின்றேனாயினும் இது காறுமெனக்கில்லற நடத்தற் பாலனாய பத்தினியில்லாமையால் இனி

யானுலகிற் சென்றிராச்சிய பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்வதெவ்வாறென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அது கேட்ட சதாசிவப்பெருமான் வீரவாகு தேவரைக்கூவி ஓ உப சுப்பிரமணியனே! இவ்வரசனுக்குனது புத்திரியைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுத்திடுகவென்றுத்திரவு செய்து சக்கிரவர்த்திக்கு விடைகொடுத்தருளினர்.

உடனே வீரவாகுதேவர் சுரேந்திர குமாரனையுஞ் சுரேந்திர காந்தையினையுஞ் சன்மானிக்கப்பட்டுள்ள தமது தம்பியராதியவர்க்குந் தாராதிய பெண்டிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய அருளிப்பாட்டினையுணர்த்தி அரிபிரமேந்திராதியவமரர்கள் முன்னிலையில் வசிட்டராதிய முனிபுங்கவர்களைக்கொண்டு திலீபச்சக்கரவர்த்தி குமாரனாகிய முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்திக்குந் தமது குமாரத்தியாகிய சித்திரவல்லிக்குந் திருக்கல்யாணமஹோற்சவத்தினை நடாத்தி நிறைவேற்ற, அஃது நிறைவேறியபின், சக்கரவர்த்தியானவர், பூவுலகிற் செல்லுமாறுத்தேசித்தவராய், தன்மாதுலனாகிய வீரவாகுதேவருக்கறிவிக்க, அவர் தமது தம்பியர்க்கு மனைமக்களாதிய சுற்றத்தினர்க்குமதனைத் தெரிவிக்க, அஃதுணர்ந்த யாவரும் பிரயாணமாகுங்கால், இந்திராணியானவள், தன்னிட மமுதபோஜன முண்டு குமரையாதிகள் பயின்றுள்ள ஓர் பொற்கிள்ளையினைத்தனக்குரிய சொர்க்காதிபத்தியத்தையளித்த வீராதி வீரர்களுடைய அருமருந்தன்ன [illegible]த்தியுஞ் சக்கரவர்த்தி மனைவியுமாகிய சித்திரவல்லிக்குப் பரிசாகத்தந்தாசீர்வதித்தனுப்ப, பின்னரச்சக்கரவர்த்தி தம்பதிகோலத்தராய், வீரவாகு தேவராதியரோடு கைலையங்கிரியையடைந்து அம்மையப்பரைவணங்கி விடைபெற்றுப் பழையபடி பூவுலகில் வந்து அழிதலுற்ற வாண்மனையாதிகளை விசுவகன்மனைக்கொண்டு புதுக்கி மாண்புயர்த்த மானிடர்யார்க்கும் வருணாச்சிரம தருமங்களை விதித்து இராச்சிய பட்டாபிஷேகம் பெற்றரசியற்றி வந்தனர்.

அக்காலப்பிலேசமசையிடத்தினின்றுஞ் சித்திரவல்லிபெற்று வைத்திருந்த பொற்கிள்ளையை இயமன் மனைவியிச்சித்து தன் கணவனுக்கறிவிக்க, அவனதுகேட்டு சுபெங்கி யச்சித்திரவல்லியின் தந்தையருடைய ஜெயவீரபராக்கிரமத்தினை கூறிப்பயமுறுத்த, அதற்கவள் சற்று மிணங்காளாயவனை நெருடிச்சலிக்க, அது பொறாத காலன் பின்வரும்விளைவையறியானாய்த் தனது தூதரையேவி அதனைக்கவர்ந்து வரச்செய்து தன் மனைவிக்குக் கொடுக்க, பின்னர் தாதியரால் கிள்ளை காணாதொழிந்ததைச் சித்திரவல்லி கேட்டுத் தனது கணவனுக்கறிவிக்க, அவர் சில தூதராலஃதிருக்குமிடமுணர்ந்து வீரவாகுதேவருக்குத்தெரிவிக்க, அவருடனே இவ்வுலகின்கணுள்ள உயிர்களினுடலங்களைக் கழித்து அவ்வுயிர்களைக் கவர்ந்தெரிகின்ற நரகிற் கிடக்கிக்கொல்லுகின்ற அவ்வியமனுயிரும் பதைபதைக்கும்படி (எனதருமைப்புதல்வியும் இவ்வுலகுடைய நமக்குஞ் சக்கரவர்த்தினியுமாகிய சித்திரவல்லியவளர்க்கப் பெற்றிருந்த கிளிப்பிள்ளையை உனது தூதர்கள் திருடிப்

போயினதகைக் கேட்டோமாதலால் அதனையிந்நிமிடங் கொணர்ந்து கொடுக்கடவாய்.) என்றோர் திருமுகம் வரைந்து அத்திருமுகத்தைக் கருதி யாவரும் நடுங்கும்படி வீரத்தைச் செலுத்தி அகோரத்திரென்னுந் தேசப்படையில் வைத்தவனுக்கனுப்பினரெனவறிக. அத்திருமுகத்தினைக்கண்ட நமன் தன் மனைவியினிடம்போய் அதனைப்படித்துக்காட்டி, என் காதலீ! இதனை வரைந்துவிடுத்த வீரவாகு தேவரையுமவன் துணைவர்களையும் சாமானியராய் நினையற்க, அவர்களை வெல்லுந்தகையருமிவ்வுலகுக்குமரிதாகும், ஆகலினிக்கிள்ளையைக்கொடு, நான் சென்று அவர்களை வணங்கித் திருப்பிக்கொடுத்துவருகின்றேன், என்றிதமாய்ப் பலவிதங்களிற்கூறியுமவள் கொடுக்கமனமில்லாதிருந்தமையால் அச்சமனென்றுந் தோன்றாதவனாய் "உமது திருமுகநிந்திக்கவிட முடியனவின் கூட்டிப்பெற்கைத்திருப்புதலரிது" என்று பதிலெழுதி அவ்வரதிறத்தின் மூலமாகவே விடுத்தனன். அதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் உடனே தமது சகோதரர்களோடு சதுரங்கசேனைகள் புடைசூழ வெளிக்கொண்டு சமனுறைவிடப்பட்டினஞ்சென்று முற்றுகைசெய்து இயமனோடு கடும்போர்விளைத்து [illegible]வென்று அவனைத்தமது தேர்க்காலிற்கட்டிக் கொணர்ந்து தங்கள் மருமா[illegible]ரிடத்தில் நிறுத்த, அதுகண்ட சக்கரவர்த்தி மனமிரங்கி அச்சமனைக் [illegible]ட்டவிழ்த்து விடச்செய்ய, அவன் தனது [illegible] அதனையேவித் தன் மனைவசத்திருக்குங் கிள்ளையைத் தருவித்துக் கொடுத்துச் சமாதானஞ் செய்துகொண்டு தனது பட்டினஞ்செல்ல, அக்கிள்ளையைச் சக்கரவர்த்தி கையேந்திச் சென்று தன் மனையாளுக்களித்து மகிழ்வித்தனரென்பதே.

இவற்றிற்குப் பிரமாணம்

கட்டி யோ[illegible]து (32) கவி.

பிள்ளையாருயிர்க்குறுக்குணையாத்தனிப்பெறெய்துங்
கிள்ளையாரிவன் [illegible]வருகென்றுடலங்கிரீக்
கொள்ளையாருயிரெரிநரகுறவடுங்கூற்றுயிர்கனிசோர
வன்னியார்தருகென்கத்தந்திருமுகமே செலுத்தொண்குந்தம்

எனவும்

வீர நாராயணர்விஜயம் எழுச்சிச்சருக்கம் (30) கவி.

மற்றுங்குனகிலராதைமறுத்தின்கிலர்மயுவா
ஆற்றொங்கியகுல[illegible]மயிந்திக்குமுறைமுவாழ்மகனுக்கப்
பெற்றொங்கியகிளைக்காப்புய[illegible]காருயிருறுவோர்
றாற்றெங்கவிடுத்திட்டதையுணர்ந்தினகளிர்போழ்தில்.

எனவும்

செங்குந்தர் மாலை (2) கவி.

விரகாகவே தங்கைவேலைவிட்டே பலவெற்றிகொண்டோர்
பரகாரியங்களிற்பாவாடைஞ்செய்யப்பயங்கருதார்
நரகாதிபாகின் முறும்வருவேஞ்சமர்நாளைக்கென்று
திரமாகவேகமற்கோலைவிட்டோர்களுஞ்செங்குந்தரே.

எனவும்

கந்தவிரதவிலாசம்.

கனமிருநடுவெசெங்கோற்கடவுளி தருமமீங்கி
தினகரன் குலமாந்தராதாசேய்மனைக்கிளையுந்தன்
மனையகங்கொடுத்தனன்றோவல்லைபதனுப்பவேண்டு
மெனநவமந்திரிமார்களை மூதியநிருபமீதே

எனவும்

திருக்கை வழக்கம்.

போரோடு
கொள்ளையினுத்தீலன் குடும்பினிகொண்டுற்றிருந்த
கிள்ளையினை மீட்டபெருங்கீர்த்திக்கை.

எனவும்

செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சிற்றிப்பருவம் (1) கவி,

பூவிற்சிறந்ததிருமாதும்புகலுற்றவேலைக்கலைமாதும் [மயில்
பொன்னுட்டியர்ந்தசசிமாதும்போற்று முமையாள் திருச்சில
மேவிப்பிறந்துகாலனுடன் பெரும்போர்விளைத்தவிறலோர்கள்
விளங்குமுகத்தில்மென்மீசைமிகவேபடைத்தபெரியோர்கள்

கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டம்

கந்தவிரதப்படலம் (41) கவி.

சித்திரவல்லியென்னுஞ்சீருடைச்செல்வியங்கோர்
[illegible]த்தையைவளர்த்த[illegible]தண்டகத்தருமன்றேவி
ய[illegible]கினிக்கினியை[illegible]கவாங்கவன்றாதர்போந்து
கை[illegible]தலத்ததனைப்பற்றிக்கடிதினிற்கொடுபோயினார்

(42)

அவ்வழிகிள்ளைகாணுளாயிழையர்தலோடு
மெவ்வழிபொயிற்றேறுவென்றிறையவனுலைநெடு
மைவழிகின்றமேனிமறவிநன்றுணைவியாருள்
கைவழியமருந்தன்மைகதுமெனவுணர்ந்தானன்றே.

(43)

பூதலம்புரந்த செங்கோற்புரவலன்வீரமொய்ம்ப
னுதியர்தம்மைக்கூவியங்ஙனந்தூண்டவன்னோ
ரேதமில்கரிதேர்வாசியெல்லையின்மறவர்சுற்ற
மேதியங்கடவுண்மூதூர்விரைந்துபோய்வளைந்துகொண்டார்.

(44)

[illegible]னைசர்வீரதலோடுங்கருமன்வந்தேற்றகாலை
யன்னவனொடுபோர்செய்தேயடுமுரண்டொலைச்சியம்பொன்
வன்னமென்கிள்ளைதன்னைவாங்கினார்மீண்டுந்தங்கண்
மின்னுலமயிழைகல்கிவேந்தற்குவிசயஞ்செய்தார்.

எனவருவனவற்றானுமுணர்க—

வீரவாகுதேவர் புத்திரியும், முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்தியாரின் பத்தினியும், மனுகுலம் விளக்கவந்தமயிலன்ன சித்திரவல்லிதேவியாருக்குச் சந்தானவிருத்தியில்லாக்குறையை முன்னிட்டு அரசர் மிகவருந்தி, இலக்கத்துவயோர் இந்நாக்கத்தினைக் கலந்து கொண்டாடினர். வீரதீரதேவர், முசுகுந்தமன்னர்க்குச் சக்கரவர்த்தி திருமுடிபுனைவிக்க திக்குவிஜயஞ்செய்யச்சென்ற காலையில், கேரள தேயத்தரசனிடம் சந்தானமாந்தருவொன்றிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருந்தலால் அதனை இக்ஷணமே கொண்டு வருவேனென சேனைசமூகங்களுடன் குடகு நாட்டையடைந்தனர். அந்நாட்டு வேந்தன் வீரதீரதேவரின் திடீர்ப்பிரவேச வருகைக்குத் திகைப்பெய்து கொண்டாலெனினும் குணக்குன்றமன்ன கோலமுடையாதல்பற்றி பரவசத்துடன் எதிர்கொண்டு பணிந்து தேவர் ஈண்டு எழுந்தருளிய காரணத்திற்கருள் சந்ததம் வேண்டுமென்றிறைஞ்சி நின்றனன். வீரதீர தேவர், குடகு நாட்டதிபனே! புத்திரோற்பத்தியின் நிமித்தமாக யாகமுன்னிலையில் சந்தானமாந்தருவொன்று நீர் பெற்றிருப்பதா

கவர்ந்து அதன் மாங்கனி ஒன்று நம்அரசர்பெருமானுக்குப் பெற்றுச்செல்லுவோமென யாமிங்குற்றனம். ஆனமையால் விரைவில் தயைபுரிதல் வேண்டுமென்று விளம்ப, சோளவரசன் லோபகுணத்தால் மதிமயங்கி எக்கியமுன்னிலையில் பெற்ற மாந்தருவின்கனியை மற்றயோர்க்கு கொடுக்க வியலாதெனக் கண்டித்துரைத்தனன். வீரதீரதேவர் வெகுண்டெழுந்து, சேரதேய வேந்தனைச் சிறைபிடித்து தந் தேர்க்காலில் கட்டி அவனது வில், கொடி, முதலிய தசாங்கங்களையும் பரித்துச் சந்தானமாந்தருவையும் பூமியோடு பெயர்த்தெடுத்து அதனைக் கொடாதெதிர்த்த பதினெண் மலையாளங்களையும், பதினெண்கடிகையில் வென்று அத்தேயவரசர்களே அவைகளை மூட்டைகளிலிட்டு முடியிற் சுமந்துவரச்செய்து வெற்றிச்சங்க முழங்க, திருவூரடைந்து, முசுகுந்தமன்னரிடம் தாம் கொண்டு வந்த சந்தானமாந்தருவையீந்தனர். மன்னர் பிரான் மனக்கவலை நீங்கி, மாங்கனி பெற்று மகிழ்ந்து மங்கை கையிற் கொடுத்தனர். அவளதையுண்டு வயறு வாய்த்தனள். பின்னர் பலங்காயிலிச்சையுண்டாக அதுவுங் கொண்டு வந்து கொடுக்கப்புசித்து அவ்விச்சை நீங்கி தசமதியுமுற்றி நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் ஓராண்குழவியைப் பெற்றெடுத்தனள். சூரிய குலத்தில் [illegible]ன்றியதால் சூரியனுதித்துவந்ததுபோல் சாமுத்திரிகாவிலக்கணந[illegible]ன்கமைந்திருத்தல்கண்டு முசுகுந்தமன்னர் அப்பிள்ளைக்கு "அங்கிவர்மன்" என்னும் நாமகரணமிட்டு வேதவேதியருக்கு விதிப்படி தானம் வழங்கி பழமைபோல் அரசுபுரிந்துவந்தனரென்ப.

இலத்திற்குப்பிரமாணம்

வல்லான் காவியம் எழச்சிச்சருக்கம் (31) கவி.

அந்தாமரைத்தவிசாள்புரையருமைத்திருமகட்காச்
சந்தானமாங்கனியும்பலத்தைழகாயினைவேண்டி
வந்தார்க்கவைதாராதிறமாப்பவவர்தீலமே
லுந்தாவமைத்தீண்டுற்றதையுணர்ந்துள்கவிர்யோனும்.

ஈட்டியெழுபது (33) கவி.

வடிவேலெடுத்தமனுதுங்கவளவன்றேவிவெதுப்பாற
முடிவேள்வியிற்செந்தீத்தருகான்முளைமாங்கனிக்காச்குடநாட்டைச்
[illegible]டிவேரறுத்துச்சிறைபிட்டுச்சென்னி[illegible]யப்பத்திறைபோலக்
கொடிவாண்முரசுகளிறுபரிபிரதங்கொடுக்குஞ்செங்குந்தம்.

எனவும்.

செங்குந்தர் மாலை (100) கவி.

நாமாபுகல்வதிவர்வீரமம்மம்மநான்முகனு
லாமாவிதற்குக்கரிகோரளவிறையஞ்சவைத்துந்
தாமாகத்தங்குலைக்கோதையிச்சித்தசந்தானமெனுந்
தேமாங்கனியைக்கொணர்ந்தளித்தார்களிச்செங்குந்தரே.

எனவும்.

செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கம்.

——பிள்ளையினந்

தந்தானகம்போற்றழையுங்குடநாட்டுச்
சந்தானமாமகட்குத்தந்திடுகை—யுந்து
சிலையாற்கனிகாய்கடேடிப்பதினெண்
மலையாளம்வென்றுகொணர்மாண்கை,

எ[illegible]வும்.

"கந்தபுராண சங்கிரகம்"

(70)

[illegible]கத்தனாக்கிந்திரவல்லி செழுங்கருப்பங்கொளாமையிறைற்[illegible]தையத் தரசன்வைத்திருக்குஞ் [illegible]ந்தானமாங்கனிக்கல், [illegible]னாவற்றபெருமையிரேறையெழுதினரவன்கொடாமையிறைற், பேரளவற்றசேனையோடேயப்பெயர்த்தனர்கொணர்ந்தனர்தருவை.

(71)

முரணினர்தருவையாறுறவைத்துமுதிர்கனிகாரிகைக்கீந்தார் பருணிதர்புகழுங்கருப்பமதடைந்தாள்படைத்தொடிகனிகளுக்கு வந்தா, டரணியின்மலைநாட்டுள்ளா தென்றறிந்துதரும்படியொற்றரைவிடுத்தா, ரரணினருலைராத்தடுத்தனர்வந்தேயறைதலுஞ்சினந்தனர்வீரர்.

(72)

கேட்டலும் வீரர்படையொடுஞ்சென்றேகிரிக்குறுமன்னரைவிளித்தே, வாட்டலுமவர்கள்வணங்கியாமடிமைமலைபடுநாடுமெதென்றே, நீட்டலும் பெற்றேயவர்தமைக்கொண்டுசெழுங்கனிவகைவகையாகக், கூட்டலுங்கொணர்ந்துகுமரிகைக்கொடுத்துக் கொற்றமும்வேந்தனுக்கீந்தார்.

எனவருவதுறுமுணர்க—

இங்ஙனஞ்சிலகாலம் செங்கோலோச்சி வாழ்ந்திருந்தபின்னர் முதன்மை பெற்ற வீரவாகுதேவர் முசுகுந்தச்சக்கரேஸ்பரரை விளித்து வேந்தே! சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவாணையின்படி ஓராயிரவருடங்களும் நமக்கு இன்றோடு முடிந்தன. நாம் தேவலோகஞ் செல்லவேண்டும். ஆனமையால் அரசர் எங்களுக்கு உத்திரவுதரல்வேண்டுமென்று கேட்க முசுகுந்தமன்னர் வீரவாகுதேவராதியரை நோக்கி! மனுகுலந்தழைக்கவந்த மணிவிளக்கனையமாதவர்களே! உங்களால் யானிதுவரை பெற்றுவந்த பேருதவிக்கு யாது கைம்மாறளிக்கப்போகின்றேன். ஆயின் தங்களாலேயே எனது குமாரன் அங்கிவன்மனை சிங்காதனமேற்றித்திருமுடிசூட்டிக் களிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமுடையனதால், நீவிர் திருவருள்சுரந்து அதனை முடித்தருளல்வேண்டுமென்றிறைஞ்ச வீரவாகுதேவர் தம்பினவலர்களோடு இதனையாராய்ந்து நன்றெனக்கொண்டு அங்கிவன்மனுக்கு அஷ்டமங்கலமுழங்க ஆகமவிதிப்படி அரசமுடிபுனைந்து, மற்ற தம்புத்திரபௌத்திராதிகளுக்கு ஐம்பத்தாறு தேயங்களை எழுபத்திரண்டு நாடுகளாகப்பிரித்து, அந்நாடுகளாகியதாமரைக்கமலத்திற்குப்பொகுட்டுப்போன்ற காஞ்சிபுரமகாநாட்டிற்கு இ[illegible]ரசாக அனகமூர்த்திக்கும் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து சிங்காதனத்திலெ[illegible]ந்தருளிவித்து முன்னொருக்கால், அத்தலத்தில் உமாதேவியார் சி[illegible]ருமானைக்குறித்துத் தவமியற்றவந்தபோது அப்பதியை நான்கெல்லைய[illegible] வகுத்து கீழ்புறத்தெல்லையாகியசிவபுரத்தில் நந்திதேவரையும், தென்புறத்தெல்லையாகிய தொண்[illegible]ல் கணபதியையும், மேற்புறத்தெல்லையாகிய விரிஞ்சிபுரத்தில் கந்தரையும், வடபுறத்தெல்லையாகிய சோழிங்கபுரத்தில், வயிரவரையும், காவலாக வைத்திருந்த காரணங்கருதி நமது மாதா விதித்தவண்ணமே அரசாங்கம் விதிக்கத்தக்கதென்று நினைத்து, இக்கமல[illegible]ற்கு அகவிதழ்போன்ற மேற்றிசை, தென்றிசை, வடதிசை, கீழ்திசை ஆக இந்நான்கெல்லைகளுக்கும் முறையே, சனகன் கௌமாரர், கஜகோணர், சிவசங்கராரமியர்க்கு முடிசூட்டி அதன் புறவிதழ்போன்ற மற்ற நாடுகளை சிவபுத்திரர்களுக்கு முடிசூட்டி இவ்விதமாக எழுபத்திரண்டு நாடுகளுக்கும் அதிகாரங்கொடுத்து இதுவே உங்களுக்கு க்ஷத்திரியத்தொழிலென்று கூறி குமாரர்களே! இதுமுதல் நமது இராஜதானியில் இவ்வீரசெங்குந்தர்களில் நாடொன்றுக்கு ஒவ்வொருவராக வரவழைத்துக்கொண்டு அரசுபுரிவதோடு இவ்வுலகில் ஆகமவிதிப்படியுள்ள பூந்தோடுத்தல், விரித்தல், ஒதுலித்தல், எழுதல், நெய்தல் ஆய ஐந்துவித சிறந்த தொழில்களுள் சிரேஷ்டமானது நெய்தல் தொழிலேயாதலால் புனிதமாகிய, இந்நெய்தற்றொழிலேயே ஜீவனதாரமாகக்கொண்டு நமது தந்தையரும் [illegible]குலதெய்வமுமாகிய சுப்பிரமணிய[illegible]வினைச் சதாசிந்தித்து, கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் முதலிய பஞ்சமாபாதகங்களை அறக்கடிந்து நீங்கள் யாவரும் சிவசொருபமாகிய திருவெண்ணீறு, உருத்திராக்கமாமணியணிதல், ஜெபம், பஞ்சா

க்ஷர உண்மைவிளக்க முதலிய ஆசாரங்களை வழுவில்லாமலனுஷ்டித்து வரக்கடவீர்களென்று திருவாக்களித்து, ஸ்ரீ சிவபெருமான் கொடுத்த, வீரவாள், வெற்றிச்சங்கம், கொன்றைமாலை, வில், அம்பு, அம்புறாத்தூணி, கத்தி, கேடயம், டங்கா, வெங்கலக்கொம்பு, நகரா, காகளமென்றுசொல்லாநின்ற பஞ்சவர்ணதாரை, லவணிடை, ஜெயபேரிகை, பார்ப்பதியார்கொடுத்த செங்குந்தம், ஷண்முகதேவர்கொடுத்த கோழிக்கொடி, விஷ்ணுமூர்த்திகொடுத்த கெருடக்கொடி, பிரமதேவன் கொடுத்த அன்னக்கொடி, முசுகுந்தர்கொடுத்த முத்துக்குடை, வெள்ளைக்குடை, மகரதோரணம், புலிக்கொடி, வெள்ளைப்பாவாடை, சாமரை, சாம்புராணிக்கலசம், பகல்தீவர்த்தி, அறுகால்பீடம் தேவேந்திரன் கொடுத்த வாடாதமாலை, தேவசிம்மாசனம் முதலான பலவிருதுகளைக் கொடுத்து ஆசீர்வாதஞ்செய்து இலக்கத்தொன்பதின்மரும், அறுமுகக்கடவுளைக் குறித்தருந்தவமியற்றி அவரோடன் பெற்று கந்தமாதனமேகினர். இவர்களுட[illegible] முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்தியும் சென்றனராக, இப்பால் அங்கிவன்மன், [illegible]றைப்படி எழுபத்திரண்டு நாட்டுச்செங்குந்ததலைவர்களையும் மந்திரிகளா[illegible]க் கொண்டு மனுநீதி வழாது அரசுசெலுத்தி பிதாவாக்கிய பரிபாலனமா[illegible]மாறுபாடில்லாத தொழிலாகிய நெய்தற்றொழிலேயே கைக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தனரென்ப.

இவற்றிற்குப்பிரமாணங்கள்.

கந்தபுராணம். கந்தவி[illegible]தப்படலம். (125) கவி.

துங்கமிகுமுசுகுந்தன்றொல்கயிலையடைந்தபின்னை
ரெங்கள்விறன்மெய்ப்பினைதுமிலக்கருடனெண்மர்களு
தங்கள்சிறார்தமைவிளித்[illegible]த்தத்தமதுசிறப்புநல்கி
யங்கிவன்மன்பாலிருத்தியரியதவமாற்றினரே.

(126)

மாதவமென்னிலவியற்றிமாறுடைத்தன்மைமைநீங்கி
யாதிதனிலடையெய்திய முன்முறையாலவர்களு
மேதகுசீர்த்தந்தகிரி[illegible]றைந்தேகிவேற்கடவுள்
பாதமலர்பணிந்தே[illegible]கிப்பத்திமைசெய்துற்றனரே.

(127)

நூறொழியிராயிரவிலுவனுமுவர்ச்சிறார்மறையோ
ரொழுமுன்முவருணர[illegible]தொழிலேற்றறநூலிற்
கூறுநெறிபிறழாக்கைகோளரெனச்சிறந்தனரா
வீறில்சிவன்முதற்றுதித்தவிருங்குரவரீட்டம்போல்

எனவருவனவற்றுறுமுணர்க—

(72) நாடுகளாவன.

க—வது சிவபுரநாட்டிற்குக்கிளை நாடுகள்.

(1) மேல்படப்பை, கீழ்படப்பை, ஆக்கந்சேரி.
(2) மாறும்பதி, செம்பாக்கம், மூணத்தொன்று, அகரம்.
(3) முன்னூர், பரமேசுரமங்கலம், மதுராந்தகம்.
(4) திண்டிவனம்.
(5) வக்கரைப்பத்து.
(6) திருவக்கரை, புதுச்சேரி, இழகனை.
(7) திரிபுவனம், நல்லாத்தூர்.
(8) திருப்பாலூர்.
(9) மிடையாத்தூர், திருவெண்ணைய்நல்லூர்.
(10) பனமூலை, அனந்தபுரம்.
(11) வழுகிலைப்பட்டு.
(12) மாப்பரை, வரமாதூர்.
(13) பட்டணம், கருங்குழி.
(14) மன்றார்கோவில்.
(15) பாளையம்.
(16) குப்பாக்கம்.
(17) சம்பை, திருவரங்கம்.

உ-வது தொந்திபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

(1) முருகமங்கலம்.
(2) திருவாமாத்தூர்.
(3) திருவண்ணாமலை.
(4) செங்குரிஞ்சி.
(5) கஞ்சித்திரல்.
(6) சேலம்.
(7) திட்டகுடி.
(8) திருமலைப்பாடி.
(9) திருக்கோவல்.
(10) திருநாகேச்சுரம்.
(11) திருச்செம்பள்ளி.
(12) சீர்காழி.
(13) மாப்பிள்ளைக்குப்பம்.
(14) தேவூரு.
(15) காட்டூர்.
(16) போலகம்.
(17) நல்லாச்சேரி.

ந-வது விரிஞ்சிபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

(1) ஆமூர்.
(2) வாணியம்பாடி.
(3) கொரட்டை.
(4) தருமபுரி.
(5) பவானி.
(6) தாரமங்கலம்.
(7) வழநாடு.
(8) புகழாரை.
(9) பூரதிரை.
(10) திருச்செங்கோடு.
(11) வையாபுரி.
(12) அவிநாசி.
(13) நந்தசண்டகுடி.
(14) வகவங்கபாளையம்.
(15) கருவூர்.
(16) நாமக்கல்.
(17) காங்கேயம்.

ச-வது. சோளிங்கபுரநாட்டிற்கு கிளைநாடுகள்.

(1) திருத்தணிகை.
(2) தெளிநாடு.
(3) செறிநாடு.
(4) திருவடிநாடு.
(5) திருமழிசை.
(6) கொந்தம்பாக்கம்.
(7) திருக்காளத்தி.
(8) தொண்டமாநாடு.
(9) வரைநாடு
(10) வெங்கட்டகிரி.
(11) திருப்பதி.
(12) ஜெகநாதம்.
(13) சிட்டப்பள்ளி.
(14) செம்புரம்.
(15) வரதபுரி.
(16) சந்திரகிரி.
(17) காசி என்பவைகளே.

இவற்றிற்குப்பிரமாணம்.

திருச்செய்நகலூர், சந்தனைவாசாரியராகிய ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள், திருவாய்மலர்ந்த, ஸ்ரீகந்தபுராணம் காளியைப் பிலத்திலிட்ட படலம்.

(88) கவி

காஞ்சிபுரத் துற்றனைப்புரமெனுமூருறுமங்
கருதுசிவபுரனுமொன்பதென்னும்
வாஞ்சையார்தொந்திபுரனுமெனும்பாய்
வருக்கரியவிரிஞ்சிபுரனுமொன்பாந்
தீஞ்சொற்றுறுசோளிங்கபுரம்பானெட்டுஞ்
சேர்ந்தெழுபத்திருநாடுஞ்செகத்திலாக்கி
யாஞ்சிலரைநின்றுட்டினைட்செய்ய
மனைக்குவேணவ்வழினிர்கேண்மினென்று.

(89)

மன்னுசிவபுரனுபேட்டைபுரானும்
பதிமதுராந்தகந்திண்டிவனத்திருவடு
முன்னுமக்கரைபுவனையபரதிகைநடு

சென்னைவழுதலம்பட்டுபெரியபுரநாடு
செய்யமன்னார்கோவில்பாளையமுஞ்சீர்யாம்
பன்னரியசம்பையொடுகுபாகமும்பார்த்த
பதிபுவனகிரியிரேனுடெதினெட்டுநாடாம்.
(90)

தொக்திபுரமுருகமங்கலமுஸாத்தூர்
தொகைமைநாட்டருணகிரிகுதிஞ்சிதிருக்கச்சி,
நந்திலாசேலமொடுதிட்டைடங்கோபாடி
நற்செக்திருப்பெருமான்கோவிலூர்கேசர
மெர்னைசெம்பொன்பள்ளிநாடுசீர்காழி
யெழில்மாப்பிள்ளைக்குப்பமிகல்நல்லசேரி
பந்தமுறுபேரலக்காட்டூர்நாடு
பண்டுதேவூரினொடுபதினெட்டுநாடாம்.
(91)

நீதிலாவிரிஞ்சிபுரமாமுருநாடுக்
திகழும்வாணியன்பாடிகொரட்டைபெறுமூரும்
ஆதிபாக்தரும்பூரிப்பவானிநாடெக்கு
அரியதாராமங்கலமேழினூரும்
நீதியாரைநாடுபூரதிரைநாடு
நிகரில்செங்கோடுவையாபுரியுநீடு
கோதிலவினாசிகொங்கெழிற்கூடுகுறைடு
குணநாமக்கல்கருவூர்காங்கயபீரோன்பாம்
(92)

சோளங்கிபுரநாடுதணிகைதெளிவெறியுஞ்
செய்யதிருவடியுமேழிசைகுந்தர்பாக்கம்
காளத்திதொண்டமகிழ்வறைவேங்கடகிரியுங்
கழிசிட்டப்பளிசெம்புரஞ்சகனைதம்
மாளாதவரதபுரிவங்காளநாடு
வளர்சந்திரகிரிகாசியெனுநாடிரோன்பா
…நாநீகிரிதவெழுபத்திரண்டு
மாறுனசெம்முகத்தண்ணநம்மருளால்.
எனவும்.

கங்காபவானிக்கு இலக்ஷிமிதேவி திருவாய் மலர்ந்த இலக்ஷணக் குறவஞ்சி.

கங்கை சொல் விருத்தம்.

மதிமுகவனிதையாரேவன்னைமசேர்ரான்குநாட்டித்
திகழுமுங்கிளைநாடின்வமெழுபத்திரண்டென்றேன்றாய்
சதிருடனவைகள்யாவுங்காணவிர்திடுவதாக
விதிதமாயெந்தனுக்குவிரைவினில்விளம்புவாயே.

குறத்திசொல் அகவல் இ—ம். ஆசி.

தார்புனைநந்தியின்தலையிலேல்காறுஞ்
சீர்புனைத்தொக்குஞ்செயபுரநாட்டின்
வளங்கொளுங்கிளைநாடுகுறைசொல்வேன்
விளக்கிவாழ்ந்திடுநல்மேல்பட்டபை
பழுதிலாக்கீழ்ப்பட்டபையாத்தஞ்சேரி
வழுவிலாமூன்றுமோர்மாநாடுதென்பர்
பயில்வுறுமாணம்பதிசெப்பாக்கமு
மூபர்வுறுமுணத்தொன்றமீன்
நான்குமோர்நாடுகலந்திகழுமுன்றூர்
மேன்மைகட்பரமேசுரங்கில
மும்மதராந்தகமுன்றுமோர்நாடு
வமபகிழ்இன்பனந்தரமோர்நாடு
பரிவுகொள்வக்கரைப்பத்துமோர்நாடு
திருவக்கரைப்புதிச்சேரியொழுகரை
இவைபத்தநாடுஇயல்திரிபுவன
முவனைகொள்கல்லைத்தூருமோர்நாடு
திருவதிப்பாதிரூர்சேரமோர்நாடு
தெரிதருமிடையாத்தூர்திருவெண்ணைநல்லூர்
கனத்தருமோர்நாடுகருதுபனமூலை
அனந்தபுரமுமோரமுருகொள்நாடு
பரவிவாழ்வழுதிலைப்பட்டுமோர்நாடு

மருவுமாப்பறையவரமாகுமொன்றும்
திட்டமாயிரண்டுந்திகழுவோர்நாடு
பட்டணங்கருங்குழிபரவுமோர்நாடு
குறைவில்லாமன்னாறுகோவிலோர்நாடு
நெறியானபாளையம்நெடுந்தனிநாடு
சரியானகுபாகந்தனிநாடுஜம்பை
திருவாங்கமிரண்டுஞ்சீர் பெறுநாடு
பண்பதாயிப்படிப்பதினேழுநாடும்
வண்மைகீழ்ப்பாலில்வளர்ந்திடுகின்றதா
துண்மையாயவைகளுக்குளபெயரெல்லாம்
நன்மையாயுரைத்தேன்நயந்துகேளம்மா.

கங்கை சொல் விருத்தம்.

தவமிகுந்தோங்குகின்றதாயேகீழ்ப்பாலின்வாழ்
சிவபுரநாட்டைச்சார்ந்தசிறுவகிளைநாடெல்லா
மூவமையாயுரைத்தாயின்னமோங்குதென்னாட்டிலுள்ள
செவ்வியபாடுகிளைநாடெல்லாந்தெரிந்திடவுரைத்திடாயே.

குறத்தி சொல் அகவல். இ—ம். ஆரபி.

கங்கைவேணியனார்காதலால்வந்த
ஐங்கரனருளாலழகோங்கிவாழும்
திருத்தொந்திபுரமெனுந்தென்னாட்டைச்சார்ந்த
கருத்துள்ளகிளைநாட்டின்கணக்கினைச்சொல்வேன்
முருகமங்கலநாடுமுங்கிவோர்களேத்தும்
திருவைமாத்தூர்நாடுதிருவண்ணாமலைநாடு
கோதிலாவாதூர்செங்குன்றியோர்நாடு
தீதிலாக்கச்சித்திறல்தனிநாடு
சேலந்துநாடு திட்டக்குடிநாடு
பாலொத்ததிருமலைப்பாடிமாநாடு
செந்திருப்பெருமாள்சீர்கோவில்நாடு
கெந்தமார்திருநாகேசுரநாடு
திருச்செம்பள்ளிநாடுசீர்காழிநாடு
ரிசுத் தமானமராப்பினைக்குப்பநாடு

தேவூருநாடுதிகழ்காட்டூர்நாடு
பூவாருஞ்சோலைசூழ்பொலகைநாடு
சிறுவர்நல்லைச்சேரியோர்நாடு
பாரினிலிப்படிப்பதினேழுநாடு
மாறியாய்த்தென்னாட்டிலுறைபெயர்தன்னை
தீதிலாதுரைத்தேன்தெரிந்துகொள்ளம்மா.

கங்கை சொல் விருத்தம்.

கூறியதென்னாட்டுள்ளகுணமெலாந்தெரிந்தேனின்னம்
வீறியவாழ்விரிஞ்சிநாட்டின்விளங்கியகிளைநாடெல்லாம்
பூறுவசவிஸ்தாரங்கள்புன்மைகளொன்றில்லாமல்
தேறிடவுரையுமம்மாதெரிவையேயெந்தனுக்கு.

குறத்தி சொல் அகவல். இ—ம். ஆரபி.

சிவசுப்பிரமணியர்செயுங்கிருபையாலே
விவரமாய்விளங்கும்*விரிஞ்சிமாநாட்டி
னுளக்கிளைநாடெலாமுண்மையாய்ப்புகல்வே
னளிமுரண்சோலைசூழாமூர்நாடு
வாணியம்பாடிமாநாடொன்று

---

* இவ்விரிஞ்சிபுர நாட்டிற்குக் கிளைநாடுகளாகச் சம்பந்தப்பட்டிருந்த பவானி, திருச்செங்கோடு, அவிநாசி காங்கேயம், வையாபுரி, முதலியநாடுகள், கொங்கு நாட்டிற்குச் சம்பந்தப்பட்டிருந்ததனை வழக்குதலொழிந்து, கனிஷ்டமாகச் சில வருடங்களுக்கு முன்னம் கொங்கு நாட்டினுட் பிரிவென (24) இருபத்திநான்கு நாடுகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றிற்கு இருபத்திநான்கு சிவஸ்தலங்களைக் கோத்திரமாக்கி மணவினையாதி சுபகாலங்களில், நாட்டின் பெயர் வழங்கிப் பெரியதனம், நாட்டாண்மை, பங்குவர்க்கம் முதலிய வரன் முறைப் படித் தாம்பூலம் வழங்கிச் சுபங் கொண்டாடுவது வழக்கத்திலிருக்கிறது.

(24) நாடுகளாவன:—(1) தென்கரைநாடு (2) பூந்துறைநாடு (3) ஆறைநாடு. (4) தலைநாடு. (5) காங்கேயநாடு. (6) வெங்கலநாடு. (7) தட்டயநாடு. (8). அண்டநாடு. (9) வையாபுரிநாடு. (10) வாரக்கநாடு. (11) கல்லுருக்கநாடு. (12) பொன்குலிக்கிநாடு. (13) காரையநாடு. (14) வடகரைநாடு. (15) குறுப்பநாடு. (16) பூவாணிநாடு. (17) ராசிபுரநாடு. (18) அறையநாடு. (19) மணல்நாடு. (20) கிழக்குநாடு. (21) வாழவந்திநாடு. (22) வக்கநாடு. (23) [illegible]ட்டிநாடு. (24) ஆனைமலைநாடு, என்பனவே.

நாணயக்கொறட்டை நல்லூரிடொன்று
தருமபுரிநாடு தளர்விலாதோங்கும்
திருமலபவானிகீண்டநாடொன்று
வழுவிலாதாரமங்கலநாடு
இழிவிலாநல்லதோரேழுநாடு
புகழாரைநாடுபூராதிரைநாடு
திகழ்மின்நகற்றிருச்செங்கோடுநாடு
வாழ்வுகொள்கல்லவையபுரிநாடு
தாழ்விலாதவிநாசிதனிநாடொன்று
நஞ்சுண்டவூர்நாடுகலமிகுந்தோங்கும்
கஞ்சமலர்த்தடக்காவல்பாளையநாடு
நத்தக்கருவூர் நாடொன்றுமேலும்
முத்தமநற்கருகூர்காங்கேயநாடு
நறுமலர்ச்சோலை சூழ்நாமக்கல்நாடு
முறுதியாயிப்படியுளபதினேழு
முறைத்தன்மேல்நாட்டினுடம் வளமெல்லாம்
கருத்தினிலறிந்துகொள் கன்னிநீயம்மா.

கங்கை சொல் விருத்தம்.

படவரவல்குற்செவ்வாய்மை க்கொடியாரேநீயும்
குடகுநாடதனைச்சார்ந்தகொள்கைகளெல்லாஞ்சொன்னாய்
திடமுளவளநாட்டிற்குத் திருக்கிகள்நாடெவ்வா
மடவுடனவிவதாயென்னன்னைநீயுரைத்திடாயே.

குறத்தி சொல் அகவல் இ-ம். ஆசி.

இசைக்காளவயிரவர் திருவருளாலே
புகழ்கொண்டசோளிங்கபுரஞ்சூழ்ந்தபுரமவை
நாட்டினுக்கினநாடு நானிலமதனில்
தாட்டியாயுள திண்சரித்திரங்கேளாய்
தளர்விலாவளர் திருத்தணிகையநாடு
தெளிநாடுநெறிநாடு திருமுடிநாடு
எழில்பெறுந்திருமேழிசையொருநாடு
பழுதிலாக்கொந்தம்பாக்கமோர்நாடு

அழிவிலாதிருக்காளத்திமாநாடு
விழுவிற்றிருவண்டையநாடுமகிழ்வறையநாடு
வேங்கடகிரிநாடுவிண்ணோர்கள்பாருந்
தீங்ககன்றிடுநல்லதிருப்பதிநாடு
செகன்னாதநாடுசிட்டம்பளிநாடு
தகைவானசெம்புரக்கழைதக்கோலநாடு
வரதபுரிநாடுவளர்சந்திரகிரிநாடு
கருதுவோர்வினைதீர்க்குங்காசிமாநாடு
இப்படிவடநாட்டினிற்பதினேழா
ஒப்பியபெயரெலாமோர்குறைவின்றி
தப்பிலாமறைகளிற்சாற்றியபடியே
செப்பினேனினையெலாந்தெரிந்துகொள்வாயே.

எனவருதலுணர்ந்தறிக.

இனி இவர்கள் அரசபுரிந்தவரலாறுகளையும் முறைப்படி விளக்குவோமாக.

நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்த மன்னர்.

மேல் விவகரிப்பாலனவற்றுள், நவவீரராதியோர் வேலை கொற்றுக் கந்தமாதனஞ் செல்லுங்கால், அனைகளுதியோனைக் கடவேறுதி முதலிய எழுபத்திரண்டு (72) நாடுகளை மனுவிதிவழாது செங்கோலோச்சுமாறு கட்டளையிட்டுச் சென்றது விளக்குமாம். இதனை வலியுறுத்துமாறு பிற்காலத்திருந்த சிற்றம்பல நாடிகளாதீனம், "சுத்த சைவராகிய திருச்செங்குன்றூர் ஸ்ரீவிறன் மழுவேந்த ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள்" தாம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "வல்லாளன் காவியம்" வீர நாராயணச் சருக்கம், 2-வது கவியில்.

"அருணகிரிநாதரீசனடியவர்க்கடியன் செங்கோன்
மன்னவராஞ் செங்குந்த மரபினுலகமெங்குஞ்"

எனவும், சை. விஜயம் அரசாணைச் சருக்கம். 35-வது கவியினும்.

"மன்னவனுக்கினிதானவீரர்களுமவர் குலத்தா
ரென்றிலமுமரசர்களுமிறைவர்களு மவர் குலத்தார்."

எனவும், சை. விஜயம் தேவசாட்சிச் சருக்கம். 7-வது கவியினும்.

தானையுடன்சென்று மிறசயங்கொண்டு மீண்டிடுதன்
மானமிலாவிவற்காமோ மன்னவனே யெங்குலத்து
மேன்மையினரை யிரண்டு வேந்தர்களுண்டன்னவரோ

எனவும், கூறினராக.

இதன்றியுமிவர், காஞ்சிகுமரகோட்டத்தடிகள் அருணாசலதே மேற்கொண்டு திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீகந்தபுராணம், தேவகாண்டம், காளியைப் பிலத்திலிட்ட படலம். (92)-வது கவியினும்,

அன்றன்பத்தறுதே யத்தரசரின்ற
சேரிவயமாமன்ன செய்தச்சுதருக்கெல்லா
மின்மிக்கனுடெங்கு மேகினீவீர்
ரிறைசெய்து விசனடியாரைப்பூசித்
தென்றென்று மறவாது முருகவேளை
யிதையத்திலேயுன்னி யிருத்திரானல்
நன்றென்றுமாறாது நீவிரெல்லீர்
நாடொறு மென்ன விறை நவற்றினுல்.

எனவும் பிரமாணப்படுத்தினர்.

அன்றியும்

பண்பான புல்ப்பாணி மைந்தர்களு
[illegible]ன் நவவீரர் வர்க்கந்தானே
தண்பான நவசத்தி சிலம்பில்தோன்றி
தருவாக நந்தி கணத்தவருமாகி
திண்பான செங்குந்தர் வம்சமாகும்
திடமுள்ள வளவகுலமனமே சூட்டி

எண்பான சகஸ்திரநூரொன்பதன்பாலர்
இணங்கியே உலகிலரசியற்றினரே.

என, போகர்ஜாதி உற்பத்திநூல். (32) கவியினும்,

நளராஜபூபதி நவரத்ன வீரர்
நன்மையுருமிப்புவியில் வல்லோராகி

எனவரும் திரு வள்ளுவர் சருக்கம் (26-வது) கவியினும்,

வேணாட்டமோர் பன்னிரண்டிற் கருணைவிளங்கத்தன்னோர்
தாணாட்டமுற்ற இண்டம்பியரைப் பெருந்தாரணியி
வாணாட்டங்கொள்ள விடுப்பவர் வழியாக வந்தோர் [தரே.
சேணாட்டுக் கொப்பெனுஞ் சோணாட்டையாண்ட விச்செங்குந்

எனவருஞ் செங்குந்தர்மாலைத் திருவிருத்தத்தினும்,

செங்கோனடத்தும் வளவனிட்ட சிங்காதனத்திலினிதிருந்த
நங்கோன் கம்பீய கவியென்று நாட்டிக்கவிபுன் கலைகளொந்து
வங்கோ டிழங்கன்னுடமாராட்டிரங்குச் சரஞ்சீனுங்
கொங்கோடெங்குந் தரத்திறையே கொள்ளுமின்னார் குந்தம்.

எனவரும், ஈட்டி யெழுபதின் திருவிருத்தத்தினும்,

துங்கமிகு முசு குந்தன்,

எனவரும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தினும்,

சீரணிபயோதரிகவு மாரிமகமாயி தேவிபாதச்சிலம்பிற் [புரக்க
செம்மையுடனே வந்து பூமிதனையாளுமோர் செங்குந்தரைப்

எனவருஞ் "செங்குந்தர்பிள்ளைத்தமிழ்" காப்புப்பருவம். (10) கவியினும் இம்மரபினர் அரசபுரிந்து வந்தனரென்பது காதலா முதகமாம்.

மேலும் கி.பி. 610 644, 710-ம் வருஷங்களி [illegible] அரசபுரிந்து வந்த பல்லவர்கள் காலத்தில், செங்குந்த மரபினர் குலமன்னராக வும், சேனைத்தலைவராகவு மிருந்தனரென "தக்ஷிண இந்தியா" சரித்திரம், "பலிஜவாரு புராணம்" முதலிய நூல்களைக் கொண்டும் விவகரித்திற்கிட மிருக்கிறது. அல்லாமலும், கி. பி. 905-ல் தஞ்சையைப்பரிபாலித்திருந்த பராந்தகச்சோழன் காலத்தும், செங்குந்த குலத்தினர், சிற்றரசர்களாக விருந்து பொல்லாவெனும் வல்லானைப் பராந்தகச் சோழனுக்குப் பிரதிநிதி

ளாகச் சென்று வென்று வந்ததாகவும், அக்காலத்துத் தஞ்சை வேம்பனென்னு மொரு செங்குந்தன், பராந்தகச் சோழனுக்கு மந்திரித்தொழில் புரிந்து வந்ததாகவும், வீரநாராயணர் விஜயத்தால் விளங்குகின்றன.

இம்மரபினர்க்கு இக்காரணத்தாலன்றோ தேவாம்சவிருதும் மானவாம்ச விருதும் இரண்டும் வழங்கி வருகின்றன. இவ்வாறிரண்டும் இம்மரபினர்க்குண்டென்பதை,

"நங்கையர் வேய்த்தோள்பழகு நாகவேணை வாயேகுந்த
வங்கையர் தங்கேதன நீயாய்ந்துரையாய்—துங்கமிகு
காவலொடுவைகித் தாங்காதலர் மெய்காக்குமெழிற்
சேவலொடு வேங்கையுமாந்தேர்:

என்னும், திருச்சை முத்துக்குமார தேசிகரருளிய "செங்குந்தர் தசாங்க வெண்பா" வானுந்தெளிக.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்த பிரமாணங்களன்றி, மற்ற தேச சரித்திரங்களிலேனும், "செப்பேடு"சிலாசாசநம்" முதலிய சாதனங்களிலேனும் இம்மரபினர் அரசு புரிந்ததாகவேதேனும் ஆதாரங்களுளவோவெனச் சிலர், வினவுதலுங் கூடும். அவற்றிற்கேற்ற சமாதான மிதனை யிழ் சிலவுளவாம்.

சேர, சோழ, பாண்டியர் முதலிய மூவரசர்களும், ஆந்திரர், மஹாராஷ்டிரர், பல்லவர், மொஹலாயர், போன்றவரசர்களும், நம்மிந்திய நாட்டைப்பல வருஷங்கள் ஆண்டுவந்திருப்பதாகச் சிலகாரணங்களாலறிகிறோம். பிரபலமாயாண்ட சேர சோழ பாண்டிய வரசர்கள் ஆட்சிக்குப்பின்னிட்டுப் பெரும்பான்மையோர் பட்டமடைந்து நின்றவர்கள், பல்லவரும், ஆந்திரரும், மொஹலாயர்களுமே. இவ்வரசர்கள் பெரிதும்பொருள் நோக்குகொண்டு ஒருவரை யொருவர் தாக்கி வெற்றிகொளும் நாட்டமன்றி நாட்டினர்க்கொரு வாற்றானும் நன்மை செய்ய முற்பட்டாரில்லை. இங்ஙனந் சுய நலக்கருதிய வரசர்கள் தேசத்தின் மீதபிஷேகித்துப் போர்க்கெழுந்த படையெடுப்பால் ஆங்காங்கு பல கலாபங்கள் விளைவதற்கேதுவாயின. இஃதால் இன்னோர் பிரஸ்தாபங்கள் பிரபலப்பட்டு அக்காலத்திருந்த நாட்டு வித்வான்கள் அவற்றைப் [illegible] ஒருவருமாறு சரித்திரமாக வெழுதிவைத்தனர். அவற்றைப்போற் [illegible] ண்ட அவ்வம்மரபினர்தத்தம் அரசர்களின் வல்லபங்களைக்குறித்து [illegible] காலத்தில் பிரபல சரித்திரங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டார்கள். இ[illegible]ல் அக்காலத்துச் செங்குந்தர்கள் அரசாட்சி பிரபலப்பட்டுச் சிறப்படைந்திருக்குமேல் அவரவறைக்குறித்து பின் சரித்திரக்காரர்கள் எழுதிவைத்திருக்கக்கூடாதெனச் சிலர் நினைக்கவுங்கூடும். அவற்றிற்குக்காரணம்,

திருக்கைலாயபரம்பரையினரும், சிவநந்தி கோத்திரவம் சாவளியினருமாகிய செங்குந்தர்களை, நவவீரர்களும் அவர் முன்னவராகிய இலக்கத்தவரும்

சுப்பிரமணியதேவர் திருவாணையின்படி முருகருந்தவர சற்குருத்துணைவராகப் போந்து அவ்வரசனுக்கு அளவற்ற கன்மங்களை விளைத்துத்தாம் தேவலோகஞ்செல்லு முன்னிலையில் முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியின் வினைப்பயனால் வந்துற்பவித்திருந்த தேவமாதர்களை மணந்து அவர்கள் மூலமாக ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரவரைத்தந்து அப்புதல்வனுறியோர்க்குக்காஞ்சி முதலிய (72) நாடுகளை நமது மாதாவிதித்தவண்ணம் அரசுபுரிந்து வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டுச்சென்ற தங்கள் பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனுர்த்தத்தை சிலவிருத்தலே தமக்கின்றியமையாக்கடனெனக்கொண்டு, அவர்கள் வகுத்துக் கொடுத்தருளிய நாடுகளன்றி வேறு நாடுகளைக் கண்ணெடுத்தும் பாராமல் தங்கள் நிலைகளில் ஒரு சிறிதும் தவறுதல் நேராமல் அரசுபுரிந்திருந்ததால் இன்னோர் அரசாட்சியைக்குறித்து அக்காலத்திருந்த தேசசரித்திரக்காரர்கள் எழுதிவைப்பது அதி முக்கியமல்ல வென விட்டிருக்கலாமென்பதே மேற்குறித்த சங்கைக்குத்தரமாம். இதனை விட்டுச்சிலர் வாய்மதம் பேசி வீணே யொழிகின்றனர்.

அம்மரபினர் தொண்டைநாட்டின் கணரசாண்டாமை அதனி ராஜதானியாகிய காஞ்சியினும், கமலாயம், சிதம்பரமுதலிய தலங்களினுமுள்ள சிலாசாசனங்கள் செப்பேடுகளாதியவற்றில் சந்தேகமறக்காணலாம்.

இத்யாதி காரணங்களால் செங்குந்தமரபினர் செங்கோலேந்தி உறுபகை யொடுக்கி உலகோம்பித்திரை பெற்றுப்புகழ் பெற்றிருந்ததாக விளங்குகின்றது.

இங்ஙனம் புகழ்பெற்றிருந்தவரசர்கள் யாவரென ஆராயுமிடத்துப்புலிநிடங்கொண்டார்" மதுகையர்" "பிரவலர்" "தனியர்" "கோனாந்தகர்" "புலியூர்ப்பள்ளிகொண்டார்" "மணியர்" "வீரர்," "நாராயணர்" ஒற்றியூரதிபர் முதலியோரும்" திருச்செந்தூர்* கடபனென்பவரும் சோழதேசத்திலரசாண்ட †சௌதனென்பவரும், திருவிடைமருதூர் ‡ படைமருதனென்பவர்களுமே" யெனத் தெரிகிறது.

---

* கடபனென்னும் செங்குந்தவரசன் திருச்செந்தூரை ஆண்டனனென்பதை.

ஆழியின் கடற்குமாக்கோ ரம்[illegible]மேற் [illegible]
கும்திருச் செந்தூருற்ற கடபனென[illegible]கொண்டு
வாழிராசாதி ராசமன்னவன் மருவலான்ற
வீழகாடொரு நாடன்னிற்றிறை கொண்டவன் றெறுகுந்தம்.

† சௌதனென்னும் செங்குந்தமன்னன் சோழதேசத்தைப் பரிபாலித்தானென்பதை.

மச்சநாடுடைய கோமேல் வங்கநாடாளுமன்னன்
ருச்சவரசற்காக சமரமேற்கொண்டு தொற்றக்

இவ்வரசர்களின் சிறந்த சரிதையினைக் கூறுவது "வீரநாராயணர் விஜயம் "ஈட்டியெழுபது" முதலிய பிரபந்தங்களே. எஞ்சிய கோவை உலா மடல், பரணி யான்மியம் புராணமிவைகளிருந்தவிட மறியாதொழிந்ததால் நம்மரபினர் பூர்வசரிதங்கள் நாம் காணக்கிடைப்பது அருமையாகி முடிந்தது. ஆகவே கிடைத்த ஆதாரவைக்கொண்டேனும் விளக்குவது சிறந்ததாமெனவெண்ணியும், அவ்வரசர்களின் சரிதங்களை நங்குலத்தவர் கண்டு வக்க வேண்டுமெனு மவா மேலிட்டாலும், அவற்றை விதன்கீழ்ச்சுருக்கமாக வரைய முயன்றதா மென்க.

(1) திருக்காஞ்சித் தனியரெனும் அரசர் சரிதம்.

கடல்சூழ்ந்த விக்கிலவலயத்திற்கோர் திலகம்போன்ற புண்ணிய பூமியாயிலங்கு பாரதகண்டத்துச் சிறப்புற்றுத் திகழுந்தொண்டை நன்னாட்டில், அம்பு [illegible]றம் வளர்த்தகச்சிப்பதியில் * எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரின் இணையடிகளில் பிடையறாத சிந்தை வைத்தவரும், செங்குந்தர்மரபுக்கோர் தீபம் போன்றவரும் மாவிருட்சத்தின் கீழுள்ள தேவ சிங்காதனத்திவர்ந்து உலகாண்டுவரும் ஒப்பற்றவல்லப மமைந்தபதும வஞ்ணனெனும் மன்னவரின் தவப்பேற்றால் வந்த தனியரென்னும் அபிதானமுடைய இளவரசர் செங்கோலோச்சிவரும் காலத்தில் வேற்றரசர்களாகிய துளுவர், சினர், சிங்களர், கலிங்கர், அவந்தியர், ஒட்டியர் முதலிய மாற்றலர்கள் † தனியரின் அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றுவான் கொடியது சென்னைக்கொண்டு நால்வகைச் சேனைகளையுஞ் சன்னதப்படுத்திக் காஞ்சியின்மீது படையெடுத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டுவந்தனர். இத்தகைய பெருஞ்சைன்யங் கட்டுத்தலைவராகக் கூர்ச்சரதேசத்தரசனும், போரில் வல்லவனுகிய குடகுநாட்டரசனும், இருபக்கத்திலும் முற்பட்டு நின்றார்கள். அப்பொழுது சத்தித்த சிறந்த [illegible]ங்காதமும், எக்காளத்திற்றோன்றுமொலியும், பெறும்பறையின் கோஷமும் தனியரென்னும் அரசிளங்குமரனின் செவியிற் பட்டன.

---

* [illegible]கசனியாமற் சொல்லுங்காலையிற் கௌதமனென்பான்
[illegible] மடங்கிப்போர் செய்யுஞ்சம்போருலகிலுண்டோ.

‡ படை[illegible] விசைதந்தவேந்தன் திருவிடைமருதூரிற் செங்கோலோச்சிருனெனப்பதை.

இடைமருதூரிற் சாடமேந்திய சிறக்கையானை
புடைமருதடியின்வீழப் பொருதிடே புறங்கொடாது
விடைமழுவுடையான் பாதபீடன்சமைத்திற் சேர்த்த
படைமகு தன்கைக்குந்தம் போலினிப் பாரிலுண்டோ.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தங்களாலு முணர்க.

"அகஸ்மாத்தாக நமது கோட்டையின் மதிலையடுத்துக்கேட்குமிப்பேரொலிபோரொலியாகத்தானிருத்தல் வே[illegible]டுமெனக்கொண்ட மனத்தோடு வெளிவருவாராயினர். அது தருணம் [illegible]வல் வீரரும் சேனாதிபதிகளும் அதிவிரைவாக வெதிர் தோன்றி ராஜ மண்டலேஸ்வரா! அழகமைந்த நமதரண்மனையின் மதிற்புறத்தே பெருஞ்சைன்யங்கள் புடைசூழ்ந்து அறைகூவிப்பறையறைந்து ஆரவாரிக்கின்றனர். எனக்கூறினர். இதனைச்செவியேற்ற தனியரசர்" கோபாவேசத்தராய் புயங்கள் மலைபோல் பெருக்க வயரத்னவயமணிந்து சேகரம் புனைந்த சென்னியராய், கழற்காலினராய், விற்கையினராய், உடைவாளேந்திப்போருடைதரித்துத் தேர்மீதேறிப்போர்க்களஞ் சென்றனர். அரசருடைய சைன்யங்களானவை வரிசை வரிசையாகப்போர்க்களத்திற் புகுந்து பகைவர்களாகிய மறுபுலத்தவர்களைக்குதயமைந்து நீண்ட வில்லை வளைத்துக்கூறிய அம்புகளைப்பிரயோகித்து முனை முகத்திலெதிர்த்தார்கள். இருபடைகளிலும் பேரிடங்கா முரசு முதலிய வாத்தியங்கள் முழக்கவும் பிராமுகாளுடைய காங்களில் பிடித்திருக்கும் விற்பொருனியும் வீரநாடாமணித்தொனியும் மேலாகி அதிர்த்தன. காலாட் படைகளின் வரிசையே காலாட்படைகளின் வரிசையே கலந்து கதாயுதத்தை வீசின. குதிரைப்படைகளின் வரிசையைக்குதிரைப்படைகளே தாக்கி வாளெறிந்தன. யானைப்படைகளின் வரிசையை யானைப்படைகளே முசலப்படை யாற்றுகின. முறையே கொடித்தலைவர், குடைத்தலைவர், அணித்தலைவர், ஆயுதத்தலைவருமெதிர்த்துப் பற்கடித்து விற்பிடித்து இரண்டு புயமென்னும் வெற்பெடுத்து மற்பொருத்து, மண்டல முதலிய விண்டலமதிரச்சண்டை புரிந்தார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு சைன்யங்களும் எதிர்த்துப்போர் புரிவதையும் தனது சைன்[illegible]கள் சகிக்கலாற்றாது வருந்து வதையுங்கண்ட நந்தனியர் உரைநீத்து[illegible]னாச்சி யெதிர்த்தோரை இமைப்போழ்தில் விண்ணுல கேற்றல் சிக்கவேறனையகச்சியப்பதி வெற்றி[illegible]மைந்த தனியர்க்கெளிதே. அவர் தம் கையேந்திய வில்லைக்குனத்தொனிசெய்து கொடுமையுங் கூர்மையுமான அத்திரங்களைப்பிரயோகித்து இடியெனவார்த்து அரத்த மழை பொழிவித்தமையின் உற்பாதம் யாது விளையுமோவென விண்ணோரு [illegible]யிர்த்தனர். தனியரின் அஸ்திரம் சிறிது போழ்தில் ப[illegible]ராவினை[illegible]ன்னைக்கொண்டு பிரளயகால உருத்திர மூர்த்தியோவென வின[illegible]ரிகளும், காலாட்படைகளும், சேனைவீரர்களும், மூலைக்கொருவராய்ப்பறந்தனர், மற்றவர் உலகவாழ்வினை மெய்யென வெண்ணியோ? அன்றி யொருங்கேகின் துறகத்திடம் போதாதென்றோ? வோட்டெடுத்தார், குடகுநாட்டரசனும், கூர்ச்சரதேச மன்னனும், தனியரை யெப்படியும் வெல்வோமென்றுகொண்டிருந்த விரதமழிந்தவராய் மனஞ்சோர்ந்தனர். அத்தருணத்தில் வேலேந்திய நந்தனியர்கூறிய வேறுவேறு அஸ்திரங்களை வெகு நுணிவுடன் பிரயோகித்து அவர்

கைக்கொண்டிருந்தவில், வாள், கதை முதலியவைகளை முறித்து சரீரத்திலிருந்த கவசத்தையும் பிளந்தனர். இளமை யமைந்த மன்மதன்போன்ற தனியரேயுமின்ற அஸ்திரங்கட் [illegible]ற்றுத்தவராய் மண்ணுலக விச்சை நீத்து விண்ணுலகுய்த்தனர். [illegible] பகைவர்களாயுள்ளவரும் அவ்வாறல்லாத மற்றயரும் பின்னென மறைந்தனர். "பெருங்காற்றிற்குமுன் பிரகாசிக்கின்ற தீபம் நிற்பது முண்டோ ?

இக்கொடுமையான போர் புரிந்து தன்னை வெல்லக்கூடியவரெவரொன்று மாண்மையால் அப்பெரிய போர்க்களத்தில் தனியாக ஜயசங்க மூதிய காரணத்தால், அங்கிருந்த பெரியாரெவரும் ஒருமுகமாய் இந்நாட்டைப்பரிபாலனஞ்செய்யும் மன்னவர் தனியரென்னும் பெயர் பெற்றிருப்பினும் இன்று கொண்ட வெற்றியால் * இது முதல் இப்பெயரே காரணப்பெயராக விருக்க வென வாசிமொழிந்தனர்.

இவ்வரசர் இத்தகைய வல்லபமுடையாரென்பதை,

தனிமாநிலத்திற் கண்டதில்லை கேட்டேயிருத்தலன்றிப் பெரும்
பனிமால் வரையுமைநாக முன்பின் படைதாளெடுத்தாலு
முனிமாறுண்டோநடுவின்று முடிப்பான்கசிந்தனியன்வட்டத்
தனிமாநிழற் கீழ்ச்செங்குந்தர் சரணதிக்கு மேவுருந்தம்.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தாலு முணர்க.

(2) ஒற்றியூரதிபரெனும் அரசர் சரிதம்.

அலைகடல் சூழ்ந்த நிலமகட்கினிய முகமென மிளிரும், பாரதகண்டத்து விளங்கும் தமிழ் நாடனைத்திறுக்கு மோரணிகலாய்ச் சிறப்புற்றுக் கலைகளும் திருமாதும் கலந்துறைவதும் பெற்றியதாய்த் தியாகராஜ மூர்த்தங்கள் திருக்கோவில் கொண்டெழுந்தருளிய தலங்களேழினுளொன்றாய்ப் பக்தகோடிகளும் பண்டிதரும் பாமாலை சூட்டப்பெற்றதாய்ச் சிறந்த முத்துக்களைக்கரையிலொதுக்கும் பரந்த பாராவாரமுடையதாய்ச், சதாவேதங்கள் சேரவொலிக்கின்ற பெருமையினை[illegible]டைத்தான திருவொற்றியூரின் கண் ஆன்மாக்களுய்தற்பொருட்டுருண்மிக்[illegible] வடிவுடையம்மையை யாரெனுந்தேவியாரை வாமபா

---

* இங்ஙனம் இவ்வரசர் காரணப்பெயர் பெற்றாரென்பதை,

தனிவெம்முனைக் கணைதீர்வார்களெவரென வெங்களத்தினுலாத்
தனியங்கிருந்து சயசங்கமூது சதுராலெவர்க்கு முதியோர்
பணிவந்து நாக்களினியித்த நாடு பரிபாலனஞ் செயரசன்
தனியன்றனை ஜயந்தொழுதுரை தந்தவேந்துறைகை யெற்குரைத்தறமோ.

எனவருவனவற்றானு முணர்க.

கத்திருத்தி, மாணிக்கத்தியாக ரெனுந்திருப்பெயர் புனைந்தெழுந்தருளிய சிவபெருமானின் இணையடித்தொண்டனும் தேவிபாதச்சிலம்பில் தோன்றி மரபினனும், சுதாகனெனும் அரசன் தவத்தாலீன்றருங்குமரனும், ஒற்றியூரதிபனெனும் பெயரினனுமான வரசன், [illegible]றிழ்வழாது செங்கோலோச்சிவந்தனன்.

இங்ஙனம் அரசுபுரிந்து வருநாட்களிலொன்றில் ஒற்றியூரதிபர்சிவார்ச்சனை செய்தற்பொருட்டு அதிகாலையில் துயில் நீத்துவிதிப்படி நித்தியகர்மானுஷ்டானத்தை முடித்து மலர்பரிக்கும் நிமித்தம் தமது மாளிகையினடுத்துள்ள பூங்காவிற்குச்சென்றனர். அத்தருணம் பாவமே ஒருருவெடுத்துப் பூதலத்துப்போந்ததோ ? வெனும்படி கோரரூபமும் கொடியகுணமும் படைத்த "அனல" னென்னுமியற் பெயருடைய அரக்கனொருவன் இச்சைப்படி பலவிடங்களிற்றிரிந்து எதிர்ப்பட்ட நரர்களை இசைந்தபடி உணவுகொண்டு செருக்குற்ற மனத்தனாய் இம்மலர்ச்சோலையினும் பிரவேசித்தனன். பவாசவெறுப்பும் சிவநேசவிருப்பும் குடிகொண்ட மனத்தராய்ச் சித்தத்தைச் சிவன் பாலிருத்தி அவனருட் பெறுதலே சிறந்த பேறெனக்கொண்டு சிவநாமங்களைச் சிந்திக்கும் வாயராய் ஒற்றியூரதிபர் மலர் பரித்துக்கொண்டிருந்தனர். இதனைக்கண்ட கொடியனான அனலன், இன்றைக்கு நமக்கு நல்ல ஆகாரங்கிடைத்தது என மனங்களித்துப் பின்வருஞ்செயலை யோர்ந்தறியானுகி ஊழ்வினை பிடர் பிடித்துந்த ஊங்காரங்கொட்டித் தோள் தட்டிக் கைநீட்டி அதட்டி எதிர்த்துவந்தனன். இத்தீச்செயலைக்கண்ட நந்த செங்குந்தமரபின் கீர்த்தியை விளக்குவான் தோன்றிய ஒற்றியூரதிபர் மிகச்சினந்து, கோபக்கனல் வீறிட்டெழ உறுத்துப்பார்த்து பாவியே நீயாவன் ? பாத்திராபாத்திரமறியாது போருக்கெழுதல் துன்பத்திற்கேதுவாமென்னும் செயல் அறிந்திலைகொல் ? இங்குற்ற காரணந்தானென்னை ? விரைவில் புகல்மினென்றனர். இவ்விபரீத வார்த்தையைக்கேட்ட அரக்கன், வெகுண்டு கோபமூர நகைத்து, உலகத்துள்ள உயிரனைத்தும் அவவுயிராக்கவர்ந்து செல்லும் அந்தகனும், அச்சமுறத்தக்க அனலனென்னும் பெயருடையோன் யானலனோ ? என் வயற்றிற் பற்றியெரிகின்ற பசித்தீயைத் தணிப்பதற்காகவன்றோ இம்மலர்ச்சோலையினும் பிரவேசித்ததென்பதும் அறிந்திலையோ ? மசகம்போன்ற நீயுமெனக் கெம்மாத்திரம் என மறுமாற்றம் புகன்றனன். இதனைச் செவியேற்ற ஒற்றியூரதிபர், பிரளயகால உருத்திர[illegible]ரமூர்த்தியெனக் கோபித்து, நம்முன் கொஞ்சமும் அஞ்சாதெதிருரைக்கு[illegible]ற்றல் உனக்குமுளதோ ? வெனச்சிறி தக்கைப்பற்றியுள்ள கூறிய வேற்படையால் அவனது நெஞ்சைப்பிளந் துயிரைக் கொள்ளைகொண்டனர்.

இவ்வரசர் இத்தகைய வல்லபமுடையாரென்பதை,

உடலமண்மேலுயிர்விண்மேலொல்லாரொடுங்கவுதிரமொடு
குடருங்கொழுவுங்கழுகோடுங்கொள்ளைகொள்ளப்பரிந்தூட்டு

மடல்வெண்டாழை முகமலரவாரிவாரித்திரைக்கரத்தால்
கடல்வெண்டரளமேபெறிபுமொற்றியூரன்னைக்குந்தமே.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(3) புற்றிடங்கொண்டாரெனும் அரசர் சரிதம்.

சேமகட்கழகார்தருநீணுதற்
றிலகமொப்பதுசெம்பியர் வாழ்பதி
மலர்மகட்குவண்டாமரைபோன்மலர்க்
கவினிற்சீர்த்திருவாரூர் விளங்குமால்.

என்னும் அருண்மொழித்தேவர் அமுதவாக்கானுஞ் சிறப்பிக்கப்பட்டதும், சோழர்க்குரிய பஞ்சசிங்காதனங்களிலொன்றாகியும், காவற்கடவுளாகிய விண்டுவின் பத்தினியும், தனச்செல்வியும் தாமரையாதனத்தியுமான லட்சுமி தேவியாரால் பூசிக்கப்பெற்றதும், சத்தியலோகவாசியும், அன்னவூர்தியுமாகிய பிரமதேவரின் திருமேனியாகிய பிர்மாண்டத்துக்கு மூலாதாரஸ்தலமாக விளங்குவதும், பரிதிகுலத்தோன்றலாகிய மனுநீதிகண்டசோழனரசுபுரிந்து வோர் பசுக்கன்றுக்காகத் தன் குமாரனைத் தேர்க்காலி லிடரச் செய்து தனதாரியவிறுநீதி விளக்கியதும், தேவேந்திரனிடத்துத் தியாகமாகப் பெற்றுவந்த சத்தவிடங்க விமானங்களைச் செங்குந்தர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றதும், காவேரிநதிக்கு வடக்கிலுள்ளதும், சுந்தரமூர்த்திகளால் திருப்பதிகம் பெற்றதுமான திருவாரூரின்கண்ணே! சிறப்புமிக்குடைய செங்குந்தகுலத்தி லவதரித்திருந்த புற்றிடங்கொண்டாரென்னும் மன்னவர்க்குப் புத்திரராய்த்தோன்றி புற்றிடங்கொண்டாரென்னும் திருநாமம் வகித்து வேதாகம விதிவழாத முறைமையிற் றிருவெண்ணீறு உருத்திராக்க மாமணி முதலிய சிவச்சின்னங்களணிந்து வீதிவிடங்கப்பெருமானிணையடிகளில் மாறாத சிந்தை வகித்து அவனருட்பேறுதலே சிறந்த பேறெனக்கருதி திருமுடிபுனைந்து செங்கோலோச்சுவாராயினர்.

இவர்,

வடமொழியைப்பாணினிக்குவகுத்தருளியதற்கிணையாத்
தொடர்புடையதென்மொழியையுலகமெலாந்தொழுதேத்துங்
குடமுனிக்குவலியுறுத்தார்கொல்லேற்றுப்பாகரெனிற்
கடல்வரைப்பினிதன்பெருமையாவரேகணித்தறிவார்.

என்னுஞ் செய்யுளை நன்கோர்ந்துணர்ந்தவராய், அய்ம்மையமைந்த வனப்புமிக்க தமிழ்பாஷையில் விசேடித்த புலமையுடன் மேம்பட்டவராயினர். இவ்வண்

ணம ஸர்த்தியமையும்படி செங்கோல் செலுத்திப் புகழ்சிறந்திலங்தனர். இதனைக் கேள்வியுற்றுவந்த பெரும்புலவர்களானோர்க்கு அவர் மனங்களிக்கும்படி அளவற்ற பொருள்களளித்து அவர்களால் பாடல்களைப்பெற்று வாழ்ந்துவந்தனர். இங்ஙனமிருப்ப, அங்கதேசத்து அரசன் சிறப்புமிகும் புற்றிடங்கொண்டாருடைய கேண்மை பெறவேண்டுமெனக் கமலாலயம் வந்தடைந்து வேந்தனைக்கண்டு வணங்கிச் சிரத்தின்மேல் கைகூப்பிநின்று செங்குந்தமென்னும் வேற்படையேந்திய அரசப்பிரபுடநரே! அடுத்தவரை யாதரிக்கின்ற பெருமை மிக்க செங்குந்த சிலாக்கியமே! கலிங்கதேசத்தரசன் கொலைத்தன்மைவாய்ந்த கொடூரப்படைகளால் என்னை வருத்தி யாதோர் நிமித்தமில்லாமல் என்னுடன் போர்புரிந்து என்னுடைய கோட்டை முதலிய சகல வலிமைகளையும் அபகரித்துக்கொண்டான். ஆதலால் அவற்றை அவனிடத்தினின்றும் எனக்குச் சுவாதீனப்படுத்தவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க, மதிநுகத்தாலன்பமைந்த புற்றிடங்கொண்டாரென்னுந் தோன்றல் அவ்விண்ணப்பத்திற்குச் சம்மதித்துத் தனது சைனியங்கள் போர்க்கோலங்கொண்டு வெளிப்படுவதன் முன்பாகவே தன்னை அடைக்கலம்புகுந்த அங்கதேசத்தரசனுக்குப் பின்னாக வளப்பம்பொருந்திய திருவாரூரினின்றும், பகைவனாகிய கலிங்கதேசத்தரசனூர்க்குச்சென்று, கொடிய யுத்தகளத்தில் நின்றுகொண்டு சமாதானத்திற்குத் தூதனுப்பி யவன் சம்மதியானென்பதை யுணர்ந்து, அவ்வரசனுடைய கொடிகட்டியதேர், யானை, இளமையமைந்த குதிரை, பதாதியென்னும் சதுரங்க சைனியங்களெவற்றையும், எதிர்த்தாரவாரித்தனர்.

வடவானலமும், பிரசண்டமாருதமும், கலந்ததுபோல ஒரு க்ஷணநேரத்திற்குள்ளாக, அம்புகளைப் பிரயோகித்துப் போர்புரிந்து அவ்வரசனுடைய சேனாசமுத்திரங்களெல்லாம் எதிர்த்துப் போர்புரியச் சக்தியற்றவைகளாகும்படி பிணக்காடாக வெட்டினர். அப்போது அப்பகைவனுடைய சைனியங்கள் புறங்கொடுத்தன. அவனும் வெருக்கொண்டோடினான். தன்னையடுத்துச் சரண்புகுந்து வேண்டிய அவ்வரசனுக்கே அவனுடைய அங்கநாட்டைத் என்றும் நீங்க அரசுபுரியும்படி கொடுத்து அழகிய திருவாரூரைச் சேர்ந்தனரென்ப.

இவ்வரசர் இந்தகைய வல்லபமுடையரென்பதை,

கற்றிடங்கொண்டவர்கவின்மே[illegible]மே
புற்றிடங்கொண்டபேர்க்குவகைநல்குமே
வெற்றிடங்கொண்டமேவலரைவீட்டுமே
புல்லிடங்கொண்டவன்பொலிகைக்குந்தமே.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(4) கோளாந்தகரெனும் அரசர் சரிதம்.

மேதினிமாதராட்குத் திலதமெனவிளங்கிக் கொட்டிப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூக்கள், விளைவிளையப்பூத்துத் தண்மெரித்தேனை வண்டுகட்கருத்தி, எண்டிசாமுகங்களிற்சென்றுற, மகரந்தத்தையும், மணத்தையும் வீசும்வின்டவழ்சோலைசூழ் கொடிக்குன்றம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தின்கண்ணே! மலைகள்தோறும், திருவிளையாடல் புரிவதற்காக ஓர் குமாரனையும், பலவிடங்களிலுமிருந்து அன்பர்கள் ஆக்காங்கு நிவேதிக்கும், பல நிவேதனங்களையும் திருவமுது கொள்வதற்காக ஓர் குமாரனையும், மேன்மைத்தன்மை யமையும்படி தன்றருளியவருமாகிய சிவபெருமானைச் சதாசிந்திக்கின்ற ஞானவானும், நித்தியமாயுள்ள சிவமெனும் பொருள் இதுவென்றுணர்ந்த அறிவினரும், யாவரும் தேடித்தற்குரியநூல்களனைத்தும் தேர்ந்துமுணர்ந்துள்ளவரும், உலகத்தைப் பரிபாலிப்பவரும் வில்வித்தையை, அருமையும் பெருமையுமமைந்த தனுர்வேதத்தின் முறைமைப்படி தெரிந்துள்ளவரும், பால்போலும் இனிமையமைந்த மழலைச் சொற்களையுடைய இளங்குழந்தையைப் போன்று எவர்களும் அன்புகூரத்தக்க அறிவுடையவரும், ஆகாயமுதலிய ஐம்பெரும்பூதங்களும் அவற்றில் கலந்துள்ள நாதத்துவமும் விளங்குகின்ற நிலைமையுணர்ந்து, செங்குந்தமென்னும் நற்குடிப்பெயர் தரித்துள்ள பதிகாதரென்னும் வேந்தர்க்குப் புத்திரராக அவதரித்து, கோளாந்தகரென்னும் நாம் தேயம்படைத்து அரசுபுரிந்து வருவாராயினர், இவ்வரசினுக் குமாரருடைய புஜபல பராக்கிரமத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று பலகத்து, போரில்வல்லவனும், மதமுள்ள யானையின் வலுவைப்படைத்து எவரையும் மல்யுத்தத்தை அறிவினாவிற் செய்யும்படி வலியவழைத்து அம்மல்யுத்தத்தில் தான் வெற்றியடைந்து அவற்றிற்குப்பரிசாக நூற்றொருகோடான் கொடுவென்று நிலைபெற்று ணங்கனென்னும் சிறப்புப்பெற்றவன் கொடிக்குன்றமடைந்து பரிசுத்தராகிய கோளாந்தகரென்னும் அம்மன்னவர் உலாவருகின்ற மேன்மையமைந்த வீதியிற் சேர்ந்து, வளப்பமிக்க கொடிக்குன்றென்னும் நகரதிபனே! சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து இவ்வுலகத்தைப் பரிபாலித்தாய், எவ்விடத்தும், பகைவர்களில்லையென்று கருவிநாய், இத்தினத்திலே என்னுடனெதிர்த்து நீ வெற்றிகொள்வாயாக...

அவ்வுணக்கன் கூறிய வார்த்தைகள் செவித்துளைகளில் நுழைந்தவளவில் ...சக்கிரங்களுதிரவும், கருவிறங்கொண்ட கடலின்கண்ணுள்ள வடவாமுகம் சிறுமையுறவும், கண்களில் நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி வெண்ணிறமுடைய பருத்த இடபத்தின்மீதமர்ந்து, திரிபுரங்களைத் தீயெழபுன்முறுவல் செய்தருளிய சிவபெருமானை யொக்கக்கோபித்து, அவனுடன் மற்போர்புரிந்து அலகுபார்த்து மிகவும் தனதுதிய அவ்வுணக்களைக் கரத்தாற்பிடித்துக் காற்றைப்போலச்சுழற்றி ஆகாயத்தில் வீசியெறிந்தார். அவ்வேகத்தால் அவன் ஆகாயமார்க்கமாகவே மூன்றுயோசனை தூரம்போய்த் திடுமென்று பூமியில் விழுந்து மீண்டும் எழுந்து கோளாந்தகரை யெதிர்க்கவே அதுகண்ட அவர் வலசாரி இடசாரியாகவந்து அவ்வுணக்கனுடைய பாய்கின்ற கால்களிரண்டையும் சேர்த்து வாரிக்கூத்தாடி செற்பயிர்களின் தாள்களைப்போல் பூமியிலடித்து வெற்றிக்கொண்டனரென்ப.

இவ்வரசர் இத்தகைய வல்லமையுடையாரென்பதை,

> மூளாவடவைச்சிகரகிரிமுடிகம்பிக்குமாறுதஞ்செங்
> தாளான்மடங்கவொருகூற்றந்தனிமம்மதில்காய்ச்சிறுமூரல்
> வேளாருயிரைப்பேர்க்கவனற்கன்னும்விளங்குமுருத்திரனே
> கோளாந்தகனென்டோளாண்மைக்குந்தம்வாகைக்குந்தமே.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(5) புலியூர் பள்ளிகொண்டாரெனும் அரசர் சரிதம்.

பல்வளங்களும் மல்கிக்கண்டார்க்குப் பெரியதோர் இன்பம்பயக்குஞ் சிறப்பான் மிகுந்து, நினைப்போர் நெஞ்சினும் நாக்கனும் அமுதமூற்றெழும் பெற்றியதாய். "தேங்குநீர் சூழ்வயல் தில்லைக்கூத்தனைப் பாங்கிலாத்தொண்டனேன் மறந்துய்வனோ" எனும் திருப்பாசுரத்தால் புகழ்ந்துபாடியதும் தில்லைதில்லை யென்றம்பிறவி இல்லை இல்லையென்று மறைமொழியும் தொல்லைதொல்லை யென்றே கோடுவினை வல்லை வல்லை யென்றகலும் எனும் ஆப்தர் மொழிக்கிலக்காயதும், பஞ்சபூதங்களி லொன்றாகிய ஆகாசலிங்கத்திற் குறைவிடமானதும், கடவுள் உண்டு இல்லையென்னும் சங்கைக்குச் சமாதானமளிப்பதும், அரிக்தார். அனுபவிப்பதும் அரியாதார் அறிவைப் பெறுவதும்," கருதரிய சிற்சபையிலானந்த நிர்த்தமிடுகுருணாகரக்கடவுளே! எனும் ஆன்றோரின் அமுதவாக்கான் சிறந்தோதப்பட்டதுமான சிதம்பரத்தின் கண்ணே! மனுநெறி வழுவாதரசியற்றும் செங்குந்தர் குலத்தலைப் பயனாக வெழுந்த விடங்கனெனும் வேந்தர்க்குக் குணப்பெருங்குன்றமும் கோதிலா நெஞ்சமும் அளப்பெருமாண்மையும் அளவிடாப்புகழும் படைத்த புலியூர்ப்பள்ளிகொண்டான் எனும் உபிதானமுடையவர் புத்திரராகத்தோன்றினர், இச்சற்குணசீலர் பொதியமலைவாழ் அகத்தியர்க்கும் பொனநுலகான் வேந்தர்க்கும் முறையே தமிழின் பயனையும் தனியரசையும் அருளிய அருமீன் காதலரின் அடியிணைகளில் மாறாசிந்தை வைத்தவராய் அரசுபுரிந்து வருவாராயினர்.

இங்ஙனமிருக்கு நாட்களில் இவ்வேந்தனின் சொப்பனத்தில் நிர்மலராகிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரவருள் ஒருவர் போன்று திருவுருக்கொண்டு தோன்றி ஓ மன்னனே ! நம்முடைய நகரத்தினெல்லையிலே ஆந்திரதேயத்தானாகிய சித்திரத்தாமன் என்பவன் பகைகொண்டு போர்க்கோலத்துடன் நகரத்தின் கோட்டை வாயிலில் அணிவகுத்துள்ளான் ஆனதால் அதிவிரைவிற்சென்று வரக்கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினர். உடனே துயிலுணர்ந்த புலியூர்ப்பள்ளிகொண்டாரென்னும் வேந்தர் சிவபிரான் திருவருட்செயலை வியந்து நாத்தழு தழுப்படைய மனமுருகிச் சரீரம் நடுக்குற்றுக் கண்களில் சொரியும் ஆனந்த பாஷ்பங்களால் நனைந்த சரீரமுடையராய்த் தெளிவடைந்து அறிவற்ற நாயேனை ஓர் பொருளாகத் திருவுள்ளங்கொண்டு எம்பெருமானே ! தேவரீர் எழுந்தருளத்தகுமோ ? எனப் பணிந்து துதித்துத் தனது சைன்யங்களைச் சன்னத்தப்படுத்திப் போர்க்கோலங்கொண்டு வேற்படை, குந்தப்படை முதலிய வாயுதங்களைக் கைக்கொண்டு ஓர் க்ஷண நேரத்தில் ஓர் காதம் செல்லத்தக்க வேகமுடைய குதிரைகள் பூட்டிய இரதத்திலாரோகணித்துப் பகைவனாகிய ஆந்திரனுடனெதிர்த்துக் கொடுமையாகப் போர்புரிந்தனர். இவ்வத்திரங்களுக்காற்றாத வஞ்சகம் புரிந்த ஆந்திரன் அச்சங்கொண்டு நின்றனன். இதனை யுணர்ந்த புலியூர்ப் பள்ளிகொண்டார் பின்னும் கொடிய அம்புகளை அனந்தங் கோடிகளாக வலி அவன் சரீரத்துள்ள துவாரங்கடோறும் உதிரமென்னும் அருவியொழுகும் படியாகச்செய்வித்தனர், இதனால் ஆந்திரன் பிழைக்க வழியில்லையெனத் தெளிந்து தனது சைன்யங்களுடன் வீரசொர்க்கம் புக்கினன். பேய்கள் கூத்தாடவும். உதிரப்பிரவாகம் ஓடவும் பெரிய போர்க்களத்தில் ஜெய சங்க மூதினரென்ப.

இம்மன்னவர் இந்தகைய வல்லபமுடையாரென்பதை,

புண்டரீகமே குவளையே தவளமே பூமாவே
பிண்டியே பெருஞ்சித்த சன்றன்குணம் பிழையாவென்
கண்டவீரகண்டன் புலியூர்த்தனிநாதத்தே சீர்
கொண்டபள்ளிகொண்டான்கரதலத் திடைக்கொளுங்குந்தமே,

என வரும் ஈட்டி யெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(5) பிரணவரென்னும் அரசர் சரிதம்.

மடந்தையர் திரள் பூமலிதடங்கள் தோறும்:—போதலைத்தங்கள் சாயலென்றெண்ணி மயில்கள் பின்னே தொடரவும் செவ்வரிபடர்ந்த அவர்கள் கண்களைக் குளிர்ச்சியுற்ற நீலோற்பல மலரென்று கருதி வண்டுகள் பின்

செல்லவும், அவர்கள் மேனியின் சிறந்தை மாந்தளிரென்று நினைத்துக்குயிற் கூட்டங்கள் இனிமையான வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், தாமரை மலரை யொத்த பாதங்களையுடைய அம்மகளிர்கள் காட்டியஞ்செய்கின்ற பசிய சோலை சூழ்ந்த கடம்பூர் என்னும் நகரத்தின் கண்ணே ! வீரவாகுதேவர் குலத்து வந்த தருமநெறி தவறாத கதம்பனென்னும் வேந்தர்க்குப் புத்திரராகத்தோன்றி, "பிரணவரென்னும் பெயர்" வாய்ந்து பெருமதிசூடிய பெம்மானெம்மானிடத்து இடையறாத பேரன்புவகித்தவராய், வேதப்பொருளுணர்வும், யாகாதி கிருத்திய விருப்பும், மனத்தூய்மையும், ஐஸ்வரியமும், பராக்கிரமமுமே, தனக்குச் சிறப்புடையதெனக் கருதிச் செங்கோலோச்சிவருவாராயினர்.

இங்ஙனமிருக்கு நாட்களில் ஓர் தினம் மலர்ச்சோலைகளின் வளப்பங்களைப்பார்க்கச்சிந்தித்துத் தாவிச்செல்லும் குதிரை மீதாரோகணித்துப் போர் செய்வதற்கு வேண்டிய வில், வாள், வேல் முதலிய படைகளைத் தாங்கி அஸ்வங்களை வேகமாகத்தூண்டி அனந்த காத தூரத்திற்கப்புறத்துள்ள மணங் கமழும், விருட்சங்களடர்ந்த ஓர் சோலைக்குட் சென்றனர்.

அத்தருணம் தென்றலானது மெல்லெனத்தவழவும், அச்சோலையிலுள்ள மலர்கள் விகசித்துத்தேனாகிய மதுரமமைந்த நீரை அம்மலர்கள் சொரிக்கவும் மலர்களில் நிரம்பிய வண்டுகளால் மகரந்தப்பொடிகள் சிதறவும் வண்டுகள் ரீங்காரப்பாடவும் புதிதாகிய அவ்விளவேனிற் பருவத்தில் வீசிய அத்தென்றலானது மேற்பட்ட நறுமணங்கமழவும் மிக மனங்களித்துப் பிரணவ வரசர் தனியாக உலாவிக்கொண்டிருந்தனர்.

இஃதிங்ஙனமிருப்ப, அங்குள்ள மலையிலிருக்கும் வேடராஜன் தன்னுடைய சைன்யங்களுடன் பெரிய தண்டாயுதம், கதாயுதம், வாளாயுதம் முதலிய ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு முயலைப்பிடித்துக்கொல்லும்படி ஓடிப் பின்தொடர்ந்துவர, அம்முயல் பயங்கொண்டுமென்மை யமைந்த தயாநிதியாகிய பிரணவ வரசர் முன்பாக வந்து விழுந்தவுடனே கொலைத்தன்மை மிகும் அவ்வேடர்கள் முயலை விடும்படி பிரார்த்திக்க, அரசர் மிகக்கோபித்து எம்மிடத்து அடைக்கலமாகப்புகுந்த முயலை நாம் கொடுக்கச் சம்மதியோம். நீங்கள் செல்லக்கடவீர்கள் என்றுரைக்க அவ்வேடர்களனைவரும் அவ்வேந்தருக்கெதிரிற் கொடுவார்த்தைகள் கூறி ஒருங்கு சேர்ந்து பார்ப்பாயாக வென்று வில்லில் குணத்தொனிகாட்டி பல அம்புகளைப்பிரயோகித்தனர், இதனைக்கண்ட பிரணவர் நகைத்து ஓர் சிங்கமானது யானைகளின் கூட்டத்திற் புகுந்து உதிரம் பிரவாகிக்கும்படி அவற்றின் மத்தகத்தைப்பிளப்பதுபோல் கையில் வேற்படை தாங்கிச் சக்கிராகாரமாகச்சுழன்று கொடூரர்களாகிய அவ்வேடர்களின் புலால் புசிக்கும் வாயினின்றும் உதிரமூற்றெழும்படி அனந்தத் தலைகளை யறுத்துத்தள்ளினர்.

இதனை யுணர்ந்த வேடர் தலைவன் ஐயோ! கெட்டேன் இனி என் புரிவேன் வேலாயுத மேந்திய சிவந்த திருக்கரத்துடனே மயில் வாகனத் திலூர்ந்தருளும் சண்முகக்கடவுளை யொத்த தலைவரே! இனி யுத்தஞ்செய்யா திருக்கவேண்டும். எனப்பிரார்த்தித்து அவ்வேந்தருடைய திருவடிகளைப் பணிந்தனன். பெருமை மிக்குடைய பிரணவ வேந்தரும் அவ்வாறேகிருபை செய்தனரென்ப.

இவ்வரசர் இத்தகைய பெருமையுடையாரென்பதை.

குணமார் தருமத்தெவ்வேந்தர் குலக்கோளரியே குலத்தருவே
தணவாவண்மைச்சகம் பேசச்சகமே தாங்கும் பூதரமே
பிணவாவென்று பகர்வாய் பிளந்து சோரிப்பெருப பூதக்
கணம்வாய் நிரப்புங்குந்தம் போற் காணேங்கேளோ குற்றேரே

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(6) மதுகையாரென்னும் அரசர் சரிதம்.

பூமன் சிரங்கண்டியந்தகன் கோவல் புரமதிகை
யாமளிபதியல் சலந்தரன் விற்குடியாப்பழிஞர்
காமனை கொறுக்கையமன் கடவூரிந்தக்காசினியிற்
றேமன்னு கொன்றையுந் திங்களுஞ்சூடி தன் சேவகமே.

என்னும் திருவிருத்தத்தான் சிறப்பிக்கப்பட்டதும், பிரமனுடைய நடுத் தலையைக்கொய்ததும், அட்டவீரட்டத்தலத்து ளொன்றாகிய திருக்கண்டியூர். இத்தலத்தே, அடியார்களின் இருவினைகளைய திருக்கோவில் கொண்ட வீரட்டேசுரரென்றுந் திருநாமம் வகித்துள்ள சிவபெருமானிடத்தே நீங்காப் பத்திகொண்ட செங்குந்தர் குலத்திற்கோர்திலகமென விளங்கிய விபுலர் என்னும் வேந்தர்க்குப் புத்திரராய்த்தோன்றி திருகண்டியூரென்னுந் திருநகரத்தைப், பொறுமை மிகப்படைத்து வெற்றி மிகுந்து அஞ்ஞானத்தை வென்று மெய்ஞ்ஞானமுற்றுப் பூரணவஸ்துவைத் தெரிசித்தோரென்னும் பொருள் பயக்குங்காரணப்பெயராய் "மதுகையாரென்னுந் திருநாமம்" வழங்கச் செங்கோலச்சி வருவாராயினர்.

இங்ஙனமிருப்ப இவர் அரசுபுரிந்துவரும் நகரின் வடதிசையின் கண்ணே! நெருங்கிய விருட்சங்களடர்ந்த ஓர் சோலையில் நீண்டநாட்களாக சிவந்தவாயையுடைய பிரமராக்கதனொருவன் இரவினும் பகலினும் ஒரிடத்தில் நிலையாயிருக்கத்தெரியாதவனாய்ச் சக்கிராயுதத்தைப்போன்று சுழன்று பிரகாசமுள்ள விண் வீழ்கொள்ளியைப்போன்று கண்களைத்திறந்தும் பார்ப்பதும் பாடுவதும் ஆடுவதும் ஓடுவதும் பெருமூச்செறிவதும் உயர்ந்த குன்று

களின் மீதேறி எதிர்ப்படுவோரை மிக எளிதாக நினைத்து அவர்களுயிர்களைக்கொன்று கொடிய துயரங்களை நாடோறும் விளைவித்துவந்தனன். இதனால் இவன் வசித்துவரும் சோலையை அவ்வூராரனைவரும் பகைவசிருக்கும் நகரமென்று நினைத்து மிளகு, கோஷ்டம், அகில், தக்கோலம், குங்குமப்பூ முதலிய மலைபடுதிரவியங்களடைபடுவதற்கினியதி மனமிக மெலிந்து அந்நகராரனைவரும் ஒருங்குகூடி அவ்வேந்தருடைய சபைக்குட்சென்று தாங்கள் வந்த வரவையரசனுக்குணர்த்தினர்.

இதனையுணர்ந்த அரசர் பாய்கின்ற புலிபோல் கோபித்தெழுந்து நாம் அரசுபுரியும் நாட்டிலும் இவ்விதக் கொடுமைகளிருக்கின்றனவா? நாம் சிங்காதனத்திலிருந்து செங்கோல் செலுத்தி வருவது நன்றாயிருக்கின்றதென்று செங்குந்தமென்னும் வேற்படையைக்கையிலேந்திக்கொடுமைமிக்குடைய பிர்ம்மராக்கதனைக் கொல்லத்தனியாக அச்சோலைக்குட்சென்றனர். அச்சோலையானது வஞ்சகர் இருதயம்போல் இருள்மூடி ஒன்றுந் தோன்றாமல் இப்பிரம்மராக்கதன் எங்குளானோ? எனச்சிந்தித்துத் தேடி அவனையுங்கண்டு தோள்களுந் துடிப்பநின்றனர். அத்தருணத்திலே பேய் போன்று திரிகின்ற துட்டனாகிய அப்பிர்ம்மராக்கதன், தனக்கெதிர்ப்பட்ட வேந்தரைக்கண்டு, அழிவடையும் பெருங்கற்களெல்லாம் தன் காலிற்பட்டபோது பஞ்சுபோல் ஆகாயத்திலோடவும் அதிவேகமாக வந்தவுடனே, தேவேந்திரன் மலையின் சிறகுகளை வெட்டியது போன்று மூன்றுகைகளையும்படி சேதித்துத் தலையிலுள்ள மூளைகள் சிதறும்படி செங்குந்தமென்னும் வேற்படையைப் பிரயோகித்தனர். அப்போது அவனது தலையாகிய மலையினிடத்துத் தோன்றிய உதிரமானது செந்நிறங்கொண்ட நதிப்பிரவாகமாயோடிற்று. உடனே அவன் பிராணனும் நீங்கியது, சரீரமும் பூமியில் விழுந்தது. இப்போது இந்நகரத்தாரெல்லாரும் களிப்புமிகப்பெற்றனர். மதுகையார் என்னும் மன்னர் திருக்கண்டியூரை யாண்டனரென்ப.

இவ்வரசர் இத்தகைய வல்லபமுடையரென்பதை.

மிண்டிடாமன் மேவலர் எப்பிடாமலோருமின்
றொண்டிடாமல் வாழ்வதெங்ஙன் சூரபன்மன் பட்டிடக்
கண்டவீரவாகுதேவர் கால் வருங்குலத்துமன்
வண்டலார் கண்டியூரன் வீரவாகு குந்தமே.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(7) முதுகுன்ற மணியரெனும் அரசர் சரிதம்.

தேனுள்ள மலர்மாலையணிந்த மார்புடைய வேடர்களின் பேதைப் பருவமுற்ற செல்வபுத்திரிமார்கள். செந்நிறம் பொருந்தியவும், பசு நிறம்

பொருந்தியவுமான மணிகளால் சிறு வீடுகட்டி அடுப்பும் அமைத்து சங்குகளாகிய பாண்டத்தில் தேனுகிய உலைநீர்விட்டு மூங்கிலில் விளையும் முத்தை அதில் அரிசியாயிட்டுச் சோதிவிருட்சத்தின் விறகுகளால் நெருப்பு மூட்டிச்சமைத்து ஆர வாரித்துப்பாகித்துக்கொண்டு புசித்துப், பின் விளையாடிப் பாட்டுகள்பாடிக் கூத்தாடுகின்ற சிறப்பமைந்த பழமலையின் கண்ணே! உப சுப்பிரமணியரென்னும், நவவீரர் மரபில் பாராயணரென்னும் வேந்தர் செய்த தபோபல மிகுதியால் மணியர் என்னும் அரசர் புத்திரராகத்தோன்றினர்.

இவர் கிரமப்படி பள்ளியிற்சேர்ந்து கல்வியிற்றேர்ந்து யானை யேற்றம், குதிரை யேற்றம், வில்வித்தை முதலிய தனுர் வேதங்களையும் நன்கு கற்றுணர்ந்து உலகபரிபாலனம் புரியத்தகக, பருவம் வந்தமை யுணர்ந்த பிதா, உடனே ஏனைய அரசர்கட்கும் திருமுகம் அனுப்பி வரவழைத்து அவர்கள் முன்னிலையில் தமது புத்திரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தனர் அத்தருணத்தில் அருமையான சிறப்புற்ற அப்பெரிய சபையில் வந்துள்ள மன்னவர்கட்குள்ளே மேம்பாடடைந்த, மணலூரென்னும் நகரத்திற் கதிபதியாகிய [illegible]ந்தகாசனெனும் அரசன், முற்பட்டுச் சபையை விட்டெழுந்து நின்று இவ்வாறு கூறலாயினன்:

பிதாபுரியும் நல்ல தபோபலத்தால், நற்புத்திரன் இவ்வுலகத்தில் வந்து பிறப்பான் என்னும் பெரியோர் வாக்கியபடியே, உமது புத்திரன் தனது அழகுக்கேற்பப் புஜ பல பராக்கிரமும் பொருந்தினவனுய், உமக்குப் பிறந்தனன். ஆனையால் எனக்கு எக்காலத்திலும் சகிக்க வேலாத இழிவான கொடுமைகளைப் புரியும் பகைவனும், மாளவதேசத்தரசனுமான கொடியனை உமது புத்திரன் வெற்றி கொள்ளத் தடையிராதென்று கூறி நின்றனன்.

அது கேட்ட பாராயணர் இது உண்மைதானென்றுணர்ந்து, உடனே தனது கரத்திற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த செங்குந்தத்தைச் சிங்காதனத்தின் மீது வீற்றிருந்து விளங்கும் புத்திரர் மணியர் திருக்கரத்திற்றந்து வெற்றிகொண்ட புலிக்கொடி நீடுவாழ்க, நீ வெற்றியே எக்காலமும் பெறுவாயாக என்று வாழ்த்தினர்.

இங்ஙனமாகத் தந்தையரால் வாழ்த்தப் பெற்ற மணியர் மணலை வேந்தனை நோக்கி அரசே! போர்புரிய வலியற்றவர்கள் வாழுமூர் என்பது விருத்தாசலம் என்னும் பெயரானும், *சிவபெருமான் கிழம் என்பது, விருத்த

* விருத்தாசலத்தமர் சிவபெருமான் கிழமென்பதை,

இறைக்குவளைபு னைங்கிள்ளையுமழுகென்பவர்சேர்
துறைக்குவளைபு மெகிலமும்வாவிக்குந்தாயவிதழ்
நறைக்குவளைபு மழகாமுதுகிரிநாதக்கிழப்
பிறைக்குவளைபு முடல்வந்தவாறென் கொல்பேசகவே

எனவருஞ் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவாக்கானுந் தெளிக.

நாதர் என்னும் திருநாமத்தானும், தேவியாரும் கிழம், என்பது விருத்தாம்பிகை என்னுந் திருநாமத்தானும் விளங்கலின் இத்தகைய நகரத்தரசருக்குக் கீழ்ப்படிந்த உம்மை எதிர்த்தால் அவசியம் வெற்றி பெறலாமெனக்கருதிப் பகைவன் துணிந்தான் போலும் என்று கூறி அம்மாளவதேசத்தரசனுடைய வல்லபங் காணுமாறு இரதகஜ துரகபதாதிகளென்னும் சதுர்வகைச் சைன்யங்களும் முற்பட்டுச் செல்லவும், வெற்றி முரசம் இடியேற்றைப் போன்று கோஷிக்கவும், படை யெடுத்து மாளவதேசத்தரசன் வசித்திருந்த நகரத்திற் சேர்ந்தனர்.

வெற்றி முரசத்தின் கோஷ்டம் கோஷிப்பதை யுணர்ந்த மாளவ தேசத்தரசன் இது [illegible]ருடைய ஜெயபேரிகை யென்று விறைவலுர், உடனே அவனுடைய தூ[illegible]கள் ஓடி அ[illegible]விடத்தில் வந்திருக்கும் சைன்யங்களைப்பார்த்துச் சென்று, [illegible]லைப்போன்று பெருஞ் சைனியங்கள் சூழ்ந்துகொண்டது. [illegible]ந்து பார்க்கவேண்டுமென்றுரைக்க, உடனே தனதாயுதங்களோடும் புறப்பட்டு நம்முடைய வல்லபத்தையறியாதவனும் நமது நகரத்திற்கு [illegible]யில் வந்த போர் வீரனை அழிக்கவேண்டு[illegible] மென்றெண்ணி [illegible]மானது தேரைச்செலுத்த மட்டுகளெழும்பிச் சிதறும்படி தனது [illegible]ன்யங்களைத் தூண்டி மணியருடைய படைகளின் மீதெதிர்த்தனன். இரு சைன்யங்களும் ஒருவருக்கொருவர் அதிகரித்துப் போர்புரிகையில், மாளவதேசத்தரசனுடைய படை வீரர்களனேகரிறந்தனர், அப்போது அவ்வரசன் தனது மனமும் மிகவும் வெதும்பக் கோபித்துத் தனது வில்லில் அனந்த அம்புகளைப் பிரயோகித்து இவ்விடத்திலெதிர்த்துள்ள முதுகுன்ற மணியரின் சைன்ய வரிசைகளை சின்ன பின்னப்படும்படி கலக்க, சரபத்தை யொத்தவிளங்கும் அம்முதுகுன்றத்தலைவராகிய மணியரென்பவருஞ் மிகவுஞ் சினங்கொண்டு அவற்றினும் மேம்பட்ட அம்புகளைப் பிரயோகித்தனர், அக்கொடிய அவ்வத்திரங்களானது அட்டகாசஞ் செய்து போராடிய துட்டச்செய்கையுள்ள மாளவத்தேயத்தரசன் மிகநொந்து கலங்கும்படி துன்பப்படுத்தின, மீண்டும் அவ்வரசன் மூர்ச்சை தெளிந்து போர்புரிய, நம், மணியர் முன்னினு மிகச் சினந்து, கொடுமையும், கூர்மையுமுள்ள அளவற்ற அத்திரங்களைப் பிரயோகித்தனர், அவ்வத்திரங்கள் வில்லினின்றும் விடுபட்டு காலாக்கினியைப்போற்சீறி, அவன் திரேகமாத்யந்தமும் சல்லடைக்கண்களெனத் துளைத்து அவன் கைக்கொண்ட வில், வாள் அம்புறாத்தூணி, தேர், முதலியவைகளை நாசப்படுத்திக் கைகளையுந் துண்டித்தன. மிஞ்சு சைன்யங்களும் இதனைக் கண்டோட்டெடுத்தன, மாளவத்தேசத்தரசன் ஒன்றுஞ்செய்யத் தோற்றுதவனாய் ஐம்பொறிகளும் கலங்கி மறுபடி மூர்ச்சையடைந்தனன். பகைவன் போர்க்களத்தில் நிராதரவாய்மூர்ச்சையுற்றபோது, அவனை உபசரித்து மூர்ச்சை தெளிவித்தலே மன்னவர்களிற் சுத்தவீரது தன்மையாகலின், சற்குணம் மிகப்படைத்த நமது மன்னவர்தேரை விட்டிரங்கி, பல உபசாரங்கள்புரிய,

உடனே மாளவதேயத்தரசன் அடைந்திருக்கும் மூர்ச்சை தெளியப் பெற்றவனும் சித்திரை செய்தவனைப்போல எழுந்து நின்று, செங்குந்தர் செய்தவப்பயனும் விழுந்த சிறிய செல்வமே! இச்சரீரத்துள்ள எனது பிராணன் உம்மால் இப்போது வச்சபடியால் வெற்றி தேவரீருடையதே யல்லவா? ஆதலால் யுத்தத்தில் வல்லமையிழந்து தோல்வியுற்ற அடியேனை விட்டுவிடுவீராகவென்று, வேண்ட கருணைக்குடைய முதுகுன்ற மணியரசர் அவ்வாறே விட்டனரென்ப.

இவ்வேந்தர் இத்தகைய பெருமையுடையா ரென்பதை.

> மூத்தமுதுகுன்றக்குரிசின் முதிருமணவைப்பாரளன்
> பாத்தவினன்னு மணியன் கைக்குருந்தன்[illegible]டுத்தெப்பகரவே
> பூத்தமார்பத்தார்பழித்துப் பூழிபடவே [illegible]ழ்ந்திறைஞ்சிக்
> கோத்துச்செங்கமலர் கூப்பிக்குருகா சிறுகிவரக்கண்டான்.

எனவரும் ஈட்டி யெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

[illegible]க்கா மெய்ந்தரெனும் அரசர் சரிதம்.

புலியடியொத்த பசுங்காய்களைப்படைத்த வாழைச்சோலைகள் மிகுந்து அவற்றில்பல பட்சிகள் இடைவிடாது வாழ்ந்திருப்பப், பசுந்தேன்களை யொழுக்கி அசைந்து கொண்டிருக்கும் மலர்களின் மீது வண்டுகள் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதும் வளப்பமிகுந்த [illegible]கற்கத்திகள் சிறந்தோங்கியதுமாகிய களத்தூர் என்னும் நகரத்தின்கண்ணே! நவமணிகளிற்றோன்றிய சத்திகள் குமாரர்களாகிய நவவீரர் மரபில் வந்த மதிமானென்னும் வேந்தற்கு "கூற்றுவர்" என்னு நாமமுடைய அரசர் புத்திரராகத் தோன்றினர். இவர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவராய் மதனனும் நாணும்வடிவழகுவாய்ந்து இடையறாதசிவச் சிந்தனையின் பாற்பட்டு பகைவர்களை முதுகாட்டி ஓட்டுவிக்கும் வல்லபமிகுந் திருத்தலால் வெற்றி மாலையணிந்த அ[illegible]ரெனுஞ்சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருந்தனர்.

இங்ஙனமிருப்ப மதிமானென்னும் வேந்தர் தமது புத்திரற்குத் திருமுடி புனைவிப்பான் பல தேயவரசர்களுக்கும் திருமுகம் விடுத்தனர் திருமுகம் பெற்ற மன்னர்கள் பலரும் களத்தூராதிபரின் பட்டாபிஷேகக் கோலத்தினைக் காணுமாறு விஜயஞ்செய்தனர். காட்டூர் வேந்தனும் ஓர் குறுநிலத்தனுமான ஒருவன் செல்வ மழியுங்கால நேர்ந்தமையின் அழுக்காறென்னும் ஓர் குணம் அவனுக்கு வாய்க்கவும் இத்திருமுகத்திற் கெதிராகக் களத்தூராதிபருக்குச் சேதி விடுத்தனன் இதனையுணர்ந்த கூற்றுவவேந்தர் பசுஞ்சிலை வடிவாயிருக்கும் குந்தம் என்னும் கூரிய வேல் பிரகாசிக்கப், போர்க்கோலங்கொண்டு எதிர்த்து

காட்டூர் வேந்தனின் கொடிய மமதையடக்கி அவனது படைவீரர்களைக்கவர்ந்து அவனுயிரையும் சமனுர்க்கு விருந்திடுவித்துத் தம் மரபின் புலிக்கொடியை இவ்வுலகத்தில் எக்காலத்தும் நிலை நிற்குமாறு உயர்த்தி வெற்றி கொண்டு விளங்கினர். இவ்வாறான பின்களத்தை நகரைப் பலவிதப் பந்தர்களாலலங்கரித்து வேதவேதியர்களின் வேதகோஷ்டம் முழங்க விதிப்படி திருமுடி புனைந்து சிங்காதனத் தமர்ந்தனராக.

இவ்வரசர் இத்தகைய பெருமையுடையா ரென்பதை.

> தளர்ந்தவருக்குத்திருவுருவந்தன்னை யடையார்க்கொருசிங்க
> மிளந்தையவர்[illegible]ச்சிலைவேணல்லிசையாற் பொற்பூதரமேயாம்
> வளர்ந்[illegible]சாலிவர[illegible]னில்வால்வளைகண் முத்தந்தருவ்வளங்கூர்
> களந்தையாதி நகர[illegible]ன்கைக்குந்தம் போற்காணுமே.

எனவரும் ஈட்டி யெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

(9-10) வீரநாராயணரெனும் அரசர் சரிதம்.

இவ்வுலகத்துள் தமிழ் வழங்கும் தேயங்களின் சிறந்த மண்டலங்கள் மூன்றனுள் மேம்பட்டது * சோழமண்டலமும் அம்மண்டலத்துள்ள க்ஷேத்திரங்களுள் மேம்பட்டது. வீரட்ட க்ஷேத்திர மெனும் திருப்பழூர், இத்தலத்தில் திருக்கோவில் கொண்டெழுந்தருளிய வடமூலநாதர்க்கடிமை பூண்டு செங்கோல் செலுத்தும் அரசர்களில் செங்குந்தர் மரபினனும் புகழ் பெறும் கோமதியென்னும் வேந்தர்க்குத் திவ்யதினகரோதயம் போன்ற †வீர நாராயணர் என்னும் இருவர் புத்திரராகத்தோன்றிப் பிரதமத்தில் பொதுவான நீதி நூல்களையும், அதன் பின் வைதிகமார்க்கங்களையும், ஞான சாஸ்திரங்களையும், அதன் பின் தங்கண் மரபினர்க்குரிய விற்போர், வாட்போர் வேற்போர், என்னும் போர்வகைகளையும், அவ்வாயுதங்களின்பரிட்சையை விரித்துக் கூற

சோழமண்டலம் சிறப்புள்ளதென்பதை,

> * தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
> மண்ணாவதுஞ் சோழமண்டலமே,

என வருங் கம்பர் வாக்கானுமறிக.

† இவ்வரசன் சைவசமயத்தனாயிருந்தும் நாராயணனென்னும் பெயரை மைந்தன் புத்திரனுக்கிட்டாக்கலாமோ? எனின் செங்குந்தமரபினனாதலின் தம்மரபினர்க்கு சகோதரராகிய முருகக்கடவுளை மருகனாகவுடைமை

இன்றதநூர் வேதத்தையுஞ் சங்கையறக்கற்றுணர்ந்து அரசற்குரிய மநுநீதி வேதவொழுக்கங்கள், அஸ்திர சஸ்திரப் பரிட்சைகள் இரதகஜதுரகபதாதிகளென்னும் சதுர் விதசைனியங்களில் முற்பட்டதாகிய இரதபரிட்சையுடன் அதிற் பூட்டும் துரகபரிட்சையும் தனியே ஏறிச்செலுத்தத்தக்க கஜபரிட்சைகளிலுந்தேர்ந்தவர்களாய் விளங்கினர்.

இவர்கள் சுத்தவீரத்தன்மையான் மிகுந்து சுப்பிரமணியக்கடவுளைச்சதா காலந்தியானிக்கும் மெய்யுணர்வுடையராய்ப் பாய்கின்ற புலிபோலும் கர்ச்சிக்கின்ற சிம்மம்போலும் வலிமையடைந்து இராமனையும், இலக்குமணனையும் போன்று மேன்மை மிக்கபேறுகிடைத்தடனே கைம்மாறின்னதென்று சொல்லுதற்கரிய வள்ளற்றன்மையடைந்துள்ளவர்கள் இவ்விருவரையும் பார்த்தவர்கள் தங்கள்தங்களுக்குள்ள மனக்கவலையைக்காணாட்டார்கள். நித்தியவசனிகள் சரீர அபிமானமற்றவர். புதியரலர். ‡ உமைதந்தையின்சேர்கள் என்று இவரின் சிறந்த கீர்த்தியின் மேம்பாட்டைச் சோழராசர்கட்குரிய மகுடாபிஷேகப்பஞ்சதலங்களுள்ளொன்றான தஞ்சநகரைப்பரிபாலித்துவரும் பராந்தகச்சோழன் சிறந்த சபையின் கண் மங்கலப்பாடகன் ஒருவன் அரசர் முன் மொழிந்தனன்.

சிவபெருமானைச் சிந்தித்துச்சிறந்த வரம்பெற்ற வல்லாளனென்னுமொரு பொல்லாளனின் துஷ்ட விருத்தியங்களைத் தொலைப்பதற்கு வல்லமைபெற்ற சேனாதிபதிகளின்மையால் சிந்தனை மேற்கொண்டிருந்த சமயத்தில் மங்கலப்பாடகன் கூறியவார்த்தையால் மனமகிழ்ச்சியுற்றுச் சிரக்கம்பிதஞ்செய்து, தூய்மை யமைந்தவர்களும் எக்காலத்தும் சிறந்த சுற்றத்தினர்களுமாய் நடந்துவருகின்றவர்களாகிய செங்குந்தர்கள் வம்சத்தில் வதரித்த, வீரனென்றும் நாராயணனென்றும் பெயர்படைத்துள்ள அவ்விருவரையும் அதிவேகமாய்ச் சென்றழைத்துவரும்படி ஒற்றருக்கறிக்கைவிட்டனர் இங்ஙனம் உத்திரவிடப்

யானும், முருகக்கடவுளைத் துதிப்போர் திருமாலைச்சிறப்பித்துரைப்பது மரபாகலானும், கௌமாரசமயிகட்குத் திருமால் எக்காலத்தும் பேதமின்றாகலானும், செங்குந்தமரபினரும் பெரும்பாலும் கௌமாரசமயிகளே யாகலானும் இவ்வாறு நாமந்தரித்தனரென்க.

கௌமார சமயிகள் திருமாலைத்துதித்தலை அருணகிரிநாதரருளிய திருப்புகழ்கொண்டுணர்க.

இவர்கள் பரம்பரையாகச் சோழர்கட்குதவிபுரிவோரென்பதை.

‡ முகத்தின் மென்மீசை மிளிர்வோர் மறைதெரி பூதறிவோ
ரகத்திற்பயமு கொண்டார் வெந்திரக்கினு மன்னமிட்டுத்
திகத்திசைதோறுந்திறை கொள்கரதலச் செம்மையினால்
செகத்தினிற் செம்பியர்க் காதாரமானவர் செங்குந்தரே.

எனவருஞ் செங்குந்தர் மாலைத்திருவிருத்தத்தானுந் தெளிக.

பட்ட ஒற்றர் திருப்பழுவூரடைந்து வீரமிக்குடைய வீரர்களிருவரிடம் செய்தியுணர்த்தி வணங்கினர் அரசனின் கருத்திற் கிசைந்த வீரரிருவர்களும் தாவிச்செல்லும் குதிரை மீதாரோகணித்துத் தஞ்சைநகரடைந்து அரசன் சமுகம் சென்றனர், இவ்விருவரின் வரவினையுணர்ந்த பராந்தகச்சோழன் எதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்து வீரமணிகளே! நம்மிடத்திலமர்ந்திருக்கும் தஞ்சை வே[illegible]னென்னும் நம்மினத்தாருடனே, யான் இவ்வுலகத்தையரசுபுரிவதற்காக எனக்குப்பகைவராயுள்ளவர்களை யழிக்கும் பொருட்டு மது சேனாதிபதிகளாதற்கிசைவீரென்று பிரார்த்திக்க, நீர் விரும்பும்போது அவ்வாறே யிசைவதுண்மை யென்றுரைத்து யுத்தம் நேர்ந்தால் வருகின்றோம் என்னும் அருள்புரிந்தனரென்ப. எஞ்சிய இன்னவர் வீரச்செயல்களை வல்லாளனென்ற வரலாறொன்னும் மகுடவாயில் கண்டு தெளிக.

இவ்வீரநாராயணர் இந்[illegible]நகையாரென்பதை.

ஈட்டியெழுபது (46) கவி.

சூட்டும் வீரவாகுவெனச் சொல்லும் பழுவூர் வீரனமர்
மூட்டுங்கால முழிவெள்ள முடுக்கால மாகாதோ
வேட்டங்காவில் விழாதார் மேனுமுனைபோர விதிபுலத்
தீட்டுங்காலங் குருதங் கண்டெழுமே கழுகு பருந்துகளும்.

ஷை (47) கவி.

காரா முருகுமொழிந்துபொன்னின்கவின்றார் பழுவைவளம்பதியில்
நாராயணனே விக்கிரம நாராயணனு மென்னுதார்
வாராவழிவந்தேதாமென்றே வாயிற் புல்லைக்கவ்வி வந்தச்
சேரார் சோரா நின்று தொழச்செய்பு மன்னன் செங்குந்தம்.

எனவும் விருவனவற்றானுந் தெளிக.

இதுகாறுஞ் செங்குந்த மன்னர் செங்கோலேந்தி உலகினைப் பரிபாலித்த திறமையினைக் கூறினோம். இனி இன்னோர்க்கு என்றும் வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணமாக விளங்கும் பொருட்டு ஸ்ரீ உமாதேவியார் தந்தருளிய ஈட்டியாயுதத்தின் சிறப்பை விளக்கிப் பின் மன்னவராவர்க்கு இன்றியமையாச் சின்னங்களாயுள்ள தசாங்கச் செயலுணர்த்தி வல்லாளனின் வரலாற்றையும் கூறத் தொடங்குவாம்.

செங்குந்தமன்னர் தசாங்கமாலை.

வெண்பா.

மலை.

பொன்னவிரும்பைங்கூரற் பூவையே செங்குந்த
மன்னருறையுமலையகரா—மின்னலற
வந்தவரை யாதரித்தும் வாழ்வித்து மோங்கிவளர்
கந்தவரை நேரிவரை காண்.

ஆறு.

செம்பொற் சிறையனமே செல்வச் செங்குந்தமன்ன
ரம்பொன் கொழித்திடு கல்லா றியம்பா—பெம்பரையைத்
தங்கையெனக்கொண்டு விணைத்தாங்கி மணப்போற்று சிவ
கங்கையுமொண் காவிரியுங்காண்.

நாடு.

கீதமிசைக்குங்குயிலே கேடில் செங்குந்தமன்னர்
காதமொடு வாழ்தரு நன்னாடுரையாய்—நீதமெனும்
பூணாரும் பல்கலைதேர் புண்ணியர்ங்கொண்டாடு
சேனாடுஞ் சோணாடுந்தேர்.

நகர்.

ஆடுந்தொழின் மயிலே யங்கையிற் செங்குந்தமன்னர்
நாடும் புனிதநகர் கூறாய்—பாடுபுரி
பந்தன் செருக்ககற்றி மாட்சியொடு சாட்சிதருங்
கந்தன பயன் பதிகள் காண்.

மாலை.

போதேறித்தேனு கரும்புள்ளே செங்குந்தமன்னர்
தாதேறித்தேன் பிலிற்றுந்தார் மிழற்று—யேது
மிரத்தல் செயாதியர்க்கு மிருமை நலநல்கு
மரத்தமு நல்லாத்தியுமேயாம்.

அசுவம்.

தாலங்கிழுற்றமை வாய்க்குருகே செங்
கோலக்கை வேளூர் கொக்கிசையாய்—ஞாலமிசை
மைச்சிரவர்க்கெட்டாத வானவர் கோனூர் திருமுச்
சைச்சிரவங்கோரமெனச்சாற்று.

கரி.

அன்பிற் பிரிவரிய வன்றிலே செங்குந்த
ரின்புற்றி வருடிபமோதாய்—வன்புற்றெண்
காவதப் போரேனுங் கடிப்பொழுதிற்றேய்க்குறுமை
ராவதமாறூர் சாமுமாம்.

முரசு.

கேதஞ் சிறிதுமிலாக்கேகயமே செங்குந்த
நாதர் முரசு நனி விளம்பாய்—யோதமெலாஞ்
சீதமொடு கூடித்திகழுங் காலொங்கொலி கொள்
வேதமொடு வென்றியுமாம் விள்.

கொடி.

நங்கையர் வெய்த்தாள் பழகு நாகணவாயே குந்த
வங்கையர் தங்கே தன நீயாய்ந்தறையாய்—தாங்கு பிரு
கலமொடுவை கித்தங்காவலர் மெய்காக்குமெழிற்
சேவலொடு வங்கையு மாந்தேர்.

செங்கோல்.

தீதிலருங்கற் பிற்புகழ்புறவே செங்குந்தர்
நீதி தருசெங்கோனிலை புகலாய்—கோதில் பல
வானவரை மானவரை வாழ்விப்பா ரென்குவிரன்றே
யானதவிச் செங்கோலறி.

* செங்குந்த வேற்படையின் சிறப்பு.

தாருகன் முதலிய கொடியவரக்கர்களைத் தொலைத்துவான வர்க்கு தேவ லோகமருளும் பொருட்டு ஸ்ரீ சுப்பிர மணிய மூர்த்திக்கு ஸ்ரீபரமேசுரர் வேலாயுதங் கொடுத்தருளிய சமயத்திற் "நவவீரர்க்குச் செங்குந்தாயுதங்" கொடுத்தவருளிச் செய்தவண்ணம், ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கு நீங்காப் படைத்துணைவர்களாயிருந்து அவுணரின் கொடுமைகளைந்துதேவர்களுக்கனுக் கிரகித்தருளிய வேலாயுதத்தைக்கைக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்கு வேலாயுதர், வேலவ என்று ஸ்தோத்தரித்தபடி அவ்வேலாயுதத் திற்குள்ள பெருஞ் சிமைகளைப்பெற்றிருக்கும் செங்குந்தாயுதத்தைக் கைக்கொண்டிருக்குங் காரணத்தால் செங்குந்தாயுதர் செங்குந்தர் என்று ஸ்தோத்தரிக்கப்படுவது மாமெனக.

வேலுக்குஞ் செங்குந்தத்திற்கும் வேற்றுமையின்மை யோர்பதை.

சேல்வேறு புலிவேறுகுஞ் சேதுவினளவாய்ச்சென்னி
கோல் வேறில்லாமலோச்சிக் கன்னியே கொள்வனென்றே

* செங்குந்தம், சிவந்த குந்தம். பகைவர்களின் இரதந் தோய்தலா லுண்டாகிய பசியகரையுடைத்தென்ப.

மால்வேறு சிவன் வேறென்ன வழுத்திடா வண்மை போல
வேல்வேறு குந்தம் வேறென்றிருபொருள் விளம்பார் மேலோர்.

எனவரும் ஈட்டியெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு மறிக.

அன்றி இக்குந்தத்தைப்பற்றி இப்பிரபந்தத்தில் 43 44 45—வது கவிகளில் சிறந்த சிறப்புகள் கூறப்படுகின்றது அவற்றைக் கீழ் வருவனவற்றிற் காண்க.

பூமாலை கடப்பந்தாமம் பூண் மணித்தெரியல்செய்ய
பாமாலை தன்னைக் கைக்கொள் முதலியர் பங்கதாக்கி
மாமாலை யொல்லார் காலில் வழிதுக்குடரின் மாலை
தேமாலையாகச் சூடுஞ் செங்குந்தம் போலு முண்டோ.

பற்றினும் பற்றுஞ்சென்னி பறிக்கினும் பறிக்கும் பூச
மெற்றினுமெற்றுங்கூற்றை யீரினுமீரும் வாரிச்
சுற்றினுஞ்சுற்று மண்டந்துகளெழச் செயினுஞ் செய்யும்
மற்றினுங்குந்தம் போற்று திருப்பவருளரோமண்மேல்.

போற்றியோ போற்றி யென்று புதுமலர் தூவிச்சீற்ற
மாற்றியே வந்தியாமலனுடையலர் வாழ்ந்திருந்தால்
காற்றென ஆழித்தீயிற் கடலெனக்கொடிய கோபக்
கூற்றெனத்திரிந்து சோரிக்குளித்துடன் களிக்குங்குந்தம்.

எனவும்.

தேடுவார் வலமாய்வந்து தெரிசிப்பார் சென்னிமீது
சூடுவார் மலரேதூவித் தொழுதகை கூப்பிநிற்பார்
பாடுவார் காவென்றெய்யப் பரிவினனந்தமாக
வாடுவார்கு கன்கைச்செவ்வேற் கருந்துணைக்குந்தமென்றே.

எனவும்.

ஆலமார் மிடற்றுராடுமாடலே யாடலுற்றான்
யேலவார் குழலாளங்கைத்தாளமே தாளமேந்துஞ்
சூலமாகுவதன்னான் கைச்சூலமே சூலமற்றிக்
கோலம் வாழ்வீரர் கையிற் குந்தமே குந்தமாகும்.

எனவருஞ் செய்யுட்களால் குந்தாயுதத்தின் பெருமை கண்டு தெளிக.

வல்லானை வென்றனரென்பது

பாரந்தகச் சோழச் சக்கரவர்த்தியின் *பெயர் கல்வெட்டுகளிற் பெரும்பாலும், 'மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரிபன்மர்' அல்லது 'மதிரையும் ஈழமுங்கொண்ட கோப்பரகேசரிபன்மர் என வழங்கும். இவர் விஜயாலயன் மகனை ஆதித்த சோழனது குமாரர் *பாரந்தகன், வீரநாராயணன் என்பன இவர் மறு நாமங்கள் †இவர் கி. பி. 805-ம் ‡வருடம் தொடங்கிச் சோழ சிம்மாசனமேறி அரசு செலுத்துவாராயினர். இவரது இராச்சியபாரம் சற்றேறக்குறைய நாற்பது வருடங்களென ஊகிக்கப்படுகின்றது. [illegible] பெயர் கொண்ட இவரது மனைவியார் கேரள தேசத்தரசன் புதல்வி $ இவருக்கு, இராஜாதித்தன், கண்டராதித்தன், அரிஞ்ஜயன் என மூவர் மக்களிருந்தனராகத் தெரிய வருகிறது. அவர்களில் இராஜாதித்தன் சிவபக்தியிற்சிறந்து விளங்கினனாய்த் திருநாம நல்லூரில் ஓர் சிவாலயஞ் சமைத்தான். திருநாமநல்லூரும் அவன் பெயரானே இராஜாதித்த புரமென வழங்கிற்று. இக்கோயிலுக்கு அவனும் அவனைச்சார்ந்தாரும் பல பரிசளித்தும் பரிபாலித்தார்களென்பது அவ்விடத்துள்ள கல்வெட்டுகளாற் போதருவது. அவர் மனைவியார் மிலாட்டனாயர் (மலைநாட்டனாயர்) [illegible] மஹாதேவடிகள். போர்க்கோலங்கொண்டு [illegible] மூன்றுவது கிருஷ்ணனோடு [illegible] என்னும் இடத்துப் போர்புரியும் பொழுது, அன்னானுடைய சிற்றரசனும், அவன் உடன்பிறந்தாளை மணந்தானுமாகிய பூதுகன் என்பவனுற் கொல்லப்பட்டான். இது நிகழ்ந்தது கி. பி. 949 இல் ¶. 5.

பராந்தகனது இரண்டாங்குமாரன் கண்டராதித்தர் என்பார் காவிரியின் வடகரையிற் றன்பேரால் ஓரூர் அமைத்தார். இவர் மனைவி உடைய பிராட்டியார் செம்பியன் மாதேவியார். கண்டராதித்தர் என்னும் பெயர் இவரொருவர்க்கன்றி வேறியார்க்கும் இருந்ததாகக் காணப்படாமையின், நம்பியாண்டார்நம்பி தொகுத்த ஒன்பதாந்திருமுறைக்கண், 'மின்னாருருவமேல்' என்றற்றொடக்கத்துப் பதிகம் இவரால் பாடப்பட்டிருக்கலாமென்பது அப்பதிகத்தின் ஈற்றுச்செய்யுளாகிய,

[illegible] மல்குதில்லைச் செம்பொனம்பலத்தாடி தன்னைக்
காரார் சோலைக்கோழிவேந்தன் றஞ்சையர்கோன்கலந்த

* South Indian Inscriptions, Vol. I. p. 112.
† Do Vol. [illegible], No. 76.
‡ Epigraphica, Vol. VII. Dates of Chola Kings.
$ No. 335 of Government Epigraphia list for 1902.
¶ Epigraphia Indica, Vol. V., p. 167.
இந்து செந்தமிழ் தொகுதி 3 பகுதி 8

வாராவின் சொற்கண்ட ராகித்தனருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேராவுலகிற் பெருமையோடும் பேரின்ப மெய்துவரே.

என்ற பாவினால் விளங்குதலோடு, எட்டாஞ்செய்யுளில் 'வெங்கோல் வேந்தன் தென்னனாடு மீழமுங்கொண்ட திறற், செங்கோற் சோழன் கோழி வேந்தன் செம்பியன்' என்ற இவ்விரண்டடிகளாற் பெறப்படுவோன் இவர் தந்தையே யாவனென்பதும் ஈண்டைக்கு நோக்கிக் கொள்க.

இக்காரணங்களால், பராந்தகச்சோழனென்பார், கி. பி. 905 வருஷம் தொடங்கி கி. பி. 1035 வருஷங்கள் வரையில் தஞ்சை நகரைப் பரிபாலித்தாரென்பது விளக்கமாம். இவ்வரசனிடத்தேதான் "தஞ்சைவேம்பனென்னுமோர் செங்குந்தர்" மந்திரியாக வமைந்திருந்தனரென வீரநாராயணர்விஜயத்தாலுணரப்படுகிறது. இவ்வேந்தனாட்சியிலேதான் சிவனிடந்தவங்கிடந்து அரிய வரம்பெற்ற இரட்டர் குலத்தினனான விக்கலனென மறுநாமம் புனைந்த 'வல்லானென்பவன்' தஞ்சை நகரத்துக் குடிகளையும், மற்றும் அக்கரையடுத்த பலபதிவாசிகளையும், கொடுந் துன்பப்படுத்தி வின்றது. இக்கொடியனின் துன்பம் தவிர்க்கவே தஞ்சை வேம்பனென்பாரின் சூழ்ச்சியால், 'ஒற்றியூரார்' தொடக்கி, வீரநாராயணரிறுதியாகக் கூறும், செங்குந்த வாசர்கள் பன்னிருவர்களைக்கொண்டு அவ்வல்லானை வெற்றிகொண்டதாக கௌவீகப்பிரபந்தமாகிய ஈட்டியெழுபதானும், "வீரநாராயணர் விஜயத்தானும்," உலா, மாலை, பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய வற்றானும் அறியக்கிடக்கின்றன.

இச்சிற்றாராய்ச்சிக்கொண்டே இச் செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகையின் ஐந்தாம அத்தியாயக்கடையில், வல்லானை வென்ற வரலாற்றின மகுடம் புனைவித்தது. ஆகவே அவ்வல்லானின் வரலாற்றையும் அவனை ஜெயங்கொண்ட செங்குந்த வீரரின் வெற்றிச் சரிதத்தினையும் முறைப்படி கூறி இவ்வத்தியாயத்தை முடிவு செய்வாம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போன்ற தமிழ் வளநாட்டிலே பூர்வஜ்மிக்க கல்வியும், தக்க செல்வமும், ஜீவ காருண்யமும், அழகும், ஆண்மையும் சற்ஜனசகவாசமும், நீதி கோடாமையும் பொறுமையுமுடையவனாய், நீதிநெறிச் சோழன் அரசாண்டிருந்த காலத்தில், தன்னரசின் கீழடங்கிய தெலுங்கு நாட்டிலே நெல்லூரென்னும் நகரத்திலுள்ள சாலுவமென்றதோரூரில் போகலரெட்டியென்பவனுக்கு 'விக்கல ரெட்டி' யென ஒரு புதல்வனிருந்தான். அவன் அவ்வூரிற்றிருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சோமநாதரென்னும் திருநாமம் வகித்த சிவபிரானைக் கருதித்தவஞ்செய்து அவரது திருவருளால் ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசரையும் வெல்லத்தக்க ஆற்றலும், பலமாயைகள் வல்ல புட்பகத்தேரும், வாயுவேகி, மனோவேகி பூகாமி, ஆகாயகாமி எனகிற அஸ்வங்கள் நான்கும், வச்சிரவாள், வச்சிரதண்டம் வச்சிரகவசமாகிய-இவைகளும் பெற்றுக், காவலரெல்லோரும் தனக்கரசிறை

செலுத்தும்படி வெற்றிப்புகழை யடைந்து, கற்பிலருந்ததி யொத்த அனங்கவல்லி யென்னும் மனைவியுடன் வாழ்ந்திருந்தான். இவன் நாடோறும், இராக்காலத்திலேயே நல்ல நடுநிசியில் வச்சிர கவசத்தையுடலிற் றரித்து வச்சிரவாளையும், வச்சிர கதையையும் கையிலேந்திப், புஷ்பகத்தேரிலாவது வாயுவேகி முதலிய குதிரைகளிலொன்றிலாவது, ஆரோகணித்து, அதிவேகமாக ஆகாய மார்க்கமாய் நடத்திச்சென்று அரசர்களுடைய கோட்டை கொத்தளங்களை யெல்லாம் அனாயசமாகத் தாண்டி, அவ்வவ்வாசல்களிலிட்டிருக்கும், கதவு, இருப்புக்கதவுகளைத்தன் வச்சிர கதையினாலடித்துடைத்து விற்றூளாக்கி, எதிர்த்தவர்களை வச்சிர வாளுக்கிறைகொடுத்து அவர்கள் பொருள்களையெல்லாங்கொள்ளையிட்டுச் சூறையாடிப் பல ஆடவரையும் ஸ்திரீகளையுஞ் சிறைபிடித்துக்கொண்டு போவான் அவனுடைய உபத்திரவம் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் எங்கு[illegible]வைத்துப் படிக்கக்கூடாது. இவ்விதத்தில் அவனை வெல்லத்தக்கவர்கள் ஒருவருமில்லை என்னுங் காரணத்தால் அது முதல் அவனுக்கு "வல்லானென்னும்" ஓர் காரணப் பெயரும் உலகெங்கும் வழங்கியது. இவ்வாறு வெகுநாளாய் நடத்திவருவானாயினும் இவனது அக்கிரமச் செய்கைகளனைத்தும் மற்றெந்நாட்டினுஞ் செல்வது போல நீதிநெறிச் சோழன் அரசாண்டிருந்த சோழநாட்டின் கண்மாத்திரம் அச்சோழனது தருமகுண விசேடத்தாற் செல்லாதிருந்தன. அவன் காலமாய் விட்டவுடனே அவனது புத்திரனான பராந்தகச் சோழனுக்குப் பட்டாபிஷேகமாய் அரசாட்சி செய்வதையுணர்ந்த அவன் மற்றையரசர்களிடத்தெல்லாம் திறைவாங்குவது போலவே, அப்பராந்தகச் சோழனிடத்தும் திறைவாங்கும்படி தனதமைச்சரை யனுப்பினன் அவர்கள் வரவினைக் கேள்வியுற்ற சோழன் அவனது ஆற்றல்களனைத்தையும் அமைச்சரால் கேள்வியுற்று சாதாரணமாக நமது அரசாட்சியிலுள்ள அளவிறந்த நகரங்களிலே ஓர் நகரத்தன் அநேகங் கிராமங்களில் ஓர் கிராமத்திலுள்ள குடிகளிலொருவனாகிய இவனுக்கு இவ்வளவு ஆண்மையிருப்பதும் அவ்வாண்மைக்கஞ்சி சக்ரேஸ்வரராகிய நம் போன்றவர்களும் அவனுக்கு அரசிறை செலுத்துவதும் மிக விந்தையாயிருக்கின்றதென்று நகைத்து உடனே தனது மந்திரித்தலைவர்களை யழைத்து வல்லானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அவனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவனைக்கொன்று விட்டு வரும்படி கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே யத்தலைவர்கள் சைன்யங்களுடன் அவனிருக்குந் தேசத்தையடைந்து அவனோடெதிர்த்துத் தங்கள் தங்கள் ஆற்றலுக்குத்தக்க முழுவல்லபத்துடனும் தாந்தாம் கற்றிருந்த அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளனைத்தையுங் காட்டிப் போர் புரிந்தார்கள். அவ்வாறு போர் புரிந்தும் அவனது மாயா வல்லபத்தை வெல்லமுடியாமல் அநேகர் அவனால் உயிர் துறந்தார்கள். அஃதறிந்து புறங்காட்டி யோடிவந்தவர்களில் சிலர் சோழ ராஜனைக்கண்டு வேந்தர் வேந்தனே! அவ்வல்லானை வெல்ல யாவரால் முடியும்? அவனது தேகத்தி

லணிந்திருக்கும் வச்சிர கவசத்தினாலே நமது வில், அம்பு, முதலியவனைத்தும் பயனற்றதாய் விடுகின்றன. நமது சேனைகளில் அனேகம் அவனால் உயிர் துறந்தன. நாங்கள் பயந்து புறங்காட்டி உயிர் தப்பிப்பிழைத்தோம் என்றார்கள். இது கேட்ட பராந்தகச் சோழன் அப்படியா! நல்லது இன்னும் அவனால் என்னென்ன விளையுமோ? பார்ப்போமென்று அவனை வெல்லத்தக்க சமயம் பார்த்திருந்தான்.

சோழராஜனிவ்வா றெண்ணியிருக்கையில் வல்லாளனவன் எண்ணுகின்றான் இச்சோழன் மனுகுலச்சக்கரவர்த்தி வம்சத்தவனாதலால் மற்ற யரசர்களைப்போன்று நமக்குக் கீழ்ப்படிந்து அரசிறை செலுத்தாமல் நம்மை வெல்லத்தக்க சைன்யங்களை யனுப்பியெதிர்க்கத்தக்க அவ்வளவு வன்மை உண்டாயது. ஆயினும் இவனை எவ்விதத்திலாவது அவன் நாட்டிலேயே பாசறை கட்டி கொண்டிருந்து வென்று மற்ற யரசர்களைப் போன்று கப்பணஞ் செலுத்தச்செய்து கொள்ளவேண்டு மென பிரதிக்ஞை பண்ணிக் கொண்டு அச்சோழநாட்டிலுள்ள † திருக்கடம்பூரிலே, கம்பமென்னும் கிராமத்தின் ஏரியைப்பார்க்கிலும் மிகவும் பெரியதாய், எக்காலத்திலும் வற்றாத சமுத்திரம்போலும் அதிக ஆழமாகிய ஓரேரியின் அடி முதல் நுனிவரையில் ஒரே அளவாகத் தோண்டு ஜலத்துக்கு மேல் நாலுவயபட்டம் நீண்டு ஆளோடக்கூடாமல் வழுவழுப்பாயிருக்கின்ற பிரம்மாண்டமான இருப்புஸ்தம்பங்களை நாட்டி அந்தஸ்தம்பங்களின் மேல் இருப்புத்துலாம் கிடத்தி அதன் மேல் இருப்புக்கொக்கைகள் கிறைத்து அவைகளின்மேல் இருப்புத்தகடுகள் பரப்பி அத்தகடுகளை இருப்பாணிகளால் தைத்து அவ்விடத்தில் மகாமேருவும் இணையல்லவென்னும்படி கற்பாந்தகாலம் அழியாத அதியுன்னதமாகிய மூன்றடுக்கு உப்பரிகை சமைத்து, உப்பரிகையைச்சுற்றி நீரகழியும், நெருப்பகழியுந் தோண்டி அவைகளைச்சுற்றி நாற்புரத்தும் வாயில்களுள்ள ஏழு மதில்களை யெழுப்பி அவற்றினிடையில் பலவகையான காய்கனிகள் தேமலர்களைத் தருகின்ற செடி கொடி மரங்கள் நெருங்கியதாய் மயில்கள், குயில்கள், கிளிகள், பூவைகள் முதலிய பலவகைப்பறவைகளும் ஆடிப்பாடிக் கூவிக் கொஞ்சி விளையாடுவதாய், கோடைகாலத்திலும் தண்ணென்று நிழலார்ந்த ஒரு இளஞ் சோலையை உண்டாக்கி அச்சோலைக்குச் சூத்திரத்தின் வழியாக அவ்வேரி நீர்ப்பாய்ச்சி அதை யபிவிர்த்தியாகும்படி செய்து தேவர்களுடைய சுவர்க்கம்போல விளங்குகின்ற உசிதமான அந்த ஸ்தானத்தில் அவன் தனக்குவேண்டிய ஆடுகளும், மாடுகளும், கன்றுகளும், வஸ்திராபரணங்களும், வீட்டுத் தட்டுமுட்டுகளும், சகலவித தான்யாதிகளும் மற்றும் அளவிறந்த திரவ்யங்களும் குபேரனைப்போலக் குறைவில்லாமல் சேகரித்து

† இது மஞ்சகுப்பம் ஜில்லா சிதம்பரம் தாலூகா, மன்னார்குடியைச் சேர்ந்தது. சிதம்பரத்திலிருந்து நேர்மேற்கு. 21-மைலிலுள்ளது.

வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவும் சத்துருபயமின்றி ஒருவரும் தனக்குச் சமானு திக்கமில்லையென்னும்படி சூகரக்கொடித்தம்பம் நாட்டிவாழ்ந்திருந்தான்.

இவ்வாறவனிருப்பதையுணர்ந்த பராந்தகச் சோழன் இவன் ஏது நமது நாட்டிலேயே வந்து நிர்ப்பயமாய்த் தனதிஷ்டப்படி யாவரும் நெருங்கக் கூடாத வண்ணம். ஓர் கட்டடங் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றானே இவனது தேகத்தில் வச்சிர கவசமணிந்து கொண்டிருப்பதனாலேயே பகைவர்கள் விடும் அம்பு, [illegible] முதலிய வற்றையும் அலட்சியஞ் செய்கின்றானுமே, இவனை நாம் எவ்வாறு வெல்வது? எனத் தனக்குள்ளே யோசித்துக் கொலுச் சபைக்கண் வந்து அங்குள்ளாரை நோக்கி! அந்த வல்லாளனை வெல்லத்தக்க [illegible]தார் புறப்படுங்களென்று கூறினன்.

அப்பொழுது அங்கிருந்த அதிரதர் முதலாகிய தேர் வீரர், யானை வீரர் குதிரை வீரர், வில்வீரர், வாள் வீரர், வேல் வீரர்களெல்லாம் குடர் குழம்பிச் சிங்கத்தொப்பனக்கொண்ட யானையைப்போலக் கைகால் விதிர்விதிர்க்க அடா! அப்பா! வல்லாளனை வெல்லவல்லவர்களும் உண்டா? கடல் முழுதுங்கவிந்து குடிக்கலாமா? வடவாக்கினியை வாய் நீரால் அவிக்கலாமா? மலையை மயிர் முனையால் துளைக்கலாமா? அவன் பெயரைச்சொன்னால் அழுத பிள்ளையும் வாய்மூடுமே. அவன் வானத்தையும் வில்லாக வளைப்பான், மணலையும் கயிறாகத்திரிப்பான், ஆதலால் அவனை வெல்வது அசாத்தியம்! அசாத்தியம்!! எங்களாலே முடியாது என்று சொல்லி ஆற்காட்டிலே சண்டையானால் சந்தமாமா அடுப்பங்கரையில் ஒளிந்திருப்போம் சந்தமாமா, வேலூரிலே சண்டையானும் சந்தமாமா வேலிப்புறத்தில் ஒளிந்திருப்போம் சந்தமாமா, என்று அஞ்சி ஓடுகின்ற நபுஞ்சகரைப்போலப் பின்னிட்டார்கள்.

அது கண்ட பராந்தகச்சோழன் தானே சென்று அவனை வென்று வருவதாக யோசித்துத்தன் சேனைகளை அணிவகுக்கும்படி அவற்றின் தலைவர்கட் காக்ஞாபித்தான் அத்தருணத்தில் இருக்கைவழிய பரம்பரைச் செங்குந்த மரபில் வந்த தஞ்சை வேம்பன் எனும் மந்திரியார் ஓ வேந்தே! ஓர் காரணமில்லாமல் ஓர் காரியம் விளங்க உலகத்தில் பார்த்தவர்களு முண்டோ! அதலால் வல்லாளனென்னும் [illegible]டப்பெயருள்ள விக்கலன் தெளியும்படியாக நம்மிடத்தும் பகுதிப்பணம் கேட்பானாகில் [illegible]ளையளவும் தரோமென்று சொன்னால் உடனே கோபித்துப் போர்க்களத்திற்கு வருவான் அப்போது நம்முடைய பகையைத் தீர்த்தியமையும்படி முடிப்போமென்று கூற அதுகேட்ட பராந்தகச்சோழன் இது சிறப்புத்தானென்று சம்மதித்தான். இப்படியிருக்கச் சில தினங்களில் வல்லாளன் பகுதிப்பணத்தைப்பெற்று வரும்படி தூதரையேவினன் விக்கலனை வந்த தூதர்கள் நீர் உமது தந்தையிடத்திலே அப்போதே மந்திரிமார்களுடனே இளவரசு பட்டங்கட்டிக்கொண்டீர் ஆதலால் உமது பிதாக்கால முதல் சேரவேண்டிய பகுதிப்பணத்தைக் கொடுப்பீராக

வென்று கூற அது கேட்டப்பராந்தகச் சோழன் ஆண் சிங்கத்தைப்போல
கர்ச்சித்து மனக்கொதிப்புற்று இரண்டு புருவங்களும்நெற்றியிலேற இரண்டு
கண்களும் செந்நிறங்கொண்டு பகுதிப்பணம் கொடுப்பதில்லை உங்களையனுப்
பினவனிடத்திற் போய்ச் சொல்லுங்களென்று கூறினன். சொல்லனுலையிற்
காய்ந்த இலை வடிவன்மந்த வேலாயுதம் காதிற் சொருகியது போன்று இவ்
வார்த்தையைக்கேட்ட வளவிற் கோபித்து உலகத்துள்ள அரசர்கட்குள்ளே
புலிக்கொடியுடைய இச்சோழனொருவன் மாத்திரமோ? நம்முடைய பகுதிப்
பணத்தைத்தடுக்கத்தக்கவன் அவனது வல்லபத்தைக் காண்பதற்கு நாளைக்
குப்போவோமென்று குதிரையின் மீதேறிக்கொண்டு வேப்பூரிலிருந்த விக்
கலன் அன்றிரவு நடுச்சாமத்திலே வெளிக்கொண்டு தஞ்சமாநகரத்தை
சேர்ந்து பிரகாசமும் அழகுமமைந்த மாடங்களையுடைய நீண்ட வீதிக்குட்
சென்று அம்மாடங்களின் கதவுகளையும், சித்திர கூடங்களையும், பரமாணுப்
போன்ற பொடியாகச்செய்து அவ்வீடுகளிலுள்ளவர்கள் தலையை வெட்டி
அவர்களுடைய திரவியங்கள், மாதர்கள், ஆபரணங்கள், என்னும் இவைகளை
யபகரித்து ஓர் நொடிப்போதில் ஓடிப்போக, இதனால் அவ்வூரிற்றோன்றிய
கோஷ்டம் கடல் முழக்கமோ, இடியேற்றின் ஓசையோ ? என்று சொல்லும்
படியாயிருந்தன இங்ஙனமெழுந்த இவ்வாரவாரத்தைக்கேட்டு ஆத்திமலை
ராலாகிய மாலையணிந்துள்ள பராந்தகச் சோழன் கண் விழித்து சயனத்தி
னின்றும் எழுந்து உள்ளன்பின் மேம்பட்டவர்களாகிய அதுவர்களால் மந்
திரியையும் தனது சேனைத் தலைவரையும் வரவழைத்து இந்த நடுராத்திரியில்
விக்கலன் வந்து செய்த கலகங்களெல்லாம் சொல்லி முடியுமோ? வென்று
கூறுவதைக்கேட்ட தஞ்சை வேம்பர் பராந்தகவரசனை நோக்கி மன்னர் பெரு
மா! வல்லபம் பெற்றுள்ள திருப்பழுவூர் வீரர், நாராயணர் என்போருக்கு
ஓர் திருமுகத்தை இந்த க்ஷணமே விரையத்துடன் விட்டால் அவ்வீரர்கள்
வந்து அத்துஷ்டனுடைய செய்கைகள் யாவும் கானலின் நிழல் நீர்போலாய்த்
தோன்றும் சலத்தைப்போல் இல்லாவகை செய்து மற்றுள்ள எல்லாமன்ன
வர்க்கும் உம்மால் ஜெயம் பொருந்தும்படி செய்துவைப்பார்கள் என்று கூற
அரசனவ்வாறே திருமுகம் விடுத்து அவர்களை வரவழைத்து அவர்களுடன்
அவன் செயல்களனைத்தையும் கூறினன் இதனைச்செவியுற்ற வீரப்பமுதலி
யார், நாராயண முதலியார் என்னுமிருவரும் எழுந்து அரசனை நோக்கி ஓ
ராஜகண்டீரவா! அற்பப்புல்லியனாகிய வல்லாளனென்பவனை வெல்வது ஒரு
பொருட்டா யோசிக்கவேண்டாம் அவன் வச்சிரகவச முதலியனவும் மாயா
வல்லபமும் எங்கள் முன்யாதாய் முடியும் ஆனால் வெகுகாலமாய் அவன்
கொடுமைகள் செய்து வந்தானாயினும் நமது சோழநாட்டினங்கண் தலைகாட்
டாமையால் ஒழிந்துபோருன். அஞ்சினவனை யலையக்காண்பது அழகல்ல,
வென்றே அவன் விஷயத்திற் கவனஞ் செய்யாதிருந்தோம். இப்போது
நமது நாட்டிலேயே வந்து விரப்பயமாய் கட்டடங்கட்டிக் கொண்டிருக்

கின்றானாகையால் இனிச் சும்மா விடுக்க எங்கட்கு மனமில்லை இப்போ
தே எங்கட்கு உத்திரவு கொடுத்து எங்களைப்போன்ற சுத்த வீரரும்
மானிலங்காக்கும் மன்னருமான திருக்கச்சி ஆனையா முதலியார், திருவொற்
றியூர் ஒற்றியப்ப முதலியார், திருகளத்தூர் கூற்றுவமுதலியார், திருவாரூர்ப்
புற்றிடங்கொண்டான் முதலியார், திருந்தமிழ்ச்சேர் கோளாந்தக முதலியார்,
திருத்தில்லைப் பள்ளிகொண்டான் முதலியார், திருக்கடம்பூர் பிராணவமுதலி
யார், திருக்கண்ணபுரூர் மதுகை முதலியார், திருமுதுகுன்றம் மணிய முதலி
யார் என்னும் பதின்மரையுந் தாங்கள் திருமுகமனுப்பி வரவழைக்கின்,
உடனே யாங்கள் பன்னிருவருஞ் சென்று அவ்வல்லாளன்றலையை எவ்விதத்
தும் கொண்டு வருவோமெனக்கூறினர். அதுகேட்ட அரசன் அவ்வாறே
அவ்வெழுவருக்குந்திருமுக மெழுதி யனுப்பி அவர்களை வரவழைத்தான். அவர்
கள் பதின்மரும் வந்தவுடனே அரசனை வணங்கி எங்களை வரவழைத்த கார
ணமென்னென்று வினவ ? சோழன் தனது கருத்தையவர்கட் கறிவித்தான்
அதுகேட்ட அப்பதின்மரும் இது எங்கட்கு ஒரு பெரிய காரியமாகத்
தாங்கள் நினைக்கவேண்டாம் தங்கள் உத்திரவுக்கு மாத்திரம் எதிர்ப்பார்க்
கிறோமென்றார்கள். அது கேட்ட அரசன் அவ்வல்லாளன்றலையை எத்
தனை தினத்திற் கொண்டு வருவீர்களெனக் கேட்க அப்பன்னிருவரு
மொன்றாகக் கூடி பராந்தகச் சோழனுக்கு ஐந்து தினத்தில் கொண்டு வருவ
தாக வாக்களித்தனர். அப்பொழுது சோழன் மிக வியந்து அப்படியே போய்
வென்று வாருங்களென்று தம்மரபினர்க்கும் நம்மரபினர்க்கும் உரித்தாயிருக்
கும் *புலிக்கொடியை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடையளித்து திருவாரூரில்
நமது மரபின் பூர்வோத்தர முணர்ந்தவரையும், தேவேந்திரன் வம்சத்தனை
யுமிருக்கின்ற யானையேறும் பெருப்பறையனை வரவழைத்து இவ்வாறிப் பன்
னிருவரும் வல்லாளனை வெல்லப் புறப்படுவதைக் குறித்துத் தஞ்சையமா நகரத்
துள்ள நான்கு மாட வீதிகளிலும் பறையறையும்படி கட்டளையிட்டான்.
அவனும் மறு நாட்காலையில் தனக்குரிய நித்திய நியமங்களை முடித்துச் சகல
விருதுகளுடன் யானை மீதேறிகொண்டு ஸ்ரீகைலாயபரம்பரை யாருமஸ்ரீநந்
திதேவர் அம்சையினரும், ஸ்ரீசிவபிரான் குமாரர்களும் ஸ்ரீ உபசுப்ரமண்
யமரபினருமாய் ஸ்ரீதுமி கண்டகனுமிய குரபத்மனுதியவுணர்களை ஸ்ரீசண்

செங்குந்தர் மரபுக்கும் சோழன் மரபுக்கும் புலிக்கொடி யுண்டென்பதை,

* கலிக்குறும்படுவேலவனுக்குங்காதுகுர்
வலிக்குறும்படுதனாகைக்குந்தர்க்கும்
பலிக்குநற்புகழெலாம்பாதியாதலாற்
புலிக்கொடிமாபிரண்டினுக்கும்போந்ததால்.

எனவரும் ஈட்டி யெழுபதின் திருவிருத்தந்தாலு மறிக.

முக தேவரோடுஞ் சென்று அதஞ் செய்து தேவர்களுக்கு † சொர்க்காதிபத்
யந்தந்தும் பின்பு மனுக்குலத்தவதரித்து சோழராஜ வம்சத்தினர்க் கெல்
லாம் சுற்றத்தினராயும், சேனைத்தலைவர்களுமாயிருந்து அவர்களோடுஞ் செ
ன்று திக்கு விஜயஞ்செய்து சகலவெற்றிகளையும் விளைவித்தும், செந்தமிழ்
நாட்டிற்கோர் செழுமணித்தீபம் போன்று விளங்கிய ஜெயவீர செங்குந்த
சிகாமணியர்களிற் பன்னிருவர் சூகரக்கொடியுடைய துஷ்டனாகிய வல்
லாளை ஐந்து நாளையில் வென்று அவன் தலையைக்கொண்டு வருமாறு ராஜா
திராஜனாகிய நமது பராந்தகச் சோழமகாராஜனிடத்தில் தாம்பூலம் வாங்
கிப் புறப்பட்ட விதத்தை இந்நகரத்தினர் யாவரும் அறியக் கடவீர்களாக
இவ்வீதியில் வசிக்கின்ற அந்தணர் முதலிய எல்லா வருணத்தினரும் அவ
வவர்கள் வீடுகளையும் தெருக்களையும் அலங்கரித்து வைப்பீர்களாக. அவ்வீரா தி
வீரர்களாகிய பன்னிருவரும், அவ்வல்லாளனென்னும் பொல்லானை வென்று
வருமாறு அவ்வவர்கள் இஷ்டதேவதைகளைப் பிரார்த்திப்பீர்களாக. இராஜ
மார்த்தண்டனாகிய நமதுசோழமகாராஜனுக்கும் அவர்களுக்கும்க்ஷேமம் உண்
டாகும்படி இன்று முதல் ஐந்து நாள்காறும் விரதங்காத்து அவரவர்கள் சக்
திக்கேற்ற தான தருமங்களை வழங்கக்கடவீர்களாக. என்றிவ்வாறு அந்நக
ரைசமாநகரிலுள்ள நான்குவீதிகளிலும் முறசறைந்தான். அம்முறசோசை
யைக்கேட்ட ஜனங்கள் யாரும் இனி பலநாட் சனி ஒரு நாளிலொழிய விருக்
கின்ற தென்னுங்களிப்பினால் தத்தம் வீடுகளையுந்தெருக்களையுஞ் சுத்திசெய்து
தலைவாயில் கடோறும் பச்சோலைகளாற் பந்தரிட்டுத் தம்பங்கட்கெல்லாம்
வாழை கமுகுகள் நாட்டி அவற்றின் நடுவே முத்து மாலை புட்பமாலைகளைத்
தூக்கி அவ்வப்பக்கங்களில்படங்கள் கண்ணாடிகள் நிறைத்து சுவர்களிற்சித்திர
ங்களெழுதித் திண்ணைகளெங்கும் பதுமைகளமைத்துக் குளிர நீர்தெளித்து
களாந்திருக்கிற தெரு முதலிய விடங்களில் விசித்திரமாகிய கோலங்களிட்டு
ஒவ்வொரு வீட்டிலுமுள்ள ஆடவரும் பெண்டிரும் சுத்த கங்கையிலாடி விரத
சீலராய் இஷ்டதேவதையை ஆராதித்து ஆதுலர்க்கெல்லாம் அகமகிழ்வோடு
தானமீந்துப் பன்னிரப் பொன்னுடைகளையும் நவரத்தினாபரணங்களையு
மணிந்து கொண்டவர்களாய்ச் செங்குந்த வீரசிகாமணிகளுடைய வரவை
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

---

† செங்குந்தர் தேவேந்திரனுக்குப் பொன்னுலகத்தில் நிலைபெறச் செய்
தாரென்பதை,

> தாருவுஞ் சுரபியுந் தவளவேழமுந்
> தாருடைப் புரவியுஞ் சசியுநாகம் மிசைப்
> போருடை வச்சிர வாளும் பொன்னகர்ச்
> சேருறும்படி யருள் செய்செங்குந்தமே.

எனவரும் ஈட்டி யெழுபதின் திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

அங்கே பராந்தகச் சோழனிடத்தினின்றும் விடைபெற்ற அச்செங்
குந்தத்தலைவர் பன்னிருவரும் நித்திய நியமானுஷ்டானங்களை முடித்து
உபாசனா மூர்த்தியைப் பூசித்துப் போர்க்கோலத்தோடும் அலங்கரித்துள்ள
பஞ்சகல்யாணிப் புரவிகளின்மேல் ஆரோகணித்துப் பல சின்னங்களும்
விருதுகளும் புடைசூழ்ந்துவர கோழிக்கொடியும், புலிக்கொடியும் இருபுறத்
தும் படபடென்றொலித்தோங்க ஆகுளிபேரிகை சின்னம் வலம்புரி முதலிய
பறைகளும் வாச்சியங்களும் அண்ட மதிரமுழங்க கட்டியக்காரர்கள் பலவிரு
துகள் கூறிப் பராக்குச் சொல்லிவர இத்தகைய பல வாடம்பரங்களோடும்
அரண்மனைகளினின்றும் வெளிக்கொண்டு வீதிகளில் வையாளி வருவதானார்
கள்.

இவ்வாறிவர்கள் வையாளி வரும் விநோதத்தை அவ்வவ்வீடுகளின் மேனி
லைகளிலும், கீழ் நிலைகளிலுமிருந்து கண்ட ஆடவரும் பெண்டிரும் ஆனந்
தங்களிற்பின் மூழ்கினவர்களாகி, அவர்களது மயிற்கோலம் வீரப்பட்ட
முடைய வண்டிற் பாகையணிந்துள்ள திருமுடியினழகையும், திரிபுண்டர
மணிந்த நெற்றியின் பொலிவையும், முறுக்கு மீசையின் வீரத்தையும், வண்
டிற் கடுக்கன் மகரகுண்டலமணிந்த செவிகளின் சீரையும், கேயூரமணிந்த
புஜங்களின் திண்மையையும், கட்டியேந்திய இடக்கையின் தாக்ஷிணத்தையும்,
கடிவாளத்தைப்பிடித்துள்ள வலக்கையின் செம்மையையும், அக்கமாலிகை,
வீரகண்டிகை, வஞ்சிமாலை, முதலியவைகள் மேலே விளங்கக் கஞ்சுகமணிந்
துள்ள மார்பின் விசாலத்தையும், ஜல்லடமும், பட்டுடையுமணிந்து, அதன்
மேல் உதரபந்தனந்தங்கிய இடையின் எழிலையும், அதன் கீழ் இரத்தினமய
மாகிய கடி சூத்திரச் சிறப்பையும், வீரக்கழல் புனைந்துள்ள பாதசரோருகங்
களையும், அப்பாதத்தில் தரித்துள்ள மணிப்பாதுகைகளின் பிரகாசத்தையும்
கண்டு, தங்கள் கண்ணையுங் கருத்தையும் அவர்கள்மீது செலுத்தி இப்போது
இவ்வீதியின் கண் நமக்குண்டாகிய தோற்றம் பன்னிரு சூரியர்களும், பன்
னிரு வீரர்களாய் வந்துலவுந் தோற்றமோ? அல்லது முன்னர் சிவபிரானு
லெரிந்த சாம்பராய ஒரு மன்மதன் பன்னிருவராயுருக் கொண்டுலாவும்
பான்மையோ? என்றையங்கொண்டவர்களாய், இவர் கன் மேனியின் கண்
உண்டாயதெளிவால், அழகையும் நோக்க, ஒன்றுந் தோன்றவில்லையே
யென்று திகைத்து நின்றார்கள். அவருட் சிலர் அத்திகைப் பொழிந்தவர்க
ளாய்த் தெளிந்து இவர்களாலும் எத்தகையராலும் வெல்லக்கூடாத வல்லபம்
பெற்றுள்ளவனாதலால், "வல்லாளனென்னும்" பெயர் வாய்ந்த ஒருவனை
இவர்கள் வெல்லவல்லவர்களோ? அவன் கட்டியுள்ள கோட்டைக்கு நாற்
புரத்தும், அனேகப் பூதப்படைகளையுடைய துர்க்காதேவியையும், வீரமா
காளியையும் காவல் வைத்திருக்கின்றானே, அவர்களை வென்றபின்னல்லவோ
உள்ளே நுழைந்து ஆங்காங்கமைத்துள்ள பலகாவல்களையுங் கடக்க
வேண்டும், இவைகளையெல்லாம் ஒருவாறுகடந்து உள்ளே நுழையினும்

அவன் வரப்பிரசாதத்தாற் பெற்றிருக்கின்ற மாயா ரூபமாகிய வச்சிரதண்டம் முதலியவைகட்கு எவ்வாறுயிர் தப்பிப்பிழைத்து வரக்கூடும்? எங்கட் கொன்றுந் தோன்றவில்லையே என்றார்கள். அடுத்துள்ள சிலர் அவர்களைத்தடுத்து இவர்கள் பூர்வம் தேவ க்ஷத்திரியர்களாகச் சண்முக தேவருக்குச் சகோதரராய வதரித்திருந்தகாலத்தில், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும், ஏக சக்ராதிபத்தியங்கொண்டாண்ட சூரபன்மனாதிய அவுணராசர்களையும், அவர்கள் செய்த அளவற்ற மாயைகளையும் வென்று, அவர்கட்குப் புடைத்துணையாக வந்த எத்தனையோ பூதங்களையும், வேதாளங்களையும், இவைகட்குத் தலைவிகளாகிய வீரமாகாளிகளையும், அதஞ்செய்து தேவர்களைப்பாதுகாத்திருக்கின்றார்களே இவர் கட்கிவனெம்மாத்திரமென்றார்கள். அதைக்கேட்டசிலர் அவர்களை நோக்கி பூர்வமிவர்கள் தேவாமிசத்தினராயிருந்தபடியினாலே அத்தகைய காரியங்களையெல்லாம் அநாயசமாகச் செய்து முடித்தனரென்பது நிச்சயமே இக்கால் அத்தகையவல்லபம் இவர்களுக்குண்டாயிருக்குமென்பதெப்படியென்றார்கள் இவ்வாறு சொன்னவர்களை வேறோர் சிலர் வெகுண்டு நின்று நீம்மாயினர்க்கின்றுமுள்ள பராக்கிரமத்தைச்சற்று முணர்ந்திலீர் பொதும் இவர்களிப்பூமியின் கண்ணும் மானவ க்ஷத்திரியர்களாய் மனுகுலத்தவதரித்துத்; தங்கள் குலக்கோதை வளர்த்தகிள்ளையைக்காலன் பத்தினியிச்சித்துக் கவர்ந்துபோக அவனை அரை நொடிப்போதில் வென்று அக்கிள்ளையை மீட்டதல்லாமல் தங்கள் பெண்ணும் முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியின் பத்தினியுமாகிய சித்திரவல்லிக்குப் புத்திர சந்தான முண்டாகுமாறு கோனத்தேசத்தரசன் யாக முன்னிலையிற் பெற்றிருந்த சந்தான மாமரத்தை அடியோடு அவனைவென்று வேரோடுகெல்லிக்கொண்டுவந்த வீரசிகாமணிகளென்பதை யறியீரோ? மேலும் அவன் பொருட்டுத்தாங்கள் கொண்டுவரச்சென்ற காய்கனிகளைக் கொடாதெதிர்த்த பதினெண் மலையாளங்களையும் பதினெண் நொடிகையில் வென்று அத்தேய வரசர்களை அவைகளை மூட்டைகளிலிட்டு முடியிற் சுமந்துவரச் செய்து பெற்றுக்கொண்ட சாதையினை நீங்கள் கேட்டதில்லையோ? இன்னும் அங்கம் வங்கம் கலிங்கம் ஈழம் சீனம் முதலாகிய பலதேயவரசர்கள் செங்குந்த வீரரென்றால் திகைக்கின்றலறுவர்களே! அன்றியும் இப்பூவலயில் இவ்வம்சத்தினர் புண்ணிய ரூபிகளாய் வந்து அளவற்ற சிவ தருமங்களை நடத்தி மேலான கீர்த்தியடைந்துள்ளோராதலால் அத்தருமங்களே யிவர்களைத் தலைகாத்துச்சென்று தற்காத்தருளுமென்பதற்குத்தடையென்னையென்றார்கள். இவ்வாறு அத்தருணத்தை நாடினது நான்கு மாடவீதிகளினு முள்ள பட்டவர் பெண்டிர் அனைவரும் அற்புத சித்தராய் அநுவாதஞ்செய்து பேசச் செங்குந்தவீரர் பன்னிருவரும் மெய்யப் பையப் பரியை விடுத்து அவ்வீதியினைத்தாக்கடந்து தஞ்சைமாநகரின் எல்லையைத்தாண்டி அடுத்துள்ள ஆலந்துறை யென்னும் சிவத்தலத்தை யடைந்து அங்குதங்கள் பரிசன பரிவாரங்களோடுந் தங்கினர்.

இவர்கள் செய்தி இங்ஙனமாகத் திருக்கடம்பூரிலுள்ள வரி நடுவே பாடி வீடு சமைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கலம்பகனென்பவன் அன்றிரவில் அர்த்தசாமத்தில் கண்விழித்து மறுநாட்காலையில் தன் மனைவியாகிய அனங்கவல்லியையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு ஓர் காட்டில் ஆண்யானையும், பெண்யானையுங் கட்டியிருக்கையில் ஆண்யானை நித்திரைசெய்யப் பெண்யானை விழித்திருக்க. இரண்டு சிங்கங்கள் வந்து ஆண்யானையின் மேற் பாயவும் அதுகண்ட பெண்யானை அவற்றின் காலில் விழுந்து என் புருடனைக் கொல்லாமல் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தருள வேண்டுமென்றிரக்க அப்படியே கொடுத்துப்போனதாகக் கனவுகண்டேன் இதென்ன உற்பாதத்தைக் குறிக்குமோ அறிகிலே னென்றான். அதுகேட்ட அவன் மனைவியாகிய அனங்கவல்லியும் என் மங்கிலியம் தற்செயலாய் அறுந்து கீழே விழக்கண்டேன் இருவர் அதை எடுத்துக்கொடுத்ததாக நானுங்கனாக் கண்டேனென்று கூறி இவர் முன்னே வடதேயம் விட்டுத்தென்றேயம் வரப்புறப்படும்போதே நம்முடைய அத்தேயத்தைவிட்டு அன்னிய தேயம்போய் வாழ்தல் கூடாதென்று தடுத்தேன், அது கேளாது வந்தனர். இத்தென்றேயத்து யானைப்பட்டன்றோ! முன்னே நம்மைப் பகைத்திருக்குஞ் சோழன் [illegible] கொத்தடிமைகள் இருவரும் இத்தனை கண்டோம் இவ்விரண்டையும் யோசித்துப் பாருங்களென்றாள் இவைகளைக்கேட்டமைச்சரும் பெரியோரும் ஏதோ சோழ ராஜனால் நமக்கு ஆபத்துவர நேரும்போலும் என்றார்கள். அது கேட்டகலம்பகன் நகைத்து இப்புவியில் நம்மை வெல்லவல்லவருமுண்டோ? இக்கணமே அச்சோழராஜனை சேரில் நான் வென்று கொன்று சிறை வாங்கிவருகிறேனென்றெழுந்தான். அப்போது அவர்கள் அவனைத்தடுத்து நாம் சில ஒற்றரை யனுப்பித் தஞ்சையில் நடக்கும் செய்தியையும் அக்காலிருக்கும் இருப்பையு மறிந்துகொண்டு செல்வோமென்று கூறி விடுத்தார்கள் அவர்கள் போய் ஓர் நொடிப்போதில் எல்லா மறிந்துவந்து வணங்கி [illegible] பணிந்தெழுந்து ஓ அமைச்சரே! சோழனுக்குச் சொக்கைப் பின்னர்போலக் காரியம் பார்ப்போரும், அவனுடைய ராஜகாரியத்தைச் செய்து முடிப்போரும், அவனுக்கு மெய்ச்சமைத்துப் புத்தி சொல்பவர்களும், அவனுக்குப்பலவகை வித்தைகளைக் கற்பிக்கின்ற பேர்களும், அவன் பக்கலில் மந்திரவாள் கொண்டு அவனுக்கு விக்கினம் வாராமற் காக்கின்றவர்களும், அவனுடைய கோட்டை கொத்தளங்களின் உட்புறத்தும், வெளிப்புறத்தும் காவல்கொண்டிருக்கிறவர்களும், அவனுடைய நால்வகைச் சேனைகட்கும் நாயகராக விருக்கின்ற பேர்களும் அவன் பகைவர்களைத் தாக்கிச் சென்று வென்று அவனுக்கு மேம்படுத்தப்பட்டவர்களும் [illegible]ரென்னும் செங்குந்தரே யாவர் இவ்வகையோர் செய்யும் வினையை யொருவராலும் ஜயிக்கப்படாது அவர்களுடைய சேவகத்தை எவர்களாலும் கிரகிக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய யோசனையையும், புத்தியையும், பெருமைகளையும்,

பிரதாபங்களையும், ஒருவராற் சொல்லுந்தரமன்று, இவையனைத்தும் நாங்களாகச் சொல்லும் கட்டுவார்த்தைகளுமல்ல. இப்போது பன்னிரண்டு செங்குந்தவீரர்கள் ஐந்துநாளையில் தேவரீருடைய திருமுடியை யறுத்துச் சோழராசன் திருவடிக்கீழ் வைப்பதாக ஊரெங்கும் பறைசாற்றிப்புறப்பட்டார்களெனக்கூறி முடித்தார்கள்.

இவை யனைத்தையுங்கேட்ட வல்லான் பயந்து அலைகின்ற நீரில் அம்புலித்தோற்றம்போல நடுங்கி மந்திரிகளை நோக்கி முன்னர் யான் தெலுங்கு தேயத்தினின்றுந் தமிழ் தேய நோக்கிவரும்போது தொண்டைநாடடைந்து அங்குள்ள திருவேகம்பமுதலிய சிவ தலங்களைத் தரிசிக்கும்படி சில நாளங்கிருந்த காலத்தில் அந்நாடெங்கும் "செங்குந்தவீரர்" நடத்திவரும்பராக்கிரமங்களையும், அம்மரபினரால்செய்யப்படும்பலசிவபுண்ணியங்களையும், நேரிற் கண்டிருக்கின்றேன். அவர்களோ மிகப்புலாஷ்டிகரும் பக்திமான்களுமாயிருக்கின்றார்கள். அவர்களே என்னை வெல்லச் சபதங்கொண்டுவருவாராயின். இனி இதற்கென் செய்வதென்று அவர்களோடும் ஆலோசித்தான். அவர்கள் அவனைப்பார்த்து ஓ சுத்தவீரசிகாமணியே! நீர் பெற்றிருக்கும் வரப்பிரசாதத்தை யறியாமல் பயப்படலாமா? அரி பிரமாதிதேவர்களே மானிடவுருக்கொண்டு வந்தெதிர்த்தாலும், உம்மை வெல்லக் கூடாது. இப்போதிரண்டு நாளாய் விட்டது யினியிருக்கும் மூன்று நாளும் நாங்கள் இரவும் பகலும் நித்திரை விட்டு உம்மைக் காக்கின்றோம். மேலும் இப்போது அமரபட்சமானபடியினால் பகற்காலத்தில் வந்தாற் பயமில்லை. ஒரு வேளை அர்த்த ராத்திரியிற் கபடமாக வருபவர்க்குக் கனசந்தோடம். நமது கோட்டையின் ஏழு மதில் கட்டும், இருபத்தெட்டு வாயில்கள் இவற்றுள், மூன்று திக்கு வாயில்களை மூடி ஒரு திக்கிலுள்ள ஏழுவாயில்கட்டும், நம்முடைய சேனைகளை வகுத்து அச்சேனைகளின் தலைவர்களை நித்திரை செய்யாது காக்கும்படி திட்டம்பண்ண வேண்டுமென்றார்கள். உடனே வல்லான் மூன்று திக்கு வாயில்களையு மடைப்பித்து ஒரே திக்கு வாயில்களை மாத்திரம் விட்டு அதில் முதல் வாயிலிலும் இரண்டாம் வாயலிலும் காலனையும் வெல்லத்தக்க காவலர்களை ஆயுதபாணியராயமைத்து, மூன்றாம்வாயலில் மதயானைகளையும், நான்காம் வாயலில் குதிரைப்பந்திகளையும், ஐந்தாம் வாயலில் வேட்டை நாய்களையும், ஆறாம் வாயலில் புலிகளையும், ஏழாம் வாயலில் சிங்கக்கூட்டங்களையும் சங்கிலி கயறு முதலானவைகளைக்கொண்டு கட்டிக் காவல்வைத்து, அதற்கருகேயுள்ள நெருப்பகழியை மூட்டி இடைவிடாதெரித்து கொண்டிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு அதன் பக்கலிலுள்ள நீரகழியை, எரி சலத்தைக்கொண்டு நிரப்பி அதிற் முதலைகளை விடுத்து ஒற்றர்களைக்கொண்டு சில சிற்பிகளை யழைப்பித்து, அக்கோட்டையின் மூன்றடுக்கு உப்பரிகையின்மேல் நூறடியிற் கற்றூணொன்று நாட்டுவித்து, அக்கற்றூணில் யாவருந் தொத்தி யேறாதபடி வழுவழுப்புண்டாக்குவித்து அதின்மேல் இரும்பினாலே போதிகையும்

போதிகையின் மேல் பல வயிரமான மரக்களினாலே உத்திரங்களையு மடைப்பித்து, அவ்வுத்திரங்களின்மேல் சட்டங்கள் தைப்பித்து ஓர் கூடாரங் கட்டி அதனுள் தனக்கு மூன்று நாளைக்கும் போஜனம் முதலிய காரியங்கட்கு வேண்டியவைகளையும், அங்ஙன மமைப்பித்து அச்சிற்பிகளுக்கு வேண்டுமான வெகுமதிகளைச் செய்தனுப்பிப் பின்னர் தனதமைச்சர், சேனைத்தலைவர்கள், முதலானவர்களைப்பார்த்து இவ்விரவும் நாளைப்பகலும் யிரவு மேகாம் வெகு ஜாக்கிரதையோடும் காக்கவேண்டும். ஆனபடியால், நீங்கள் அனைவரும் ஏழுவாயல்களினு மமைந்துள்ள கட்டுக்காவல்களை அதி ஜாக்கிரதையாய் இரவும் பகலும் காத்துவரக் கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டுத் தான் தன் மனைவியாகிய அனங்கவல்லியோடும் தூணின்மேலேறி அக்கூடாரத்தில் வசித்திருந்தான்.

இவன் செயலிவ்வாறாக: அங்கே ஆகத்துறையிற் பரிசனங்களோடிருந்து சென்று தங்கிய பன்னிரு செங்குந்தவீரரும், மறு நாட் காலையிலெழுந்து நித்திய கருமங்களைமுடித்து வல்லான் தற்காலத்தில் என்ன செய்துகொண்டிருக்கின்றானென்பதையுணர்ந்து வருமாறு சில வேவுகாரரையனுப்பி வேறே சில வேவுகாரரைத் திருமஞ்சன திரவியமும், தூபதீப நைவேத்திய முதலியவைகட்குரிய பொருள்களையும், சேகரித்து வருமாறனுப்பித் தங்களோடு வந்து பிரிவாற்றாராய் வருந்தியிருக்கின்ற பந்துக்கள் முதலிய பரிசனங்கட்குத் தக்க தேறுதல் சொல்லிக்கொண்டு பேசித்து மூன்றாநாட் காலையிற் [illegible]ளிருப்பையறியச் சென்ற வேவுகாரரால், அவன் செய்திருக்கும் முயற்சிகளனைத்தையுந் தெரிந்துகொண்டு, அவர்களுக்கும் திருமஞ்சன திரவிய முதலியவைகளைக்கொணர்ந்த வேவுகாரருக்கும் வேண்டுமான வெகுமதியளித்து; அன்றிரவும் நான்காநாட் பகலும் பிரதமமாகிய மூன்று காலத்தும், திருவாலந்துறைக்க ணெழுந்தருளிய சந்நிய வாசேச்சரருக்கும், சவுந்திரநாயகியம்மைக்கும், இவர்களின் மூத்தபிள்ளையார் இளைய பிள்ளையாராகிய விநாயக மூர்த்திக்கும், சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கும், அபிஷேகாதியாராதனைகளைச்செய்து தாங்கள் உத்தேசித்துவந்த காரியத்தை விண்ணப்பித்து நல்விடையைப்பெற்றுக் களித்துப் பின்னர் வல்லானை ஐந்து தினத்தில் வென்று அவன் சிரத்தைக்கொய்து வந்து சோழராஜன் திருவடியில் வைப்பதாகச் சபதங்கூறிவந்த நம் பன்னிருவரில் யாரேனுமொருவர் இறக்கினுமேனையோரு முயிர் நீப்பதேயன்றி அவ்வுயிர்மேல் ஆசைவைத்து மனை நோக்கித் திரும்பி நமது மரபின் கீர்த்தியையழிக்கலாகாது. ஆனாலும், நாமனைவரும் இச்சிவ சந்நிதானத்தில் சத்தியஞ் செய்துகொண்டு புறப்படவேண்டுமென்று அவ்வவர்கள் படைகளை வைத்து, ஒவ்வொருவரும் சிவபிரானைத்தொழுது நின்று அடியேங்கள் பன்னிருவரும் வந்த காரியம் முடியும்முன் உயிருக்கிச்சைவைத்து மனைக்குத் திரும்பின், செய் நன்றி மறந்தவனும், சிவத்துரோகம் பண்ணினவனும், தற்புடைமங்கையைக் கருதினவனும்,

மாதாபிதாக்களை வதைத்தவனும், குரு நிந்தை பண்ணினவனும், வித்வான்களுக்குப் பரிசு கொடாதவனும், அடைக்கலப்பொருளை யபகரித்தவனும், ஆபத்தென்றடைந்தோனை யாதரியாதவனும், தன்னரசனைப் பகைவரிடங்காட்டிக்கொடுத்தவனும், ஒருவன் வாழும் மனையிற்றீயிட்டவனும், விருந்திடுதலில் விடஞ் சேர்த்தவனும், வழக்கிலோரஞ் சொன்னவனுஞ், சேருங்கதியிற் சேருவோமென்று, தனித்தனி சத்தியங் கூறித்தந்தம் படைகளைத் தாண்டி. தம்மோடு வந்த சுற்றத்தினர் முதலிய பரிசனங்களைத்தங்கள் வீட்டு சின்னங்கள் முதலானவைகளுடன் தாங்கள் வருமளவும் அங்கேயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு, ஐந்தாநாட் காலையிலெழுந்து நித்திய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆலந்துறையிலெழுந்தருளியுள்ள விநாயக மூர்த்தியையும் சண்முகக்கடவுளையும் வணங்கி, ஏனைய பரிவார தேவதைகளையும் வழிப்பட்டு, நீங்களனைவரும் எங்கட்குத் துணையாக வந்து காத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப்பின்னர் அப்புனிருவரும் நற்சகுனங்கண்டு திருக்கடம்பூரை நோக்கி அத்தலத்தின் கணெழுந்தருளியுள்ள அமிர்தகடேசரைத்தரிசித்து விடைபெற்றுக்கொண்டுபோய் வல்லாளனுடைய கோட்டையைக்கண்டு அக்கோட்டை கட்டியுள்ள ஏரிக்குச் சமீபத்திற் சென்றார்கள்.

இவர்கள் வருகையை அவ்வேரிக்கரைமீது காவல் கொண்டுள்ள துர்க்காதேவியின படைகளாகிய பூதகணங்களில் ஓர் பூதங்கண்டு அவர்களுக்கெதிரே வந்து தடைசெய்தது அதைக்கண்ட வீரர்கள் அதன் கரங்களைத் தமது வீரவாள் கொண்டு துணித்தனர். அப்பூதம் அறுந்தகரங்களோடு துர்க்காதேவிபாற்சென்று முறையிட அப்பகவதிச்சாலச்சினமூண்டெதிர்ந்துவர, அதுகண்ட வீரநாராயண முதலியார்களிருவரும் சற்று யோசித்தவர்களாய் இந்தச்சூலிக்கு நாம் ஓர் நரபலிகொடுப்பின் கோபந்தணிவளென்றுரைத்தனர். உடனே திருக்கச்சி தனியப்ப முதலியரென்பவர் தனது வலதுகரத்தால் தன் சிரத்தினை யறுத்துக்கொண்டு அவளடிகள் மீது வீழ்ந்தார். அதற்குத்துற்கையுவந்து விரும்பிய வரங்களீந்து தானுமவர்களுக்குத்துணையாகச் சென்று அவ்வான் கோட்டைக்கருகே கொண்டுவந்து விடுத்து விடைபெற்றுப்போயினள் அக்கோட்டை யருகிற் காவல் பூண்டுள்ள வீரமாகாளி அவர்களை எதிர்த்துச்சினந்துவர, அவளடிகளிலும் முன்போலவே திருவொற்றியூர் ஒற்றியப்ப முதலியரென்பவர் தன்றலையை யறுத்துக்கொண்டு விழ அம்மாகாளிகளித்து அக்கோட்டைவாயிற் கதவுகள் தற்செயலாய்த் திறக்கும்படியான மந்திரத்தை யுபதேசித்துத்தானும் சில தூரங்கூடவே சென்று திரும்பினள். அத்தசவீரர்களும் அக்காளியின் விடைபெற்றுக்கொண்டு செல்ல அப்போதுயானைமுகமுள்ள மூத்தபிள்ளையாரும், புன்னகையுடனே விரைந்தெழுந்தருளினர். சிறப்புற்ற பூதேவியின் ஆடையாகிய கடலைப்போன்று பரந்தகன்று பார்ப்போர் மனத்தைத் திடுக்கிடச்செய்யும் அகழியைக்கண்டு பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளும் பராக்கிரமமுடைய அத்தசவீரர்களும்; இனி

நாம் என் செய்வோமென்றெண்ணித் தவஞ்செய்வதைப்போன்று யோசித்துக்கொண்டிருக்க, மனத்துயரடைந்த கோளாந்தகரென்பவர், இத்தேகம் எவ்விதத்திலும் அழியுமென்பதை யறிந்துள்ளோம். ஆராயத்தொடங்கினால் எக்காலத்திலும் அழிவற்ற நிலையுடனே பொருந்தும்படி இருந்தலே சுத்தவீரத்தன்மையாகும். அத்தன்மையுடையோரிற் சேர்தலே மேம்பாடாகும் ஆதலால், என்னுடனே மற்றொருவர் தன் பிராணனை விட்டால் வரிசையுடனே இவ்விரண்டு சரீரங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் குற்றமற்ற அஷ்டவீரர்களும், அத்தெப்பத்தைக்கொண்டு இவ்வகழியைத்தாண்டுவதற்கு ஏதுவாகும் என்னும் வார்த்தையானது மணியரென்னும் வீரருடைய காதில் விழுந்தவளவில் அத்தக்ஷணமே, மணிய முதலியார் தமது கழுத்தை வெட்டிக்கொள்ளக் கோளாந்தக முதலியாரும் உயிர் நீங்கிச்சரீரத்தை வீழ்த்த உடனே மற்றுள்ள எண்மரும் உயிர் விசித்த இருவருடைய கரங்களை வெட்டிக்குடலையுங் கிழித்தெடுத்து அவ்விரண்டு சரீரங்களையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து அக்குடர்களாற் கட்டி ஓர் தெப்பமாகப்பிரகாசிக்கும்படி செய்தார்கள். திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் குமாரர்களான அவ்வீரர்களுக்கு இத்தகைய காரியம் முடிப்ப தருமையோ?

இவ்வாரியற்றிய யாக்கைப்புணையில் ஏறி அஷ்டவீரர்களும் ஆரோகணித்து அவ்வகழியைக்கடந்து தாயுமையீன்றான பாண்டவர்களைப்போன்று சித்தி என்னும் மாதைச்சேர்ந்து கரையடைந்து மேலே, உத்திரங்கள் பொருந்த நிற்கின்ற எட்டுத் தம்பங்களையு மெதிரே பார்த்தார்கள் தேவர்களாலும் நெருங்குவதற் கருமையாக அஷ்டதிசைகளிலுமிருக்கும் எட்டுத்தம்பங்களுள் இந்திரத்திசையிலுள்ள ஒரு தூணை சித்திரங்களமைந்த அக்கோட்டைக்குட் போகும் மார்க்கத்திற் கொண்டுபோய்விடுமென்பதை யாவரயுணர்ந்து மித்திரர்களாயிருக்கும் அவ்வஷ்டவீரர்களுள் தலைவராகிய வீரரென்பவர் மற்றைச் சத்த வீரர்களையும் அழைத்து ஓர் யுத்தியைக் கூறுவதாயினர்.

இவ்வெட்டுத்தம்பமோ பெரிதாயிருக்கின்றது. தொத்தியேறுதற்கு மேலாது தேவர்களும் அச்சங்கொண்டு வருந்துவார்கள். ஆதலால் நாம் சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பூசித்துக்கொண்டு இரண்டிரண்டு பேர்களாகத் தவளையைப்போன்று ஒருவர் முதுகிலொருவர் மாறி மாறி வலியோடுபாய்வோமாயின், இதன்மீதுள்ள கோட்டை அதி சமீபத்திற் கிட்டுமென்று கூறினர். அவ்வாறுரைத்ததை யறிந்த வீரர்கள் இரண்டிரண்டு பேர்களாகத் தூலை பிடிக்கும் பான்மையைப்போன்று பிடித்துக்கொண்டு ஒருவர் முதுகின்மேலொருவர் பாய்ந்து அவ்வண்ணமே மாறி ஒருவருக்கொருவர் களிப்பின் மேம்பட்டவர்களாய் அத்தூண் அரிதிவரையிலேறி அதனுடைய உச்சிக்குச் சிகரமானார்கள். இவ்வண்ணமாக ஒருவர்மே லொருவராகவேறி அழகிய அத்தம்பத்துச்சியிலுள்ள தட்டிவில் வந்துசேர்ந்து மூன்றுபுரங்களும்

ஒரே யுருவமாயமைந்த அந்தரக்கோயிலிது தானோ? துட்டனாகிய விக்கலன் இதன்மீது யாவரும் ஏறவொட்டாமற் செய்திருக்கும் தந்திரமிதுவோ? என்று பரிதவித்தார்கள். இவ்விடத்திற் கைகளாற் பற்றவோ ஓர் பற்று மில்லை பறப்பதற்கோ சிறகுகளில்லை. இத்தினங் கழிந்தாலோ வெற்றிப் பாடில்லை. நம்மவரில் நால்வர் உயிரிழந்தார்கள் இனிச் செய்யத்தக்கது யாதென்று ஆலோசித்துத் தெளிந்தவர்களாய், முதலில் தங்களுக்குத் துணையாக வந்த யானைமுகக்கடவுளின் திருவடிகளைத் தியானித்துத்தங்களி ரண்டு கரங்களையும் ஆகாயத்திலெழும்புமட்டு தூக்கிக்கைப்புக்காட்டி ஊங் கார வோசையால் மேலே கிளம்பியாளியைப்போற்பாய தினையளவு நேரத் திற்குள்ளாக அவ்வெட்டு வீரர்களும்; அத்தம்பத்தின் மீது விளங்கிய கோட் டையின் முதல் வாயிலிற் பெருமிதத்தோடு மிருக்கப்பார்த்து தேவர்களும் கைகொட்டியார வாரித்தார்கள். இவ்வாறிவர்கள் சென்றது விநாயகர்தமது துதிக்கையாற்றூக்கியதாலென்க. முற்பக்கத்துள்ள இரண்டு வாயல்களிலும் காவலுள்ள போர் வீரர் முதலியவர்கட்கும் பிற்பக்கத்துள்ள இரண்டு வாயல் களிலும் காவலுள்ள யானைகள் குதிரைகள் இன்னும் இவைகட்கும் நிலையே ருக முற்பட்ட நான்கு தினங்களும் பறந்தும் நித்திரைகொள்ளாதிருந்த கார ணத்தால், சரீரம் அயர்ந்து கண்துயில் மூடித்தலைகள் சாய்ந்தன. இவைகள் இவ்வாறுறக்கங்கொண்டது யானைமுகக்கடவுளின் திருவருள் வல்லபமோ? இதற்கு முன்னிறந்த ஒப்பற்ற நான்கு வீரர்கள் தெய்வீகமாய்ப்புரிகின்ற மயக்கமோ? உலகத்தையாளும் அரசர்கள் செய்த புண்ணியமோ? விக்கல னாற் சிறைசெய்யப்பட்டு மனம் நொந்துகொண்டிருக்கும் அரசர்களும் அவ் வையர்களும் இனிமையுடனே செய்துவருகின்ற தவத்தின் பயனோ? சொல் லிய முந்திய நான்கு நாட்களின் நித்திரை பங்கமோ? நாமறியோம் முன் வாயிற்படியிலடைந்த முதலியர்களெண்மரும் நிலைபெருயுள்ளவாளாயுதத் துடனே அன்னுள் குவாயிலையுந்தாண்டி, ஐந்தாவது வாயிலில் புகுந்து போகக்கால் அங்கு கட்டியிருந்த செந்நாய்கள் குரைக்க அவைகட்கிரையாகத் திருவாரூர்ப் புற்றிடங்கொண்ட முதலியென்பவர் தனது சிரத்தை யறுத்துக் கொண்டு அவைகளுக்கு நேரே விழ அதுகண்ட வந்நாய்கள் சூழ்ந்துகொ ண்டு குரையாதுநின்றன. பின்னரவ்வாயிலினின்றும் நீங்கி ஆருவது வாயி லின் வழியே செல்லும்போது, அங்குள்ள புலிகள் உறும, அவைகட்கா காரமாக திருத்தெளிச்சேரி கோளாந்தக முதலியென்பவர் அறுப்புண்ட தலையினராயவற்றினெதிரே விழ அவற்றையப்புலிகள் தின்னுஞ் சமயத்தில் ஏழாவது வாயிலின் வழியே மற்றையறுவர் புகுந்தார்கள். அப்போது அவ்வாயிலுள்ள கொடிய கோபத்தையுடைய சிங்கங்கள் கர்ச்சிக்க அவைகட் குணவாகச் சிதம்பரம் பள்ளிகொண்டான் முதலியென்பவர் தமது சிரத்தை யறுத்துக்கொண் டுயிர்துறந்தனர். சீறி எதிர்த்தனவாகிய சிங்கங்களின் சிவ ந்த வாய்களிலே புலியூர்ப் பள்ளிகொண்டாரது சரீரத்தைத் துணித்து பாகித்

துக்கொடுக்க அவைகட்கு விரோதமிருந்த பசித்தீயாறாதனியும்படி கொ ல்லுதற் கெண்ணிய எண்ணம் ஒழிந்து அவைகள் அக்கரைகளை யுண்டு கொண்டிருக்கையில் மற்றுள்ள வீரர்களைவரும் குதித்தல் வாயில்களைக் கடக்க அப்போது ககனத்தினின்று பிறந்த ஆகாயவாணி பிரசன்னமாகி,

ஐயோ! சிறுதன்னை நால்களை யாய்ந்துள்ள சித்தமுடைய
வீரர்களே! இன்றிரவிற் குரிய சாமங்கள் நான்கினுள்
மூன்று சாமங்கள் கழிந்தது மீதி ஒரு சாமந்தானிருக்கின்றது
இவ்வொரு சாமத்திற்குள் அக்கினிபோடை நீரோடை
என்னும் இரண்டோடைகளையுந்தாண்டி அவற்றுள்ளி
ருக்கும் கோட்டைக்குள்வந்து அங்குள்ள எண்கீதம்
பம் ஒன்றை வல்லமைத்தாற் கடந்து சந்தோடம் பொருந்
தும்படி வெற்றியடையவேண்டும் ஆதலாற் அக்கா
ரியம் உங்கட்குத்தடையன்றியாகுக என்று கூறியது.

இவ்வாறு ஆகாயவாணியினிடத் தருள்வரம்பெற்ற வீரர்கள் அங்கு நின் றும் நீங்கி வல்லாளமைந்திருந்[illegible]டைய நெருப்பகழியை அடைந்தார் கள் நெருங்கு விட்டெரிகின்ற அத்தீயில் திருக்கடவூர் பிரணவமுதலி யென்பவர் விழுந்து அவர்மீது மற்றவர் ஏறிச்சென்று அவ்வழியைத்தாண்டி [illegible] பாக்குறுள்ள நீரகழியைக்கண்டு திகைத்தவராய் இதனைக்கடந்து எவ்வாறு செல்வோமென்றேங்குகருங்கால், கண்டியூர் மணியமுதலியென் பவர் இவ்வாறு கூறுகின்றார் ஓ வீரரே! வல்லாளனென்னும் இவன் கொடூரம் மிக்க கல்நெஞ்சுடையவன் உலகத்துள்ளாரனைவரிலும் துட்டன் அன்றியும் பூமி யிலே பிராமணரை இவ்விடத்திலே வீடு முதலியன கட்டிக்கொள்ளாமலும் ஆலைகள் [illegible] இவ்வேரிக்குள்ளே வார்த்தையாடவும் மல் யுத்தம் புரியவும் விற்போரியற்றவும் ஒவ்வாதவர் இருப்புத்தம் பத்திலே எவ ரையும் வெற்றிகொள்ளாதும் வெற்றிகொள்ளுவார் முன்னே இல்லாமலும் இங்கிருக்கின்றனே இப்படியிருந்தாலும் இந்தத்துட்டன் அழிந்துபோதல் நிச்சயமாதலால் இந்த ஏரிக்குள்ளே வீர சொர்க்கமடைகின்ற எனது மாமி சத்தை இதிலுள்ள முதலைகட்குப் பாலித்திறைத்து எனது தோலை பொன் மயமாக விளங்குந் திருத்தியாகச்செய்து அதில் ஈலம் நிரப்பி அதை யுருட்டி க்கொண்டே நீந்திச்சென்று அத்தம்பத்தின் மீதேறிப்போகுதல் அழகாகு மென்று தமது விளக்குமுற்ற தலையிலே [illegible] கழுத்தைவெட்டிக்கொ ண்டு இறந்து போனார். அவ்வாறு [illegible] பார்த்த வெற்றியுள்ள ஏனைய மூன்று வீரர்களும் அப்படியே செய்து அவ்வேரியை நீந்திச்சென்று [illegible] பலவுறுப்புக்கள [illegible] வாணமிட்டு யோங்கிய மதிலின் மேலேறி[illegible] வல்லாளனுடைய கோட்டையை

எதிரிலேபார்த்து அக்கோட்டையின் எழுகெருக்களையும் யாதோரிடையூறு மில்லாமல் அதிகலயத்திற் கட்டிய பிரானுடைய உலகமாகிய சத்தியலோகம் வரையிலோங்கியுள்ள ஓர் எகுத்தம்பத்தின் மீதமைந்த மாடத்தைப் பார்த்தனர். ஒருவராலும் அறமுடியாதபடி ஓர் அணியில் வஸ்திரத்தினுலான கூடாரமும் அமைந்திருக்கின்றதே! இத்தூணமும் படாம் வீடும், முற்காலத்திலே திருமால் கரத்துள்ள விரலொன்றில் விளங்கிய கோவர்த்தனகிரியோ? மணம் வீசும் கூந்தலுடைய பார்வதியார்தவமுன்னிலையில் ஒருகிமுனையில் நின்ற அழகேதானோ? ஆகாயமளாவியிருந்து ஒப்பற்ற விந்தவரையானது பாதாளத்தமுழ்ந்தும்படியாக அகஸ்திய முனிவர் நீட்டி வளைத்த அவரது திருக்கரமோ? என்றிவ்வாறு ஆச்சரியப்பட்டவர்களுக்குள்ளே அழகிய தஞ்சைமாநகரத்தரசரின் அமைச்சராகிய வேம்பரென்பவர் இஃதோர் பெரிய காரியமோ? முற்காலத்திலே ஆகாயத்தி லூர்ந்துசெல்லும் சூரபன்மாவினுடைய பேலக்கோபுரத்தில் அவனுடைய குமாரனான வச்சிரவாகுவினது முதுகென்பை எற்றி அவ்வெலும்பின் மீதிற் சூரியனைப்போலேறி நின்று இனிமையுடன் கூத்தாடுவோர்களின் புராதனமான குலத்தில் பிறந்துள்ள நமக்கும் இஃதருமையோவென்று கூறிப்பின்னும் இவ்வுலகில் பிறக்கும்போதே இறப்பதற்கென்றே நியமித்திருக்கும் இச்சரீரத்தால் இனியாகவேண்டியது வெற்றியொன்றே யாகலால் இத்தூணிலே உதிரத்தோடு மணலையுஞ்சேர்த்து மேன்மைபெற்ற யானைமுகக்கடவுளைத் தியானித்துப் பூசிறதில் ஐயமாம். இனியிறக்கத்தக்கவது நாமே யாதுமென்றெண்ணித் தமதுடைவாளை யுருவி வீசிக்கொண்டு உயர்ந்துநடந்தனர், அப்போது மிகுதியாய் நின்ற வீரர்களிருவரும் அவருதிரத்தில மணல் கலந்து அத்தூணின் மீதுந்தங்கள் மீதும் பூசிக்கொண்டு தங்களுக்குத்துணைவராக வந்து வழிவிட்ட ஐங்கரன், அறுமுகவன், துர்க்கை, வீரமாகாளி இவர்களைத் தியானித்து அத்தூணிற்றொற்றியேறி வல்லாளும் அவன் மனையாளும் வசித்திருக்கும் கூடாரவாயில்கடந்து உள்ளே சென்றார்கள்.

அப்போது வல்லான் வலியமைந்த வச்சிரகவசத்தைச் சரீரத்திற் தரித்து இரண்டு கரங்களும் வச்சிரத்தண்டும் வச்சிரவாளும் தாங்கிக்கொண்டிருக்க, அன்னத்தூவியும் மல்லிகை மலரும் பரப்பிய சிறந்த மெத்தையில் நித்திரை புரியவும் அவன் பத்தினி அனங்கவல்லியோ சென்ற நான்கு தினங்களிலும் சிந்திக்கின்ற சித்தமுடையவளாய் வருந்தி ஐயோ! நாம் கண்ட சொப்பனத்தை நினைக்கும் போதெல்லாம் மனம் கலங்குகின்றது சோழனே விசேடித்த கடுங்கோபனும் விட்டான். அவன் அறைவித்த பறையினுல் மேல் விளையப்போகின்றது இதுவென்று அறிந்திருக்கின்றோம். சிறந்த தேவர்கள் பகை நேரிடினும் செங்குந்தர்களுடைய கொல்லத்தக்க பகை அணுவளவும் கூடாதே கழிந்த நான்கு தினங்களும் நான்கு யுகங்களாகக் கடந்தன. இன்னுமிருக்கின்றது ஒரே நாளாகும் இன்றிரவுங்கழிந்தால்

அதன்மேற்றுன்பமில்லை, என்றெண்ணி சூரியன் கீழ்த்திசையில் உதயமாகாததற்கு முந்தித்தான் கமலமையும் பொருட்டுக் காலையிற் செய்யவேண்டிய நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, தனது கணவனைத் துயிலெழுப்பும் வழக்கப்படி செய்வதற் கெண்ணியிருந்தனள். அங்குசென்ற வீரர்களிருவரும் இவைகளைத்தையும் சாளரவழியாய்ப்பார்த்து அம்மா! தருமத்தைத் தெறிக்கும் கொடியவனுகிய இந்தப்பாவிக்கு வாய்த்திருக்கும் ஐசுவரியமே ஐசுவரியம். அவரவர்கள் செய்கின்ற தவத்தினளவுக்கு இம்மியளவுங்குறையாதபடி வரந்தருதலே கடமையாக்கொண்ட காமை யடிமையாக வுடைய சிவபிரான் இவனுக்குப்பாலித்தவரமானது. பின்னர் விடையிற் கெழுமென்று கூறியதினுலோ? வெற்றி மக்கம்முடைய இனத்தவர்கள் பதின்மரும் சூழ்ந்துகொண்டிருப்பதாலோ? இக்கொடியவன் இன்னும் விழிக்கவில்லை. இப்போது இவன் விழித்திருப்பானுகில் எங்கள் சபதப்படி முடிப்போம்; வனிலைத்து இவன் நித்திரை விடுதலைக்காணுவோமென்று சிந்தித்துக் கூடார வாயிற் படிக்கெதிரே நின்றார்கள். குற்றமற்ற அனங்கவல்லியும் வல்லாளுறங்கும் கட்டிலைக்கிட்டி அவன் முகத்திற் கெதிராக வீற்றிருந்து தனது கணவனுகிய அவன் கால்களைத்தடவுகின்றாள் அனங்கவல்லி வந்ததை யறிந்தபகைவனுகிய வல்லாளன் நித்திரைதெளிந்து கண்களைப் பிசைந்துகொண்டிவ கூறுகின்றான். அப்போது அவ்வீரர்களிருவரும் நான்கு தினங்களாக நித்திரை விட்டிருந்த அனங்கவல்லியையும், இமை விசேடித்த சுரு சித்தமுடைய வில்கலையையும்; அவனிருக்கு மண்டபத்தின் அழகையும், அங்கு வீசுகின்ற புஷ்பவாசனையின் சுகத்தையும் நோக்கி மனம் வெதும்பி கோபித்து மேகவாகனனுன இந்திரனைப்போன்றும், விளக்கமுற்ற குபேரனைப் போன்றும் யாதோர் வருத்தமும் இல்லாதவனைப்போன்றும் நித்திரை செய்தனையே, உனக்குங்கூட இவ்வளவு போகம் வேண்டுமோ? கொடுமையே புரிகின்ற கீழ் மகனே! என்று சிந்தித்து தேவலோகமும் அதிசயிக்கும்படி அப்பரிந்து அவ்விக்கலனுடைய மார்பிலே பாய்ந்தார்கள். அப்போதே வல்லாளன் எழுந்திட்டுக்கொண்டு சமீபத்திருந்தவர்களையும் தன்னையும் எதிர்த்து முகிக்கொண்டிருப்பதற்க ப் பிரயத்தனஞ் செய்ய வெண்ணி தலையைத்தூக்கினான்: அதுகண்ட னென்பவர் சிரித்து முன்னுகப்பாய்ந்து நுனி வீசுகின்ற தண்டு வாள் க்கியிருந்த கைகளையும், அவனுடைய குடுமியையும் சேர்த்துப்பிடித்துக்கொண்டு அசையவொட்டாதபடி அழுத்தி நின்றவர் அக்காவீரரென்பவர் திடீரென்று அவன் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு தமது கையிலிருக்கும் விளக்கமுற்ற வீரவாட் படையால் வெட்டுதற்காகக்கையை யோங்கி நின்றார். அப்போது நாராயணரென்பவர் அவன் கட்டியிருந்த *கழலையும் வாளையும் கவசத்தையும், கதையையும், தமது

* கழலென்பது ஆடவர் கொடையாலும், வீரத்தாலும் அணியும் பூண்.

கரத்தாற் பற்றி யெடுத்தனர் வல்லான் துணிவுடனெழுந்திருப்பதற்கேலாத
வனாய் வருந்தினான். அப்போது கற்புடைய அனங்கவல்லியானவள் என்
னைத்திருமணம் முடித்த மணவாளர் என்னும் யானையானது கண்ட சிங்க
சொப்பனத்தின் பலன் சரியாய்ப் பலித்ததேயென்று சரீரந்துவளும்படி
வீரநாராயணதிகளிருவர்களின் விளக்கமுற்ற திருவடிகளிற் பணிந்து, இந்
நிலவுலகம் வெகு காலம் புசித்துவந்த பெருந்தவத்திற்றோன்றிய தரும தேவ
தையின் உருவங்களே! இளைத்தவறியவர்களைப் பாதுகாக்கும் கற்பகத்தரு
வைபோன்றவர்களே! யாங்களீடேறும்பொருட்டு வேண்டிய வரங்களைப்
பாலிக்கும்படி எழுந்தருளிய ஒப்பற்ற பரம்பொருட் சொரூபங்களே! இடம
கன்ற உலகமெங்கும் துதிக்கின்ற முருகக்கடவுளைப்போன்று வந்த தமையன்
மார்களே! அடியேங்கள் ஏழைகள் நாங்களிருவரும் வரிசைப்படி உங்கட்
கடைக்கலமானோம் என்னுடைய கணவனைக் கொலைபுரியவேண்டாம் நான்
உங்களுடைய பெண்களுக்குள்ளே ஓர் பெண்ணென்றெண்ணிக் காருண்யத்
தினால் மாங்கல்யப் பிச்சை கொடுக்கவேண்டுமென்று தாமரை மலர்போலும்
கண்களில் மிகவும் துக்க நீர் சொரியும்படி பிரார்த்திப்பதைத் தம்மையடைந்
தோரைப்பாதுகாக்கும் காருண்யமுடைய உத்தமோத்தமராகிய வீரர் இரக்
கங்கொண்டு முன் தூக்கிய கைமேலே நிற்கும்படி நிறுத்தி மற்றோர் கையை
நீட்டி மாங்கல்யப் பிச்சை கொடுத்தோம் பெண்ணே! நீ மனம் வருந்தாதே
எனக்கூறி இவனை வெட்டுவதற்கும் ஓர் தடை வந்து சம்பவித்தது ஆதலால்
இவ்விக்கலனைப்பிடித்துக்கட்டக்கடவாய் அதன்பின் வளமைமிக்க தஞ்சைமா
நகரத்திற் கிறைவனாகிய பராந்தகச் சோழனுடைய சமூகத்திற் கொண்டு
போய் இவன் றலையைப் பார்ப்பீராகவென்று அவ்விடத்திலே முன்பு கூறி
வந்த சபதத்தை முடிப்போமென வீரர் கூறுதலும் இளையவராகிய நாரா
யணரு மதற்கிசைந்து, விக்கலனுடைய மார்பின் மீது வீரரென்ப
வருட் கார்ந்திருப்ப, நாராயண முதலியார் அவ்விக்கலனுடைய கைக
ளிரண்டையும தனித்தனி சேர்த்து இழுத்து வலிமை யடையும்படி பூத
விலங்குமாட்டினார். அப்போது வலிமைமிகுந்த வல்லான் வீரநாராயணரை
நோக்கி ஒப்பற்ற வல்லமையுடைய ஜெயவீர சிம்மங்களே! எனது வணக்க
முள்ள விண்ணப்பத்திற்கு மட்டும் சிறிது செவி சாய்த்தருள் மின்கள்
நான் மனைவியாகக் கொண்ட சிறப்புற்ற அனங்கவல்லியால் என் பிராண
னைப் புலவித்தீர்கள். எத்தகையோர்க்கும் வல்லமையுடையோன் யானே!
எனக்கொரு பகைவன் இந்நிலவுலகத்தில் இல்லை யென்று களித்துக்கருவித்
துப் பாதாளபரியந்த மாழ்ந்த கடல் நடுவில் திருலோக பயங்கரனாகிய இராவ
ணாசுரன் ஆச்சந்திரகாலம் அழிவில்லாத கோட்டை கட்டிக்கொண்டு நிர்ப்பய
மாக வாழ்ந்தது போல இவ்வகாதமான ஏரி நடுவில் அபேத்யமான வீடு கட்
டிக்கொண்டு சத்துருக்களாற் பிராண பயமில்லாதிருந்த நம்மிடத்தில் வருவ
தற்குக் கொஞ்சமாவது அச்சமில்லாமல் ஓர் அடியெடுத்து வைக்கத்தான்

ஆராலே கூடும்? இவ்வளவு தைரியத்துடனே எல்லாத்தடைகளையும் பேதித்
துக்கொண்டு வந்த படியினாலே, நீங்கள் அசகாய சூரராயிருத்தல் வேண்டு
மென்பதற் கையமுமுண்டோ? ஆதலால் இனி நாம் நமனாரின்மேல் ஆசை
வைக்க வேண்டியதேயில்லை ஜெயகாலமிருந்ததினால் வெகுகாலம் அபாய
மின்றி வாழ்ந்தோம். அதுவோ இன்றோடு தொலைந்து போய்விட்டது.
தும்பிற் ஆறு எப்பொழுதும் நுடங்கொண்டேயிருக்குமா? இராதன்றோ? ஆத
லால் இப்போது உங்கள் வெற்றியால் தோல்வியுற்றேன். எனக்கூறி அவ்
விருவர்களையும் தனதுயிரை மீதெழுந்தருளுவித்துத் தனக்கு விருதாகவிருக்
கும் பொற்றலையையும் செங்கோலையும், தனது மாயையில் வல்ல நான்கு
குதிரைகளையும், புட்பகத்தேரையும், வச்சிர கவசம், வச்சிரவாள், வச்சிரதண்
டம், என்னு மிவைகளையும், அவர்களிடத்திற்கொடுத்து இச்சொத்துக்கள்
யாவும் இனி உங்களுடையவைகளே. சந்தோஷமாகக் கைப்பற்றிக்கொள்
ளுங்கள்! இனி நான் இத்தீவில் இல்லாமலும் வேறொரு கபடம் எண்ணா
மலும் ஒருவர்க்கும் தீங்கு செய்யாமலும் இருக்குமிடத்துள்ள சூரியன் பேற்று
முன்னமே கண்காணாத தேசத்திற்போய் உங்கள் பெயரைச் சொல்லிப்
பிழைத்துப் போகின்றேன் என்று பிரமாணிக்கஞ் செய்து உடம்படிக்கை
பண்ணினான். இதனைச் செவியேற்ற வீரநாராயண முதலியார்களிருவரும்
மன மிரங்கி இவனைக்கொல்லாது விடுவதனால் நம்புகழ் நெடுநாள் இவ்வுல
கின் கண் நிலை பெற்று விளங்குமல்லவா? என்றெண்ணி அதிசூரனே!
அ[illegible] அபயாஸ்தந் தந்தனர் பின்னர் அவனாற்றாரப்பெற்ற பொ
ருள்களை யெல்லாம் தங்கள் வசம் பண்ணிக்கொண்டு, அவனுக்கிட்டிருந்த
பூதவிலங்கைத் தறித்து அவன் மனைவியையும், அவனையும் தங்களோடழைத்து
நூலேணியின் வழியாய்க் கீழேயிறங்கி, மூன்றடுக்குப் பரிசோடு கூடிய
கோட்டைக்குள் நுழைந்து அக்கோர்பால் அவனாற் சிறைப்பட்டுள்ள ஆடவர்
பெண்டிர்களை யெல்லாம் சிறை நீக்கி அவரவர்களுடைய சுதேசம போய்ச்
சேர உத்திரவும் வழிச்செலவுங் கொடுத்தனுப்பி விட்டு, நாம் வந்த விடத்
திற் பிரதானமாக்குறித்த காரியத்தைத் தெய்வ கடாக்ஷத்தால் முடித்துக்
கொண்டோம். இனி இங்கு வேண்டிய ஆவசியகம் நமக் கொன்றுமில்லை
யாதலால் இங்குள்ள அற்புதங்களை யெல்லாம் எந்தக்காலத்தில் வந்து பார்க்
கிறது? எப்படியும் ஒரு முறை நாம் முழுவதும் செவ்வையாய்ச் சுற்றிப்
பார்த்து விட்டுப் போகலாமே யென்று தமக்குள் நிச்சயித்து அவ்வல்லானைக்
கொண்டே அக்கோட்டையின் மூன்றடுக்குகளிலும் ஏறிப்பார்த்துப் பின்னர்
அவற்றின் பக்கங்களிலிருக்கின்ற குதிரை லாயம், மாட்டுத் தொழும், மடைப்
பள்ளி முதலானவைகளும் புகுந்து நோக்கிப் பின்பு மெத்தையைச்சுற்றியிருக்
கின்ற சோலைக்குள் பிரவேசித்து வல்லான் உலாவுகிறதற்கு ஒழுங்காகவும்
விசாலமாகவும் சமைக்கப்பட்ட சாலைகளையும், அச்சாலையின் இருபக்கங்களி
லும் வரிசை வரிசையாய் நாட்டியிருக்கின்ற தெங்கு கமுகு வாழைகளையும்

பல சாதிப் பூஞ்செடிகளையும் அவைகளைச் சுற்றிப் பொன் வெள்ளி ரத்னங்களாற் கட்டப்பட்ட சிறு பாத்திகளையும் அப்பாத்திகளுக்கு நீலரத்தினக்கால்வாய்களின் வழியே வந்து பெருகும்படி ஏரி நீர் பாய்ச்சும் சூத்திரத்தையும் அங்கங்கே வட்டமாகவும் சதுரமாகவும் சமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சொர்ணமேடைகளையும் தெய்வரம்பைக்குச் சமானமாகிய ஸ்திரீகளுடனே வல்லான் ஜலக்கிரீடை செய்வதற்கு அதிக விசாலமாக அடியிற் பளிங்குக்கற் படுத்து சுற்றிலும் மரகதக் கணையோட்டி வஜ்ரப்படிகட்டி முத்துப்போலத் தெளிவும் பால்போல மதுரமுமாகிய குளிர்ந்த நீர் நிறைந்திருக்கின்ற தாமரைப் பொய்கையையும், அச்சோலையின் கீழ்ப்புறத்தில் தங்கச்சுவரெழுப்பி வெள்ளித்தூண் நிறுத்தி நீலப்பாவுக்கல் ஏற்றிப் பவளக்கொடுங்கை அமைத்துச் சுவரின் ஒரு பக்கத்தில் பாரதயுத்தமும், மற்றொரு பக்கத்தில் ராமராவண யுத்தமும், பின்னொருபக்கத்தில் சிவனது அறுபத்துநாலு திருவிளையாடலும் வேறொருபக்கத்தில் கிருஷ்ணலீலையும் சிறப்பாகத் தீட்டியிருக்கின்ற அற்புதமான மண்டபத்தையும், அதன் மத்தியில் வல்லான் விநோதமாய் வீற்றிருக்கும்படி நவரத்னமயமாக உண்டாக்கப்பட்ட சிங்காதனத்தையும், அதனருகில் இருக்கும் பத்மராக பீடத்தையும் தந்த நாற்காலிகளையும் மற்றுமுள்ள பற்பல அதிசயங்களையும் தனித்தனி நோக்கினவர்களாய், மேற்புறத்தில் சயனக்கிரகம் ஒன்று சமைத்து அதில் கிளை விளக்கு தேர் விளக்கு முதலிய பல விளக்குகளையும் வரிசை வரிசையாகச் சுவர்முழுதும் நிறைத்திருக்கின்ற நிலைக்கண்ணாடிகளையும் விதவிதமான சித்திரப்படங்களையும் வீணை தம்புரு மிருதங்கம் முதலாகிய பற்பல வாத்தியக்கருவிகளையும் இந்திரவிமானம் போல நவரத்தின மயமாய் இலங்குகின்ற உன்னதமாகிய சப்பிரகோணமஞ்சத்தையும் அதன் மேற் பக்கத்தில் விசாலமாயிருக்கின்ற அழகான சரிகைவிதானத்தையும் அதைச்சுற்றிக்கட்டிய பலவர்ண ஜாலர்களையும முத்துக்குச்சுகளையும் நாற்புறத்திலும் அடிவரையில் தொங்கவிடப்பட்டு உட்புறத்திலுள்ள விசித்திரங்களையெல்லாம் விசிதமாகத்தெளிந்த கண்ணாடி போலக்காட்டுகின்ற மெல்லிதான சல்லாத்திரையையும் கட்டிலின்மேல் மயிர் அன்னத்தூவி பஞ்சுமுதலியவற்றால் [illegible]த்து இருக்கும் ஐந்துமெத்தைகளையும் அவைகளின்மேல் அகல விரித்திருக்கும் சலவைத்துப்பட்டியும் அதன்மேற் போட்டிருக்கும் விலையுயர்ந்த முகமல் தண்டுதலையணைகளையும் கட்டிலைச்சுற்றி அணியணியாக நிறுத்தியிருக்கும் நானாவித சூத்திரப்பிரதிமைகளையும் அவைகளிற் சில சாமரைபோடுவதையும் சில ஆலவட்டம் அசைப்பதையும சிலமணி அடிப்பதையும் சிலஎக்காளமூதுவதையும், சிலபேரிகைமுழக்குவதையும் சிலபடைவீரர் போல வரிசைவரிசையாக வருவதையும், சில அவைகளுக்கெல்லாம் முன்னே தளகர்த்தர் போலக்குதிரையேறி வருவதையும், சில துப்பாக்கிமுதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு யுத்தபாவனை காண்பிப்பதையும், சில மத்தளங்கொட்டுவதையும் சில தாளம்போடுவதையும் சில வீணை வாசிப்பதை

யும் சில நடனஞ்செய்வதையும், அருகில் தங்கத்தாம்பாளங்களில் அடுக்கடுக்காய்வைத்திருக்கும் போளி, சுகி, லட்டு முதலாகிய பலகாரங்களையும், பொற்செம்புகளில் பசுவின் பாலைக்கறந்து கற்கண்டு போட்டுக் காய்ச்சி நிரப்பிவைத்திருப்பதையும், மரகதத் தட்டுகளில் சீவிய வாசனைப்பாக்குடனே விதம் விதமாக மடித்துவைத்த வெற்றிலைச் சுருள்களையும் பவள வள்ளத்தில் வைத்திருக்கும் கர்ப்பூரம், ஜாதிக்காய், ஏலம் கிராம்புகளையும், வஜ்ர கரண்டகங்களில் நிறையத் துணித்து வைத்திருக்கும் முத்துச்சுண்ணாம்பையும், மாணிக்கக்கிண்ணத்தில் அத்தர், புனுகு, ஜவ்வாது கலந்து குழைத்து வார்த்திருக்கும் கலவைச் சந்தனக் குழம்பையும், நவரத்ன மயமாகிய கழுத்து நீண்ட செம்பில் நிரப்பியிருக்கும் விலையுயர்ந்த பனிநீரையும், வாயகன்ற தங்கத் தட்டுகளில் சித்திர விசித்திரமாகத் தொடுத்துவைத்திருக்கும் பரிமளப் பூச்செண்டுகளையும், தலைமாட்டுப் பக்கத்தில் அந்தக் கட்டிலின் கிட்ட வைத்திருக்கும் கோமேதகத் தம்பலப்படிக்கத்தையும், இன்னும் மற்றுமுள்ள விசித்திரங்களையெல்லாம் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டவர்களாய் வல்லானிடத்து முன்னிலும் அதிக இரக்கங்கொண்டு அவனைப் பார்த்து சுந்தரவீரனே! நீ வெகுகாலமாய் நல்ல செல்வத்தை யனுபவித்தவனாதலால் இன்னமும் அவ்வாறேயிருக்குமாறு உனக்கிங்கிருக்கும் பொருள்களில் வேண்டுமான வரையும் எடுத்துக்கொள்க வென்றனர். அவன் அவ்வாறே வேண்டுவனவற்றை யெடுத்துக் கொண்டு வந்தவுடன் அவனிடத்தினின்றும் தாங்கள் கைப்பற்றிய புஷ்பகத் தேரில் அப்பொருள்களோடவனையும் அவன் மனைவியையும் ஏறச்செய்து வஜ்ரதண்டம் முதலியவைகளை அதிலோர் புறத்தில் வைத்து அவன் தந்த பொய்த் தலையையும் அதிலிருத்தி வாயுவேகி முதலிய நான்கு புரவிகளையும் அதிற்பூட்டித் தாங்களும் ஏறிக் கொடியவன் வசித்திருந்த கோட்டையும் வீடும் கொடியனவே என்று நூல்கள் கூறுகின்ற முறைமையினால் அவற்றை நெருப்புக்கிரையாக்குதலே நன்மையென்றெண்ணி அப்படிப்பட்ட நகரத்தை தீக்கிரையாக்குவித்து மாயயாகிய [illegible]சைகளை மந்திரத்தினாற் றூண்டி ஆகாய மார்க்கமாய்நடத்தி எதிக்கப்பால் [illegible] அவர்களைக் கீழே விடுத்து அவர்கள் பொருட்களையும் எடுத்துக் கொடுத்து இதுவே பிரயாணமாய் வேறொரு திசையும் நோக்காமல் வடதிசையே நோக்கிச்சென்று உங்களூரிலே போய்ச் சுகமாய் வாழ்ந்திருமின்களென்று அனுப்பிவிட்டு அருணன் அஸ்தகிரியில் விழுஞ்சருணம் வீரர்களிருவரும் திருவாலந்துறையென்னும் க்ஷேத்திரமடைந்து சில ஒற்றரைக் கூவித் தங்கள் வெற்றி வரவைப் பராந்தகச் சோழனுக் கறிவிக்கும்படி விடுத்து அங்குள்ள மற்ற பரிசனர்கள் வசம் புஷ்பகத் தேர் முதலியவைகளை யொப்புவித்து ஒருவரிடத்தும் வார்த்தையாடாமல் அன்றிரவெல்லாம் தாங்களிருவரும் தனியே ஆலந்துறையார் சன்னதிக்கண் சென்று அவரது திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள்

சுற்றத்தினர் முதலிய பரிசனர்கள் இங்கிருந்து சென்ற பன்னிருவரில் பதின்மர் மாத்திரம் வந்து சேராத விதத்தை யறிவதற்கில்லையே யென்னுங் கவலைக்குள்ளாயினவராய்க் கண்டுயிலா திருந்தனர்.

வீரமிகுந்த வீரநாராயண முதலியர்களிருவரும் வெற்றியோடும் விஜயமாயிருக்கின்றதுகண்ணனைத் தூதுவரால் கேள்வியுற்ற பராந்தகச்சோழன் பரமானந்த பரிதனாய் அருளோதயமாக வந்து நாழிகைக்கு முன்னமே வெழுந்து நித்திய நியமங்களை முடித்து, வீதிவிடங்கப் பெருமானை விதிப்படி தொழுது ஆண் சிங்கத்தை யொத்தவனாய்ச் சர்வாபரண பூஷிதனாய் மதம் பொழிகின்ற பட்டத்து யானையின்மீதாரோகணித்து, அமைச்சர் முதலிய பரிசனர்களோடும் நால்வகைச் சேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவர சூரியோதயமாகத் திருவாலந்துறைவந்து சேர்ந்தனர். இவர் வரவை யுணர்ந்த வீரநாராயணரிருவர்களும் தாங்கள் வல்லாளிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்த புட்பகத்தேரினிடத்தே பரத நாடகமாடுகின்ற நான்கு குதிரைகளைப்பூட்டி அவற்றிலாரோகணித்து அரசனெதிரிற் சென்றனர். முன்னமே இவர்களைக் குறித்திருக்கின்ற நல்ல எண்ணத்தினால் இவர்களே வீரநாராயணர்களென்றுடன் னங்கை நெல்லிக்கனிபோல தெரிந்தனன். அப்போது அவ்வீரர்கள் முகத்தில் வீரலட்சுமி குடிகொண்டு கொலுவிருக்கவும் ஒளிர்கின்ற தன்மை யமைந்த வாட்படையானது திருக்கரத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கவும் வியாக்கிர துவசம் ஓங்கவும் வெற்றிமாலையணிந்த மார்பிலே இரண்டு மன்மதர்களொத்து சொல்லும்படி விளங்கினர். அநேக அரசர்களுடைய விலையில்லாததாகிய இரத்தின கிரீடங்கள் பல விளங்கவும், மாறுபாடில்லாத சிறந்த இரத்தினவகைகள் பல பிரகாசிக்கவும் எள்ளினும் முதன்மையுடையது எதுவென்று சொல்லத்தக்க திரவியக் குவியல்களிருக்க தேர்த்தட்டின் மேலிலிருக்கின்றவைகள் யாவராலும் சொல்லுதற் கரியபடாதனவாயிருந்தன. வெற்றியமைந்த அவ்வீரர்களுக்கு நெற்றியில் ஒரு சிரமானது குடுமிவிளங்கவும் நெற்றியில் திருவெண்ணீறு ஒளிரவும், புருவங்கள் நெறிப்பேறவும், கட்டமாயிருக்கும் மீசைகள் துடிக்கவும் கண்கள் சுழலவும் வாயிற் பொருந்திய பற்களெல்லாம் நெறநெறவென்றொலித்தும் கோபக்குறிப்பைக் கூறிக்கொண்டிருக்கவும், வெட்டுண்ட கழுத்தினின்று ரத்தமானது ஒழுகிக்கொண்டிருக்கவும் வீரபட்டம் மிக்க பிரகாசம் வீசவும் இது முதலாகிய மேற்கூறிய இலக்கணங்கள் நிறைந்துள்ள சிரசைப்பார்த்து பராந்தகசோழன் அருகுள்ள மற்றவற்றையெல்லாம் பாராமல் விட்டுவிட்டு இச்சிரம் விக்கலுடையதேயென்று நினைத்து நீதி முதலிய குணங்கள் நிறைந்த வீரமென்னும் பெருஞ் செல்வமுடையவர்களே! கடல்போலும் சரியில் கண்ணுள்ள அதியுன்னதமான கோட்டைக்குள்ளிருந்துகொண்டு அரசர்களை வருத்துகின்ற கொடிய ஆயுதவகைகளுக்கு மச்சமடையாத வல்லாளனை பேண்மையமைந்த நமது பகைவனுகிய

வல்லாளனை நீங்களெவ்வாறு வெட்டினீர்களென்று வினவினான். அப்போது அவ்வீரர்களிருவரும் கடப்பமலர்மாலையை ஆபரணமாக வணிந்து விளங்கும் குமாரக் கடவுளைத் தங்களிதயத்திலிருத்தி அவ்வேந்தனுக்கு மெய்த்தலை கொடுக்க வெண்ணங் கொண்டவர்களாய், ஓ சிறந்த பராந்தகனே! நாங்கள் வெட்டின விதத்தை யறிவாயாகவென்று கோபம் மேம்பட்ட சிங்கங்களைப் போலக் குதித் தார்ப்பரித்து தங்கள் பொன் போலும் அழகிய தலையறுத்து அவனெதிரே வைத்தார்கள்.

இவ்வாறு வீரநாராயணர்களுடைய தலைகள் கீழே பொருந்திய வளவில் ஆச்சரியப்பட்டுப் புவிபதியானவன் மனங்கசிந்து இப்பழி நம்மைச் சாராதொழிகவெனப் பாதாலத்திற் கோடினன். அதுகண்ட பராந்தகச் சோழன் சுவரிற் றீட்டிய சித்திரமென்ன அசைவற திருந்தனன். நீரற்றென அவன் கண்களினின்றும் துக்க நீர்த் துளிகள் முத்துப்போன்றுத் தாரை தாரையாய்ப் பெருகி வழிந்தோடிற்று. சகலகலைகளுமறிந்தோர்களாகிய பெரியோர் தங்கள் சரீரத்தை மறந்தனர். அவ்வீரர்களாகிய முன்னர்வர் தன்னைகற்றத்தார்கிளைஞர் முதலிய யாவரும் வருந்திய சிந்தையுடையவராயினார்கள். தெய்வீகமுள்ள குதிரைகட்கு கண்களில் நீரொழுகியது. மாதாயினோர்கள் தங்கள் வயிற்றைத்தடவிக் கரங்களைப்பிசைந்தனர். சைன்யங்கள் சிந்தனையற்றனர். வெற்றிமிகுந்த இவ்வீரர்கள் தலைகளறுபட்டதற்காக யார்தான் வருந்தாதொழிவர். சோருதலுற்ற மனத்தனாகி பூமியில் வீழ்ந்திருந்தெழுந்த பராந்தகச்சோழன் வியர்வையுற்றெழும் சரீரத்தினனாய் துக்கநீர் ததும்பும் கண்களுடையனாகி தீவிரமாய் விளைந்த இப்பெரிய பழியின் சர்ப்பவம். என்னை விட்டுப் போவதற்காக இன்று யான் செய்யத்தக்கதென்னையோ? வென்றேங்கி வல்லாளன் தலையை வெட்டியதெவ்வாறென்று வினவிய காரணமே இவ்வீரர்கள் தங்கள் தலையை யறுத்துக்கொண்ட பழி என்னைச் சேர்ந்தது. அதனால் தென்றிசைக்கணுள்ள யமலோகத்திற்கும், நரகத்தினின்னும் வரவில்லையென்று கேட்கும். அந்தரப் பிராப்தி எனக்கொழிவதற்காக இந்த க்ஷணமே என் தலையைத்தருகின்றேனென்று உடைவாளையருவிக் கரத்திற்றாங்கினேன்.

நீர்க்குமிழி கானற்சலம் ஆகாயத்தாமரை என்னும் இவைகளைப்போன்று அழிவுற்றதாகிய இச்சரீரத்தைக் கொடுத்தால் நாம் பெற்றுள்ள பழி நீங்குமோ மாகுமென்று அவ்வுடைவாளினால் வெட்டிக்கொள்ளும்படி தனது கையைத் தூக்கினன். அத்தருணத்திலே தூர் பொருந்தினா தி தோன்றி அச்சோதியிலே பரிசுத்தமான மயில் வாகனத்திலாரோகணித்துச் செக்கிறமைந்த சேவற்றுவசம் விளங்கும் வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுள் பிரசன்னமாகிப் பெரிய இக்கலியுலகத்திற் செழுந்தருளிப் பராந்தகச் சோழனுடைய திருக்கரத்தைப் பிடித்தருளினார். அப்போது ஆகாயத்திலே தேவதுந்துபிகள் கோஷித்தன தேவர்கள் மலர்களை யுதிர்க்கின்ற சிறந்த வருஷமானது உல

சென்றுகூடின. முருகக்கடவுளினது தரிசனத்தைப் பெற்பட்டு நின்ற பெருந்தவசிகளெல்லாம் பணிந்தார்கள் அம்முருகக் கடவுளுடைய திருவுளப் பாங்கின்றன்மையை கூறுதலெளிதோ?

இதனைச் சமாசகரத்தை அரசாண்டு வாழ்கின்ற மன்னவனே உன்னுற் சரீரம் நீங்கியுயிர்விட்டவர்கள் பிழைப்பார்கள் நீ அஞ்சமுறாதே யென்று நங்குமாரக்கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தனர். முருகக்கடவுளின் துவாதச நோக்கப் பார்வையின் விசேடத்தால் உடனே சேம்பாடான மெய்த்தலை கொடுத்த வீரர்களிருவரும் அதற்கு முன்னிறந்த வீரர்கள் பதின்மரும் உயிர்பெற்றுவ கத்திற்றோன்றி நின்றனர். இதனைக்கண்ட பராந்தகச்சோழன் பேரானந்தப் பெருக்கில் மூழ்கிப் பரவசமடைந்து சுந்தரானந்தனின் பேரருட்டிறத்தினை வியந்து வியந்து கொண்டாடித் துதித்தனன் இவ்வுலகத்தில் ஞானமுடையவர்களைடைந்துள்ள திருவருட்டன்மையை தெரியவல்லவர்களுமுண்டோ? பின்னர் பராக்கிரம மிகுந்த வீரகாராயனுடையரை நோக்கி அரசன் சாவுதனமாய் நீங் களிங்கிருந்தபோனது முதல் நடந்த காரியங்களனைத்தையும் விபரமாகச் சொல்லுகவெனக் கேட்டான் அதற்கவர்களனைத்தையுங் கூறக் கேட்ட அரசன் மிக வியந்தவனாய் பின்னர் அப்பன்னிருவர் வேண்டுகோளால் ஆலந்துறையார்க்கும் அவரது பரிவாரதேவதைகட்கும் அபிடேகமாதிய ஆராதனைகளைச் செய்து முடித்து அப்பன்னிருவர் முதலிய பரிசனங்களோடு போஜனஞ்செய்து காரியங்களை நிறைவேற்றி மந்திராலோசனையில் யாவரும் தஞ்சைக்குப்பிரயாணமாகுமாறு கட்டளையிட்டான் அக்கட்டளையைக்கேட்ட குமாரதிகளோர் செல்வமைச்சேனைகளையு மணிவகுத்து முன்னும் பின்னுமாக நிறுத்தி வல்லானுடைய செல்வமைப் புறவிகள் பூட்டி அவன் செங்கோல், கவசம், வாள், தண்டம், பொற்றலை யென்னு மிவைகளை வைத்துள்ள புட்பகத்தேரை நடுவில் வைத்து மற்றக்காரியங்களையுங் கிரமப்படி நடத்தினர்.

உடனே பன்னிரு செங்குந்தவீரரும் பஞ்சகல்யாணிக் குதிரையிலேறி அப்புட்பகத்தேரைப்புடை சூழ்ந்தனர். கொடி குடை முதலிய சின்னங்களும் விருதுகளும் ஆங்காங்கு நெருங்கின. இத்தகைய வாடம்பரத்துடன் பராந்தகச்சோழனுமவன் ஆசோரணமாய் அலங்கரித்து வந்த தனது பட்டத்து யானையிலேறி முன்னணியிற் கூடி, கொற்றகுடை துலக்கருவி முதலிய பஞ்சவாத்தியங்களும் கோஷிக்கச்சென்று தனது ராஜதானியாகிய தஞ்சைமாநகரையடுத்து அதன் வாயிற்புறத்துள்ள வீதிகளிலும் முன்வரக்கூடியோரான ஆடவர் பெண்டிரனைவரும் செங்குந்தவீரர் வல்லானைவெல்ல வஞ்சிமாலை சூடி உலாவந்த காட்சியைக் கண்டகண்ணுள் இப்போதனை யென்று வாகை மாலை சூடி அரசனுக்கு வெற்றித்தந்து அவரோடுவரும் உலாவையுங் கண்டுகளிக்க மெல்லமெல்லச் செல்கின்றனன். அப்போ தவ்வீதிகளில் வசிக்கும் ஆடவர் பெண்டிராதிய சனங்கள் யாரும் வெளிவந்து முன் கண்டுள்ள வேடிக்கை

களினும் விசேஷமான வேடிக்கைகளோடு அரசனும் யானை சேனை முதலிய பரிவாரங்கள் சூழ வருவதையும். நடுவே நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேரொன்று தாங்கள் முன்பு கண்டு வியந்துள்ள பன்னிருகாவலர் சூழ வருவதையும் அத்தேரிலோர் உயர்ந்த வாதனத்தின்மேல் கண்கள் சுழல புருவ நெரிய மீசை துடிக்க உதடு பதைக்க விழிநீர் சிந்த முடிக்க சிகையானது இரு செவிப்புறத்திலு மிருக்கின்ற அழகான காகபட்சத்துடனே அவிழ்ந்து குலைந்தலைய நெற்றியில் திருநீறும். திலகமும் வீரபட்டமும் பிரகாசிக்கக் கழுத்தில் சரசர வென்று பச்சிரத்தமொழுக ஓர் தலையும் அதனைச்சூழ்வர சில வாயுதமுதலியன வமைத்திருந்தலையுங்கண்டு இத்தலையானது அதனைச் சூழ்ந்துவரும் செங்குந்த வீரரால் வெட்டித்தொணர்ந்தவல்லான்றலையோ இருக்கின்ற அதனைச்சூழ வைத்திருப்பன எத்தகையவரசர்களையும் அவர்களையும் அவர்கள் விடுமெத்தகையவாயுதங்களையுங் கண்டித்தெறியும் அவன் வச்சிரவாள் போலவும், இரும்பு கருங்கல் முதலியவைகளாற் சமைத்துள்ள கோட்டை கொத்தளங்கள் முதலியவைகளை ஒரே யறையிலுடைத்தெறிய வல்ல அவன் வச்சிரதண்டம் போலவும், அம்புகுண்டு முதலியவைகள் படவொட்டாது சரீரத்தைக்காத்துக் கொண்டிருக்கும் அவன் வச்சிரகவசம் போலவும், திறைதந்தபேரைக்காத்துத்திறைதராத அரசர்முதலியோரையதஞ் செய்யுங்குறியாக அவன் கையிலேந்தும் செங்கோல் போலவுமிருக்கின்றன அத்தேரோ எல்லாமாயையிலும் வல்லதாய் அவ்வல்லான் பெற்றிருக்கின்ற புட்பகத்தேரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை அதிற் பூட்டியுள்ள குதிரைகள் நான்கும் வாயுவேகமாய் நடப்பதும் மனோ வேகமாய்ச் செல்வதும் ஆகாயத்திற் பறப்பதும் அவனியிற் சுழன்றோடுவதுமான அவன் குதிரைகளே. இனி யெக்காலமும் இவ்வுலகின் கண்ணுள்ள அரசர்கள் யாவரும் சுகமாக இரவிற்றூங்குவார்கள். மற்றையரெல்லாம் அவ்வவர்க்குள்ள செல்வத்தைப் பெண்டுபிள்ளைகளோடு ஆபத்தின்றி அனுபவிப்பார்கள் இது காறும் யாவர்க்கும் இரவும் பகலும் அப்பாதகனாலுண்டாயிருந்த பயமும் நீங்கியொழிந்து போயின என்று கூறிக்களித்தார்கள். அவருட்சிலர் சிரக்கம்பிதங் கரக்கம்பிதஞ்செய்து நீங்கள் கூறியவைகளெல்லாம் உண்மையே! அப்புட்பகத்தேரிலிருக்கின்ற தலை மாத்திரம் வல்லானுடைய தலையன்று அவன்றனக்கு விருதாகச் செய்து வைத்திருக்கின்ற பொற்றலையே யாகும். ஆயினு மவனுடைய அதிக்கிரமங்களுக்காதாரவாயிருந்த வச்சிரதண்ட முதலியவைகள் இவர்கள் கைவசப்பட்டபோதே அவலவ்விடத்தைவிட்டு மறைந்து ஓடிப்போயிருக்க வேண்டும். அல்லதவனுங்கை வசப்பட்டடங்கி அடைக்கலம்புக இச்செங்குந்த வீரர் தமது தந்தையாகிய சிவபிரானைப்போல மிக விரக்கமுடைய மாயினராதலாலும், அவனு மச்சிவபிரானைக்கருதித்தவஞ்செய்து சகல வலியும் பெற்றனானதலாலும், அவனையித்தீவிற்றலை காட்டா தோடிப்போய்ப் பிழைக்கும்படி விடுத்திருக்கவேண்டுமென்றார்கள். அது கேட்ட சிலர் அவர்களை யா

வின்னைஞ்செய்து "ஒருநாளைக்கொரு நாளையின்பம் பொறுத்தார்க்குப்பொன்றுந்துணையும் புகழ்" என்பது பொய்யாமொழியன்றோ? மேலும் அப்பாதகனுடைய மனையாளை மாங்கல்யப்பதிவிரதை யெனக்கேள்வி யுற்ற காவலன் இவர்களைப்பணிந்து மாங்கிலியப்பிட்சை கேட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கிவர்களிரங்கி அவ்வாறே தந்து காத்திருக்கலாம் இதற்கையமில்லை எனக்கூறினார்கள். இப்படிப்பலரும் பலவாறு பேசிப்புகழ்ந்து தீபாலாத்தி கர்ப்பூராலாத்தி முதலிய பல ஆலாத்திகள் சுழற்றி மூப்பழம் கற்கண்டு முதலியன வழங்கி வரப் பராந்தகச் சோழனென்பவன் தஞ்சைமாநகரத்து நான்கு மாடவீதிகளிலும் உலாக்கொண்டு கொலுமண்டப மடைந்து சிங்காதனத்திருந்து வீரநாராயண முதலிய இருவரொழிய ஏனையமுதலியர் பதின்மர்க்கும் இராஜ்யமுதலிய பலவெகுமதிகளைச் செய்தனுப்பி, அவ்விருவர்களைத் தனதருகிலழைத்து வைத்து நீங்கள் செய்தபேருதவி எனக்கேயன்று. என்னைப்போன்றன்ன பல வரசர்கட்குமாதலால் இவ்வுதவிக்குத்தக்க கைம்மாறு என்ன செய்யப் போகின்றேன்? எனக்கொன்றுந் தோன்றவில்லை. ஆதலால் உங்கட்கென்னுலாக வேண்டுவதும் ஆகக்கூடுமோனதுமான காரியத்தைகேட்கின் நிறைவேற்றியளிப்பேனென்று கூறினன். அதுகேட்ட வீரநாராயண முதலியர் களிருவரும் அரசனைப்பார்த்து ஓ இராஜாதி இராஜனே! இதுகாறும் உம்மாலும் உமக்கு முன்னுமது பிதாவாலும் சகல போகபாக்கியங்களைப் பெற்றனேம் இன்னும் இவைபோன்ற நாடுகளும் நலங்களும் எங்களுக்குதவ நேருந்தடைபடா இனி எங்கட்குண்டாயுள்ள வழிநோதான்றல்கட்கும்; எங்கட்குச் செய்யுமுபகாரத்து சிறப்பினைத்தான்செய்து காப்பதோடு இப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் விரக்தியுண்டாயுள்ளவெம்மை யாதொன்றினும்பற்றாக்கொள்ளாதபடிவிடுக்கின் இப்போதே பொன்னம்பலவாணரையடுத்து அவரருளான் மறுமையின் பத்திற்குரியசாதனங்களிற் பழகி வீட்டைக் கூடிப்புனிதர்களாவேம் என்று கூறி அரசன் பால் அரிதில் விடைபெற்றுச்சிதம்பரத்தை யடைந்து சிவன் சித்தத்திசையைப்பெற்று எங்குஞ் சிவசொருபமாகவே பார்த்து திருவருணிலைமையில் நின்று காலக்கிரமப்படி தூல சரீரம் நீங்கிப்போகச் சிவன் முத்தர்கள் என்னும்பெயருமறையும்படி சத்துசித்தானந்த சொருபமானது இருந்தவாறே பொன்போல் விளங்கி தென்னாட்டினும் ஏனையபலநாடுகளிலும் உலகோர்களைவரும் கடமையும்படி அவதரித்தவர்களாகிய திருப்பழூர் என்னும் நகரத்தை ஆண்டிருந்த வீரவீரர்கள் கலியுகமொன்றில் வருமெழும்முப்பதில் நடைபெறும் ஆண்டொன்றில் வரும் தைமாதம் சுவாதி நக்ஷத்திரத்தில் பூரணமடைந்தனர். அவ்வீரர்களின் சரித்திரனுடைய சிறுக்கொப்பாகிய பராந்தகச்சோழன் அந்தப்பரிகத்தமான சரீரங்களொடுங்கிய விடங்களில் நாளைக்கும் விளங்கும்படி வீரநாராயணர் கோவிலென்று மோர் ஆலயங்கட்டி அத்தலத்திற்கு வீரநாராயணர் புரமெனவும் கூறியாவராலும் வழங்குவித்தனன் என்பதே! செங்குந்தவீரர்கள் வல்லானை வெல்லதூர்க்காதே வியின்

உதவியைக்கொண்டு தாண்டிய திருக்கடம்பூர் எரியானது நானது காறும் * வீரநாராயணரேரி என்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது.

"இவற்றிற்கு பிரமாணம்"

ஈட்டியெழுபது ([illegible]) வது கவி.

வல்லான்றன் றிருத்தே விமங்கிலியம் பிழையாமன் படிதாமீனற்றில்
செல்வொருமங்கிலியப் பிட்சையிடுமெனத்தாள் வீழ்ந்திரப்பவேண்டிக்
கொல்லாமல்விடுதல் புகழெனக்கருதியோகற் பின்கொண்டவாய்மை
நல்லார்களிருந்தவையின் புகழ்கைக்கோ காத்ததுகொணுஞ் செங்குந்தம்.

இதுவுமது.

எல்லாக்காலத்தினுமொன்றாற் பவருக்கில்லையெனுஞ்
சொல்வானதாகற்றுஞ் சொல்லழியாரேந்துகுந்தம்
வல்லானைக்கொல்லாமன் மனைவிக்கு மாங்கிலிய
முல்லாசத்துடனளிக்கு முதலியதொன்றயிக்தேமால்.

* வல்லான்காவியம் மா. யி. சருக்கம் (17)வது கவி.

கன்னகவெந்தால மேத்துங்கந்தவே னென்னவந்த
வண்ணன்மீரபயமென்ற ஊன்பனைகொலற்கயாரோர்
பெண்ணெனவளியாசீக மங்கலப்பிச்சையென்றான்
பண்ணமர் மொழியாள் சாலப்பங்கய விழி நீர் சோர.

இதுவுமது.

மார்பகத்திருப்ப வீரனுரனைன் வலித்துக்கைகா
லோர்பெறவிட்டான் பூகலிலங்கினை யிணங்கிப் போற்றிப்
பேர்பெறும் வல்லான் சொல்வான் பிராணனைத்தந்தீர்கொண்ட
சீர்பெறும் பெண்ணெனென்றுஞ் செப்பிடு மாற்றங்கேண்மோ.

செங்குந்தர் மாலை 18-வது கவி.

பாவிக்குறும்பறுக்கும் பழூரான் முன் பன்னிருவர்
மேவிக்குளத்துற்ற கம்பத்திவேறியூன் வீசிக்கொண்டே
பாவிக்குறுதி செய்யாமல் வல்லானை யடக்கியபின்
தேவிக்கு மாங்கலியப் பிச்சையிட்டவர் செங்குந்தரே.

---

* இதனை காவிரிப்படுகைரை புரண்டோடினாலும் வீராணத்தேரியின் விதை முதலுக்குமாகேதே என வழங்கும் பழமொழியாலு மறிக.

இதுவுமது 47-வது கவி.

சல்லாப சற்குண சங்கீத லோலர் தமிழின் மிக
வல்லாரை வாதினில் வெல்லு வல்லோர் மதி மந்திரப்போர்
கல்லாது கற்றவர் பல்கலை சேர்ந்தவர் காசினியிற்
செல்லாவழிச்சென்று வல்லாளனவென்ற விச்செங்குந்தரே.

இதுவுமது 51-வது கவி.

தக்கன் மகத்தைத் தகர் வீரபத்திரன்றனெவ்வே
கொக்கரித்தார்த்து வல்லான்றனை வெல்லக்கொதித்தெழு நாள்
விக்கினந் தீர்த்திட வேண்டுமென்றே யவன் வீட்டிற சென்று
சிக்கெனக் காளியைக் கைப்பிடித்தோர்களிச் செங்குந்தரே.

செங்குந்தமரபு விளக்சம் 2-வது கவி.

தாரணி மூன்று நடுங்குமோர் வீரனைத்தாம் வெலற்குப்
போரணை யேறிய வீரந்தெரித்த பெருமையினல்
வீரனைத்தேரி யெனப்பெறிற் செங்குந்தர் வீரங்களில்
ஓராணுவேனுமுரை வன்மைத்தோ விவ்வுலகமுமே.

இதுவுமது 3-வது கவி.

நீரோட்டுங் கோட்டையில் வல்லானை வென்ற நெறியுரைப்பக்
கூரோட்டும் வாள் கொண்டளவில் சென்னி கொடுத்தருளிப்
பேரோட்டக் கூத்தன தீட்டியெழுபது பெற்றிருக்குஞ்
சீரோட்டுஞ் செங்குந்தர் மாட்சியை யாவர் சிதைக்குநரே.

இதுவுமது (10) கவி.

தெவ்வாறிருகே சரிவச்சிரம்போய்ச் சிங்கொணர
வெவ்வாறு வெட்டினையென்ன விறைவற்கிறைபயவா
இவ்வாறு வெட்டினனென்னத்தன் சென்னியையீர்த்துணர்த்துஞ்
செவ்வாரெழுகு நஞ்செங்குந்தராண்டகைச் சிங்கங்களே.

செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கம்.

—யெங்குமிக

நில்லாவுரங்கொண்டிறு மாந்தடல்கொளுமோர்
வல்லானைவென்றில் பால்வைத்தருள்கை.

சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச் சூராவளி.

—மாமேரு

வல்லானை யொத்ததிறல் வல்லானை வென்றுயர்ந்தார்
கல்லானைத் தின்னக்கரும்பளித்த்க.

செங்குந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்

அம்பாணிப்பருவம் (10) வது கவி.

செந்திருட்டக்கைதபுறை மார்பர்சோழேந்திரன்
கொண்ட சமுகமதனிற்
சென்றுவிடை கொண்டுகண்டோர்கள் கொண்டாடவே
தீரவீரியமதாக
வந்துமகமாயிதிரி சூலிமாகாளிமுன்
வசியவரமது விளைவியே
வாங்கிக்கொண்டப்போது விரதத்துவமுடன்
வலியதாண் மிசையேறியே
தந்திரவல்லானுடைய புரிசையுட்சென்றவன்
றலையறுக்கும் பொழுதினிற்
றையலவன்மனைவி மங்கிலியமுதவென்னவே
தந்துபொற்றலை கொணர்ந்தோர்
கொந்தலர்கடம்பணிபு பாசவர்மகிபாலர்
கொட்டியருள் சப்பாணியே
கோதற்றசெங்குந்தர் வீரசாயனர்கள்
கொட்டியருள் சப்பாணியே.

செங்குந்தர் சின்னக்கட்டியம்.

வஞ்சகமதாக வீரனைமெனுமேரியிடை
வகைபெற்ற தூண்கணிறுவி
மண்டபங்கட்டிமற்றதி விருந்தென்டிக்கின்
மன்னவரை வதைத்தவல்லான்
செஞ்சிலைத்திறமும்வாள் தீமையுங்கண்டமால்
தீவினைகள் வந்தவெனவே

சிந்தைகொடவன்றனைச் சிதைசெய்வகையாய்ந்தினித்
திவையளவு போதுமுவனை
விஞ்சவிடலாகாதெனச் செவ்வேடுணைவர்தம்
விழுக்குலத்தவர்களல்லால்
வேறொருவராலனுவுமாகாதெனத்தேறி
விண்ணவர் விரப்பவில்கும்
பஞ்சவனமேய விருதுக்கொடிமுறைஞ்சீர்
படைத்த செங்குந்தர்கடமிற்
பன்னிருவர்கையிலே வெற்றிலைபாக்கினைப்
பரிவாகவேயளிக்க
கொஞ்சிகை கொட்டிக்குதித்தோடி வழியினோர்
குமரியிருவர்க்கிருந்
கூவுபரியாப்பினுக் கொருவருமுயிர்தந்து.
குரைசெய் நாய்புலிகாடிகண்
மிஞ்சிடாவண்ண நால்வர்க டுணிந்தழன்மீது
மீறியொருவன் படுக்க
மேலேறியகழ்முதலைவாய்க் கொருவரும்வயிர
மேயகாற் கொருவனுமுயி
ரஞ்சாமறந்து பின்வல்லானிடத்திருவ
ரனுகிபொற்றலை யாணைகோ
லணிமாயவிரத நால்வகை சர்வபரிசேனை
யாதியை யவன்றரக்கொண்
டெஞ்ஞாதவன்மனைவி வேண்டமீண்ட பயற்கு
மெழிறில்லையரனடிக்கு
மிணையில் தஞ்சிரமளித்துலகர் தொழப்பதின்மரோடு
மிறில்பதமடை சிலரே.

சேங்குந்தர் அம்பா.

வல்லானை வென்றவர்கள்
வலிமையில் மிகுத்தவர்கள்
சல்லாப மங்கிலியந்தான் பிச்சை கொடுத்தவர்கள்
கொல்லா விரதியர்கள்

குறைவிலாக்கச்சி நகர்
உல்லாச செங்குந்தரை
ஓதுவோம் அம்பாவாய்.

* வல்லான் விருத்தம்.

மிக்க இக்கிரை செய்யும் வல்லான் மகாதேவி
மின் கொடி அரங்கவல்லி
விரிட்டெழுந்து நாராயணன் விரனை மிகத்துதித்
தேத்தி வாழ்த்தி
தங்க மங்கிலியப்பிச்சை யேற்றிமே வேண்டவும்
தயை புரிந்த வள்ளுக்குதவிடும்
தரையற்ற வல்லான் பெருமிதரும் வாட்டியில்
சரவணந்தீற்றவனுமே.
சொற்கமாபுவியெலாம் ஆள் வீரர் ரூபமாய்ப்
பொற்றலையின்றனன்றன்
சோரமேல ஜெய விருது பாவாடையும்
துலக்கருகு கிலட்டியும்.
சொல் வாக்குத் தப்பாமல் செங்கோல் செலுத்திடும்
திறமுள்ள ஜெயவீரராம்
திங்களணி சங்கரிதன் பங்கினருளுங் குமரர்
செங்குந்த ஜெயவீரரே.

எனவரூஉங் கவிகளானு முணர்க.

ஈாய்மேற் கூறிவந்த பிரமாண மூகத்தான் செங்குந்தர் கைக்கொண்ட வீரசிகாமணிகள். உலகத்தை வருத்திவந்த கொடிய வல்லானை வென்ற பராக்கிரமத்தை விளக்கினோம் இனிச் சிவத்தொண்டின் மேம்பட்ட செங்குந்த சிவானுபூதி மகான்களின் சிறப்பினைக் கூறுவோமாக.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

* இஃது ஏட்டுப்பிரதியிலுள்ளபடி.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

செங்குந்தச் சிவானுபூதி மகான்கள்.

ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருவருள்பெற்ற பக்தர்களாகிய, திருத்தொண்டத் தனியடியார் அறுபத்து மூவர், எவ்வரசர்காலத்துச் சிறப்புறவாழ்ந்து தெய்வீகம்விளைத்துக் கீர்த்தி நிறுவிச் சிவபதமடைந்தனரென்பதுவும், அவ்வடியார்கள் இன்ன காலத்தவர்களென்பதுவும், அவர்களின் உண்மைச் சரிதங்கள் எந்த நிலைமையிலிருந்தன வென்பதுவும், பின்னர் அதன்நிலைமை காலாந்திரத்தில் எவ்வாறு பிறழ்வுபட்டிருக்கின்றன வென்பதுவுமுதலாய விஷயங்களை ஊண்டாராய்ந்து அறிவது அத்யாவசியமும் இந்நூலுக் கோராரவுமாக வேற்படுவதால் அவற்றை இங்கு விஸ்தரிக்க முற்படுவோமாக.

திருத்தொண்டர் வரலாற்றுக் குறிப்பாகும் பெரியபுராணச் சரிதத்தை ஆதாரவாகக்கொண்டு ஆராய்ச்சிபுரியின், "பேரம்பலம் பொன்வேய்ந்தவன்" என்றும், சூரியவம்சத்திற்சேர்ந்தவன் என்பதுந்தோன்ற "துன்னு செங்கதிரோன் வழித்தோன்றல்" எனவும் புகழப்பட்டவனும், "கங்கைகுலதிலகர்" "தானவமாலையன்" "நரேந்திரபக்" "அபயன்" "அநபாயன்" எனப்பல பெயராற் சிறப்பிக்கப்பட்டவனுமான முதலாங் குலோத்துங்கச் சோழச் சக்கரவர்த்தியின் அரசாட்சிகாலத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகட்கு இத்திருத்தொண்டர் முற்பட்டவர்களென்பது ஒருவாறு யூகித்தற் கிடமிருக்கிறது. இவ்வரசன் கி. பி. 1070. முதல் 1117 வரையிலும் அரசாண்டனனென்பதற்குத் திருப்பாசூர்த்துறையிலுள்ள ஒருசாசனமும், திருமாணிக்குழியிலுள்ள இரண்டு சாஸனங்களும் சான்று கூறுகின்றன. இவ்வரசன்காலத்தே தான் பெரியபுராணச் சரிதத்தை ஒழுங்குபெறக் கட்டிக்கோர்வையாக்கிய குன்றையூர் "சேக்கிழார்" வாழ்ந்திருந்தனரென்பதும் தெரியவருகின்றது. இவற்றால் மேற்சொல்லிய தனியடியார் இச்சேக்கிழார் புலமை நிரம்பிப் புகழ்பெற்றுள்ள கி. பி. 11-வது நூற்றாண்டுக்குச் சில நூற்றாண்டுகள் முற்பட்டவர்களென்பது ஒருவாறு துணியத்தக்கது. இக்காரணங்களால் இத்திருத்தொண்டர் இன்னகாலத்தவர்களென்பதை வரையறுத்து நிர்ணயப்படுத்துதல் சாத்தியப்படாமைகாண்க. ஈண்டுநாம் விசாரிக்கப்படுவன வெல்லாம், இதில்கண்டுள்ள திருத்தொண்டர் இன்னமரபினரென்பதை நிரூபிக்கப்படுத்த முயன்றதே காரணமானதால், அவற்றை விளக்க முயலுவோமாக.

பெரிய புராணத்தில் மூப்பானிரண்டு பேர்களுக்குச் சேக்கிழார்மரபு குறித்தனர். பெரியபுராணத்திற்கு முதனூலாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகளந்தாதியில், ஒரு தொண்டர்க்கேனும் குலத்தைப்பற்றிக் காண்கிலம். அதற்கு முதனூலாகிய திருத்தொண்டத்தொகையிலும் அவ்வாறேயாம். இங்ஙன

மாகச் சேக்கிழார் சுவாமிகள், அவ்வவ்வடியார்களுடைய ஆசாரம் தொழின்முறை முதலியவைகளை நோக்கி மரபுகற்பித்தாராயினும், அவர் மரபு குறித்துள்ள அம்மூப்பானிரண்டு தொண்டருள், பெரும்பாலார்க்குத் தொழின்முறைகள் யாவும் வேறுபட்டுள. அன்றியும் சேக்கிழார் சுவாமிகள் தாமியற்றிய திருத்தொண்டர் புராணச்சிறப்புப் பாயிரத்துள்.

அந்தமெய்ப்பதிகத் தடியார்களை
நந்தநாதனா நம்பியாண்டார்நம்பி
புந்தியாரப் புகன்றவகையினால்
வந்தவாறு வழாமலியம்புவாம்.

என்றபடி தாம் ஒருவர்க்கேனும் மரபு குறித்திலரென்பது திண்ணம். அவர் குறித்துள மூப்பானிரண்டு தொண்டருள் அந்தணர், அரசர், வைசியர் மூவரொழிய ஏனையதொண்டர்க்குக் குறித்துளயாவும், அப்புராணத்தை அச்சயந்திர சாலையில் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியோர் நடத்தியன கற்பிதம்போலும்.

இதுபற்றிப் புராதனத்தில் வரைந்துள்ள சில ஏட்டுப்பிரதிகளை ஆய்ந்து நோக்குமிடத்து மரபு குறித்துள செய்யுள்கள் யாவும் வேறுபட்டுள.

சாதி குலம் பிறப்பென்னும் தடஞ்சுழியிற்றடுமாறா துளர்ந்தினரும், சிவானுபூதி மகான்களுமாகிய திருத்தொண்டர்க்குச் சாதிகுலம் பிறப்பினைக் குறிப்பித்தல் மரபன்றெனக்கருதியன்றோ? நம்பியாரூரரும், நாரையூர் நம்பிகளும் வறிதேவிடுத்தனர். இங்ஙனமாக இவ்விருவரையும் தமக்கு அருநிறையாக மதித்துள குன்றைமுனிவர். அவர்கள் சென்றவழி சொல்லாது வேறுவழியிற் புகுவரோ? புகாரென்பது திண்ணம்.

வித்வசிரோன்மணியாகிய புகழேந்திப்புலவர் வேளாண்மரபினராயிருந்தும், செங்குந்தர் மரபினரைப் பற்றிச் செய்துள திருக்கை வழக்கத்தில் பதின்மரைக் குறித்துளார். இதுபோலவே மஹாகவியாகிய கம்பர் வேளாண் மரபினரைச் சன்மானித்துப்பாடிய திருக்கைவழக்கத்தில் எண்மரைக்குறித்துளார், இவ்விருவரும் கூறிய பிரபந்தங்களில், குற்றங் கற்பிப்பதற்கு எத்தகையராலு முடியா.

இவர்களுக்குப் பிற்காலத்தவர், இவர்கள் கூறியதை வாயிலாகக்கொண்டு தங்கட்காவசியமாயுள்ள மூப்பானிரண்டடியார்க்கே மரபுகற்பித்து மற்றயரை மரபறியாரென விடுத்தனர்போலும். அருண்மொழித்தேவராகிய சேக்கிழார் இவ்வாறாகவே கூறிமுடித்துளராயின், ஏனைய தொண்டர்களுக்கும் மரபு குறித்திருத்தல்வேண்டும். இவர் அம்பலவாணரருட்டிறத்தால் எடுத்துக்கொண்டு முடித்த ஓர் பெருநூலின் அறியாமை யாங்ஙனமுதிக்கும். அன்றியும் பிற்காலத்தவர் தாங்கள் கற்பித்துள்ள கற்பிதத்திற் கிணங்கவடமொழியில் வல்லானொருவனால், பக்தவிலாசமென ஓர் நூல் வரைந்து அதனை

ஆரூருடைய நம்பிகள் காலத்திற்கு முன்னிருந்த உபமன்யு முனிவரை ஆக்கியோராக்கி விடுத்திருக்கின்றனர். இம்மாறுபாடுகளை யெல்லாம் யூகித்து நோக்குமிடத்து இவ்வினைத்தும், சில கவிப்புரட்டர்களா லேற்பட்ட கால விபரீதம்போலும். இத்தகைய கவிப்புரட்டர்களைக் கடவுள் செய்வகை யறியேம். நிற்க.

ஒவ்வோரடியவர்களின் சரித்திரங்களையும் உள்ளபடியே வசனரூபமாக எழுதவேண்டுமானால் இச்சிறு கிரந்தம் இடம் பெறாததோடு, இத்தொண்டர் வரலாறுகள் ஆங்காங்கு அகப்படுவது அருமையல்லாதிருப்பதாலும், அவற்றை விண்டுவிளக்காது இத்தொண்டர் வரலாற்றின் கருத்து முழுமையும் தன்னுள்ளடக்கி நின்ற நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அந்தாதி ஒவ்வொன்றை இச்சரிதமுகப் பிலமைத்தனம்.

இனி இதன் மேன்முறையோம் குறிப்பிட்ட திருத்தொண்டராறுபத்து மூவரில், எறிபத்தர், திருமூலர், மெய்ப்பொருளுடையனார், பெருமிழலைக்குறும்பர், தண்டியடிகள், கூற்றுவர், நரசிங்கமுனையரையர், காரியர், இடங்கழிநாயனார், கணம்புல்லர், முதலியபதின்மர் செங்குந்தமரபினரென்பதற்கு ஆதாரவாகக்கிடைத்த வித்வசிரோமணி புகழேந்திப்புலவர் திருவாய்மலர்ந்த "செங்குந்தர் திருக்கைவழக்கத்தையும்" திருக்காஞ்சி முத்தமிழ்ச்சூரி வீரபத்திர தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்த "செங்குந்தர் சிலாக்கியமாலைத்" திருவிருத்தத்தையும், மேற்கோளாக்கி இங்கெடுத்துக்கொண்டு திருத்தொண்டர் வரலாற்றையும் இனிது முடிப்பாம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களிற் பதின்மர் துதி

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மலர்வீழ்த்தயானைகரந் துணித்தோர் வேதமந்திர மாப்பகர்ந்தோர்
நீற்றுண்மை கொண்டோர்
வலமை பெறுமாரூரர் முன்படர்ந்தோர் வாவியினாற் கண்பெற்றோர்
மாதேவன்றா
ணிலவுமுடி யெனப்பூண்டோ ராதிரைக்கனிதியமளிப்போர்
புற்றீப மெரிப்போர்பாய்,
பலமுமேவந்தர்க்குரைப்போர முதளிப்போர் குந்தப்படைக்குலத்தி லவதரித்த
பதின் மரையும்பணிவாம்.

(இ-ள்) சிவகாமியாண்டார் கொண்டுவந்த புஷ்பித்தாமத்தைப்பறித்த தறியயானையைத் தடிந்த எறிபத்தநாயனாரும்.

(2) வேததாற்பரியங்களனைத்தையும் மூவாயிரம் திருமந்திரமாகத் திருவாய்மலர்ந்த திருமூலநாயனாரும்.

(3) திருவெண்ணீற் றினுண்மையைக் கடைப்பிடியாகக் கொண்டிருந்த மெய்ப்பொருளுடையனாரும்.

(4) ஆரூருடைய நம்பிகள் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளுவதுணர்ந்து யோகத்தால் அவரைத் தியானித்துக்கொண்டு அவர்க்குமுன் சென்றருளிய பெருமிழலைக் குறும்பநாயனாரும்.

(5) சமணர்களுடன் வாதிட்டுக் குளந்தோண்டிக் கண்பெற்றுக் கொண்ட தண்டியடிகணாயனாரும்.

(6) சிவபெருமான் திருவடி சூட்டப்பெற்றமையையே முடியாகக் கொண்டிலகாண்ட கூற்றுவநாயனாரும்.

(7) பிரதி திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தினன்றும் சிவனடியார்கட்குப் பொருளளித்துவந்த நரசிங்கமுனையரைய நாயனாரும்.

(8) தமிழ்க்கோவைபாடி மூவேந்தர்க்கும் பொருளுணர்த்திவந்த காரிநாயனாரும்.

(9) சிவனடியார்க்கமுதளித்துவந்த இடங்கழிநாயனாரும்.

(10) கணம்புல்லெரித்து சிவதீட்டி முத்திபெற்ற கணம்புல்லநாயனாரும், என்று சொல்லத்தக்க செங்குந்தர் குலத்திலவதரித்த இப்பதின்மரையும் வணங்குவாம். எனவரும் செய்யுட்கருத்தைக் கவனிக்கத் தக்கது.

இந்நாயன்மார் பதின்மரும் செங்குந்தர் மரபினர்
என்பதற்குப் பிரமாணங்கள்.

---

(1)

எறிபத்தநாயனார் யானையைத் தடிந்தாரென்பதை.

ஊர்மதின் மூன்றட்டவுத்தமர்க் கொன்றொருயர்தவத்தோன்
றார் மலர்கொய்யாவரு பவன்றண்டின் மலர்பறித்த
வூர்மலை மேற்கொளும் பாகருடறுணியாக்குமவ
னேர்மலி மாமதில் சூழ்கருவூரிலெறிபத்தனே

எனவரும் நம்பியாண்டார் நம்பி திருவந்தாதியாலறிக.

—பம்புவியில்

வெள்விடையோர்க் காமலரை வீழ்த்தியதும்பிக்கையறக்
கொள்விடை கூறும் பரசாற் கொய்திடுகை.

எனவரும் செங்குந்தர் திருக்கை வழக்கத்தாலும்,

என்று மலர் பறித்தேறார் திக்காரமியற்றுந் தொண்டர்
நின்றலறச்சிந்துந்தும் பியோடைவர் நெடுமழுவாற்
பொன்றவிருத்தறைமெய்யன்புக்கின்னுயிர்போக்கவெண்ணிச்
சென்றவுயிரை மீள்வித்தோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவருஞ் செங்குந்த சிலாக்கியர் மாலைத் திருவிருத்தாந்தானும் தெளிக.

(2)

திருமூலதேவர் திருமந்திரம் பாடின ரென்பதை.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மெய்ப்பேர்ன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறைபாளன்றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படியே பரவிட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்தபிரான் மூலனாகின்ற வங்கணனே.

எனவரும் நம்பியாண்டார் நம்பிதிருவந்தாதியாலறிக.

—மறை நெறியின்

மூவாயிர மறுவை மூலனியாக்கைபுக்கு
நாவினினிதுரைத்த நன்னயக்கை.

எனவும்.

ஒப்புயர்வற்ற சிவாகமமேழ் நான்கினுண்மையெலா
மெப்புவனத்தும் விளங்கவிமேக்கிக் கிறந்தவுட
லிற் புகுந்தாண்டுக்கொன்றாகவே மூவாயிரமனுவைச்
செப்புறு ஞானக்கதிரோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவும் வருவனவற்றானுந் தெளிக.

(3)

மெய்ப்பொருண் மூர்த்தி திருவெண்ணீற்றினுண்மையைக்
கடைப்பிடியாகக்கொண்டிருந்தவரென்பதை.

கதிற நன்மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
செற்றவன்றன்னை யவனைச்செறப்புகலுந்திருவான்
மற்றவன்றத்தா நமரே யெனச்சொல்லிவானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொருளாமென்று பேசுவரே.

என வருவன வற்றனறிக.

—புல்லரன்

பொரவினைத்து வந்சவாட் புத்தகம் போதிப்பான்
வரவினைக்காதாரு பிரிவண்ணகை.

எனவும்.

பன்முறையா யோதனத்தெப்த்த மேவலன்பட்டிமையாற்
கொன்முறைபாய்ந்தரன் சின்னங்குவுறு கோலமுடன்
சொன்முன்ற நால் கரவான் மறைத்தெய்தச் சோர்வின்றியுயிர்
சென்முறை செல்லவிடுத்தோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவருவனவற்றானுந்தெளிக.

(4)

பெருமிழலைப் பொருந்தலை யோரத்தாற் றைலைப
முந்தியடைந்தனரென்பதை.

சிறை நன்புனற்றிரு நாவலூராளி செழுங்கயிலைக்
கிறை நன்கழறனைபெய்து வன்பருள் போற்றவின்றே
பிறை நன்முடியனடியடைமென்றுடல் பிரிந்தா
னறை நன்மலர்த்தார் மிழலைக்குறும்பனெனு நமபியே.

என வருவனவற்றனறிக.

—பம்பொன்முடி

வன்றொண்டன் வேதண்ட மன்று முனையோ கற்ற
மன்றொண்டை யாக்குகைத மாண்புக்கை.

எனவும்.

கருக்கலை தேர்குழற் சங்கிலிக்கேள்வனைக்காதலித்த
பெருக்கமதாற் சித்தியாவையும் பெறறவன் பின்றுகண்பா
லிருக்கைபெற வயிக்காற்றோது யோகினினங்கி மூலனர்
திருக்கயிலைப்பதிமேயோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

(5)

என வருவனவற்றனுந்தெளிக.

தண்டியடிகள் சமணருடன் வாதிட்டுக்குளந்
தோண்டிக்கண்பெற்றன ரென்பதை.

கண்ணார் மணிபொன் கயிறு பிடித்தாற்குத்
தண்ணார் புனற்றடந் தொட்டலுக்கன்னை நகுமமணர்
கண்ணாங்கிழப்பவமணர் கலக்கங்கண்டம் மலர்க்கண்
விண்ணையகனிட்டப் பெற்றவனேநர் விறற்றண்டியே.

என வருவனவற்றனறிக.

—நாட்டக்

குறையை யமணர் கொளக்குண்ட மெடுத்து
நிறைபுனல் செய்திட்ட நிமலக்கை.

எனவும்

முகைத்த பொழுதே பெறுங்குருடேகிக்கண் முன்றெரிய
விகைத்தகயத் தொண்டினிதின் மேற்றிப்புகலீறி லொட்டாற்
பகைத்தவமணர் குருடாகியேந்தப் பணிப்பினவர்
திகைத்துநின்லிடச் செய்தோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவருவன வற்றுனுந் தெளிக.

(6)

கூற்றுவந்தலைவர் சிவபிரான் திருவடியே முடியாகக்கொண்டுலகாண்டா ரென்பதை.

காதன் றிருவடியே முடியாகக் கவித்து நல்ல
போதங்கருத்திற் பொறித்தணியா லதுகைகொடுப்ப
வோதந்தழுவிய ஞாலமெல்லா மொருகோலின்வைத்தான்
கோதை நெடுவேற்களப்பாளனாகிய கூற்றுவனே.

எனவருவனவற்றனறிக.

—மின்றோர் பொ
னம்பலவன் றாட்டுணையையே மணிமுடியாய்
நம்பிப்பணிந்தே யுலகாளுமகக்கை,

எனவும்.

ஏர்சான்ற செம்பியர்க்கல்லாதிடோ முடியென்னத்தில்லை
யூர்சான்ற வந்தணரோதவுமாகுல முற்றான்று
ணோசான்ற மாமுடியாகுநல்வன்றி நெடுங்களவிற்
சீர்சான்ற வாதுபெற்றுண்டோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவருவன வற்றுனுந் தெளிக.

(7)

நாசிங்கமுனை யரையர் திருவாதிரை நட்சத்திரந்தோறும், பொன் னளித்து வந்தாரென்பதை,

புகழும்படி யெம்பரமேதவர்க்கு நற்பொன்னிடுவோ
னிகழும்படியோர்தவன் மடவார்புனை கோலமெங்கு
நிகழும்படிகண்டவற் கன்றிரட்டி பொன்னிட்டவனி
திகழுமுடி நரசிங்க முனையரசன் றிறமே.

எனவருவன வற்றனறிக.

—சேவிசான்ற
றாதிரை தோறெண்ணிலடியவர்க்குப் பொன்னூறு
ஈதிரியவே யளிக்குந் தேசிகக்கை.

எனவும்.

ஒரு நூறு பொன்னை யுலப்பிலி நாட்சைவவுத்தமர்க்குத்
தரு நூறிலன்புக் கெதிர்தூர்த்த தேடன்றனித்தறனு
மிருநூறு பொன்றந்திகழும் புறமதீர விடுப்பப்
பெருநூறும் வாழ்க்கை சிவண்வோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

என வருவனவற்றுனுந் தெளிக.

(8)

கணம்புற்றபதர் கணம்புல்லாற் றி[illegible]யெரித்தா ரென்பதை.

நன்னகராய விருக்குவேளூர் தனினல் குரவாய்ப்
பொன்னகராய தற்றில்லை புகுந்து புலிச்சாரத்து
மன்னவராய வாற்று நற்புல்லால் விளக்கெரித்தான்
கன்னவிறேறிளநகை தந்தைபிராளினங்கணம் புல்லனே.

என வருவனவற்றனறிக.

—பொன்னூறுபுல்
லிட்டு விளக்கெரித்தவின் பணிமுட்டச்சிகையை
நீட்டிவிளக்கெரித்த கோமைக்கை.

எனவும்.

நிலைகைபெறும் பல்பொருளாற் சிவன்கோயிலிற்றாய் விளக்கிட்
டுபகிழ் காலின் மையெய்திக் கணம்புலறுத்தவிற்று
மிக்க கேடலின்றியகைநீ பெரித்தது மிக்கின்மையாற்
சிகை பெரித்திட்ட செயலோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

என வருவனவற்றுனுந் தெளிக.

(9)

காரித்தேசிகர் மூவேந்தர்க்தும் பாடல் பாடிப்பொருளும் பெற்றாரென்பதை

புல்லினவாகாவகை யுலகத்திற் புணர்ந்தவுந்
சொல்லினவுங் கயமாக்கிச்சுடர் பொற்குவடுதனி
வில்லனை வாழ்த்தி விளங்குங்காயிலை புக்காரென்பராற்
கல்லின மாமதில் சூழ்கடவூரினிற் காரியையே.

என வருவனவற்றனறிக.

—தூய்யதமிழ்
கோவை பலதம் பெயரால் கூறி மூவேந்தரிடந்
தேவை பெருள் கொண்டு பணிதேடுங்கை.

எனவும்.

ஆரணமோது மபிடேகர் தம்பிலவு தரித்துப்
பூரண நற்றமிழ்க் கோவைகள் பாடிப்புரவலர் பா
லேரணவப்பொருள் கூடிப்பொன் பெற்றிறையின் பணிகள்
சீரணவச் செய்திறலோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

என வருவனவற்றுநுந்தெளிக.

(10)

இடங்கழிப்பெருமான் அடியார்க்கமுதளித்து வந்தாரென்பதை.

சிங்கத்துருவனைச் செற்றவன் சிற்றம்பலமுகடு
கொங்கிற் கனகமணிந்த வாதித்தன் குலமுதலோன்
திங்கட் சடையர் தமரிதன் செல்வமெனப் பறைபோக்
கெங்கட்கிறைவனிருக்கு வேளூர் மன்னிடங்கழியே.

என வருவனவற்றனறிக.

—பிரவிகுல

மன்னுயுல கோம்பிமா நிதியச்சாலை திறந்
தென்னுதன்றொண்டர் கொள்ளைக்கிட்டிடுகை.

எனவும்,

தன்னாசிற் சைவமானொடு வைதிகஞ்சார் நெறி தன்
மன்னுறு நாளிலரன்றொண்டர்க்குண்டி வழங்கவற்ற
வின்னலிலாதே நெற்களவாடுவோன் முனியேவிட
இன்ன நிதியும் விடுத்தோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவும் வரும்.

பிரமாண முகந்தான், இக்காயன்மார் பதின்மரும் செங்குந்த மரபின ரென்பதற் கெட்டுணையுமையமின்றாம்.

இது காறுஞ் சேக்கிழார் சுவாமிகளருளிய திருத்தொண்டர் புராணத் திற்றுண்டுள்ள தனித்திருத்தொண்டராறுபத்துமூவருள் அப்புராணத்திற்கு முதனூலாய் நாரையூர் நம்பிகளருளிய வந்தாதியில் மரபுகுறித்திராத் திருத்தொண்டர் தரத்தைப்பற்றிப் பேசினோம். இனி இச்செங்குந்தர் மரபிற் றோன்றிய சிறப்புமிக்க புலவர் பெருமான்களின் தரத்தைப்பற்றிச்சில பேசுவாம்.

ஆறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாம் அத்தியாயம்

செங்குந்தர் புலமை.

செங்குந்த மரபினிற்றோன்றிச் சிவசாரூப்யம் பெற்றதிப் பியப்புலவர்களின் சிறந்த சரிதங்களைச் செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகையின் கண்வரிசைக் கிரமமாக வெளியிடவேண்டு மெனப்பன்னெடுநாட்களாக நாம் முயற்சித்தும், பலபிரதிகளைத்தேடியும், அபிப்ராயப்பட்டபடி அப்புலவர் பெருமான்களின் சரிதங்கள் தகுந்தபடி கிடைக்கக்கூடவில்லை. "பாவலர் சரித்திரதீபகம்" புலவர் புராணம், தனிப்பாடற்றிரட்டு, தொண்டமண்டலசதகம், முதலிய நூல்களைச் செவ்வனே யாராய்ந்ததில், விரும்பிய சரிதங்களிரண்டொன்றில் மட்டும் சிலது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. யென்றாலும், அவைகளும் ஒழுங்கின்றி யொன்றுக்கொன்று மாறுபட்டும், சிலது விடுபட்டும், மற்றது மரபு நிலைதவறியும் விளங்கின. இங்ஙனம் மூன்றுக்குப் பின்முரண்பட்டுகின்ற புலவர் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் ஆராய்ந்தறிந்தவற்றில் அவசியமானதை பெற்று, அல்லாதவைகளையகற்றி, வேண்டுவனவற்றிற்கு ஆங்காங்கு தேடிச் சேகரித்த சிலவற்றையும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கச் செந்தமிழ் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்த புலவர் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையுங்கொண்டு இன்னோர் சரிதங்களை ஒழுங்கு பெறத்திரட்டிப் பூர்த்தியாக்கிப் இப்புலவர் சிரோமணிகள் செங்குந்த மரபினர்களெனத் திருஷ்டாந்தப் படுத்துவதற்குத் திருக்காஞ்சி முத்தமிழ்க்கவி வீரபத்திரதேசிகர் திருவாய்மலர்ந்த செங்குந்தச் சிலாக்கியர் மாலைத் திருவிருத்தத்தை மேற்கோளாகக்கொண்டு, இன்னவர் தெய்வீகப் புலமைகளின் மேம்பாடாகிய சிறப்பினைகளும், மற்றுமிவர் வாழ்ந்திருந்த கால நிர்ணயமாதிய விஷயங்களையுந் தக்க ஆதாரங்களோடு வெளியிட முற்பட்டனெங்க. மிக முயன்று பரிசோதித்து வெளிவந்த இவ்வித்வமணிகளின் சரிதங்களைக்கண்டு கற்றோர்கள் காதலித்துக் களிகூர்தல் சிறப்பாம். மற்றுமிதன் கண்ணே தேனும் தவறுதல்கள் நேர்ந்திருந்தாலும், முன்னோர்கள் இரந்தவழி யென்பதையும், பண்டைப்படியே சரிதக்கோவைகள் கிடைக்காத் தோஷமே யென்பதையுமெண்ணி சற்றேனும் முனிவு கொள்ளாதிருக்குமாறு வேண்டாநின்றனம்.

இனி கீழ்முறையே செங்குந்தப்புலவர்களின் சரிதங்களைக் கிரமப்படி கூறத்தொடங்குவாம்.

செங்குந்தப் புலவர்கள் துதி.

எண்சீர்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடனகர்ச்சங்கத்தார்சிரமசைக்கக்குலவுதில்லை யரன்பொற்கா சளிக்கக்கந்தன், பாடல்பகரெனக்கேட்கக்கம்பருலாப்பாடப் பண்மையுநிகண்டுரைக்கக்குகன்கோயிலமைக்கப், பீடமையுந்தணிகைமான்மியங்காந்தக்காண்டம் பிறங்கியவாசிட்டவுரைபெருக்கிக்கூற, நீடருள்சேர்கவிவாணர்முதற்செங்குந்தநெறிமரபோர் திருவடிகணினைந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) மதுரையென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் வாழ்ந்திருந்த கடைச்சங்கத்தார்கள் சிரமசைக்கச்செய்தவர் "பொய்யாமொழிப்புலவர்" விளக்கமுற்றிருந்த சிதம்பரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் நடராஜமூர்த்தி பொற்காசளித்தருளப் பெற்றவர் "படிக்காசுப் புலவர்" திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுள் தம்மீது பாடல்பாடுவா யெனக்கேட்கப் பெற்றவர் "பகழிக்கூத்தர்" ஏகாம்பரநாதருலாப் பிரபந்தம் பாடியவர் "இரட்டையர்கள்" இலக்கணமமைந்த உரிச்சொல் நிகண்டுரைத்தவர் "காங்கேயர்" திருப்போரூரில் குமாரக்கடவுளின் ஆலயம் புதுக்கியவர் "சிதம்பர சுவாமிகள்" பெருமையமைந்த தணிகைச் சரிதத்தை திருவாய்மலர்ந்தவர் "கச்சியப்ப முனிவர்" மகாஸ்காந்தத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேசகாண்டத்தை அருளிச்செய்தவர் "கோனேரியப்ப நாவலர்" உலகெங்கும் பரவியிருக்கும் ஞானவாசிட்டமென்னும் நூலுக்கு விருத்தியுரை யியற்றியவர் பிறசை, "அருணாசல சுவாமிகள்" இங்ஙனம் விசேடத்திருவருளைப்பெற்ற பாவலர்கள் முதலாக ஒழுக்கமமைந்த செங்குந்த மரபினர்களின் திருவடிகளைத் தியானித்து ஈடேறுவாம். எ-று.

(1) பொய்யாமொழிப்புலவர் சரிதம்.

பொய்யாமொழிப் புலவரைப்பற்றித் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் கர்ணபரம்பரைகளை நோக்கும்போது அவர் ஒப்புயர்வற்று விளங்கிய தெய்வப்புலவர்களில் ஒருவரென்பது தெரிகிறது. ஆனால், இவர் வரலாறுகள் முழுதும் ஒழுங்காக் காணப்படவில்லை. இக்குறை, ஏறக்குறைய நம் நாட்டுக்கவிஞர்கள் எல்லாரைப்பற்றியுமே அமைந்துள்ளது. நாகரிகமிகுந்த தேசத்தாரனைவரும் தங்கள் நாட்டிற் கண்மணிபோல் விளங்கிய கவிஞர் சிகாமணிகளது நூல்களைபடித்து மகிழ்வதோடு அவர்களது அழகியசரிதங்களைப் பல்வழி

யாலும் ஆராய்ச்சி செய்து நூல்கள் மூலமாக வெளியிட்டுப் போற்றுவதைப் பெருங்கடமையாகப் பூண்டுள்ளார்கள். உத்தமமக்களது சரித்திரங்களை நன்கு பரிசிலனை செய்து வெளியிடுவதால், அவர்களிடம் ஜனரதாபுத்தி அதிகமாதலோடு, ஜனஸமூகவாழ்வை உயர்வும் ஒழுக்கும் பெறச்செய்வதற்கு அது முக்கிய ஏதுவுமாமென்பது அன்னோர்கருத்தாகும். ஆனால் பழைய நூலாசிரியர் வரலாறுகளைத் தெரிந்துகொள்வதில் நம்முன்னோர் முற்றும் கவலை செலுத்தாதவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆக்கியோன்பெயர் முதலான பதினொரு விஷயங்களடங்கிய பாயிரத்தை ஒவ்வொரு நூலு முடைத்தாகல்வேண்டுமென்றும், நூல்கேட்கப்புகுவோர் நூல் கேளாமுன் அதன் புறவுரையாகிய பாயிரங்கேட்டல் இன்றியமையாதெனவும், அங்ஙனம் கேளாக்கால் நூல் கேட்டற்கண் மனமுக்கஞ் செல்லா தென்பது கருதி, "ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும், பாயிர மில்லது பனுவலன்றே" என்று, அவர்கள் கூறியிருப்பதொன்றே மேற்கூறிய உண்மையைத் தெளிவுறுத்தும். இப்பாயிரம் ஒரு நூற்குப்போலவே ஒரு சாஸ்திரத் தொகுப்பிற்கும் ஒரு பாஷைக்குமே வேண்டப்படும். "அருந்தமிழ்க்குப் பாயிரம்" என்றார் கம்பர் திருவாய்மொழியை. அத்தகைய நூலால் பாஷாஞானம் பெறுவது யாவருக்கும் எளிதாம், ஆனால் தமிழ்மொழியில் அத்தகைய நூல்கள் எழுதற்கு இன்றியமையாது வேண்டத்தக்க புலவர் சரிதங்கள்பல, எத்தனையோ மாறுபாடுகளும், புனைந்துரைகளுமாக இப்போது வழங்குகின்றன. அவற்றைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் தூய்மைசெய்து வெளியிடின், அவையெல்லாம் திரண்டு பின்பு தமிழ்மொழியின் பாயிரத்திற்கு ஓர் அங்கமாக உபயோகப்படும். நிற்க.

பொய்யாமொழிப்புலவர் வரலாறு முழுமையும், நாம் ஒழுங்காக அறிந்து மகிழ்தற்கிடமில்லையாயினும், தமிழ்நாவலர்சரிதை என்னும் நூலிலும், சோழமண்டல சதகத்திலும் பிறவற்றிலும் காணப்படும் சில விசேடச்செய்திகளை வைத்து நாம் ஒருபடியாக அவர் வரலாற்றைக் காணக்கூடும். இக்காலத்தவர் வழங்கும் புலவர் சரிதங்களினும், நமக்கு இருநூறு முந்நூறாண்டுகட்குமுன் வழங்கிய வரலாறுகள் பெரிதும் உண்மையுடையனவாகக்கருத இடமுண்டென்பதுபற்றி, இப்புலவர் சரிதமெழுதற்கு அந்நூல்களே ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

இனிப், பொய்யாமொழிப் புலவர் வரலாறு வருமாறு:—பொய்யாமொழிப் புலவரதுநாடு தொண்டைமண்டலமென்பதும்;

"கையார் திரளொடுடைக் காளைதன் வாயிற்கவிதைகொண்ட
பொய்யா மொழிக்கும் புகலிட மானது பொய்கையெல்லாம்
செய்யார் கமல மலரவண் டாணங்கள் சென்றுறுதிகழ்
மையார் குவளை வயல்புடை சூழ்தொண்டை மண்டலமே",

என்னுஞ் செய்யுளால் அறியப்படும். "வஞ்சிப் பொய்யாமொழியை நச்சினார்க்கினியருரைப் பாயிரத்தும்,

"பொதியி லகத்தியனாய்ப் பொய்யா மொழியாய்ப்
*திதிகை யமரப்பர்க் காளாய்த்—துதிபெருகு
செங்காட்டுக் கோட்டந் துறையூ ரெனுந்தலத்துச்
சங்காத்தங் கொண்டிருப்பாய் தான்." (தமிழ் நாவலர் சரிதை)

எனத் தமிழ்நாவலர்சரிதையினும் வருதலால், வஞ்சி, திருச்செங்காட்டங்குடி, துறையூர் என்னுந் தலங்களில் இவர் வசித்தவரென்பது விளங்கும். இவர் சிறுபருவத்தே தெய்வானுக்கிரகம் பெற்றுச்சாலவும் வாழவும் பாடவல்ல ஆற்றலுடையவராயினர். இது,

"வாய்த்த வயிரபுர மாகாளி யம்மையே
ஆய்த்த அருகா ரணிவயலிற்—காய்த்த
கதிரைமா ளத்தின்ற காளிங்கனேறுங்
குதிரைமா ளக்கொண்டு போ" (ஷை)

எனத் தமிழ்நாவலர்சரிதையில் இவர் பாடியதாகக்கண்ட பாடலால் புலப்படும். இப்பாட்டுக் கம்பர் இளம்பருவத்தே தாம் காத்துவந்த வயற்கதிரை மேய்ந்த காளிங்கராயன் குதிரை சாகும்படிபாடியதாக இக்காலத்து வழங்குகின்றதாயினும், பழையவழக்குப் பொய்யாமொழியார்க்கே காணப்படுகிறது.

இவர் கலைமகள் அருள்பெற்றுப் புலவர்சிகாமணியாய் விளங்கிய காலத்தே, சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்ததும், செந்தமிழ்க்குப் பிறப்பிடமுமாகிய மதுரையில், பாண்டியனனுமதி பெற்றுப் பழைய சங்கத்தை மறுமுறைகூட்டித் தமிழ்வளர்ச்சி புரிதலிற் பேரவாக்கொண்டவராய், பாண்டிநாடு நோக்கிப்புறப்பட்டனர். புறப்பட்டு, திருச்சிராப்பள்ளியை அடைந்து அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருக்கும்போது சிவபிரான் அவர்முன் புலவர்வேடம் புனைந்து,

"கேட்டாற் கொழும்பிரசங் குத்தி யதனடுவே
பாட்டாற் பணிக்கை புகமடுக்கும்—கட்டாணை
தேனீ ரருந்துஞ் சிராமலையே செஞ்சடைமேல்
வானீர் கரந்தான் மலை." (ஷை)

எனத் தாமுவந்தஸ்தலம் இஃதென்பதைப் புலவர்க்கு ஞாபிக்கவும், அவர் பெரிதும் வியந்தவராய் மலைமேல் திருக்கோயில்கொண்ட நயினரை வணங்கி, அபராதக்ஷாபணம் செய்துகொண்டு,

*"யதிகவமண்பாக்கிழாய" என்றுள்ள பிரதியிலிருந்து, இவ்வடி இப்படியாக அமைக்கப்பட்டது. உண்மைப்பாடந் தெரியப்படவில்லை.

"அங்கம் புலியத ளாடையைச் சாத்தி யரவுடன்
பங்கம் புலிவைத்த பண்பர்க் கிடம்பலை வாளையிற்று
வெங்கட் புலியைவிட் டியானையைத் தேடி விதம்விதமாய்ச்
சிங்க மிருந்து தனித்தனி சேர்க்குஞ் சிராமலையே." (ஷை)

என்று துதித்தனர். பின்பு, அதனை விட்டு நீங்கி, மதுரை நோக்கிப்புறப்பட்டு இடையிற் பாலைவனத்தைக் கடந்து பெரிதும் இளைப்புடன் வரும்போது, முருகக்கடவுள் ஒருவேடுவ வுருக்கொண்டுவந்து 'நீயிர் யாவர்' என்று கேட்ப, "பொய்யாமொழி யென்னும் பெயருடைய புலவன் யான்" என்றுரைகூற, ஆயின் என்மீது ஒருகவி பாடுமீர் என்று முருகர் சொல்ல, புலவர் 'உன் பெயர் யாது' என்று கேட்ப முருகர் 'முட்டை' அப்பெயரும் இச்சிலமும் சுரம்போக் குத்துறையும் அமைய வெண்பாவிற் "பொன்போல்" என்று தொடங்கி முடித்தி யென்றனர், என்றலும் புலவர்:—

"பொன்போலுங் கள்ளிப் பொரியறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளோ—மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறுப தெவ்வர்போங்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு" (ஷை)

என்று அம்முருகவேளாகிய வேடனைப்பாடினர். இது கேட்ட அக்கடவுள் உள் மகிழ்ந்தவராயினும், வெளிப்படப்புன்னகையுருவ நகைத்துப்புலவன் என்பது இடையினில் ஆயிற்று சின்னவியத் தொற்குற்றந் தவளினும் மிகையாம் பொருட்குற்ற மொன்றுமின்காட்டுகின்றும் சதுரக்கள்ளி நெடுகள் ளரிந்து பொரியறக்கும் பெருநெருப்புமிக்ககாட்டினிடத்தே சிறு நெருப்பிற்குந்தாலும் வெந்து சாம்பராகும் வேலமரத்துமுட்கள் தைத்தல் யாங்ஙனம்? ஆதலாற் பொய்யாமொழிப் புலவிருயில்லை என்ன, யாம் பாடுகின்றதும் அதன்கட்குற்ற முளதாயின் தெரித்தி அக்கவியின் சின்மெயரும் பாலை வருணனைகளும் உரிப்பொருளும் இரக்கற்றுறையும் அமைவதன்றி நீ குறுத் துட்டவறி விரத்திற்குப் "விழுந்ததுபோல்" என்னுங் கட்டுமையைப்பாடுகின்றும் எனக்கூறி புலவர் பாடிய சுரம்போக்குத்துறையிலேயே,

"விழுந்துளி யந்தரத்தே வேமென்று வீழ்ந்தால்
எழுந்த கடல்வற்றுமென் றேங்கி—செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்தே பெய்யாவோயும் போயினள்
பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்" (ஷை)

என, அப்பொய்யாமொழியாரைப் புகழ்ந்துபாடித் தம் உண்மையுருவத்தைப் புலவர்க்கு வெளிப்படுத்தி அவர் வழியிளைப்பையுமாற்றி அவர் நாவில் தம்வேலால் எழுதி அநுக்கிரகத்துச் சென்றருளினர். இதனை, அருணகிரிநாதரும்,

"முற்றித்திரி வெற்றிக் குறுடர்
முற்பட்ட முரட்டுப் புல்வரை
முட்டைப்பெயர் செப்பிக்கவிபெறு பெருமானே"
"முற்பா டப்பா டற்று ருக்கோர்
முட்கா டறகப் பொருள்வாய்"
புகல் கல்கற்றார் சொற்கேட்புத் தனிவழி வருவோனே

எனப் பலமுறை திருப்புகழிற் பாடினர். மார்க்கசகாய தேவரும், திருவிரிஞ்சைப் பிள்ளைத்தமிழில்:—

"பொய்யா மொழிப்புலவர் மதுரையிற் சங்கம்
புரக்கவெழு நாள்மறவனைப்
புறவுற வளைத்தெனது பெயர்முட்டை பாடெனப்
'பொன்போது' மென்று பாட
வெய்யான பாலைக்கு தேலாது நம்பெயர்
விளம்பென விளம்ப வவர்மேல்
'விழுந்ததுளி' யென்றெடுத் துப்பாடி யவர்நாவில்
வேல்கொடு பதித்த சதுரா"

என்று இக்கதையினைக் குறிப்பிட்டனர். முருகக்கடவுள் தம் பெயர் "முட்டை" என்று கூறியது, இசிகுறியாக்க மென்பர் நன்னூல் விருத்திகாரர் (பெய. குத்-கள. உரை). இவ்வாறு பாலைவனத்தைக்கடந்து இடைவழியிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, திருக்கானப்பேர் என்னும் காளையார்கோயிலை அடைந்தனர். அங்கே புலவர் கசியிற் பசியால் வருந்திக் கூத்தான் என்னுந் தாசியின் வீட்டை யடைந்து, அவர்களை உசாவ, பூர்வபாவவிசேடத்தால் அவளும் அவள் மகளும் [illegible]யும் பாட்டியும், குருடிகளாய்ப் பெரிதும்வருந்துவது கண்டு இரங்கி,

† "கூத்தான் முகத்திரண்டு கூர்வேல்கள் கூத்தாடன்
மூத்தான் முகத்தின் முழுநீலம்—மூத்ததுடன்
அன்னை முகத்தி லிரவிந்த மன்னை தன்
அன்னை முகத்திலிரண் டம்பு." (ஷை)

† இது ஒட்டக்கூத்தர் தலயாத்திரை செய்துகொண்டிருக்கையில் திருவெண்ணெய்நல்லூருக்கெழுந்தருளியபோது சடையவள்ளல் கூத்தருபசரிப்பு னிமித்தம் நடத்திய நடன சேவிக்கையில் விரைந்த திறமைகாட்டிய தாசிகள் நால்வர் பிறவிக்குருடாயிருப்பதை யுணர்ந்த இப்புலவர் அவர்கள்பா லிரங்கிக் கண்பெறச் செய்தாரெனவும் அவர்கள் விஷயமாக இப்பாடல் கூத்தரால் பாடப்பட்டதெனவும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

என்னும் பாடலைக்கூற, அவர்கள் நால்வரும் முன்போற் கண்தெரிந்து, தம் மியற்கையழகுசிறக்க விளங்கி, புலவர்பெருமானைப் புகழ்ந்துபசரித்தனர். இச்செய்தி அவ்வூராரை யெல்லாம் பெரிதும் அதிசயப்படுத்தியது. அப்போது அவ்வூர்த்தாசிகளில் எழுபதின்மர் புலவரது அருள்பெற்று அவராற் பாடல்பெறவேண்டி, எழுபதினாயிரம் பொன்கொணர்ந்து அவர் பாதத்தில் வைத்து, 'அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்' மென்று பிரார்த்திக்க, புலவரும் அவர்களது உண்மையபிமானத்தைக்கண்டு உவந்து,

"வாசமலர்மடந்தை போல்வார்வன் கானப்பேர்
ஈசன்றன் மக்க ளெழுபதின்மர்—தேசத்
திரவலர்மே னீட்டுவர்கை யீண்டுலகங் காக்கும்
புரவலர்மே னீட்டுவர்பொற் கால்" (ஷை)

என்று பாடி அருளினர். இனிப், புலவரால் குருடு நீங்கப்பெற்ற தாசிகள், எல்லாரும்விரும்பத்தக்க பேரழகும் ஆடல்பாடல்வன்மையுமுடையராய்ப் பெருஞ்சம்பத்தெய்தியின்ற காலத்திலே, பொய்யாமொழியார் வேறொருமையத்து அவர்களைக்கண்டு மகிழவேண்டி இரவில் அவர்கள் வீட்டையடைந்து கதவைத் தட்ட, செல்வச்செருக்கால் அத்தாசிகள் சிறிதும்பொருட்பண்ணாது உள்ளிருந்தபோது, புலவர் வெகுண்டு "பழைய குருடிகாள்! கதவைத் திறவுங்கள்"; என்று கூறினரெனவும், உடனே அவர்கள் நால்வர்க்கும் முன்போற் கண் தெரியாதுபோக, அதற்குக் காரணம் புலவரென்பதறிந்து அவர் காலடியில் வீழ்ந்து அபராதக்ஷாபணம் செய்துகொண்டார்களெனவும் "பழையகுருடி கதவைத் திறவடி" என வழங்கும் பழமொழி அதன் பின்னரே வழங்கியதெனவும் கூறுவர்.

பின்பு, புலவர் திருக்கானப்பேரைவிட்டு நீங்கி மதுரைப்பக்க மடைந்து அப்போது பாண்டியன் மந்திரியாய்ப் புலவர்பாடும் புகழுடையோனாய் விளங்கிய மாறனுடையனென்னும் தஞ்சைவாணனைக்கண்டு அவன்மேல் "தஞ்சைவாணன் கோவை" என்னும் [illegible] அரிய பிரபந்தமியற்றி அவனைப்புகழ்ந்து பாடினர். இவரியற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவையின் சொன்னயம் தொடைநயம் பொருணயங்கள் அறிஞரெல்லா மறிந்து சுவைத்தவைகளே. கோவைகளிலே, திருச்சிற்றம்பலக்கோவையை யடுத்துப் பழமை பெருமைகளாற் சிறந்து விளக்குவது வாணன்கோவையே. "மீனவர்தம் செங்கோல் முறைமை செலுத்திய வாணன்" "தென்னன் றன்னைப் பணிந்துநந் தேவல்செய்யாது சமர்க்கெழுந்த, மன்னைப் புறங்கண்ட வாணன்," "வேளாண் மரபு விளக்கிய வாணன், என அக்கோவையில் வருவனவற்றால், தஞ்சைவாணன், பாண்டியற்கு மந்திரியும்படைத்தலைவனுமானவனென்பதும் வேளாண் மரபினன் என்பதும் விளங்கும். இப்பெருந்தகையைக் கோவையாற் புகழ அ

னும் பொய்யாமொழியார்க்குவேண்டிய † வரிசைகள் அளித்துபசரித்தான். புலவர் பாண்டியனை முதன்மையாகக்கொண்டு மதுரைச்சங்கங்கூட்ட வெண்ணிய தம் கருத்தை அவனுக்கு எடுத்துரைத்த அவனால் அதற்குரியவுதவியுடன் மதுரையடைந்து அரசனைக்காணவேண்டி அரமனைசெல்ல, அரசன் திருவாலவாய்க்கோயிலுள்ளே சுவாமிதரிசனஞ் செய்யப்போயிருந்ததை யறிந்து. நேரே அக்கோயிலை அடைந்தனர். அங்கே பாண்டியன் சுவாமிதிருமுன்பு தண்டனிட்டுவணங்குகின்ற நிலையைப் பார்த்து, 'பாதி வசையும் பாதி நகையுமாக'

"குழற்கா லரவிந்தங் கூம்பக் குமுதம் பொதியவிழ்ப்ப
நிழற்கான் மதியமன் றேநின் றிருக்குல நீயவன்றன்
அழற்கா லொளிர்சடை மீதேயிருந்துமவ் வந்திவண்ணன்
கழற்கால் வணங்குதி யோவணங் காமுடிக் கைதவனே" (ஷை)

எனச், சிவபிரான் திருமுடியை இருப்பிடமாகக் கொண்டு விளங்கும் சந்திரனது வமிசத்து நீ பிறந்தவனாயினும், அப்பிரானது திருவடிகளை வணங்குதல், என்ன பொருத்தம்?' என்னும் கருத்தமைந்த பாடலைக் கூறினர். இதனைக் கேட்ட அரசன், தரிசனம் முடிந்ததும், புலவர் பக்கந் திரும்பி, அவர் ஊர் பெயர் முதலியவைகளையெல்லாம் விசாரித்தறிந்து, கோயிற்பிரதக்ஷிணஞ் செய்துகொண்டே, புலவர்தம்பால்வந்த நோக்கத்தை உசாவுவானாயினன். அவரும், மதுரையிற் பழைய சங்கத்தினைக்கூட்டித் தமிழாராய்ச்சி செய்வித்தலே தம் முன்னக்கிடக்கை என்று கூற, "தெய்வப்புலமை வாய்ந்த அச்சங்கத்தைக் கூட்டல் சிற்றறிவினராய நம்மால் ஆவதோ" என்று புலவரருமை அறியாது சிறிது இகழ்ச்சிக்குறிப்புத் தோன்றக் கூறிவிட்டு, சங்கத்தார் சந்நிதி நெருங்கியவளவில் "புலவரே! இச்சங்கத்தாரது திருவுருவங்களெல்லாம் சிரக்கம்பஞ் செய்யும்படி ஒரு பாடலியற்றவல்லீரேல், இறந்த சங்கத்தை நீர் எழுப்பவல்லீர் தாம்" என்று கூற உடனே புலவரும் அங்ஙனமே யாகவென்று சங்கப்புலவரை நோக்கி,

"உங்களிலே யானொருவ னொப்பேனோ வொவ்வேனோ
திங்கட் குலனறியச் செப்புங்கள்—சங்கத்துப்
பாடுகின்ற முத்தமிழென் பன்னூலு மேற்குமோ
ஏடவிழ்தா ரேழெழுவீ ரின்று" (ஷை)

என்றுபாட, அப்புலவர் திருவுருவங்களெல்லாம் சிரக்கம்பஞ் செய்தன. பாண்டியன் அதிசயமுற்று, மற்றும் சோதிக்கவெண்ணிப் புலவருடன்

† தஞ்சைவாணன் இக்கோவையை அரங்கேற்றுகையில் பாடலொன்றுக்கு ஒவ்வொரு தேங்காயளவு பொய்யாமொழிக்கு பொன்னளித்தானெனப் புலவர் புராணத்துக் காணப்படுகிறது.

பொற்றாமரைக்கரையடைந்து 'இப்பொய்கையில் முன்பிறந்ததாகச் சொல்லப்படும் சங்கப்பலகை மேலெழுந்திருக்குமாறு செய்து உமது தெய்வப்புலமையைக் காட்டுவீரேல், எண்ணிய கருமம் நிறைவேற்றுவல்' என்று கூற புலவரும், "தமிழைப்போற்றும் அரசர்கள் இப்போதில்லையேயன்றி, புலவர்சிகாமணிகள் உலகில் உளரென்னும் விஷயத்தைப் பாண்டியன் நன்கறியும்படி சங்கப்பலகையே மித" என்னுங் கருத்துப்பட,

"பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பா ரிலையன்றிப்
பாவேந்த ருண்டென்னும் பான்மைதான்—மாவேந்தன்
மாற னறிய மதுரா புரித்தமிழோர்
வீறணையே சற்றே மித" (ஷை)

எனப்பாடலும், சங்கப்பலகை மிதந்தெழுந்து பின் தாழ்ந்ததென்பர் பாண்டியன் இவற்றையெல்லாங் கண்டு வியப்புமுவப்பும் அடைந்து, "பொய்யாமொழியார்பாற் றானிழைத்த பிழைகளைப்பொறுக்குமாறுவேண்டி, பொய்யாமொழியாரே! நீர் நல்ல புலவர்" என்று அவர் தெய்வப்புலமையைப் பலவாறுபுகழ்ந்து கூறி, அதுகேட்ட புலவர்,

"அறமுரைத் தானும் புலவன்முப் பாலின்
திறமுரைத் தானும் புலவன்—குறுமுனி
தானும் புலவன் தரணி பொறுக்குமோ
யானும் புலவ னெனின்" (ஷை)

என்று கூறினார். இப்பாட்டின் அருமைபெருமைகள் தமிழ் மக்கட்கெல்லாம் ஆனந்தந் தரத்தக்கன. இவ்வாறு பழைய தமிழ்ச்சங்கத்தைப் புதுப்பித்தல்வேண்டிப்பாண்டியனிடம் முயன்றுவந்த பொய்யாமொழிப்புலவர் முடிவில் அச்சங்கத்தை ஸ்தாபித்திருத்தல் வேண்டுமென்றே கருதப்படுகிறது.* கடைச்சங்கத்துக்குப் பின்பு மதுரையிலே சிலசங்கங்கள் கூட்டப்பட்டிருந்தன என்பதற்குத் தக்க ஆதாரங்களுள்ளன. விக்கிரமசகம் ௫௨௬ (கி. பி. 470)-ல் பூஜ்யபாதரென்பவர் மாணாக்கருளொருவராகிய வச்சிரநந்தி என்பவரால் தென்மதுரையில் ஒரு திராவிடசங்கம் கூட்டப்பட்டதென்னுஞ் செய்தி, திகம்பர தரிசனமென்னும் ஜைனமதகிரந்தத்திற் காணப்படுதலாலும்; ஸ்ரீசடகோபர்காலத்தே மதுரையில் ஒரு தமிழ்ச்சங்கமிருந்ததாகவும்

* காணபரம்பரையில், அவர் சங்கம் ஸ்தாபிக்கவில்லையென்றும், அக்கோபத்துடன் புலவர் பாண்டியனைவிட்டு சென்றாரென்றும் வழங்குகிறது. ஆனால் அதற்காதாரமில்லை, பாண்டியனிடம் தம் தெய்வப்புலமையைக் காண்பித்தும், அவனால் புகழப்பெற்றும் புலவர் விளங்கினரென்பது மேற்கண்ட அவர்வரலாறுகளால் விளங்குதலின், அக்காணபரம்பரையே உண்மையென்று கொள்ளமுடியாது.

அச்சங்கத்தை ஆழ்வார் *மானபங்கப்படுத்தினதாகவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவகுரு பரம்பரைகளாலும், "சங்கத் துவடிறக் கூந்திய மாறப்பெயர்க்கோலேயானே" என்னும் கம்பநாடர் வாக்காலும் விளங்குதலாலும் அச்சங்கங்களின் உண்மை விளங்கும். இவற்றுள் பிற்கூறிய ஆழ்வார்காலத்துச் சங்கமே பொய்யாமொழிப் புலவராற் கூட்டப்பட்டதெனவும்; அப்புலவரைத் தலைமையாகவுடைய கூட்டத்திலேயே திருத்தக்கதேவரால் சீவகசிந்தாமணி அரங்கேற்றப்பட்டதெனவும் ஊகிக்க இடமுண்டு; என்னனில், "வந்திப் பொய்யாமொழிப்புகழ் மையறு காட்சித் திருத்தகுமுனிவன்" என நச்சினார்க்கினியருரைப்பாயிரத்திலிருத்தலாலும், அச்சிந்தாமணி மதுரைச்சங்கத்தே அரங்கேற்றப்பட்டதாகக் கதையுண்மையாலும், அச்சங்கமும் கடைச்சங்கமன்றென்பது 'பின்னுள்ளோர் செய்த சிந்தாமணி'† என்னும் நச்சினார்க்கினியர் கூற்றால் விளங்குதலாலும் மேற்குறித்த ஊகம் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

இனி, பொய்யாமொழியார் தம்முழுவாணாளையும் மதுரையிலே கழித்தாரென்று தோன்றவில்லை. இவர் எக்காரணத்தாலோ ‡ பாண்டி நாடு நீங்கிச் சோணாடடைந்தனர். அங்கே அக்காலத்துத் தமிழருமையறிந்த பெருங்கொடைவள்ளலாய் விளங்கியவனும் சிற்றாரூர், பேராரூர், தென்மாவை, பூந்துருத்தி, வொந்தமல்லி, கண்டி குருகாவூர் என்னும் ஊர்களுக்குத் தலைவனு

* இச்சங்கம் புன்னாற்றவரடங்கியதெனக் குருபரம்பரைகள் கூறும். இச்சங்கத்தார்க்கு, பொருள்காணும்படி ஆழ்வாரிடுத்த பாசுரம் "அண்டகோளத் தாரணுவாகி" என்று தொடங்கும் அகவல்; செந்தமிழ் மூன்றாந் தொகுதி, ௪௦௫-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

† தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் நச்சினார்க்கினியம் "பாவிலவகையே" என்னுஞ் சூத்திரவுரை.

‡ "சுவடிறக்க" என்னுஞ் சடகோபரந்தாதிச் செய்யுளில் "சங்கத்துவடிறக்கூந்திய மாறப்பெயர்க்கோலேயானே" எனக்கம்பர் கூறுதலாலும், வைஷ்ணவ குருபரம்பரைகளாலும், ஸ்ரீ சடகோபர்காலத்தில் மதுரைச் சங்கம் பங்கமுற்றதென்று காணப்படுதலால், ஏதோ காரணத்தால், பொய்யாமொழியார் காலத்துச் சங்கம் கலைந்திருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அவ்வாறு கலைந்தமைபற்றிப் புலவர் பாண்டி நாட்டை நீங்கியிருக்கலாம்.

குறிப்பு:—இப்பொய்யாமொழியார் வரலாற்றில், 135-ம் பக்கத்து வரும் "அறமுரைத்தானும்" என்னும் வெண்பாவில், 'அறமுரைத்தான்' என்றது, "ஆலமர நீழ லறநால்வர்க் கன்றுரைத்த ஆலமமர் கண்டத்தான்" என முதற்றிருவந்தாதியிலும், 'அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடி' எனத் திருவாசகத்தும் வருவனவற்றால், தக்ஷிணாமூர்த்தியாகிய சிவபிரானையுணர்த்தி, நன்கு முதற்சங்கப்புலவராய் வீற்றிருந்தருளிய இறையனார் என்னும் மாத்திரையாய் நின்றது.

மான சீநக்கன் என்னும் ஒருவனைக் கண்டார். கண்டபோது, புலவர் பெரிதும் பசியால் வாட்டமுற்றிருந்தமையால் சீநக்கன் முதலில் அவர் பசியாற்றிப்பின் அளவளாவக்கருதி, அவர்க்குப் பிரியமாயிருந்த புளிஞ்சோற்றை யளித்து உபசரித்தான். புலவர் அதனை உண்டு பசியாறி, அச்சோற்றின் சுவைக்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து,

"அளிகொ ளுந்தொடை யன்னர சைச்சுமன்
ஒளிகொள் சிநக்க னின்றுவந் திட்டசீர்ப்
புளியஞ் சோறுமென் புந்தியிற் செந்தமிழ்
தெளியும் போதெலாந் தித்தியா நிற்குமே."

என, "செந்தமிழ்ச்சுவை தெளியும்போதெலாம் புளியஞ்சோற்றின் சுவை அதற்கேற்ற உவமானமாக ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது" என்னுங் கருத்துக்கொண்ட பாடலை இவண்முன்பு கூறினர்; இதனைச் சோழமண்டலசதகமுடையாரும்,

"பொய்யா மொழியார் பசிதீரப் புளியஞ் சோறு புகழ்ந்தளித்த
செய்யா ரரூர்ச் சிநக்கர் செய்த தெவ்வுருஞ் செய்தாரோ
வையா ருதவி யொறைபுடைமை காணி யாளர் கடனன்றோ
மையார்புவியின் முதன்மைபெற்றோர் வளருஞ்சோழமண்டலமே."

எனக் கூறுதல் காண்க. இது முதலாக, புலவரது அருமை பெருமைகள் பழகுந்தோறும் தன்னை அதிக வியப்புறுத்தினமையால், சீநக்கன் அவரை ஒருகணத்தும் விட்டுப்பிரிய ஆற்றானாய், அவரைத் தன் ஆருயிர்த்துணைவரெனமதித்து வேற்றுமையின்றிக் கலந்து களித்து வந்தான். இச்சீநக்கனைச் சோழனது மந்திரிகளில் ஒருவன் என்பர். இவ்வாறு ஒழுகுநாளில், இப்பிரபு மூலம் சோழவரசனையும் பார்க்க விரும்பினவராய், அவ்வாறே, அப்போது தஞ்சையிலிருந்து ஆட்சி புரிந்துவந்த சோழனிடம் சென்று அவனைக்கண்டு,

"மறையின் முறை கொணர்ந்து தெவ்வேந்த ரெல்லா
மிறைபு முறைதழிக்க வொன்றா—அறைகழற்காற்
போர்வேந்தர் போர்மானப் பொய்யா றுறைகழித்த
தேர்வேந்தன் தஞ்சைத் தெரு."*

என, தாம் அவனைக்கண்ட சிறப்பைக் கூறினர். இப்பாடலைக்கேட்டும் மற்றும் புலவரருமை பெருமையினை அறிந்தும் அரசன் புலவர்க்குப் பெருவரிசையளிக்க, அதனுடன் ஆரூர் சென்று அங்கே சீநக்கனொடு முன்போலக் கலந்து வாழ்ந்துவந்தனர். இதனை,

* இப்பாட்டில் வருந் தஞ்சை, யாறைநாட்டுத் தஞ்சாக்கூர் என்று கருதுவாருமுளர்.

"திறையின்முறையென் றுலகறியச் செப்பும்பொய்யா மொழித்தமிழ்க்காத்
துறையி னளகை ராஜேந்திர சோழன் வரிசை தொகுத்தளித்தே
அறையும் பெருமைச் சிறக்க ரசூர் முதலா வேழூரும்
மறுவி லின்று விளங்கியது வளஞ்சேர் சோழ மண்டலமே."

எனச் சோழமண்டலசதக முடையார் கூற்றால் உணர்க. பொய்யாமொழி யாரை அபிமானித்த சோழன் இராஜேந்திரன் என்று அச்சதகமுடையார் கூறுதலால், அவர்க்கு அவ்விஷயம் ஏதோ ஓர் ஆதாரத்தின்மேலேயே தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்று கருத இடமுண்டாகிறது.*

இவ்வாறு, அரசூரில், சேக்கவள்ளலுடன் புலவர் விளங்கிவருநாளில், அடுத்த கண்டியூரிலிருந்த வண்ணாத்தி யொருத்தி புலவர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சி தரும்படி அவராடைகளை மாசு நீக்கி வெள்ளையாக்கிக்கொடுத்து உபசரித்தமைக்கு உவந்து,

"தாசுதா சாக்குவார் பாவை சுடர்த்தொடிக்கை
யாசிலாக் கண்டியூ ராரணங்கு—வாசமலர்க்
கண்ணங்கை தெங்கைமுகங் காலுங் கடிக்கமலம்
கண்ணங்கை கொங்கைமுகங் கால்" †

என்று அவளைப் புகழ்ந்தனர். பின், குலோத்துங்கச்சாவகன் என்னும் புலையன் புலவர்க்குப் பெருங்கோபமுண்டாம்படியான கொடுமையொன்று செய்ய, அது பொருக்காத புலவர்,

"கோதில் குலமங்கை குலோத்துங்கச் சாவகனென்
றோதினேன் றன்னை யொருப்பதனுன்—மாது
துன்னாத முத்து வடந்தூக்கி னளாம்
விளையாடச் செப்பிரண்டன் மேல்" ‡

* இவ்விராஜேந்திரப்பெயர், கி. பி. 1012-ல் பட்டம்பெற்ற, இராஜராஜன் புத்திரனுக்குமுந்திய சோழஅரசர் தரித்திருந்ததாகச் சாஸனங்களாற் றெரியவில்லை.

† வாசமலர்க்கண் நங்கை - இலக்குமி போன்றவள். நங்கையினகன் அங்கை கொங்கை முகம் கால்—இவைகள் கடிக்கமலம் ஒன்க. கொங்கை முகங்காலும் கடிக்கமலம் - தேனைத் தன்னிடத்திருந்து கக்குகின்ற வாசனை பொருந்திய தாமரை. கொக்கு - தேன்.

‡ குலோத்துங்கச்சாவகன் என்று கூறிய என்னை அவன் ஒருத்தமையால், கோதில் குலமங்கையாகிய அவன்மாது கண்ணீர் பெருக்கினாள் என்க; என்னை ஒறுத்தலால் அவனுடல் வெடிக்க, அதனால் அவன் மனைவி கண்ணீர்வடித்தாள் என்பது குறிப்பு. துன்னாத முத்துவடம் - கண்ணீர்த்துளிகள். விளையாடச்செப்பு - தனங்கள்; வெளிப்படையணி

என்று வசைபாட, அப்புலையனுடல் வெடித்ததென்பர்; தமிழ் நாவலர் சரிதையில் "புலையன் உடல் வெடிக்கப்பாடிய வெண்பா" என்று தலைப்புடன் மட்டும் இப்பாடல் காணப்பட்டமையால், இதன் கதை செவ்வையாக விளங்கவில்லை.

இவ்வாறு புலவர் சேக்கவள்ளலுடன் தமிழகம் புகழவாழ்ந்து வருநாளில், ஒரு நாளிரவிலே, சேக்கன் சயனிக்குங் கட்டிலின்மேல் அவனும் பொய்யாமொழியாருமிருந்து நெடுநேரம் அளவளாவிக்கொண்டிருக்கையில், எழிலையானமையாற் புலவர் சேக்கனைப் போஜனாதிகளுக்குப் போகுமாறு செய்து, அயர்ச்சிமிகுதியால் அக்கட்டிலின்மேல் ஓர் புறமாக நித்திரை போயினர். சேக்கன் போஜனமுடித்துக்கொண்டு விளாமணிமேடையிற் சென்று சிறிதுநேரம் போக்கியிருந்தனே, அவன் மனைவியும், கட்டிலிற் படுத்திருக்கின்றவரைத் தன் கணவனென்றெண்ணி, அதில் ஒரு பக்கத்திற் படுத்து நித்திரைபோயினள். சேக்கன், சிறப்படி, அங்கே படுக்கப்போக, கட்டிலிற் புலவருடன் தன் மனைவி படுத்திருத்தலைக்கண்டு, 'இஃது என் மனைவியின் அறியாமையால் நிகழ்ந்த செயலேயன்றிப் பிறிதன்று' என புலவரது அருமை பெருமைகளையெல்லாம் நன்கறிந்தவனாதலின் அவர்பாற் குற்றமொன்றும் இல்லையாதலறிந்து, இவ்வுண்மையைப் புலவர்க்குத் தெரிவிக்க வெண்ணி, புலவரைச் சிறிது விழிக்கும்படி தட்டி யெழுப்ப, அவர் விழித்ததும், 'சிறிது விலகுதிர்; ஓர் புறமாக யானும் படுப்பேன்' என்று கூறினன். புலவர் 'இங்கே படுத்தோமே' என்று கருதினவராய் அயலிற்பார்க்க, அரசன் மனைவி தம்முடன் நித்திரைபோகின்றமை யறிந்து, 'இஃதென் விளைந்தது' என்று சரேலென்று விலகி நின்று திப்பிரமைகொண்டார். இவற்றைக்கண்ட சேக்கன் புன்முறுவல் கொண்டு 'புலவரே அஞ்சற்க: ஒன்றும் நிகழ்ந்திலது' என்றனனும், இவ்விருவரது சம்பாஷணைகளால் சேக்கன்மனைவி நித்திரைபங்கமுற்று விழித்துக்கொண்டு, தான் செய்த தவற்றையறிந்து வெட்கி அந்தப்புரம் சென்று ஒழிந்தனள். ஒருமுறையிலுயது, இச்செய்தி சிலர் பலர்க்குந் தெரிந்து பலகாலங்களெல்லாம் எங்கும்பரவ, ஊர்முழுதும் புலவர்மேற் பேரபவாதத்தைச் சுமத்தியது. இவ்வாறு அநியாயச்சொற்பரவிப் புலவர்காதிலும் அஃதெட்ட, அப்போது,

"தேரையார் தெங்கிளநீ ருண்ணார் பழிசுமப்பர்
நாரியார் தாமிலர் நாமவரை தத்தாமை
கோரைவாய் கொழுந்தெரியுங் கொற்றவன் றன்கண்டி
யூரைவாய் மூடவுரை யதிற்றோ மில்லையே." *

என, 'இளநீரை யுண்ணாமலே பழியடைந்த தேரைபோல' அரசன் மனைவியை விரும்பாதிருப்பவும் பழிசுமந்தேன்' எனப் பெரிதும் இரங்கிக் கூறி

* "தேரையார் செய்வினைகீர்" எனவும் பாடம்.

† "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான், நட்பாம் கிழமை தரும்"—என்னுந் திருக்குறளை காண்க.

ளர், ஆயினும், சேக்கவள்ளல் இவரொழுக்கவுயர்வுகளை நன்கறிந்தவனாதலால், முன்னிலும் பதின்மடங்காக மதித்துத் தம்முயிர்த்துணைவராகக் கொண்டு புலவருடன் கலந்தகளித்தவந்தான். இவ்வாறு, ஓருயிரீருடம்பென்னும்படி அவ்விருவரும் நெடுநாள் வாழ்ந்துவருமிடையே, "உடனுயிர் நீக்குமுரிமைத்தாயது"! என்று முன்னோராற் புகழப்பட்ட உணர்ச்சியொத்த உத்தமநட்பு அவ்விருவர்க்குள்ளும் விளங்குகின்ற மாட்சிமையைப் பொறாதிருப்பவன் போல, யமனனவன், சேக்கனதாருயிர்க் கிறுதிதேடவும், அப்பெருந்தகை உடனுறைந்த புலவர்பெருமானைத் தனியேவிட்டுத் தன்னுடைவாமிரங்க வானுலகடைந்தான். இவ்வாறு தாய்வேறு அவன்வேறென்னுத அபிமானித்த பெருந்தகையும் தன்னுயிராயிருந்தவனுமான பெருவள்ளல் சென்றதற்கு ஆற்றுதவராய், தம்வெற்றுடலைக்கொண்டு உலகில் வாழ ஒருப்படாது, சேக்கனுக்கென்று மூட்டப்பட்ட பேரெரியில் அவனுடன் வீழ்ந்துயிர் துறப்பதே உத்தமமென்று கருதி, அப்பிரபுவினுடல் அவ்வெரியில் வைக்கப்பட்டபோது அவனை நோக்கி, "என் ஆருயிரே! அன்றொருகட்டிலில் யான் உன் மனைவியுடன் அறியாதுறங்கியபோது, என்னை 'அங்கே சிறிது நகர், ஒருபுறம் யானும் படுப்பேன்' என்றாய்; அத்தகைய நீ, இன்று இவ்வெரியில் நின்னுடன் யானும் ஒருபுறம்படுக்குமபடி சிறிது விலகு' என்னும் கருத்தமைந்த—

"அன்றுநீ செல்லக்கிட*வென்றாய் ஆருயிர்விட்
டின்றுநீ யானுலக மேகினாய்—நன்றுநன்று
வானக்க பூண்மடவார் மாறனே கண்டியூர்ச்
சேக்கா செல்லக் கிட."

என்னும் அருமைப்பாடலைக்கூறி அவனுடன் தீப்பாய்ந்துயிர்நீத்தனர். இங்ஙனம் இப்புலவர் தீப்பாய்வதையறிந்து சோழன்வருந்தி மிகதுதித்துங்கேட்டாது கிழக்கானுங்கவியைக்கூறி உடன்கட்டை யேறினரென்ப.

வாழிசோழ வென்வாய் மொழிகேண்மோ
ஊழிசெவெழி மாளிகையின் வயிற்
கட்டிளங்களைவன் கன்பெறுசேத்தை
என்றுமனைவி நெடிதுயில்கொளத்
செல்லக்கிடம்மெனக் கிடந்தருகெனைச்

* "அன்று நீ செல்லக் கட" எனவும், "சேக்கா செல்லக்கட" எனவும் பாடம்; அக்கட நீ செல் — அங்கே நீ விலகு. "அக்கட விராவணற் கமைந்த வாற்றலே" எனக் கம்பர் தாமும் 'அக்கட' என்னுஞ் சொற் பயிறல்காண்க.

சொல்லியநண்பன்றனிச் செல்பவனே
காணுமேகுவனற் றுணையவர்க்கே.

என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

'உடனுயிர்நீக்கு முரிமைத்தாய' பெருநட்பு முன்னர்க்கோப் பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையார்க்குள்ளே இருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டது, † இப்போது சேக்கன் பொய்யாமொழியாரிடத்தே நன்கு காணப்பட்டதென்று உலகம் புகழ்ந்து இரங்கியது. இவ்வாறு, பொய்யாமொழியார் தீப்புகுந்த அருஞ்செயலை, முன்னர்ப்புலவர்மேற் சேக்கன்மனைவி சம்பந்தமாக அபவாதங் கூறிய ஊரரெல்லாம் கேள்வியுற்று, இப்பெருந்தகையால் அபராதம் விளைத்த எமக்கு உய்வின்மையால் "யாமும் இறப்பதே கருமம்" என்று அவர்களிற் பலரும் தீப்பாய்ந்து குற்றநீக்கினர். இச்செய்தியை,

"புரைதீ ரரசைப் பகிர்புகுந்து பொய்யாமொழியார் புகழ்தமிழ்க்கா
அரசூர் முதலா எழுகு மழுவிற் புகுந்த தரிதாமோ
துரைசூழ் மதிய மருவாற் றுஞ் சான்றோ ரம்சுதாற் றுமொனுஞ்சொல்
வரையா துலகிற் பெற்றிருப் வளஞ்சேர் சோழமண்டலமே"

என்னுஞ் சோழமண்டல சதகச்செய்யுளானும்,

"சிற்றரசூர் பேரரசூர் தென்மாவை பூந்துருத்தி
கொத்தமலி கண்டி குருகாவூர்—இத்தனையும்
வாய்ப்பா யயர்ந்தருளு மன்னுகுடி யத்தனையும்
தீப்பாய்ந்த நல்ல திறம்."

என்னும் அதன் மேற்கோளாகிய பழையசெய்யுளானும் அறிக.

இவ்வளவே, பொய்யாமொழியார் வரலாறாகத் தெரிந்தவை. இச்சரித்தினால், பொய்யாமொழியார் தெய்வப்புலமை வாய்ந்த பெரியாரிலொருவ ரென்பதும், சிவபிரானாலும் முருகவேளாலும் வலிந்தாட்கொண்டு பாடப் பெற்ற பேரடியாரென்பதும், தமிழ்வளர்ச்சி புரிதற்காக அரும்பாடுபட்டவ ரென்பதும், தம் ஆயுள்நாளிடத்தில் இவர் வைத்திருந்த பேரபிமான மளவற்ற தென்பதும், மற்றும் இவரது உத்தமகுண விசேடங்களும் நன்குவிளங்கும். இவர்க்குவழங்கிய பொய்யாமொழிப்பெயர், இவரது சத்தியவாக்கின் விசேடத்தால் எழுந்த சிறப்புப்பெயராக விருக்கலாம்; முன்னர்த் தெய்வப்புல

† "புணர்ச்சி பழகுதல்வேண்டா" என்னுந் திருக்குறட்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையிற் காண்க.

மைத் திருவள்ளுவர்க்குப் "பொய்யில் புலவன்"* என வழங்கியமை காண்க. இப்பெருந்தகை விளக்கிச் சிறந்திடைத்தது, எந்தமிழ் யெனின், இதற்கு அதனிலும் சிறந்த பெருமையாதுளது? இனி, இப்புலவர் பெருமான் பாடிய வாகைவேலே குறித்த பாடல்களில், "வாய்ந்த வயிரபுரம்" என்பதும் "வாச மலர் மடந்தைபோல்வார்" என்பதும் "தேரையார் தெங்கின நீர்" என்பதுங் கம்பர் வரலாற்றுடனும், "கூத்தாவன் முகத்திரண்டு" என்பது காளமேகப் புலவர் வரலாற்றுடனும் இக்காலத்தார் வழங்கினர். அன்றியும், "உமையாளு நீயுமொருங்கொப்பே" † என்னும் கம்பர்வாக்கும் பொய்யாமொழியாரதாக இப்போது காணப்படுகிறது. இப்பாடல்களிலே பாடபேதங்களும் விரம்ப வுண்டு. ஆயினும், இவையெல்லாம், தமிழ்நாவலர் சரிதை, சோழமண்டல சதகம், பாண்டி மண்டல சதகமுதலியவற்றுக்குச் சில நூற்றாண்டுகட்கு முற்பட்ட நூல்களில், அவ்வப்பாடல் எழுந்த சரித்திரக்குறிப்புடன், மாறுபாடின்றி ஒப்பவழங்கப்படுதலால், இக்காலத்தவர் வழக்கினும் முன்னோர் வழக்கே நாம் கொள்ளத்தக்கதென்பது ஐயமற விளங்கும்.

இனி, பொய்யாமொழியார் காலமின்னதென்பதை ஆராய்வோம். திருப்புகழில், அருணகிரிநாதர், இப்புலவர் பெருமானுக்கு முருகக்கடவுள் அருள் புரிந்த விஷயத்தைப் பலமுறை கூறியுள்ளமை அறியப்பட்டமையால், அவ்வருணகிரியார்க்குப் பெரிதுமுற்பட்டவர் நம்புலவர் பெருமானென்பது விளங்கும். அருணகிரிநாதர் காலம் இற்றைக்கு 450-ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதென்பர். அன்றியும், நாற்கவிராச நம்பியென்பார், "சான்றோர் நல்லிய நோக்கி, அகப்பொருள் விளக்கமென் றதற்கொருநாமம், புலப்படப் பொருளின் விரித்துரை யெழுதி" என்ற பாயிரப்படி, தாமே நூலும் உரையுமாகச் செய்த அகப்பொருள் விளக்கத்தே, பொய்யாமொழியாரது தஞ்சைவாணன் கோவையைப் பிரபலமாக எடுத்தாளுதலின், அந்நம்பியார்க்கும், இப்புலவர் முற்பட்டவரென்பது தெளிவாகும் ‡ மேற்கூறியவாறு நம்பியார் எழுதிய அகப்பொருளுரையில், தம்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது பாண்டியன் குலசே

* மணிமேகலை, காதை-உஉ, அடி-அக.

† இது கம்பர்பாடியதென்பது செந்தமிழ் மூன்றாந்தொகுதி அஉ-அகம் பக்கங்களிற் காண்க.

‡ நம்பியார், தம்மகப்பொருளிலக்கணத்துக்குத் தஞ்சைவாணன் கோவையை இலக்கியமாகக் கொண்டாரென்பதை நோக்கி, பொய்யாமொழியார் தம் கோவையை நம்பியாரகப் பொருளிலக்கணத்துக் கொப்பவைத்துப் பாடினரென்பர் சிலர். நம்பிக்கு முற்பட்டவரென்று தெரியப்பட்ட பொய்யாமொழியார் வரலாற்றிற்கு இது மாறுபடுவதேயன்றி, "இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணம்" என்னும் வழக்குக்கும் விரோதமாம். அன்றியும், பெரும் புலவராய் விளங்கிய பொய்யாமொழியார், பிற்காலத்தவராகிய ஒருவர் நூலைவைத்து இலக்கியமமைத்தாரென்றல், அவர் பெருமைக்கு ஏற்றமாகாமையுங் காண்க.

கரன் காலம்" என்று அவரே கூறுதலானும், அப்பாண்டியன் கி. பி. 12-ம் நூற்றாண்டில் * மதுரையாண்டவனென்பது மகாவம்சத்தும் பிறவற்றிலும் காணப்பட்டமையானும், நாற்கவிராசநம்பி இற்றைக்கு 800-வருஷங்கட்கு முன்னிருந்தவரென்பது துணியப்படும்.†

இவ்வாறு, நாற்கவிராசநம்பி விளங்கிய 12-ம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவரென்று தெரிந்த பொய்யாமொழியார் எக்காலத்தில் விளங்கியவரென ஆராய்வோம். நச்சினார்க்கினியருரைப்பாயிரமாகக் கண்ட அகவலில், "வந்திரிப் பொய்யா மொழிபுகழ்மையறு காட்சித், திருத்தகு முனிவன்" என்று கூறப்படுதலால், சிந்தாமணிசெய்த திருத்தக்கதேவர் காலத்தவர் பொய்யாமொழியென்பது தெளிவாகின்றது. திருத்தக்கதேவர் காலம் இற்றைக்கு ஆயிரவருஷங்கட்கு (கி. பி. 900) முன்பென்று ஸ்ரீமாந்-கோபிநாதராயரவர்கள் தக்க சான்று ஆதாரங்கண்டு கருதுகின்றார்கள். ஆதலால், அக்காலத்தையே நம் புலவர்பெருமானுக்குங் கூறத்தடையில்லை. தமிழ்நாவலர் சரிதையில், பொய்யாமொழியார் பாடல்கள், கம்பர் ஒட்டக்கூத்தர் முதலியவர்க்குமுன்னும் ஒளவையார்க்குப்பின்னும் வைத்துக் கூறப்படும் வரிசையும் ஈண்டுக்கவனிக்கத்தக்கது ‡ இனிச், சில[illegible] பொய்யாமொழியார் இருவரென்று கருதற்கு ஆதாரமில்லாததோடு தமிழ்நாவலர் சரிதையில் ஒருவராகவே வைத்து எல்லாப்பாடலும் காணப்படுதலாலும் அது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இம்முடிபுகளால், நம்புலவர் பெருந்தகை இற்றைக்கு ஆயிரம் வருஷங்கட்கு முன் விளங்கியவரென்றே கொள்ளலாம்.

இதுகாறுங் கூறிவந்தனவற்றால், இவரது மரபு இன்னதெனவே இதனைப் படிப்போர்க்கு விளங்காதிருக்கலாம். இப்புலவர் வரலாற்றைக் கூறப் புகுவோர் இவர் மரபின்னதென்றே எக்காரணத்தாலோ வெளியிடாமலிருந்துவிடுகின்றனர். இரண்டொரு நூல்களில் மட்டும் இப்புலவர் பெருமான் வேளாண மரபினரென வெளியிட்டிருப்பதைக் கண்டாம். இங்ஙனம் வெளியிட முன்வந்த நூலாசிரியர் எவ்வித ஆதாரத்தைப்பின்பற்றி இப்புலவர் வேளாண்மரபினரென வெளியிடத்துணிந்தாரோ? வென்பதுமட்டும் நம்மறிவிற் கெட்டவில்லை. ஒருவர் ஒரு சரிதத்தை ஆய்ந்து வெளியிடுவதன் முன் சரித்திரத்தலைவர், எம்மரபினர் எக்காலத்திருந்தவரென்பதை நன்கு

* இவனன்றி, தென்காசியில் ஜடிலவர்மன் குலசேகரனென்பவனுமொருவனுளன்; இவன் கி. பி. 1463-ல் பட்டந்தரித்தவன். (செந்தமிழ் தொகுதி-ச, பக்-கககூ) நம்பிகூறும் பாண்டியன் இவனல்லன்.

† சோழவம்சசரித்திரம்-பக்-ருக (செந்தமிழ்த் தொகுதி-ரு, புகுதி கக.)

‡ மகாமகோபாத்தியாயர்: ஸ்ரீ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் கண்ட முறைவைப்புக் காலவொழுங்குப்படி அமைந்ததாகக் கருதியுள்ளார்கள். (சீகாளத்தியுலா, ஆசிரியர் வரலாறு பார்க்க.)

தெரிவதோடு இரண்டோர் சிறிய ஆதாரவுகளைக்கொண்டேனும் வெளிப்படுத்தவேண்டுவது முக்கிய கடமையாகும் இதுவே. முறைமையும், பெரியோர்களின் சம்மதமுமாம். அங்ஙனமின்றி மனமிசைந்தவாறு வெளியிடப்புகுவது ஞாயமின்றாம். விற்க.

நாமிவரைச் செங்குந்த மரபினரெனத் திருஷ்டாந்தப்படுத்த விசேஷ ஆதாரவுகளில்லாவிட்டாலும் இச்சரித்திர முகப்பிற்கூறிய "புலவர் வாழ்த்தும் கவியாலும்" இதன் கீழ்க்குறிப்பிடும் திருவாரூர் முத்தமிழ்ச்சூரி வீரபத்திர தேசிகரால் திருவாய்மலர்ந்த "செங்குந்தர் சிலாக்கியர் மாலைத்" திருவிருத்தத்தாலும் இவர் செங்குந்த மரபினரேயாவரெனச் சித்தாந்தப்படுத்த முன்வந்ததென்க.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

என்பதை அறிவோர்களறிந்து மகிழ்வாராகவும்.

உதாரணம்.

உரமசைத்தார் கலி சூழ்புவியா ந் முசித்தன் முன்னாள்
கரமசைத்தார்ப் பப்புனலமிழ் ங்கக்கவின் பிலகை
வரமசைத்தும்பர் வயங்கவு ற்றதில் வாழ்புலவர்
சிரமசைத்தொன்றவும் வைத்தோர் செங்குந்த சிலாக்கியரே.

எனவரும் திருவிருத்தத்தாலு முணர்க.

முதற்பாகம் முற்றுப்பெற்றது.

தயார்! தயார்!! விற்பனைக்குத் தயார்!!!

1908ளு பிப்ரவரிமீ 10உக்குள் புத்தகம் அவசியம் வெளிவரும்
சொற்பகாபிகளே அச்சிடப் படுவதால் முன்னுடியே
தங்களுடைய பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவும்.
பின்னால் மனஸ்தாபம் வேண்டாம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகை.

ஒப்பற்ற ஒரு முதற்றனிக் கடவுளாகிய ஸ்ரீ சிவபெருமான் திருவருள் நோக்க உற்பவரும், அச்சிவ பெருமானால் ஒழுக்க நிலைகளை நோக்கிக் கைக்கோளரெனப் பெயர்தாம் பெற்றவரும், பார்ப்பதியார் பரிந்தளித்த குந்தப்படையினரும், சிவசமய பரிபாலகரும், செவ்வேளின் றுணைவரும், தேவமானவ மென்னும் இருவகைத் தாக்கம் பெற்றவரும் மனு குலத்துவந்த முசுகுந்த வேந்தனின் அருந்தவவரப் பிரசாதருமாகிய செங்குந்த மரபினர்களுக்கோர் விசய விஞ்ஞாபனம்.

நமாங்காள்! மேய புகழ்பெற் மலைமேல் தீபமெனச் சிறக்கும் நம்மனோர் பெருமைகள் காலாந்தரத் இயற்கை திரிந்து சிற்பது நம்மவர் ஆசாரனுஷ்டானக் குறைவேயாம். த்தகைய குறை நிவர்த்திக்குக் காரணமாக நிற்பது கல்வியில்லாமையினாலே யாமென்பது உலகறிந்த தோருண்மை அங்ஙனம் நம்மனோர் பலர் கல்லாமையான் நம்மரபின் நூல்களைக் கருத்தறுமொழித்தனர். இவற்றால் நம்மனோர் பூர்வ சரிதங்கள் இலகுவாய் நாமவற்றைக்கண்டு அறிப்பதற்கு மேதுவில்லாமலொழிந்தன. உலகினில் ஒப்புயர்வற்று விளங்கும் நம்மவர் பெருமை இங்ஙனம் மலினமடைந்து வருவதையும், நாம் அனுபவிக்காதாருவதையும் நிவர்த்திக்க நம்மில் ஒரு மகான் தோன்றி பழமைக்கால் நம்பூர்வ ஸ்திதியின்படி எக்காலத்து உயரவைப்பாரோ? அக்காலமே நற்காலமேயாம். ஆனால் நம் பெரியார் கிரமப்படி யொழுகி நடந்த பூர்வ சரிஸ்தாரங்களை நான் முகத்தாலறிந்து அவைகளின் மூலமாகச் சிறிது சிறிதாக நல்வழி யடையலா மென்றாலோ? அவற்றிற்கேனும் அரிய நல் குலப் பிரபந்தங்களொன்றும் உள்ளபடி வெளிவருவதைக் காணோம்.

இத்தகைய கவலைக் குள்ளமிழ்ந்து நெடுநாள் வருந்தி நின்ற சமயத்து "கோயமுத்தூரில் நம்மரபின் வழிவந்த சி. து. நாராயணசாமி முதலியாரென்பார்" ஒருவர், பல சாத்திரங்களினின்றுந் திரட்டிக் கோர்வையாக்கிச "செங்குந்தர் குலப் பிரகாசிகை" யெனும் பெயரிட்டு ஒரு புத்தகம் எழுதி முடித்து வைத்திருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டபடி அடியிற் கையொப்பமிட்ட நாம் அப்பிரதியை வரவழைத்து அவற்றிலுள்ள விஷயங்கள் முழுமையும் தக்கபடி பரிசீலனைசெய்தும், தகுந்தவர்களைக்கொண்டு பார்வையிடுவித்தும் நாமறிந்தவை, அப்புத்தகத்திலுள்ள அம்சங்கள் முழுமையும் ஏம்மவ

ராவா ரொவ்வொருவரும் அத்தியாவசியம் அறிந்திருக்கவேண்டுவது இன்றி யமையாக் கடனென்பது நம்மறிவிற்கு ஒருநூகமாய்ப் பட்டதே.

இந்நூலிலுள்ள "செங்குந்த நற்பவம்" "செங்குந்தர் பராக்கிரமம்" "செங்குந்தர் விஜயம்", "செங்குந்தர் வெற்றி," "செங்குந்த மன்னர்," குந்த மகான்கள்," "செங்குந்தர் புலமை," "செங்குந்தர் [illegible]ப்பு," "செங் "செங்குந்தர் தற்காலநிலைமை," "செங்குந்தர் நலவோ[illegible]க்கம்" ஆகிய அத்தியாயங்கள் பத்தும், கிரமப்படி தொகுக்கப்[illegible]ட்டு நம்மாபினர்க் கோர் நம்பிக்கையாய்ந்த நல்வழிகாட்டியாகவு மிருக்கின்[illegible]ன.

எனவே, நம்மவ ரொவ்வொருவரிடமும் இப்புத்தகம் ஒவ்வொன் றிருக்க வேண்டுவது முக்கியமென்று நாம் மிக வற்புறுத்துகின்றோம்.

குலாபிமானிகளாயுள்ளார் யாவரும் இந்நூலைப் பெரிதும் ஆதரித்தல் வேண்டுமெனத் திருவருளைச் சதா சிந்திக்கின்றனம்.

இங்ஙனம்,

திருச்செங்கோட்டு மஹாநாட்டுச் செங்குந்தர்கள்

உத்திரவுப்படி,

நாட்டாண்மை,

தே. கந்த முதலியார்.

காரியஸ்தர்கள்.

1 மொ. செங்கோட முதலியார்
2 ஆ. நமசிவாய முதலியார்
3 கூ. சுப்பராய முதலியார்
4 கோ. அர்த்தநாரி முதலியார்
5 பு. கந்தசாமி முதலியார்
6 மொ. இராமசாமி முதலியார்
7 ப. தாண்டவராய முதலியார்
8 தே. கவலைமுத்து முதலியார்

முக்கியகுறிப்பு.—இப்புத்தகம் யாவரும் எளிதில்பெற்று வாசித்து மகிழும்பொருட்டே இதன்விலை 12-அணாவாக ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இது டிம்மி 8 பேஜ் சைசில் 176-பக்கங்கள் கொண்டதாய் பளபளப்பான காகிதத்தில் முத்துப்போன்ற எழுத்தில் நாகரீமாகப் பதிப்பிக்கப் படுகிறது.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர்கள் கீழ்கண்ட விலாசத்திற் கெழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

சி. கு. நாராயணசாமி முதலியார்,
செங்குந்தர் குலப்பிரகாசிகையின் ஆசிரியன்,
கெ-118. தாம்ஸன் தெரு, கோயமுத்தூர்.

CAXTON PRESS, MADRAS.

664